

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

MARIE FORCE

Rescue After Dark

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

HAVA KARARDIKTAN SONRA KURTARMA

GANSETT ADASI SERİSİ, 22. KİTAP

MARIE FORCE

Karanlıktan Sonra
Kurtarma Gansett Adası Serisi,
22. Kitap

Tarafından: Marie Force
HTJB, Inc. tarafından
yayınlanmıştır. Telif Hakkı
2020. HTJB, Inc. Kapak
Tasarımı: Diane Luger
E-kitap Düzeni: Holly Sullivan
[E-kitap Formatlama Perileri](#)
ISBN: 978-1950654734

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Eğer siz

Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Teşekkür ederim

Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı duyuyorum. Metnin bazı bölümlerini alıntılar için izin almak üzere lütfen marie@marieforce.com adresinden yazarla iletişime geçin.

Bu kitaptaki tüm karakterler kurgudur ve yazarın hayal gücünün ürünüdür.

MARIE FORCE ve GANSETT ISLAND tescilli ticari markalardır.
Birleşik Devletler Patent ve Ticari Marka Ofisi.

marieforce.com

İletişimde kalmanın en iyi yolu haber bültenime abone olmaktır. Adresine git

marieforce.com adresini ziyaret edin ve ekranın üst kısmında adınızı ve e-postanızı isteyen kutuya abone olun. Eğer benden düzenli olarak haber alamıyorsanız, lütfen

Spam filtresi ve e-postanızı mesajlarımın size ulaşmasına izin verecek şekilde ayarlayın, böylece yeni bir kitabı, harika ödüller kazanma şansını veya bölgenizdeki olası bir görünümü asla kaçırmazsınız.

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için **beni** [Amazon](#)'da **takip** edin.

Gansett Adası Serisi

Kitap 1: [Aşk Hizmetçisi](#)
(Maddie & Mac)

Kitap 2: [Aşk Aptalı](#)
(Joe & Janey)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kitap 3: Aşka Hazır
(Luke & Sydney)

- Kitap 4: [Aşka Düşmek](#)
(Grant & Stephanie)
- Kitap 5: [Aşkı Ummak](#)
(Evan & Grace)
- Kitap 6: [Aşk Mevsimi](#)
(Owen & Laura)
- Kitap 7: [Aşka Özlem](#)
(Blaine & Tiffany)
- Kitap 8: [Aşkı Beklerken](#)
(Adam & Abby)
- Kitap 9: [Aşk Zamanı](#)
(David & Daisy)
- Kitap 10: [Meant for Love](#)
(Jenny & Alex)
- Kitap 10.5: [Aşk Şansı, Bir Gansett Adası Novellası](#) (Jared & Lizzie)
- Kitap 11: [Karanlıktan Sonra Gansett](#)
(Owen & Laura)
- Kitap 12: [Karanlıktan Sonra Öpücükler](#)
(Shane & Katie)
- Kitap 13: [Karanlıktan Sonra Aşk](#)
(Paul & Hope)
- Kitap 14: [Karanlıktan Sonra Kutlama](#)
(Big Mac & Linda)
- Kitap 15: [Karanlıktan Sonra Arzu](#)
(Slim & Erin)
- Kitap 16: [Karanlıktan Sonra Işık](#)
(Mallory & Quinn)
- Kitap 17: [Victoria & Shannon](#) (Bölüm 1)
- Kitap 18: [Kevin & Chelsea](#) (Bölüm 2)
- [Bir Gansett Adası Noel Novellası](#) Kitap 19: [Karanlıktan Sonra Benim](#)
(Riley & Nikki)
- Kitap 20: [Karanlıktan Sonra Senin](#)
(Finn & Chloe)
- Kitap 21: [Karanlıktan Sonra Bela](#)
(Deacon & Julia)
- Kitap 22: [Karanlıktan Sonra Kurtarma](#)
(Mason & Jordan)
- Kitap 23: [Karanlıktan Sonra Karartma](#)

[Gansett Adası Serisinin tamamını edin](#)
[Gansett Adası Kutulu Set, 1-3. Kitaplar](#)
[Gansett Adası Kutulu Set, 4-6. Kitaplar](#)
[Gansett Adası Kutulu Set, 7-9. Kitaplar](#)
[Gansett Adası Kutulu Seti, 10-12. Kitaplar](#)
[Gansett Adası Kutulu Seti, 13-16. Kitaplar](#)
[Gansett Adası Kutulu Seti, 1-10.5. Kitaplar](#)

Gansett Adası Kutulu Set, Kitap 1-16

McCarthy Aile Ağacını buradan görüntüleyin.

Gansett Adası haritasını görüntüleyin.

Gansett Adası'nda Kim Kimdir listesini buradan görüntüleyebilirsiniz.

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>	<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>	<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>	<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>	<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>	<u>Bölüm</u>
<u>10</u>	<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>	<u>Bölüm</u>
<u>13</u>	<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>	<u>Bölüm</u>
<u>16</u>	<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>	<u>Bölüm</u>
<u>19</u>	<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>	<u>Bölüm</u>
<u>22</u>	<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>	<u>Bölüm</u>
<u>25</u>	<u>Sonsöz</u>
<u>Yazar Hakkında</u>	

CHAPTER 1

Sumur zamanı ve Gansett Adası İtfaiye Şefi Mason Johns için hayat hiç de kolay değildi. Yaz boyunca görünüşte sonsuz kış, yıl boyunca yaşayanlar uzak ada yaz sezonu için geri sayım yapıyordu. Mason için Anma Günü hafta sonu, huzur ve sessizliğin sonu ve çılgınlığın başlangıcı anlamına geliyordu.

Departmanı haftada üç ila beş çağrıdan günde beş ila on çağrıya çıktı ve bu şekilde devam etti.

aylar. Gansett'te yaz, moped kazaları, alkolle ilgili olaylar, güneş zehirlenmeleri, kayalıklardan düşmeler, boğulma tehlikeleri, bisiklet kazaları, sörf kazaları, izinsiz şenlik ateşleri ve ara sıra çıkan ev yangınlarıyla dolu sonsuz bir döngüydü. Haftada en az bir kez, birisini

Anakarada travma tedavisi helikopterle yapılıyordu. Adada şöyle bir deyiş vardı: Helikopterin geldiğini gördüyseniz, birilerinin başı büyük belada demektir.

Dram, İşçi Bayramı hafta sonuna kadar bitmedi, Mason insanlara yardım etmekten ve Gansett Adası toplumunun bir parçası olmaktan keyif alırken, kendini delilikten uzak zaman.

Sezon boyunca nadiren bir gün izin alıyordu, bu da antrenman yapmak için sahip olduğu boş zamanı en iyi şekilde değerlendirmesi gerektiği anlamına geliyordu. Egzersiz, mevsimsel stresi kontrol altında tutmak ve ayıklığını sürdürmek için kritik önem taşıyordu. Şimdi

Bir başka vahşi Yarış Haftası daha kayıtlara geçmişti. İştten sonra bisiklete binmeye kararlıydı. Adanın kuzeyindeki engebeli patikalarda dağ bisikletini sürerken kuzeyden esen sert rüzgarla mücadele ederken sona erdi. Bütün gün uğuldarken, istasyonda bıraktığı iş yığınlarını, üç aylık raporları düşünmemeye çalıştı. belediye başkanının ofisi ya da yetişmeye çalıştığı uzun gece nedeniyle olduğunu düşündü.

Yeni sezona iki hafta kalmıştı ve şimdiye kadarki ününe yakışır bir şekilde yaşıyordu. Aslında bu yıl her zamankinden daha da yoğun geçecek gibi görünüyordu. İşe dönmeden önce bisikletine binmek ve her şeyden uzaklaşmak için nadir bir saat çalmıştı.

Artan aramalarla birlikte gelen bitmek bilmeyen evrak işlerini bitirmek için bir paket yemekle ofise döndüm.

Güneş batı ufkuna doğru yaklaşıyor ve ona bir saat daha gün ışığı veriyordu.

patikalarda sürmek için güvenli değildi, farla bile bisikletine yükledi. Hava karardıktan sonra asfalt yollarda kaldı, ancak gezegendeki en güzel manzaralı arazilerden bazılarını saran patikaları tercih etti.

Ya da en azından o öyle düşünüyordu. Çılgınlığa rağmen yılın bu zamanlarında inerti, bu adayı ve tüm vahşi güzelliğini severdi. Başka bir yerde yaşamak istemezdi. Gansett'e ilk taşındığında, ada hayatının çok kısıtlayıcı olacağından korkmuştu ama bunun tam tersinin doğru olduğunu keşfetmişti. Ada sakinleri kışın ortasında bile kendilerini eğlendirmekte ustaydı ve o da orada yaşamakla ilgili her şeyi seviyorum.

Patikanın en sevdiği kısmına, onu her zaman sağa doğru kıvrılan bir setten aşağıya doğru havaya uçuran bir tepenin zirvesine ulaşmıştı. Birden fazla kez, neredeyse patika boyunca büyüyen deniz çayırlarına düşüyordu ama her seferinde son saniyede bisikleti düzeltmeyi başarıyordu. O havada uçmanın heyecanı ile yüksek sesle güldü. ve sert bir iniş yaptı, hala bisikletin üzerinde ve patikadaydı. Ama zar zor.

Alkolü bıraktıktan on üç yıl sonra, bugünlerde heyecanını egzersizden alıyordu. Üniversite günlerinden kalma aşırı içki içme alışkanlığı iyi yaşlanmamıştı ve içkiyi bırakma ya da başka bir iş bulma seçeneğı vardı. İtfaiye teşkilatında çalışmaktan başka bir şey yapmayı hayal bile edemediğı için, Worcester, Massachusetts'te aday itfaiyeci olarak yeni işinden vazgeçmek bir seçenek değildi. Departman onu otuz günlük

Ya içkiyi bırakacak ya da başka bir iş bulacaktı. İçkiyi bırakmıştı ama bu, hayatında yaptığı en zor şeydi.

O zamandan beri ayık kalmak birincil hedefiydi ve fitness, işten arta kalan zamanını daha üretken bir şekilde geçirmesini sağlayarak bunun gerçekleşmesinde büyük bir rol oynadı. O kadar yorulana kadar kendini zorladı ki, her uzun günün sonunda nihayet yatağı girdiğinde rüyasız bir uykuya daldı.

Ayıklık günlük bir mücadeleiydi. Hiç kaybetmemişti İçme arzusu vardı ama bunu kontrol etmeyi, daha verimli uğraşlara yönlendirmeyi öğrenmişti. Günlük AA toplantıları yardımcı oldu ve hiçbir günü kaçırmamaya çalıştı, ancak bu yılın bu zamanında daha zor.

Mason, Bayan Chesterfield'in ölümünden sonra adaya bağışladığı arazi koruma alanının etrafında bir tur attı ve güneşin ufuktaki oranını ölçtükten sonra dört millik patikanın etrafında ikinci bir tur atmaya karar verdi. Atlayışa yaklaşırken hızlandı ve bu kez daha da fazla yükseklik aradı.

Eğimi aştığında, alevleri ve dumanı fark etti.

Bu da dikkatini inişten sadece bir saniyeliğine uzaklaştırdı. Ama hepsi bu kadar sürdü. Yanlış yere indi ve gidonun üzerinden takla atarak sert bir şekilde sol tarafına düştü. patikadan birkaç metre uzakta.

Çarpmanın etkisiyle bir dakika boyunca nefesi kesildi. Yere uzanmış, gökyüzüne bakıyordu, gün ışığının alacakaranlığa dönüşmesini izliyor ve ağır yaralı mı yoksa sadece bir anlık sersemlemiş mi olduğunu merak ediyordu.

Sonra alevleri hatırladı ve kendini hareket etmeye, nefes almaya, çarpışmadan kurtulmaya zorladı. Ayağa kalktı.

Alevlerin geldiği yöne baktı ve sırt üstü yattığı süre içinde duman bulutunun iki katına çıktığını gördü. Sol dirseğinden gelen keskin bir acıyla irkilerek ceketinin cebinde telefonunu buldu ve merkezi aradı.

"Ben Mason. Batı tarafında bir yangın var. Doğuya doğru olabilir. Tüm birimleri gönderin. Motorumdayım ama

Şimdi oraya gidiyorum."

"Hemen, Şef."

Aramayı sonlandırdı, telefonu cebine koydu ve sol dirseği bükülmeyi reddedince inleyerek bisikletini uzun otların arasından çıkardı. "Kahretsin." Şu anda ihtiyacı olan son şey bir sakatlıktı, bu yüzden dişlerini sıktı ve alevlere ve dumana doğru sertçe pedal çevirirken dirseği berbat edilmiş gibi davrandı.

BİR ŞEYLER YANLIŞTI. Jordan neyin, nerede ya da nasıl yanlış olduğunu bilmiyordu, sadece yanlış olduğunu biliyordu. Jordan'ın

Saatler önce aldığı uyku hapı onu tehlike hissiyle ilgili bir şey yapmak için hareket edemiyordu. Göğsü, çocukken geçirdiği ilk büyük astım krizinde olduğu gibi ağrıyordu.

Bu öleceğini düşündüğü ilk andı ama sonuncusu olmamıştı.

Onu düşünme.

Çok yorgundu; zihinsel, fiziksel ve duygusal olarak. İhtiyacı olan dinlenmeyi bulabilmek için çaresizlikten hap almıştı. Hapın etkisiyle kıpırdıyamıyordu ama zihni her zamanki gibi uyanıktı ve dönüyordu. Tek yumurta ikizi olan kız kardeşi Nikki ve Nikki'nin nişanlısı Riley birkaç günlüğüne adadan ayrıldıkları için Jordan

Nikki ve Riley'nin kış boyunca restore ettikleri evde tek

başınaydı. Teknik olarak ev onlara aitti.

Büyükanne, ama Evelyn onu mutlu çifte vermişti ve bu Jordan için sorun değildi.

Nikki'nin mutluluğundan başka bir şey istemiyordu.

Jordan, kız kardeşinin genel müdür olduğu Wayfarer'ın büyük açılışı için Gansett'e gelmişti. Nikki'nin Jordan'a ve kariyerine yıllarca verdiği destekten sonra, Jordan en azından büyük hafta sonunda Nik'in yanında olmak için ülkenin öbür ucuna uçabilirdi. Büyük açılıştan iki hafta sonra, Jordan

Los Angeles'taki sözde hayatına dönecek enerjiyi bulamamıştı.

Her şey karmakarışık ve dünyada olmak isteyeceği son yer Bel Air'deki o devasa, boş evde yalnız kalmaktı. Bu yüzden Gansett'te kalmıştı.

Nik'le ona her zaman ev sahipliği yapmış olan bu evde hiç yeri yoktu.

Nikki ve Riley o kadar gülünç derecede mutluydular ki, Brendan'la olan korkunç evliliğinin feci sonundan sonra Jordan için onların yanında olmak neredeyse acı vericiydi. Zane olarak bilinen bu isimsiz -ve evet, kendisinden böyle bahsediyordu- rapçi geçen kış bir otel odasında onu feci şekilde dövmüş ve hastanelik etmişti.

Numarasını engelledikten sonra bile, o ortaya çıktı. Tekrar ve tekrar, başkalarının telefonlarını kullanarak onunla konuşması için yalvardı, bir şans daha vermesi için yalvardı. Okumuştı.

"kişisel sorunları" ile ilgilenmek için turneye "ara verdiğini" ve kendisini bir hastaneye kaydettirdiğini açıkladı.

madde bağımlılığı ve akıl sağlığı sorunlarıyla mücadele etmek zorunda kaldı. Ama bu, onu aramak için sayısız yol bulmasına engel olmamıştı.

Jordan ihtiyacı olan yardımı aldığı için mutluydu ama onu rahat bırakmasını diliyordu. Aldığı her mesaj zaten parçalanmış olan kalbini daha da parçaladı.

Evlilikleri için her şeyini ortaya koymuştu, Ondan hiçbir şey hak etmedikten çok sonra bile. Çocukken bir velayet savaşı yaşadıktan sonra.

savaşan ebeveynleri arasında kalması, evliliğinin başarısız olması

Kalbinde ağır bir yük vardı. Bu ilişkiyi yürütmek için çok uğraşmıştı çünkü boşanmak istemiyordu.

Sıkıntılı düşünceler zihninde dönüp duruyor, ona hayatının ne hale geldiğini hatırlatıyordu. Bir gün

Uyku hapi anksiyetesini daha da kötüleştirmişti ki bu ihtiyacı olan son şeydi.

Göğsü her zaman ağrıyordu ama şimdi her zamankinden daha kötüydü.

Ağrıyan göğüs kemiğini ovmak istedi ama kollarının beyninden gelen direktifle işbirliği yapmasını sağlayamadı.

Bir sorun var.

Alarm, astım krizleriyle birlikte gelen paniği hatırlatarak sistemini doldurdu.

Tedirginliğini daha da artıran delici bir ses duyuldu. Duman alarmı mıydı bu?

Jordan yüzeyi bulmak, gözlerini açmak için mücadele etti ama göz kapakları beton ağırlıklar gibi hissediyordu.

Çarpan ayak sesleri ona doğru geliyordu, bir çığlık Endişeli gibiydi. Sonra havada uçuyordu, daha yüksek sesler, yüzüne serin bir hava hücumu, sıcak dudakların onunkilere baskısı, açlıktan ölmek üzere olan ciğerlere bir hava seli. Dudaklar onunkilere karşı yumuşaktı.

Yaklaşmaya, onları orada tutmaya, dudakların ait olduğu yüzü görebilmek için gözlerini açmaya çalıştı ama göz kapakları işbirliği yapmadı.

Göğsü o kadar çok acıyordu ki, dudaklarına değen dudaklar dışında neredeyse tek hissedebildiği şey buydu.

Panik içinde bir bağırış, daha yüksek sesler, dudaklar kayboldu, yüzünü bir şey kapladı, kolunda keskin bir acı ve sonra, mutlulukla, hiçbir şey.

"NEFES ALIYOR MU?" Mason, zaman zaman ekipte görev alan pratisyen hemşire Mallory Vaughn'a ve en iyi gönüllü

sağlık görevlilerinden biri olan Libby'ye sordu.

Mallory stetoskopu genç kadının göğsüne tuttu ve sorusuna yanıt olarak başını salladı. Hastalarının uzun, ipeksi siyah saçları, zeytin tonlarında hoş bir teni, diğer kadınların uğruna cinayet işleyeceği kirpikleri ve seksi dudakları vardı. "Solunumu hırıltılı ve sık. Kalp atış hızı tavan yaptı. Onu kliniğe götürelim. Yolda David'i arayacağım."

Adanın tek doktoru olan Dr. David Lawrence her zaman nöbetteydi.

"Onu tanıyor muyuz?" Mason sordu.

"Nikki Stokes'un kız kardeşi Jordan," dedi Libby.

"Onlar tek yumurta ikizleri."

Bu yüzden tanıdık geliyordu. Nikki'ye benziyordu ama kız kardeşler arasında ince farklar olduğunu fark etti. Jordan'ı ve sorunlarını internetten okumuştı.

Wayfarer'ı teftiş ederken Nikki'nin ünlü kız kardeşini tanıdıktan ve Jordan'ın programı Live with Jordan and Gigi'yi birkaç kez izledikten sonra.

"Nikki ve Riley nerede?" Mason, Riley'nin kuzeni olan Mallory'ye sordu.

"Ada dışı."

"Güzel," dedi, evdeki herkesin dışarıda olduğunu bilmek onu rahatlatmıştı.

Mallory ve Libby, Jordan'ı stabilize etmek için hassasiyetle hareket ederken Mason'ın ekibi çatıda başlayıp bir şekilde bacayı sarmış gibi görünen yangını söndürdü - ya da tam tersi.

Tahmin etmesi gerekirse, çatıdaki alevler bacaya sıçramıştı. Bir kreozot birikimi muhtemelen bacanın tutuşmasına neden olmuş, bu da evin içine duman göndermişti.

Tam olarak araştırmaları gerekecekti ama bu onun önsezisiydi.

"İyi ki alevleri görmüşsün," dedi Libby. "Astım krizinin tam ortasıydı."

Adrenalin Mason'ın vücudunda dolaşıyor ve bir kurtarma operasyonundan sonra her zaman olduğu gibi kendisini daha güçlü hissetmesini sağlıyordu.

"Nefes alıyor, değil mi?" O her zaman Ama kendisine hiç mantıklı gelmeyen nedenlerden ötürü bu kadın için daha fazla endişeleniyordu.

"Öyle ve ona nefes alma tedavisi uyguluyoruz." Mallory ona baktı ve bir an duraksadı. "Yüzüne ne yaptın?"

"Ha?"

Sol şakağını işaret etti.

Elini kaldırdı, ıslaklığı hissetti ve acıyla irkildi.

"Bisikletimden düştüm."

"Buna baktırmalısın."

"Buradaki işimiz bittikten sonra kliniğe uğrayacağım." Dirseğinin kırık ya da çıkık olduğundan bahsetmedi. Fırsatını bulur bulmaz yaralarına bakacaktı.

Jordan'ı sedyeye yüklediler ve ambulansın arkasına taşıdılar.

Mallory kurtarma aracını kullanan itfaiyeciye, "Gidelim," diye seslendi.

Araç, ışıkları yanıp sönererek ve siren çalarak havalandı.

Jordan, Mallory, Libby ve Doktor ile emin ellerdeydi.

David klinikteydi, Mason da dikkatini

Bayan Hopper'ın bacasından tüten taş yığınınına ve bacanın kuzey tarafındaki yanmış çatıya bakarak çatıda yangına neyin yol açmış olabileceğini merak ettiler. Nikki ve Riley kış boyunca evde bir sürü iş yapmıştı.

Umarım, büyük ölçüde çatıda kontrol altına alınan yangın nedeniyle içeride çok fazla hasar olmaz ve

Baca. İkisi için de bazı onarımlara ihtiyaçları var.

Yanan bir binaya koşmanın ve birini canlı çıkarmanın verdiği heyecanı üzerinden atmaya çalıştı. İtfaiyecileri denetlerken, hasarı incelerken ve yangının kaynağını saptamaya çalışırken bu heyecanlı his onunla birlikte kaldı.

Yine de tüm bu süre boyunca, garip bir olayı anlamaya çalışırken zihni koşturdu.

Jordan'ın ciğerlerine hava üflemek için ağzını onunkinin üzerine koyduğunda, geçmişte yüzlerce kez yaptığı bir şeydi bu, çok çılgınca bir şey oldu. İnledi ve sanki onu öpecekmiş gibi dudaklarını oynattı. Böyle bir şey daha önce hiç olmamıştı ve onu öperken vücudunda bir elektrik akımı hissetmediğinden kesinlikle emindi. Başka birine ağızdan ağıza resüsitasyon yapamazsın. Bu da neydi böyle?

CHAPTER 2

E her şey acıyordu. Gözlerini parlak bir ışık seline ve etrafındaki çılgınca hareketliliğe açtığında Jordan'ın aklındaki tek düşünce buydu

Onu. Neredeydi? Ne olmuştu? Sonra Bir şeylerin ters gittiğine dair korkusunu hatırladı ve yüzündeki maskeye karşı mücadele edip onu çıkarmak isterken paniğe kapıldığını hissetti.

"Sakin ol. Sen iyisin."

Jordan kadın sesini tanıdı ama çıkaramadı. Göz kapakları hâlâ bir ya da iki saniyeden fazla açık kalamayacak kadar ağırdı.

Kendine geldiğinde karanlık bir odadaydı, maske hâlâ yüzündeydi ve yanında bir şey bipliyordu. Elinde, üzerinde bir düğme olan bir cihaz buldu ve hemşirenin çağrısının görünümünü ve hissini hatırlayarak bastı

Astımla mücadele ederken sayılamayacak kadar çok hastanede kalmanın yanı sıra Brendan'dan sonraki son hastanede de düğmeye bastı.

Hayır. Gitme. Oraya gitme.

Jordan ne şimdi ne de hiçbir zaman onu düşünmek istemiyordu.

Açık mavi önlük giymiş genç bir kadın odaya girdi. Sarı saçlarını at kuyruğu yapmıştı.

monitörleri kontrol etti ve Jordan'ın sağ eline bantlanmış serumu ayarladı. "Çok iyi gidiyorsun. EMS sana nebülizatör tedavisi uyguladı ve nefes alman çok daha iyi."

Nebülizör tedavisi kelimesi Jordan'ı astım atakları ve buna bağılı diğer solunum yolu hastalıklarıyla dolu çocukluğuna geri götürdü.

Jordan kadını Riley'nin kuzeni Shane ile evli olan Katie McCarthy olarak tanıdı. Onlarla Wayfarer'ın açılışında tanışmıştı. Burnunu ve ağzını kapatan maskeye uzandı.

Katie onun için bir kenara koydu.

"Kalmak zorunda mıyım?" Jordan'ın dili ağzı için çok büyüktü ve boğazı acıyordu.

"Seni izleyebilmemiz için sadece bu gecelik."

Jordan gözyaşlarının hücumuna karşı gözlerini kapattı. Bir atak geçirmeyeli yıllar olmuştu ve böyle aniden ortaya çıkan bir atağa neyin sebep olduğunu anlayamıyordu. O parçaları bir araya getirmeye çalıştım, bunun nasıl olduğunu düşünmek için

Olabilirdi ama o kadar kendinden geçmişti ki parçalar bir araya gelmeyi reddediyordu. "Orada biri vardı..."

"Evet, neyse ki Gansett itfaiye şefi Mason Johns alevleri gördü ve sizi oradan çıkardı. Sen zar zor seni bulduğunda nefes alıyordu."

Dudaklar. Dudakları hatırladı. Mason'ın dudakları mıydı?

"Göğsüm ağrıyor."

"Biliyorum." Katie'nin gözleri ve tavırları nazik ve şefkatliydi.

Jordan gitmemesi için ona yalvarmak istedi. "Ev..." Riley'yle birlikte burayı yeniden düzenlemek için harcadıkları zaman ve çabadan sonra Nikki onu öldürebilirdi.

"Duyduğuma göre yangın çatıda kontrol altına alınmış. ve baca, ve itfaiye çabucak oraya vardı. Ev iyi durumda olmalı."

Rahatlama seli nefes almayı kolaylaştırdı.

Katie maskeyi Jordan'ın burnu ve ağzı üzerine tekrar yerleştirdi. "Shane, Riley'i arayıp ne olduğunu haber verdi. oldu."

Jordan bu bilgiyi içini burkan bir duyguyla özömsedi. Nik ve Riley, yaklaşan düğünleri için alışveriş yapmak üzere anakarada nadiren geçirdikleri geceyi geçirecekleri için çok heyecanlıydılar.

"Slim onları adaya geri götürüyor. Yakında burada olurlar."

Kaçışlarının mahvolmasına neden olduğunu düşündükçe kendini kötü hissediyordu, Nik'in Jordan'ın yeniden hastanede olduğunu duyunca paniğe kapılacağından bahsetmeye bile gerek yoktu.

Jordan ne kadar uğraşırsa uğraşsın uyanık kalamıyordu ama makinelerin sesleri, sanki rüyasında kovalandığını görmüş ve yakalanmanın en kritik anında kendine gelmiş gibi, sarsılarak uyanmasına neden oluyordu.

Bir keresinde uyandığında iri yarı bir adam gördü. yatağının yanındaki sandalyede oturuyordu. Bulanık ışıktaki adamın sadece şeklini seçebiliyordu ve ilk başta hâlâ rüya gördüğünü düşündü. Kolu askıdaydı ve alnındaki beyaz bandaj belirgin bir şekilde göze çarpıyordu bronzlaşmış tene karşı.

"Hey." Yatağa doğru eğildi. "Ben itfaiyeden Mason Johns. Katie başka bir hastayla ilgilenirken seninle oturmamı istedi. Nasılsın?"

Ağızındaki maskeyle oynadı ve çıkarmayı başardı. "Ben iyiyim. "Ben iyiyim. beni kurtardı." Göğsü daha önce olduğundan biraz daha az ağrıyordu, bunu iyiye işaret olarak kabul etti.

"O bendim." Derin sesi sıcaklık, empati ve yetkinlik yansıtıyordu.

O zaman onun dudaklarıydı. "Teşekkür ederim." "Sorun değil."

"Kolun ve kafan. Beni kurtardığında mı oldu bunlar?"

Gölömsedi, düz beyaz dişlerinin parıltısı monitörlerin ışığından görölebiliyordu. "Hayır, bu daha önce de oldu, bisikletimle kaza yaptığımda."

Jordan iyi bir gülümsemeye bayılırdı ve onunki mükemmeldi. "Bunu nasıl yaptın?"

"Kayalıkların yanındaki patikalarda sürmeyi seviyorum ve rampa gibi küçük bir tepe var. Rampadaydım Evinizden gelen alevleri ve dumanı fark ettiğimde dikkatim dağıldı ve bir de baktım ki sırt üstü düşmüşüm. Düşmenin etkisiyle dirseğim kırıldı ve çıkık." "Ouch."

"Ait olduğu yere geri koyduklarında anam babam sana feda olsun."

"Beni çıkık bir dirsekle kurtardın."

"Kurtardım."

"Bu çok kahramanca."

Güldü. "Pek sayılmaz. Bu benim işim sayılır."

Onun gülüşünü de en az sesi kadar seviyor ve her ikisini de daha fazla duymak istiyordu. "Uzun zamandır mı itfaiyecisin?"

"Yaklaşık on beş yıl oldu ama konuşmamalısın. Oksijen maskesini tekrar yerine takmanız gerekiyor."

Jordan hoşnutsuzluğunu ifade ettiğini umduğu bir yüz ifadesi takındı. "Bundan hoşlanmadım."

"Kimsenin yok ama senin buna ihtiyacın var." "Daha iyi hissediyorum."

Sert bir ifade takındı. "Doktorun emri."

Ona kaşlarını çatı. "Ben de seni iyi biri sanıyordum."

Tekrar güldü. "Ben iyiyim ve senin daha iyi olmanı istiyorum."

Katie odaya girdi. "Hasta nasıl?" "Maskeyi sevmiyor."

"Kimsenin yok." Monitörleri kontrol etti ve "Oksijen satürasyonunuz eskisinden daha iyi. Sanırım burun kanülüne geçebiliriz."

"Yaşasın," dedi Jordan.

Katie, Jordan'ın hevesizliğine gülümsedi. "Hemen döneceğim."

"Yükseltme için tebrikler," dedi Mason.

"Sanırım maskeden daha iyi ama benim asıl istediğim buradan çıkmak."

"Bu gece öyle bir şey olmayacak."

Alt dudağını dışarı çıkardı. "Biliyorum. Duydum."

"Ayrılmadan önce sizi izlemelerine izin vermeniz daha iyi olur. Evde yalnızken sorun yaşamak istemezsiniz."

"Evde yalnız olmayacağım. Kız kardeşimi ve nişanlısını aradılar. Şu anda adaya geri dönüyorlar."

"Onları gördüğüne sevinmeyecek misin?"

"Benim yüzümden geceleri yarıda kesildiği için kendimi kötü hissediyorum. Bunu dört gözle bekliyorlardı."

"Eminim senin için endişeleniyorlardır."

"Ve evlerinin benim gözetimimde neredeyse nasıl yandığını." "Seni suçlamayacaklar."

"Ne oldu ki?"

"Henüz emin değilim, ama tahmin etmem gerekirse, bir şey

bacayı tutuşturmuş ve evin içine duman girmesine neden olmuş. Adamlarım araştırıyor. Bilmeliyiz ki sabah daha fazla."

"Patron sensin, ha?"

"Evet. Ben itfaiye şefiyim."

"Büyük patron tarafından kurtarıldığımı duydum."

"Doğru," dedi gülümseyerek. "Seni kurtardığım için bazı çocuklar beni kıskandı."

"Çünkü benim kim olduğumu biliyorlar." Bu onu sönük hissettirdi. Tabii ki videoyu görmüşlerdi. Mason da muhtemelen görmüştü.

"Sanırım öyle."

Başını ona doğru çevirdi. "Kim olduğumu bilmiyor musun?"

Omuz silkti. "Belki, ama sadece senin gösterini birkaç kez izlediğim için."

"Öyle mi?" Jordan bunu şok edici buldu. "Ciddi misin?"

"Evet," dedi gülerek. "İyiymiş. Ama çoğu için sosyal medyayı ya da popüler kültürü takip etmiyorum. Bana dinozor olduğum söyleniyor."

"Bunu oldukça ferahlatıcı buluyorum."

"İnsanların neden tüm hayatlarını çevrimiçi yaşamak zorunda olduklarını anlamıyorum. Bir bilgisayara ya da telefona bağlı olmaktansa bisiklete binmeyi, tekneye binmeyi ya da başka bir yerde olmayı tercih ederim. Yine de telefonum olmadan uzağa gidemem, özellikle de yılın bu zamanlarında."

Kendisini küçümseyen birine on milyon Twitter ve beş milyon Instagram takipçisinden bahsetmemeyi tercih etti. sosyal medya. "Yaz sizin için yoğun geçiyor." Yazları Gansett'e geldiği onca yıl boyunca, sezonun halk için nasıl geçeceğini hiç düşünmemişti.

güvenlik

çalışanları. "Bu delilik." "Nefret mi ediyorsun?"

"Hayır. Neyse ki sadece birkaç ay. Yılın geri kalanı kıyaslandığında çocuk oyuncağı. Peki ya siz? İşinizde yoğun bir sezon var mı?"

Jordan bir an için bunu düşündü. "Şu anda gerçekten çalışmıyorum." Avukatı ve en iyi arkadaşı Gabrielle "Gigi" Gibson, Jordan'ı bu davadan kurtarmak için çalışıyordu. son sezonu için sözleşme imzaladı. Jordan ve Zane onun en büyük müşterileriydi. Ayrıca programda Jordan'ın yardımcısı olarak rol almış ve bu da Gigi'yi kendi çapında bir şöhret haline getirmişti.

Jordan'ın da uğraşması gereken bir boşanma davası vardı ama Brendan rehabilitasyondan çıkana kadar bu konuda hiçbir şey olamazdı. "Ben Sırada ne olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Gansett biraz düşünmek için iyi bir yer. Pek çok insan buraya yeniden toparlanmak için geliyor."

"Sanırım."

Katie, maskeye göre büyük bir gelişme olan burun çatalları ile geri döndü, ancak Jordan her zaman nefret etmişti.

Onları da. Tıbbi solunum cihazlarıyla hiçbirini sevemeyecek kadar çok deneyimi olmuştu.

"Daha iyi misin?" Katie maskeyi ve ona bağlı tüpleri

ıkarırken sordu.

"Çok. Teşekkür ederim."

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Aslında biraz açım."

"Ben de öyle," dedi Mason. "Bizim için Mario'ya bir koşu gitmeme ne dersin?"

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Bütün gün çalıştıktan sonra eve gitmek istiyor olmalısın, dirseğinin seni öldürüyor olmasından bahsetmiyorum bile."

"Sorun değil. Bu gece yapacak başka bir şeyim yok ve ikimiz de açız."

"Sorun olmayacağından eminseniz."

"Eminim. Ne seversin?"

"Salata soslu bir ev salatası harika olur." Kaşları komik bir şekilde çatıldı. "O bir meze. Yemek için ne istiyorsun?" "Bu benim için bir yemek."

"Bu yeterli değil. Ben pizza alacağım. Ondan biraz alabilirsin."

"Sadece peynir ya da sebze yiyeceğim. Ben vejetaryenim." "Bunu yapabilirim. Hemen dönerim." Ayağa kalktı ve Jordan onu besleme arzusuna itiraz edemedi ortadan kayboldu.

En son ne zaman pizza yediğini hatırlamıyordu ama düşündükçe ağzı sulanıyordu. "Bu uzun boylu bir adam," dedi Katie'ye.

"Biliyorum. Bir keresinde ona boyunun kaç olduğunu sormuştum, o da altı-altı demişti."

"Vay be." Bu da onu, kızın iki metrelik boyundan bir karış daha uzun yapıyordu.

"Tanışabileceğiniz en iyi adam. Herkes onu sever."

Jordan, Katie'nin bunu ona neden söylediğini merak ediyordu. Çöpçatanlık mı yapıyordu? Çünkü son şey Jordan'ın ilgilendiği evren erkek türüyle ilgili her şeydi. Erkeklerle işi bitmişti.

onlarla birlikte gelen saçmalıklar. Sonuncusu neredeyse onu öldürüyordu ve diğer erkeklerle olan ilgisini de mahvetmişti.

Mason'ın iyi bir adama benzediği konusunda hemfikirdi. Bir gün şanslı bir kızı çok mutlu edecekti. O şanslı kız kendisi olmayacaktı.

Mason yokken Jordan uyuyup rüya gördü ve pizza kokusuyla uyandı. "Dönmüşsün."

"Sana olacağımı söylemiştim."

Jordan hiçbir şey beklememeye şartlanmıştı. hayal kırıklığına uğramayacaktı, bu da onu aslında onun geri gelmesini beklemediğini itiraf etmeye zorladı. Brendan Bir hayran, bir gönderi, bir video ya da başka bir şey dikkatini dağıtmış ve aç olduğunu unutmuş olabilir. Alışkın olduğu şey buydu. Kendini yatakta yukarı itmeye başladı.

"Bekle." Mason yatağın kenarında bir düğme buldu ve bu düğme onun işini gördü.

"Bu çok kullanışlı." Oturmaya çalışana kadar ne kadar bitkin olduğunu bilmiyordu. Astım krizi ve uyku hapının kalıcı etkileri arasında, zayıf bir kedi yavrusunun koordinasyonuna sahipti.

Mason yemeği bir tepsiye koydu, rayı yatağının kenarına bıraktı ve onun ulaşabileceği kadar yakınına yuvarladı.

"Teşekkür ederim. Bana yemek getirmen çok hoştu." "Ben de açım, sorun değil."

O salatasıyla uğraşırken, Mario et severlerin pizzasına daldı ve onun marul ve salatalıktan beş ısırık alması için geçen sürede üç dilimi mideye indirdi. Mario's, ev salatasına her zaman traşlanmış parmesan peyniri koyardı, sevdiği.

Mason bir kâğıt tabağa bir parça peynirli pizza koydu ve ona doğru itti.

Jordan kalbindeki şehvetle ona baktı. Yediği her şeye dikkat etmek zorunda olduğu günler reality TV kariyeriyle birlikte sona ermişti ama kendini inkâr etme alışkanlığı o kadar kök salmıştı ki üstesinden gelmek neredeyse imkânsızdı.

Bir santim daha yaklaştırdı. "Onlara senin için iki dilimi etsiz tutmalarını söyledim. Beni hayal kırıklığına uğratmayacaksın, değil mi?"

"Sen şeytansın."

Sıcak gözlerini bir gülümseme aydınlattı. "Bu gece kıl payı kurtuldun, süperstar. Bu noktada, kendime sorardım - eğer bu benim için olsaydı, belirli bir şekilde görünebilmek için yıllarca pizzadan vazgeçtiğime memnun olur muydum? Cevabım cehennem hayır olurdu." Tabağı ona doğru bir kez daha itti. "Pizzayı ye. Yağmurda dans et. Hayatını yaşa. Ne kadar zamanın kaldığını asla bilemezsin. Sahip olma pişmanlıklar."

Bu hatırlatmaya ne kadar ihtiyacı olduğunu ya da en iyi hayatını yaşamaktan ne kadar uzaklaştığını asla bilemeyecekti.

Son birkaç yıldır. Jordan pizza dilimini aldı ve kocaman bir ısırık aldı.

Mason ona sırtarak kararını tüm kalbiyle onayladığını belli etti.

Jordan o günahkâr peynirli pizza ısırığından daha güzel bir şey tatmamıştı. İkinci ve üçüncü ısırığı da hızlı bir şekilde.

"Boğulma. Bu gece zaten bir kez kışını kurtarmak zorunda kaldım."

Kahkahalarla güldü ve neredeyse ağzındaki pizzayı kaybediyordu. Diyetine zararlı olmasının yanı sıra komik ve cidden sevimli, tabii 1.80 boyundaki bir adama "sevimli" denebilirse.

Kahverengi saçlarına sarı röfleler düşmüştü ve daha Haziran ayında olmasına rağmen yakışıklı yüzü Yaz sonunda çoğu insanın bronzlaşacağı kadar bronzlaşmıştı bile. Dışarıda çok vakit geçirmiş olmalı.

"Yemek getirdiğin için teşekkürler. Gerçekten çok güzeldi. Kendi payım için sana borçluyum."

"Bu konuda endişelenme."

"Endişeleneceğim."

"Sen bilirsin. Bu konuda endişeli değilim."

"Sana geri ödeyeceğim."

"Biraz daha pizza ye ve önemsiz şeyler için endişelenmeyi bırak."

"Her zaman bu kadar açık sözlü ve otoriter misin?"

Dördüncü pizzasına saldırmadan önce durakladı.

Isırığı bir ağız dolusu suyla kovaladıktan sonra peçeteyle dudaklarındaki yağı sildi.

Jordan ciğerlerine hava üfleyen ve geri kalanını elektriklendiren dudaklara odaklandı, ki bu çok aptalcaydı. Onun hayatını kurtarıyordu, onu öpmeye çalışmıyordu.

"Sanırım bazen oldukça otoriter oluyorum, çünkü olmak zorundayım. Benim için çalışan çok sayıda genç insan var ve belli bir miktar yönlendirmeye ihtiyaç duyuyorlar."

"Nasıl yani?"

"Bir kere, hepsi geldikleri için bir ödülü hak ettiklerini düşünüyorlar. Polis şefi Blaine, bunun sebebinin herkesin ödül aldığı bir ortamda yetişmiş olmaları olduğunu söylüyor.

dokuzuncu oldukları için sertifika ve kupa aldıkları nesil. Biz de aldık ama bize özel olduğumuzu hissettirmediler."

Jordan güldü. "Evdeki rafımda bunlardan birkaç tane var."

"Ne çaldın?"

"Amigo kız ve dans takımı üyesiydim ve futbol ve lakros oynadı. Bir sürü kupa ve sertifika." "Eminim öyledir."

"Çalışanlarınız sizi rahatsız eden başka ne yapıyor?"

"Cep telefonu bağımlıları."

"Suçluyum. Sadece merak ediyordum.

"Beni kurtarıırken telefonumu almayı düşünmüştüm."

Ona tuzlu bir bakış attı. "Kusura bakma, ben daha çok senin bir şey yapmıyor gibi görünmenle ilgileniyordum.

telefonunla ilgili olduğumdan daha fazla nefes alıyorum." Ses tonundan kesinlikle alaycılık damlıyordu.

Jordan alaycılığı severdi. "Bu seferlik geçmesine izin vereceğim, ama bir dahaki sefere beni kurtardığında, bunu bir paket haline getirebilirsen

Telefonumla ilgilenirseniz çok memnun olurum."

Kahverengi gözlerini dramatik bir şekilde devirdi. "Bunu not edeceğim."

"Not almayacaksın, çünkü anlamıyorsun." "Haklısın."

Takıntıyı anlamıyorum. Ben bir şeye bağlıyım
İşim gereği günün her saati telefonla konuşuyorum. Eğer mecbur olmasaydım, yapmazdım. Bu konuda bana güvenin."

Ona en dehşetli bakışını attı. "Ama telefonun yanında olmasa tanıştığın herkesle nasıl iletişim kuracaksın?"

"İletişimde kalmak için cep telefonundan çok daha iyi yollar düşünebiliyorum."

Jordan aynı zamanda iyi bir çift anlamlının da değerini biliyordu. Kurtarıcısı sadece yakışıklı ve tatlı değil, aynı zamanda esprili ve çekiciydi ki bu, kalbi fena halde kırılmış bir kız için dumandan çok daha tehlikeliydi.

CHAPTER 3

D Çok güzel, komik ve alaycıydı. Normalde alaycılık onu çıldırtırdı çünkü genç itfaiyeciler ve sağlık görevlileriyle dolup taşıyordu,

Birçoğuna patronlarına cevap vermemeleri gerektiği hiç öğretilmemiştir. Buna katlanıyordu çünkü küçük, birbirine sıkı sıkıya bağlı bir departmandılar ve tüm hatalarına rağmen itfaiyeciler ve sağlık görevlileri Gansett Adası toplumuna hizmet ederek mükemmel bir iş çıkardılar.

Ama Jordan'dan gelince, alaycılık yeni bir anlam kazandı. Kızın da ona karşılık vermesi ve iş onunla şakalaşmaya geldiğinde kendini fazlasıyla tutması hoşuna gitmişti.

Ondan hoşlanmıştı. Mario'nun yerinde pizzanın bitmesini beklerken, Google'a hızlıca bir göz atmış ve onun hakkında son bilgileri. Kocası hakkında okudukları onu çileden çıkarmıştı. Şovunu birkaç kez izleyip eğlenmenin dışında, Mason onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Jordan Stokes hakkında pek bir şey bilmiyordu. Ancak, Charlotte, Kuzey Carolina'daki bir otel odasında karısına ne yaptığını okumadan önce Zane'i kesinlikle duymuş ve hatta müziğini beğenmişti.

Zane'le yaşadığı krizden sonra Jordan'a ne olduğu konusunda tonlarca spekülasyon yapılmıştı. Görünüşe göre, o

otelde kavga ettikleri geceden beri insan içine çıkmamış ya da sosyal medya hesaplarında paylaşımda bulunmamıştı. İnsanlar

onu son kez görüp görmedikleri ya da reality şovunun bir başka sezonu için geri dönüp dönmeyeceği konusunda spekülasyon yapıyorlardı.

Pizza bittiğinde ve Jordan yastıklarına yaslandığında, yüzü solgun ve koyu renk gözleri çileden dolayı irileşmişken, biraz dinlenmesi için onu yalnız bırakması gerektiğini biliyordu. Karakolda onu bekleyen evrak işleri kendi kendine hallolmayacaktı ama Jordan'ı bırakmak için acelesi yoktu.

Böylece Jordan'ın kız kardeşi ve müstakbel kayınbiraderi kısa bir süre sonra odaya koşarak gelene kadar orada kaldı.

Nikki kendini kız kardeşine attı, Jordan'a sarılmış hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. "Aman Tanrım! Beni ölümüne korkuttun!"

"Yangın ve ev için çok üzgünüm. Ne olduğunu bilmiyorum."

"Bu kimin umurunda? Önemli olan tek şey senin iyi olman. Telefonu aldığımızdan beri iki saattir titriyorum."

"Seni aramalarını istemedim. Bu gece senin gecendi."

"Saçmalama Jordan," dedi Riley. "Önemli olan tek şey iyi olduğunu."

Nikki kız kardeşine o kadar uzun süre sarıldı ki Mason, Jordan'ın nefes almakta zorlanıyor olabileceğinden endişelendi ve bunu söylemek üzereydi ki Nikki sonunda geri çekilip tıpkı kendisinininkine benzeyen, sadece küçük farklılıkları olan yüzü inceledi.

Bir kere, Jordan'ın üst dudağının sol tarafında küçük bir ben vardı ve sağ kaşında Nikki'ninkinde olmayan bir kavis vardı.

Ve dürüst olmak gerekirse, ikizler arasındaki farklılıklar neden umurundaydı ve hatta neden hala oradaydı?

"Ben, ben gidiyorum. Yarın seni kontrol edeceğim ve çatıya bir göz atmak için uğrayacağız. gün ışığında baca."

Jordan onu görebilmesi için Nikki'yi yana doğru itti. "Çok teşekkür ederim Mason, beni kurtardığın için."

eşlik ediyor, beni besliyor, eğlendiriyor. Gerçekten minnettarım."

Nikki, Jordan'ın yatağından kalkıp kendini Mason'a doğru fırlattığında onu şaşırttı ve yaralı koluna tam bir darbe almaktan kıl payı kurtuldu.

Darbeyi emerken "Vay canına," dedi.

"Nikki!" dedi Jordan. "Dikkat et. Yaralandı!"

"Kız kardeşimi kurtardığın için çok, çok, çok teşekkür ederim Mason." Nikki tekrar gözyaşlarına boğuldu. "İkimizi de kurtardın, çünkü onsuz ben yokum."

Mason beceriksizce sırtını sıvazladı ve Riley onu kurtardığında rahatladı.

"Buraya gel, aşkım. Histerik tavırlarınla zavallı adamı korkutuyorsun."

Nikki, Riley'nin göğsüne doğru hıçkırarak, "Üzgünüm Mason," dedi. "Önemli değil. Doğru zamanda doğru yerde olduğuma sevindim.

zaman." Jordan'ın olay yerine vardığında fazla zamanı kalmadığını söylememenin akıllıca olacağını düşündü.

Riley elini sıkarak, "Sonsuza dek minnettarız Mason," dedi.

"Sadece işimi yapıyorum." Büyük hastane yatağında çok küçük ve sevimli görünen Jordan'a küçük bir el salladı.

"Geçmiş olsun."

Kız ona öyle bir gülümsedi ki, adamın içi bir tuhaf oldu ve keşke daha önce konuşacak zamanları olsaydı diye düşündü. aile geldi. "Tekrar teşekkürler Mason."

"Elbette. Yarın gün ışığında eve bir göz atmak için geri döndüğümüzde hepinizle görüşürüz."

"Görüşürüz o zaman," dedi Jordan.

Hastaneden çıkıp ılık bahar akşamına doğru yürürken yarın için sabırsızlanıyordu.

NIKKI Jordan'ın yatağının kenarına oturmuş, onun elini tutuyordu. "Ne oldu? Hatırlıyor musun?"

"Uyku hapı almıştım, o yüzden kendimde değildim. Göğsümün acıdığını ve bir şeylerin ters gittiğini hissettiğimi hatırlıyorum ama bu konuda hiçbir şey yapamıyordum. Sonra Mason oradaydı ve beni evin içinde koşturuyordu. Ne olduğunu anlayamamıştım. Görünüşe göre Bacadan çıkan duman yüzünden astım krizi geçirdim."

"Kahretsin," dedi Riley, "eminim en son yangın çıktığında bacayı açık bırakmışımdır. Çok özür dilerim Jordan."

"Bu senin hatan değil. Ne olacağını bilemezdin."

Riley, "Çatının ilk etapta nasıl alev aldığını gerçekten bilmek isterdim," dedi.

Nikki Jordan'ın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Shane, Mason seni bulduğunda zar zor nefes aldığını söyledi. Bunu söylediğinde neredeyse kalp krizi geçiriyordum! Sonra biz Astım krizi olduğunu duydum. Yıllardır astım krizi geçirmemiştin."

"Biliyorum. Aslında artık büyüdüğümü sanıyordum."

Riley, "Muhtemelen duman tetikledi," dedi.

"Sanırım," dedi Jordan. "Bunca yıldan sonra hala orada gizlendiğini bilmek biraz korkutucu." Astım hastalığı Çocukluğu ve gençliği hayatının hikayesiydi, ancak yirmili yaşlarına geldiğinde durumu iyileşmişti.

Nikki, "Umalım da bu tek seferlik bir şey olsun ve yeni bir dönemin başlangıcı olmasın," dedi.

"Tanrım, umarım öyledir." Astım korkutucuydu, ataklar genellikle çok az uyarı ile ya da hiç uyarı olmadan geliyordu. Bir dakika, o

iyi nefes alabilirken, bir sonraki sefer ciğerlerine hava almak için zorlanıyordu. Bu şimdiye kadar yaşadığı en kötü duyguydu ve her ataktan korkarak yaşırdı. Tabii ki ataklardan korkmak onları daha da kötüleştiriyordu.

"Dr. David ne dedi?" Nikki sordu.

"Henüz onunla konuşma fırsatım olmadı. Katie daha önce geldi ve akciğer seslerimin çok daha iyi olduğunu söyledi."

Nikki, "Kendisinden mümkün olan en kısa süre için bir randevu alacağız," dedi. "Eğer gerekirse, bir Anakaradaki göğüs hastalıkları uzmanı size tam bir tetkik yapacak. Endişelenmemeye çalışın."

"Los Angeles'a dönüp doktorlarımı orada görmeliyim."

"Hayır! Yaz boyunca birlikte takılacağımıza söz vermiştin. Sen henüz gidemem."

Evliliği muhteşem bir şekilde sona erdikten sonra, Los Angeles'taki kariyerini süresiz olarak askıya almıştı. O zamandan beri

Hemen geri dönmesi gereken acil bir şey yoktu, Jordan yazı Nikki ve Riley ile geçirmeyi kabul etmişti.

Yine de, onlar birbirlerine deliler gibi aşıkken ve bunu göstermekten çekinmezken evde olmak ona tuhaf geliyordu. Hissetti ki

Kız kardeşinin aşk ilişkisindeki garip üçüncü tekerlek gibi. "Bana ayak altında ihtiyacınız yok. Düğünden birkaç hafta önce geri geleceğim."

"Lütfen gitme. Burada olmana bayılıyorum. Düğün işlerini birlikte yapacağımızı bilmek beni çok mutlu etti."

Nikki durakladı, başını eğdi ve ekledi, "Tabii onunla olanlardan sonra bu senin için çok acı verici değilse."

Nikki, Charlotte'tan sonra onun adını söylemeyi reddetmişti. "Tanrım, ne kadar aptalım. Tabii ki yardım etmek istemiyorsun.

kendi evliliğin yeni bitmişken bir düğün planlamak." "Sorun bu değil Nik. Düğünün için çok heyecanlıyım. I

Yemin ederim. Sadece sizin mahremiyete ihtiyacınız

olduğunu hissediyorum ve-" "Biz iyiyiz," dedi Nikki. "Çok fazla mahremiyetimiz var, değil mi?

Ri?"

"Doğru," dedi Riley. "Yazı burada geçirmenizden mutluluk duyuyoruz."

Jordan ona şüpheyle baktı. "Sanki bana aksini söyleyecekmişsin gibi."

"Yapardı," dedi Nikki. "Açık açık 'Nikki'yle yalnız kalmak istiyorum' derdi. Bunu söylediğini duydunuz!"

Riley güldü çünkü Nikki'nin kendisine kalmasını

istediğinde oldukça açık sözlü olduğunu inkâr edemezdi.
"Ev çok büyük, Jordan. Hepimize yetecek kadar yer var.
Bu hiç de

ve senin orada olman hoşumuza gidiyor. Nik'i çok mutlu ediyorsunuz ve ben de mutlu Nik'i seviyorum."

Jordan bir nefes alıp verdi, saldırı göğsünde kalıcı bir sızı bırakmış olsa da nefes alış veriş normalle döndüğü için rahatlamıştı. "Siz çocuklar çok iyisiniz."

"Sen ailedensin Jordan," dedi Riley. "Benim de kendime göre bir Jordan versiyonum var, unutma. Finn ve ben tek yumurta ikizi değiliz ama öyle de olabiliriz."

"Doğru," dedi Nikki. "Neredeyse bizimle yaşıyordu Geçen kış biz tadilat yaparken. Riley Finn'e katlandığı için bana çok şey borçlu."

Riley ona kaşlarını çattı ama gözlerinden eğlence okunuyordu. "Finn biraz ele avuca sığmaz. Sen onun yanında bir hiçsin. onu."

Jordan Finn ve kız arkadaşı Chloe ile vakit geçirmiş ve ikisinden de çok hoşlanmıştı. "Tamam. Ayak altında üçüncü bir tekerleğin sorun olmayacağından eminseniz kalırım. Ama ben

Eninde sonunda eve dönüp hayatımı düzene sokmalıyım." Gösteriye ek olarak, çok sayıda ciroya sahipti Brendan'la yaşadığı sorundan sonra sözleşmeleri askıya almıştı ve Gigi, birileri sözleşmeyi ihlal ettiği için kendisine dava açmadan önce işe geri dönmeyi düşünmesini istiyordu.

Brendan'ın kendisine saldırmış olmasına rağmen, tutuklanıp suçlandıktan sonra sadık hayranlarından ölüm tehditleri alan kişi o olmuştu. Büyükannesi onun için bir güvenlik görevlisi tutmakta ısrar etmiş, ancak ilk öfke dindikten sonra kısa süre önce işten çıkarılmıştı.

Büyükanne ve

Nikki güvenliği atlattığı için ona kızmıştı ama her zaman izlenmeye dayanamazdı. Ayrıca, hiçbir Gansett'te olduğunu bilen tek kişi oydu, yani bu uzak adada onlara kesinlikle ihtiyacı yoktu.

Nikki'yle birlikte yazları anneleri ve büyükanneleleriyle geçirdikleri Gansett'te olmak rahatlatıcıydı.

O günler hayatının en mutlu zamanlarıydı ve Jordan adaya dönmek için eline geçen her fırsatı seviyordu.

Nikki ve onun için şimdiye kadar yaşadıkları her yerden daha fazla yuva olan evde vakit geçirmek.

Gerçek hayatı olan çılgınlığa dönmeye hazır değildi. Gansett'te geçireceği birkaç hafta ona yardımcı olabilirdi. zihinsel olarak girdaba yeniden girmeye hazırlanıyordu. Yangın ve astım krizinden önce, geri dönüp meşhur müzikle yüzleşme zamanının geldiğini düşünüyordu. Şimdi, elinde bir

Daha fazla izin almak için iyi bir bahane.

Jordan bir zamanlar tam zamanlı yöneticisi, ikizi ve en yakın arkadaşı olan Nikki'ye baktı. Kimseye, özellikle de yeni hayatında çok mutlu olan Nik'e, Nik olmadan evde ve işte ne kadar kaybolduğunu asla itiraf edemezdi. "Onlara bir not sorabilir misin?" Bir doktor notu. şiddetli astım krizinin ona birkaç hafta daha kazandıracağını söyledi.

Nik onun neye ihtiyacı olduğunu bilirdi. O her zaman bilirdi. "Elbette. Hiçbir şey için endişelenme. Ben halledeceğim."

Jordan kız kardeşine bakarken gözleri yaşlarla doldu. "Bu boku geride bıraktığımızı sanıyordum."

"Biliyorum. Ben de, ama muhtemelen dumandan oldu." "Umarım öyledir. Eğer geri geldiyse..."

Nikki elini Jordan'ın elinin üzerine koydu. "Öyle değil. Duman tarafından tetiklendi. Bunu biliyorum."

Dr. David Lawrence odaya girdi, aceleci ve telaşlı görünüyordu. "Sana dönmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim Jordan. Bir araba kazası sonucu birkaç hastamız bu yüzden yolum kesildi."

"Tanıdığımız biri mi?" Riley tereddütle sordu. Adanın yarısıyla akrabaydı ya da öyle görünüyordu.

David başını salladı. "Meşhur virajlarımızdan birini çok hızlı alan ve Gansett Adası ağaçlarının ne kadar acımasız olabileceğini öğrenen turistler."

Doktor uzun boylu, siyah saçlı ve yakışıklıydı. Jordan onunla ve nişanlısı Daisy ile Wayfarer'ın açılışında tanışmıştı.

"İyi olacaklar mı?" Nikki sordu.

"Olacaklar." David, Jordan'ın yatağının başucundaki sandalyeye oturdu. "Her neyse, sizden bahsedelim Bayan Jordan. Nasıl hissediyorsunuz?"

"Daha iyiyim. Göğsüm ağrıyor ama bir saldırıdan sonra hep öyle olur."

"Bana astım geçmişinizden bahsedin." Jordan Nikki'ye baktı.

"İzin verirsiniz?" Nikki söyledi.

Jordan başını salladı. Bu hikâyeyi anlatamayacak kadar yorgun ve bitkin düşmüştü.

"Jordan ilk astım krizini biz altı yaşındayken geçirdi. Bir anda ortaya çıktı ve annemiz önce boğulduğunu düşündü.

Kurtarma ekibi çağırdı ve sağlık görevlileri

Ne olduğunu hemen anladı. Bu, yıllarca devam eden bir atak döngüsünün başlangıcıydı, durum dengelenmiş gibi görüldüğünde liseye kadar devam etti. Yıllarca atak geçirmedi ve geçirdiğinde de

daha gençken olduğundan daha az şiddetliydi." David not alırken başını salladı. "Bu olabilir.

İnsanlar çoğu zaman bu durumdan kurtulur. Bazıları ise yetişkinliklerinde de bu sorunla mücadele etmeye devam eder."

"Yedi yıldan uzun bir süredir hiç atak geçirmedi."

"Astım sorunlarımın geride kaldığını düşünmüştüm."

Jordan ekledi.

"Dumanlı bir odada sıkışıp kalana kadar muhtemelen öyleydiler, bu da eski iblisleri tetikleyecektir."

"Yani eskisi gibi olduğunı düşünmüyorsunuz?"

"Kesin bir şey söyleyemem ama bu saldırının duman nedeniyle durumsal olduğunı varsaymak muhtemelen güvenli olur. Sadece başkalarına yol açmamasını umabiliriz. Hâlâ bir inhaler taşıyor musun?"

"Hayır. Yıllardır ihtiyacım olmadı."

"Bir tane reçete yazacağım ve önümüzdeki üç ay boyunca yanınızda bulundurmanızı istiyorum. Bu konuda bilgilendirmek için göğüs hastalıkları uzmanınızla görüşmenizi tavsiye ederim. son olay."

"Onu eve götürebilir miyiz?" Nikki sordu.

"Geceyi burada geçirmeni istiyorum, böylece nefes alışını izleyebiliriz. Sadece bir önlem olarak. Boğazında ya da üst solunum yolunda herhangi bir yanık belirtisi yok," dedi David, "göğüs röntgenin de temiz çıktı. Seni taburcu etmeden önce iyi olduğundan emin olmak istiyoruz.

Jordan inledi. O kadar çok gece geçirmişti ki Çocukken hastanede bir tane daha düşünmek bile dayanılmazdı.

Nik, "Ben seninle kalacağım," dedi.

"Kesinlikle olmaz. Evine git. Ben iyiyim." "Seni bırakmak istemiyorum."

"Riley, nişanlını al ve onu saçımdan çeker misin lütfen?"

"Hadi Nik. Jordan'a biraz dinlenme şansı verelim. Sabah onu eve getirmek için geri geleceğiz."

"Yapabilir miyiz, Doktor?" Nikki David'e sordu. "Sabah eve gelebilir mi?"

"Hayati değerlerinin olması gerektiği yerde olması koşuluyla, sabah eve gidebilir."

Bunun onun en iyi teklifi olduğunu anlamış gibi görünen Nikki, Jordan'a sarılmak için yatağın demirine doğru eğildi. "Bana ihtiyacın olursa arar mısın?"

"Telefonum yanımda değil ama sana ihtiyaç duyulması halinde numaranın onlarda olduğundan emin olacağım."

"Onu bana verebilirsin," dedi David. "Ben hep burada olacağım gece." Nikki'nin okuduğu numarayı yazdı.

"Endişelenmemeye çalışın. Her şey yolunda görünüyor ve gece boyunca onu yakından izleyeceğiz."

Jordan Nikki'ye kendisi hakkında endişelenmesi için pek çok neden vermişti, özellikle de son zamanlarda. Kız kardeşi artık endişelenmeye şartlanmıştı. Jordan, Nikki'yi endişelendiren çizginin nedeni olmaktan nefret ediyordu. Nikki'nin kaşlarının arasında, Jordan'ın pisliği yüzünden geçirdiği onca zaman yüzünden bir şeyler oluşmaya başlamıştı.

Bazı değişiklikler yapmanın zamanı gelmişti. Sadece hangi değişiklikleri yapmak istediğini ya da gerçekte nasıl

yapacağını bilmeyi diledi.

hayatını sıfırladı.

Gansett'te geçirdiği bu süreyi derin bir araştırma yapmak için kullanacaktı.

Düşünme ve tefekkür. Umarım gittiğinde, kız kardeşine çok daha az sorun çıkaracak bir planı olurdu.

endişelenmek.

Çünkü ne o ne de Nikki bu şekilde daha fazla devam edebilirdi.

CHAPTER 4

Riley Nikki'yi klinikten yarı sürükleyerek çıkardı ve kamyonetine binerken kapıyı onun için tuttu.

Emniyet kemerini takma hareketlerini yaptı.

"Hey," dedi Riley.

Nikki ona baktı.

"O iyi," dedi. "David onu sadece önlem olarak tutuyor. Her şey yolunda. Sabah onu almak için geri geleceğiz."

"Biliyorum."

Nikki ise gözlerini dikmiş karanlığa bakıyordu, Riley sürücü tarafına doğru yürüdü ve arabaya bindi. Onun Telefon çaldı ve Eastward Look'taki yangını duymuş olan babası Kevin aradı.

"Evet, biz iyiyiz ve Jordan geceyi klinikte geçirecek ama o iyi. Hayır, ev iyi durumda. Duyduğumuza göre biraz hasar varmış ama üstesinden gelemeyeceğimiz bir şey değil. Sizi korkuttuğum için üzgünüm. Summer nasıl?"

Nikki, Riley babasıyla yeni kız kardeşi hakkında konuşurken, böyle zamanlarda nişanlısı için bir müteahhide sahip olmanın ne kadar kullanışlı olduğunu düşündü. Riley, kardeşi ve kuzenleri burayı kısa sürede eski haline getireceklerdi.

Riley sabah Kevin'ı kontrol edeceğine söz verdi ve görüşmeyi sonlandırdı.

Sessizce eve dönerlerken Nikki son birkaç saati, Riley'nin kuzeni Shane'den Eastward Look'ta yangın çıktığına dair telefon almasından Jordan'ın Mason tarafından kurtarılmasına ve şiddetli bir astım krizinin ortasında bulunmasına kadar geçen süreyi yeniden yaşadı.

Çocukluklarında yaşadıkları, bazen haftalarca hayatlarını alt üst eden korkutucu saldırıları hatırlayarak ürperdi. Yaşadığı mutlak dehşet Jordan'ın nefes alamadığını fark etmek Nikki'nin asla unutmadığı bir şeydi ve bu geceki olay Korku.

Nikki'nin düşünceleri geçmişe o kadar saplanmıştı ki Jordan'ın son saldırısına neden olan olayı neredeyse unutmuştu. Bunu hemen hatırladı.

Riley, Eastward Look'taki araba yoluna saptı. İtfaiye araçlarının hâlâ olay yerinde olması, daha önce yaşananları ve kız kardeşini kaybetmeye ne kadar yaklaştığını hatırlatıyordu.

Riley itfaiye araçlarının önünden çekilip park ettiğinde, "Beni bekleyin," dedi. Yardım etmek için yanlarına geldi. Nikki arabadan, ki normal şartlar altında, gereksiz olmazdı. Ama kendini zorlukla hareket ettirebildiği için onun yardımını kabul etti ve onunkine doladığı sıcak eli memnuniyetle karşıladı. İtfaiyecilerden biriyle konuşmaya gittiklerinde her tarafının üşüdüğünü hissetti.

"Hey, millet," dedi adam. "Burası sizin eviniz mi?"
"Evet," dedi Riley. "Evin kime ait olduğunu belirleyebildiniz mi?"
yangının kaynağı?"

"Çatıda başladı ve bacaya sıçradı, ancak neyin ateşlediğini anlayamıyoruz. Yangını sarıyoruz. bu gece burada kalacağız. Sabah gün ışığında daha yakından bakmak için geri döneceğiz."

"Bu gece burada kalmamızın bir sakıncası var mı?"

"Kesinlikle. Hasar çatıda meydana geldi, Baca ve oturma odasında su ve duman hasarı var. Neyse ki, şef alevleri fark etti ve Yangın baca bölgesini geçmeden önce dumanı tahliye edin. Aksi takdirde, tamamen bir kayıpla karşı karşıya kalabilirsiniz. Bu eski evlerin yanıp kül olması için fazla bir şey gerekmiyor."

Kız kardeşi içerideyken evin tamamen alevler içinde kaldığı görüntüler Nikki'yi titretmeye başladı. hayal gücünde ikamet ediyor.

Riley onun elini bıraktı ve kolunu ona doladı.

Onun yanında olması her şeyi, onun koşulsuz desteğini almadan önce olduğundan çok daha katlanılabilir hale getiriyordu.

İçeri girmeden önce itfaiyeciler toplanıp gidene kadar beklediler.

Riley ön kapıya doğru ilerlerken Nikki, "Bakmaya dayanabileceğimi sanmıyorum," dedi. Üzerinde aylarca çalışmışlardı.

Alt katın her santimetrekaresini pırıl pırıl bir hayata döndürmüştü.

"Her ne olursa olsun, onu düzelteceğiz ve yeni gibi yapacağız. Sadece kendimize çok daha kötü olabileceğini hatırlatmaya devam etmeliyiz."

"Biliyorum. Jordan'ın orada sıkışıp kaldığını düşündüğümde,

Uyku hapi yüzünden bayılmış." Bir mide bulantısı dalgası onu ele geçirirken karnını tuttu.

En üst basamakta Riley onun içeri girmesini engelledi.

"Bu

Bu görüntüleri aklınızdan çıkarmak biraz zaman alacak ama az önce klinikte nasıl görüldüğünü düşünmeye devam edin. O tamamen iyi."

Nikki başını salladı. "Benim kayam olduğun için teşekkürler. Her zaman, ama özellikle son birkaç saattir."

Dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu. "Senin kayan olmak benim en sevdiğim şey."

Riley kapıyı açtığı anda ve onları keskin duman kokusu karşıladığında Nikki'nin yüreği ağzına geldi. Açtı

ışıkları yaktı ve onun önünde oturma odasına doğru yürüdü.
Oturma odası

Halı ve kanepe sırlıslıkla ve ısıydı, ocak yanmış ve tavan
simsiyahtı. "Çok daha kötüsü de olabilirdi," dedi Riley.

"Düzeltecek bir şey yok. Muhtemelen yeni mobilyalar
almamız gerekecek ama neyse. Önemli bir şey değil."

Kanepede kız kardeşinin üzerini örten atılmış battaniyeyi
ve sehpanın üzerinde Jordan'ın telefonunu görünce Jordan'ın
yangına ne kadar yakın olduğunu anladı.

Riley onun kanepeye sabitlendiğini fark etti ve onu
nazikçe odalarının merdivenlerine doğru yönlendirdi.
"Banyo yapmak ister misin?" Riley onun bir önceki kış
restore ettiği ayaklı küveti ne kadar sevdiğini biliyordu.

"Hiç sanmıyorum. Bu gece olmaz. Ama teşekkürler."
Nikki

Pijama pantolonu ve uzun kollu bir tişört giydi çünkü
hâlâ ısınamıyor gibiydi.

"Senin için yapabileceğim bir şey var mı,
aşkım?" "Beni yatakta ısıtmak?"

Riley ona sadece kendisi için sakladığı o özel
gülümsemesini gönderdi. "Bu konuda yardımcı olmaktan her
zaman mutluluk duyarım." Boxerlarını çıkardı ve ikisi de
banyoda bir tur attıktan sonra Riley'nin yanındaki yatağa
girip iri bedenini onunkinin etrafına sararak kendini
güvende, sevilmiş ve sıcak hissetmesini sağladı.

"Daha iyi mi?"

"Çok daha iyi."

"Bunun Jordan'ın ve senin başına gelmesine üzüldüm."

"Onun için çok üzülüyorum. Son zamanlarda yeterince
şey yaşadı."

"Sen de öyle. Kendiniz için biraz kötü hissetmeniz de
sorun yok."

"Bu hep böyleydi."

"Ne taraftan?" diye sordu elini saçlarında ve sırtında
gezdirerek.

"Nedense her şey onun için daha zor. Biz
Tek yumurta ikiziyiz, bu yüzden birbirimize benzememiz
gerekıyor ama onun için her şey benim için olmadığı
kadar zor görünüyor. Biz çocukken korkunç bir astımı

vardı. O da

Yıllarca hastanede yatıp çıktı. Arkadaş edinmekte zorlanıyordu ve ben bunun nedenini asla anlayamadım. Çok iyi bir kızdı ama nedense insanlar ona sırt çeviriyordu. Sonra kocası da aynı şeyi yaptı. Ben sadece ne zaman mutlu olacağını merak ediyor. Ne zaman mutlu olma sırası ona gelecek?"

"Olacak, tatlım. Doğru zaman geldiğinde. Jordan harika bir kız. Onu çok iyi biri yapacak biriyle tanışacak. adı her neyse uzak ve kötü bir anı gibi görünüyor."

"Her an olabilir. Onun mutlu olmasını istiyorum. Mutlu olmak için aşık olması gerektiğini söylemiyorum, ama o her zaman özel birini bulmak istiyorduk. Sanırım bu yetiştirilme tarzımıza ve ikimizin de babamız tarafından ihanete uğramış hissetmemize dayanıyor. Bulabildiğimiz her yerde istikrar bulmak istedik. Bu hedefe ulaşmak için onunla evlenmek gibi pek çok aptalca şey yaptı."

"Ondan hep nefret mi ederdin?"

"Her zaman. Ondan hoşlanmamam ani ve içgüdüsel. Ve tam tersi."

"Sizden hoşlanmamasının tek nedeni, büyük egosunun onu en başından beri gerçekte ne olduğunu ortaya çıkarmış olmanızı kaldıramamasıydı."

Nikki onun gözlerinin içine bakmak için başını göğsünden kaldırdı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Onun tipini biliyorum. O kötü huylu bir narsist. Her şey ve etrafındaki herkesin buna katılması gerekiyor. Bunu yapmayı reddettiniz, bu yüzden onun işine yaramadınız, Özellikle de Jordan üzerinde önemli bir etkiniz olduğu için."

"Bu dinamiği özetliyor. Jordan'ı tanıyor muydunuz? onun gibi insanlar?"

"Üniversitede tanıdığım böyle bir adam vardı. Ya onun dediği olacaktı ya da hiç olmayacaktı ve onu sorgulayan herkes otomatik olarak hayatından aforoz edilecekti."

"Aforoz mu edildin?"

"Evet. Bir partide bir kıza sataştığında müdahale ettim ve bu hoşuna gitmedi. Çok sertti. Onu bırakıp gitmeyecektim."

ve ne yaptığını görmemiş gibi davranırdım. Onu birinci sınıfta aldığım matematik dersinden tanıyordum ama tanımasaydım da aynı şeyi yapardım."

"Benim kahramanım."

"Oh, lütfen. Ben sadece kötü durumda olan birini gören her iyi insanın yapacağı şeyi yapıyordum."

"Bunu herkes yapmazdı, Ri. Aslında bahse girerim çoğu erkek yoluna devam ederdi."

"Kevin, Frank ve Big Mac McCarthy tarafından yetiştirilselerdi, yetiştirilmezlerdi."

"İyi adamlar yetiştirmişler." "Böyle düşünmene sevindim."

"Böyle düşünen sadece ben değilim. Herkes öyle düşünüyor." "Ben sadece senin ne düşündüğünü önemsiyorum."

Nikki onu öpebilmek için Riley'nin yüzünü kendisine doğru çevirdi. "Bence sen tanıdığım en iyi erkeksin. Keşke kız kardeşim de senin gibi birini bulabilse."

MASON ZOR UYUDU, dirseğindeki ağrı onu gece boyunca birkaç kez uyandırdı ve sabahın ikisinde ağrı kesici almak zorunda bıraktı.

Sakatlığını göz önünde bulundurarak sabah egzersizi yapmak istiyordu ama bu onu iki kat daha huysuz yapacaktı. Ayakta kalabilmek için egzersize güveniyordu ve yıllardır her sabah egzersiz yapmayı alışkanlık haline getirmişti.

Güçlü bir antrenmanla güne başladı. Bir zamanlar rekabetçi bir halterciydi ve içkiyi bıraktığından beri, Egzersiz ayık kalmasına yardımcı olmuştu. Yardımcı olan şeyler hakkında soru sormamayı öğrenmişti. Ayık olmadan önceki haline dönmek için ne gerekiyorsa yapmıştı.

Mason duş alma hareketlerini yaptı ve elektrikli tıraş makinesiyle tıraş oluyordu, çünkü sol kolu ve sağ eliyle gerçek bir tıraş bıçağı kullanmak için kendine güvenmiyordu. Tabii ki dirseğini sakatlamıştı.

baskın taraf. Çabucak iyileşmesini umuyordu, çünkü

Tek elle yapılan işler cidden berbattı. Hazır olduğunda, adanın doğu yakasında kiraladığı küçük evden çıktı ve haftanın yedi günü katıldığı toplantıya geldi.

Kasabadaki mezhepsel olmayan kilise.

Mallory ve nişanlısı Dr. Quinn James zaten oradaydı. Mason kendine bir kahve hazırladı ve onlarla birlikte oturmaya gitti. Geçen yıl boyunca iyi arkadaş olmuşlardı ve her sabah onları görmeyi dört gözle bekliyordu.

"Kolun nasıl?" Mallory sordu. "Çok acıyor."

"Birkaç hafta sürecek," dedi Quinn.

"Bunu söylemeden korkuyordum."

"İşten izin mi alıyorsun?" Mallory sordu. "Tabii ki hayır. Yılın bu zamanında böyle bir seçeneğim yok.

Ve

Ayrıca kolum ağrıyor. Onun dışında iyiyim."

Mallory onun sinirli yanıtına gülümsedi. "Kolun askıdayken görüşmelere çıkamazsın."

"Hala denetleyebilirim ve hiç bitmeyen evrak işleriyle ve her gün devam eden diğer tüm saçmalıklarla başa çıkabilirim."

"Doğru, ve Tanrı bilir, eğer denetlemek için orada olmazsan dünyanın sonu gelebilir," dedi gülerek.

Ona sert bir bakış attı. "Neyle uğraştığımı gayet iyi biliyorsun." İki genç memurlarla çalışmak ve iş ahlaklarındaki kuşak farklılıkları hakkında pek çok konuşma yapmışlardı.

"Biliyorum ve anlıyorum. Ama birkaç gün izin alırsanız, sanırım hayatta kalırlar."

"Bunu riske atmak ve yazın geri kalanını, yaptıkları her türlü pisliği temizleyerek geçirmek istemiyorum. şeyler."

Mallory cevap veremedi, kolaylaştırıcı Nina yılın bu zamanında her zaman olduğu gibi birkaç dakika gecikerek aceleyle içeri girdi. Summer House Oteli'ni işlettiği için bu onun da yoğun sezonuydu. Toplantıya Serenity ile başladı Herkesin kendini tanıtmamasını istemeden önce dua edildi. Sezonda her zaman olduğu gibi bugün de aralarında birkaç ziyaretçi vardı.

Sadece düzenli oyuncular varken sezon dışında tanıştırmaya zahmetine girmediler.

Nina paylaşmak isteyen olup olmadığını sorduğunda, ziyaretçilerden biri olan Tori elini kaldırdı.

Mason daha yakından incelediğinde Tori'nin ağladığını fark etti. Onu otuzlu yaşlarının ortalarında tahmin ediyordu. Koyu renk saçları ve gözleri vardı.

Tori, "Ailemle birlikte tatildegim," dedi.

duraksayarak. "Yaklaşık dört aydır ayıktım ve geçen Gece." Başını salladı ve gözyaşlarını sildi. "Altı margarita için onca emeği çöpe attım ve bu da kocamla bir başka kavgaya yol açtı. Bu sefer yeteri kadar içtiğini söylüyor. Gerçekten bu kadarmış. Çocuklarımı alıp beni terk ediyor."

Mason onun için üzülüyordu. Alkolden vazgeçmek en çok Şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi.

Sonunda kalıcı ayıklığa giden bir yol bulana kadar sayamayacağı kadar çok şey yaşadı. Tam olarak neyin işe yaradığını söyleyemiyordu ama bir şey işe yaramıştı ve katı bir rutini sürdürüyordu

bakım etrafında dönüyordu. Nadiren konuşurdu.

Toplantılarda başkalarının bilgeliğini dinlemeyi ve özümsemeyi tercih ediyordu ama Tori'nin anlattıklarına ekleyeceği bir şeyler olduğunu hissediyordu. yardımcı olabilecek bir durum.

Mason, "Bence hata yaptığınız için kendinizi affetmeniz gerçekten çok önemli," dedi. "Buradasınız, bu da ne olduğunu kabul ettiğiniz ve yolunuza devam etmek için gerekli adımları attığınız anlamına geliyor. Ayık kalmayı önemsemiyor olsaydınız, burada olmazdınız."

Tori öyle hıçkırıklara boğuldu ki Mallory kolunu kadının omzuna koymak için bir koltuğun üzerine kaydı.

"Çocuklarımı kaybedemem."

Sonraki bir saat boyunca grup Tori'ye destek olmak için bir araya geldi. Nina, kocasıyla konuşması, rehabilitasyon ayarlamasına yardımcı olması ya da kadının başka bir şey yapması için onunla birlikte gitmeyi teklif etti. ihtiyacın olabilir.

Toplantı sona erdiğinde Mason, grubun Tori'yi destekleme şeklinden dolayı kendini bitkin ama aynı zamanda moralli hissediyordu onun krizi sırasında. AA onun ve diğer pek çok kişinin hayatını kurtarmıştı ve bu güçlü etkiyi iş başında görmek onu asla şaşırtmadı.

"Sizi bilmem ama benim bundan sonra yemeğe ve kahveye ihtiyacım var," dedi Mallory.

"Seninleyim aşkım," dedi Quinn.

"Ben de, eğer üçüncü bir tekerleğin sakıncası yoksa," dedi Mason. "Oh, dur," dedi Mallory. "Sen asla üçüncü bir tekerlek değilsin.

bizimle."

Şehir merkezinde, yazın her zamanki gibi kalabalık olan Rebecca'nın lokantasına yürüdüler ve kalan son kabine oturdular.

Rebecca masaya kahve doldurduğu üç fincan getirdi.

"Siparişinizi almak için hemen döneceğim."

Quinn, adanın bir numaralı kahvaltı mekânındaki kaosu seyrederken, "Buralarda yazı sevmek lazım," dedi.

"Öyle mi?" Mason ses tonuna alaycılık katarak sordu.

"Evet, öyle," dedi Mallory. "Bu ödediğin bedel yılın geri kalanında kolay olacak."

"Sen öyle diyorsan." Mason sağ eliyle kahvesine krema karıştırdı ve ardından telefonuna hızlıca bir göz attı henüz bir şey olmadığından emin olmak için. Eğlenenler uyandığında çok şey olacağından hiç şüphesi yoktu, Bir gece öncesinin yorgunluğunu üzerimizden attık ve büyük bir parti gününe daha başladık.

Böylece üç ay boyunca haftanın yedi günü döngü devam etti.

Mason, bir toplantıya katılmak, arkadaşlarıyla vakit geçirmek ve rahatlamak için sakin sabahlardan yararlandı. Gün geçtikçe daha da çılgınlaşan bir iş günü.

Mallory kupasından bir yudum alırken, "Bugün oldukça yoğun bir toplantı oldu," dedi.

Quinn başını salladı ve kolunu kabinin arkasına uzattı. "Bir süredir tam teşekkürlü biri gelmiyor-kriz patladı."

"Nina'ya şükürler olsun," dedi Mason. "O her zaman ne yapacağını bilir."

Mallory Mason'a, "Orada çok iyiydin," dedi. "Diğer insanların ayıklık yolunda birden fazla yanlış başlangıç yaptığını duymak yardımcı oluyor. Nadiren ilk seferde işe yaradığını bilmek onun için iyi bir şey."

"Doğru. Benim için öyle olmadı." Mason nihayet ayık kalmadan önceki son birkaç yılı düşündüğünde, her zaman Davranışlarından dolayı utanç doluydu. İçkiyi bırakmadan önceki üç yıl hiç de hoş geçmemiştir. "Bir ipucu bulamadan neredeyse işimi ve itfaiyecilik kariyerimi kaybediyordum."

Quinn, "Benim için de birkaç kez gerekti," dedi.

Toplantılarda nadiren konuşurdu, bu yüzden Mason onun hikayesi hakkında pek bir şey bilmiyordu, sadece Afganistan'da bir bacağını kaybettiğini biliyordu. ve ordudan ayrıldıktan sonra sarmal olmuştu. Ama o ve Mallory birlikte mutluydu. Mason onlarla her birlikte olduğunda bunu görüyordu.

Rebecca siparişlerini almak için geldi. Mallory yumurta beyazı sebzeli omlet, Quinn güneşli yumurta ve Mason da jambonlu omlet istedi.

ızgara İngiliz çöreği.

Rebecca diğer müşterilerle ilgilenmeye başlamadan önce, "Hemen geliyorum," dedi.

Mallory, "Bu Cumartesi bir akşam yemeği partisi veriyoruz ve eğer işten kaytarabilirsiniz sizi de davet etmek istedik," dedi.

"Çok isterim. Davetiniz için teşekkürler. Ne getirebilirim?" "Bir şey getirmene gerek yok, eğer bir arkadaşın yoksa davet etmek istiyorum."

Mason'ın aklına hemen Jordan geldi, ki bu çılgıncaydı ama yine de aklına geldi ve bundan hemen rahatsız oldu.

"Sence orada ne düşünüyordur?" Mallory Quinn'e sordu. Mason başını kaldırdığında ikisinin de kendisine sabitlenmiş olduğunu gördü. "Ne?"

Mallory, "Sessiz ve düşünceli bir halin var," dedi. "Aklında bir şey mi var? Ya da belki birinin?"

Mason başını salladı. Bu konuyu onunla ya da herhangi biriyle kesinlikle konuşamazdı. Onlara garip bir tepki verdiğini söylerse kafasını muayene ettirmesi gerektiğini düşünürlerdi.

Jordan Stokes'un ciğerlerine hava üflemeden ya da kız kardeşi gelene kadar klinikte ona eşlik etmekten ne kadar keyif aldığını.

Bir gece önce klinikten ayrıldığından beri aralarında geçen konuşmayı defalarca düşünmüş ve kızın alaycılığını her hatırladığında kendini gülümserken bulmuştu. çok uzun zamandır kendine izin verdiği ilk pizza ısırtığına verdiği tepki. Pizzadan ilk ısırtığı aldığı anda çarpıcı yüzündeki mutluluk ifadesi unutulmazdı.

"Mase, yüzün kıpkırmızı."

Mallory'ye baktı. "Hayır, değil."

"Evet, öyle! O kim? Onu her gün görüyoruz ve bizden bir şeyler saklıyor Quinn!"

"Onu rahat bırak, bebeğim. Onu utandırırıyorsun." "Oh, lütfen. Bu Mason! O utanmaz." "Evet, utanır." Mason ona şakacı bir şekilde baktı. "Ve ben senden saklamıyorum. Önemli bir şey değil." Ama öyle olmasını istiyordu ve bu ne kadar komikti? Onun gibi bir kadın küçük bir kasabanın itfaiyecisiyle neden ilgilensin ki? O alışkındı

Hollywood'un ışıltısı ve cazibesi ve hızlı tempolu bir ünlü yaşam tarzı. Yaşam tarzı onu gözyaşlarına boğardı. Sezon dışında da onu sıkardı.

"Hadi ama. Dökül bakalım. İsteddiğini biliyorsun."

Mason, Mallory'nin ne zaman

Onun için bir kız kardeş gibi olmuş, onu ancak bir kardeşin yapabileceği şekilde iğnelemişti. Derin bir nefes aldı.

kızgınlık. "Dün gece klinikte Jordan Stokes ile pizza yedim ve çok eğlenceliydi. İşte senin büyük haberin."

Mallory'nin gözleri heyecandan kocaman oldu. "Ohhh, bunu sevdim. Jordan ve Nikki çok güzeller."

"Öyle mi? Fark etmemiştim."

"Nikki'yi sadece kuzenim Riley ile nişanlı olduğu için tanıyorum," diye devam etti Mallory, sanki Mason hiçbir şey söylememiş gibi. "Güzel olduğu kadar iyi biri ve Wayfarer'ı işletmekte çok başarılı. Babam düzenli olarak onu över."

Mallory, Big Mac McCarthy'nin babası olduğunu öğrendiğinde neredeyse kırk yaşındaydı ve ikisi Birbirlerini bulduklarından beri yakın bir ilişki kurdular.

"Eğer Jordan ona benziyorsa, ki merhaba, öyle olmalı- Ne de olsa tek yumurta ikizleri, ona çıkma teklif etmelisin."

Mason onu durdurmak için elini kaldırdı. "Whoa." Quinn'e, "Lütfen onun hakkında bir şeyler yapabilir misin?" dedi.

"Evet, denedim." Quinn gülümsedi ve omuz silkti. "O neyse odur."

"Aynen öyle." Mallory sevgilisine gülümsedi. "Ve artık değişmek için çok yaşıyım. Onu senin için seviyorum."

Rebecca yiyeceklerini getirdi; Mason için geçici olduğunu bildiği bir ertelemeyeyle birlikte. Mallory bunun peşini bırakmayacaktı.

Mason onun bir sonraki hamlesini yapmasını beklerken kahvaltıya daldılar.

Hayal kırıklığına uğratmadı. "Ne zarar gelebilir ki Onu arkadaşlarıyla yemeğe mi davet ediyorsun? Herkesin yemeğe ihtiyacı var, değil mi?"

Quinn ona gülümseyerek, "Kemiği olan bir köpek gibisin," dedi.

Mallory onun sırtışına karşılık vererek, "Hav," dedi.

Quinn, "Bence kardeşleri ve kuzenleriyle çok fazla vakit geçiriyor olabilir," dedi. "Onlar onu mahvedene kadar çok iyi bir kızdı."

Mason, Mallory'nin kendisine yaptığı surat ifadesine güldü.

"Bana nasıl tam bir baş belası olunacağını çok iyi öğrettiler."

Quinn homurdandı. "Kesinlikle öyle, ama seni hala seviyorum, tam bir PITA olsan bile."

"Aww." Mallory onu öpmek için eğildi. "Teşekkürler bebeğim." Mason onlara alaycı bir sırıtış fırlattı. "Barf."

"Konuyu değiştirme," dedi Mallory. "Jordan'a yemeğe gelmesini söyle."

"Jordan'a sormak, Mallory'nin bu konuda başının etini yemesine katlanmaktan daha kolay olabilir," dedi Quinn, kaburgalarına bir dirsek atarak.

Mason, "Bu konuda haklı olabilirsiniz," dedi.

Mallory zevkle gülümsedi. "Yani ona soracaksın, öyle mi?" "Bunu düşüneceğim. Şimdi başka bir şeyden bahset."

"Sen ve Jordan hakkında konuşmayı tercih ederim. İkinizin birlikte olması fikri gerçekten hoşuma gidiyor."

Mason Rebecca'ya işaret etti. "Kontrol edin lütfen."

CHAPTER 5

"Yavallı adamı gerçekten rahat bırakmalısın." Quinn, Mallory'ye Marion Martinez Yaşlı Bakım Tesisindeki işine giderken arabasındayken birlikte koştukları eski bir huzurevine dönüştürülmüş bir okul.

Quinn'in aşırı zengin erkek kardeşi ve baldızı Jared ve Lizzie tarafından finanse edilen tesis, ada sakinlerinin evde sağlanabilecek bakımdan daha fazlasına ihtiyaç duyan yaşlı sevdiklerine yakın kalmalarına yardımcı oldu. Tesis, yerel iş adamlarının annesinin adını taşıyordu.

Alex ve Paul Martinez. Marion'un demans hastalığı ve oğullarının ona bakmak için verdikleri mücadele Lizzie'ye bu fikri vermişti.

"Bunun ne eğlencesi olabilir ki? O iyi bir adam. Onu da bizim kadar mutlu görmek istiyorum."

"Bizim tarzımızdaki mutluluk herkese göre değil. Bunu artık biliyorsun."

"Bunu biliyorum ama Mason uzun zamandır birini arıyordu."

"Peki bunu nereden biliyorsun?"

Mallory kıvrınmamaya çalıştı. "Onun hakkında biraz bilgi toplamış olabilirim."

"Mallory!"

"Bana 'Mallory' deme. Flört cephesinde bazı sert darbeler aldı ve son zamanlarda pes etmiş gibi görünüyor. Biz

Buna izin veremem."

"Hiç aklına geldi mi?
ve bunu biriyle çıkmanın zorluğuna tercih mi ediyor?"

"Hayır, bu hiç aklıma gelmedi. Mason en iyi
Tanıdığım en iyi adam. Herkes için her şeyi yapar.
Onun için her şeyi yapabilecek birine sahip olmayı hak
ediyor."

"Bu konuda çok ileri gidiyorsun, bebeğim. O bir yetişkin.
Kendine bakabilen bir adam. Bizimle takılmak istememesine
neden olmak istemezsin."

"Böyle bir şey olmayacak. Biz arkadaşız. Arkadaşlar
birbirini kollar. Benim tek yaptığım bu. Ve sen de benim
Jordan'a çıkma teklif etmek istiyor. Ben sadece onu biraz
zorladım."

"Küçük bir itme," dedi gülerek. "Daha çok uçurumdan
aşağı itmek gibi."

"Onu Jordan'a götürmek için yürüttüğüm kampanyanın
sonucu üzerine dostça bir bahse girmeyi düşünür müsün?"

"Yani şimdi bu bir kampanya mı? Onu arayıp bir tırmanış
olduğunu haber vermem gerektiğini hissediyorum."

Mallory güldü. "Bugün çok komiksiniz, Dr. James." "Ve
siz de cidden aklınızı kaçırmışsınız, Hemşire Vaughn."

"Şu bahis hakkında..."

Dikkatini yola vermeden önce ona bir göz attı. "Yüz
dolar ve kazananın seçeceği bir seks eylemi. Her şey
serbest."

"Kaybetmeyi kazanmak için bir yol."

Quinn güldü. "Sen ve ben varken kaybetmek diye bir
şey yok."

"Bu çok doğru. Bahsini kabul ediyorum."

"Mason'a karşı bahse girmek istediğimden değil ama onu
Jordan'la birlikte gördüğümünden emin değilim."

"Bir ay içinde çift olacaklarına bahse girerim."

Adam elini uzattı ve kız elini sıktı. "Kazanmak için hile
yapmak yok. Bırak kendi başına çözsün. Ciddiyim, Mal. Eğer
onu çok zorlarsan, denemekten bile vazgeçebilir."

"Doğru. Seni anlıyorum ve uslu durmaya çalışacağım. Sadece bu ikisi hakkında içimde bir his var. Bunu açıklayamıyorum."

"Onu tanı mıyorsun bile."

"Şahsen değil ama onu tanıyorum."

"Medyanın onun hakkında paylaştıklarını biliyorsunuz, ki muhtemelen çoğu saçmalık. O belki de Takılabileceği en kötü kadın, bildiğiniz gibi."

"Nikki'yi tanıyoruz. İyi bir insandır."

"Evet, öyle ama bu kız kardeşinin de öyle olduğu anlamına gelmez." "Biliyorum. Haklısın."

"Bekle. Dur. Bu anın tadını çıkarmalıyım. Tekrar söyler misin?"

Kızgınmış gibi yaparak iç çekti. "Sen. Haklısın. Ama tüm arkadaşlarımızın bizim kadar mutlu olmasını istediğim için beni suçlayabilir misiniz?"

"Hayır, bunun için seni suçlayamam ve bu çöpçatanlık planında çok ileri gitmediğin sürece Mason da suçlamayacaktır."

"Seni duyuyorum."

Onun elini tuttu ve sıktı. "Onun mutlu olmasını istediğin için seni seviyorum, o da öyle."

"Ryan öldüğünde, gerçekten bir daha asla böyle mutlu olamayacağımı düşünmüştüm." Mallory ilk kocasının ani ölümünü hiçbir zaman tam olarak atlatamamıştı ve uzun zaman önce

asla yapamayacağını kabul etti. "Ama seninle tanıştığım da fark ettim ki

Olabilecek en kötü şey gerçekleştikten sonra bile yeniden gerçekten mutlu olmak mümkündü. Aynı anda hem mutlu olabilir hem de kaybettiğim aşkı onurlandırabilirim."

"Böyle şeyler söylediğinde bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok."

"Ciddiyim."

"Öyle olduğunu biliyorum. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Böyle bir mutluluğu bulacağımdan ümidimi kesmiştim."

Ona gülümsedi, her zamanki gibi büyülenmişti. güzel yüzü ve ona sevgiyle bakışı

İş yerinde birbirlerine girdiklerinde bile, ki bunu sık sık yapıyorlardı. "Beni, mutluluğumu değer verdiğim herkese yaymak isteyen tam bir aptala dönüştürdüğün için bu senin hatan."

"Bunun için suçu memnuniyetle üstlenirim ama zavallı Mason'ın üzerine fazla gitme." Quinn arabayı Dr. James için ayrılmış park yerine çekti ve kontağı kapattı. "Tohumu ektin. Yapabileceğiniz tek şey bu."

"Elbette yapabileceğim daha çok şey var ama sizi anlıyorum."

Mason ve Jordan'ın üzerine peri tozu ve bitki besini serpmeye arzumu dizginleyeceğim."

"Peri tozunu istediğin zaman üzerime serpebilirsin."

Mallory güldü ve ona doğru uzandı, elini yüzüne koydu, onu kendisine doğru çevirdi, böylece orta konsola doğru eğilip onu öpebildi. "Tüm bunlar için teşekkür ederim. Hayatımız benim için bir rüya gibi. Bazen hala gerçek olduğuna inanamıyorum."

"Bu çok gerçek ve gördüğüm en güzel rüya." O da onu her zamanki gibi tutkuyla öptü.

Herkesin onları görebileceği iş yerinin otoparkı yerine kendi evlerinin mahremiyeti için ayrılmıştı. "Ve PS," dedi sonunda hava almaya çıktıklarında, "sana teşekkür etmeliyim."

"Buna beraberlik diyebiliriz. İkimiz de minnettarız ve iyi bir şey yakaladığımızda bunu anlayacak kadar yaşlı ve bilgeyiz."

Kaşları çatıldı. "Sen kime yaşlı diyorsun?"

"Kırk bire geri sayım başladı, Doktor." Dokuz Ağustos'ta aynı doğum gününü paylaşıyorlardı.

"O gün harika bir şey yapmalıyız. Evlenmek gibi."

İşleriyle o kadar meşguldüler ki, bir düğün planlamaya bile vakit bulamamışlardı. "Bu biraz harika."

"Değil mi? Kırk bir yaşına girmek için bundan daha iyi bir yol düşünülebilir mi?"

"Daha iyi bir şey düşünemiyorum ama sakın olalım. Önemli bir şey değil, tıpkı nişanımız gibi." Bir gece yatakta parmağına bir yüzük taktı ve "Bunu sonsuza dek yapalım" dedi. Kız onun planını kabul etmekten çok mutlu olmuştu.

"Tatlım, bunu söylemekten nefret ediyorum ama aileni tek başına davet etmek büyük bir olay."

"Doğru, ancak bundan rahatsız olmayı reddediyorum, çünkü tüm hayatımı şu anda sahip olduğum aileyi dileyerek geçirdim."

"Anlıyorum ve hepsine orada ihtiyacımız var. Belki Mac ve Maddie'nin bahçesini ödünç alıp bir yemek ve düşün yapabiliriz?"

"Bu arkasında durabileceğim bir fikir. Kesinlikle. Onlara soracağım." "Yani bunu gerçekten doğum günümüzde mi yapacağız?"

"Bunu gerçekten yapacağız."

Onun yanağını okşadı ve gözlerinin içine baktı.
"Sabırsızlanıyorum."

"Ben de."

KAHVALTIDAN SONRA Mason doğrudan ekibinin bir kez daha incelemelerde bulunduğu Eastward Look'a rapor verdi.

Gün ışığında hasar. Yanaştığında çatı insan kaynıyordu, oradayken Jordan'ı görüp görmeyeceğini merak ediyordu. Peki bunu neden merak ediyordu? Mallory ve onun büyük fikirleri yüzünden.

Dünyada en son ihtiyacı olan şey onun aşk hayatına karışmasıydı, zaten bir aşk hayatı olduğundan da değil. Mallory'nin iyi niyetli müdahaleleriyle düzeltmeye çalıştığı sorun da buydu.

Bacanın yakınında, çatıda bir gece önce görünmeyen büyük bir yanık nokta görebiliyordu.

Mason başka bir itfaiye aracının yanına park etmiş,

askısını çıkardı ve olmayan bir dirseği bükmeye çalıştı.

sahip olmak. "Ugh." Lanet şey çok acıtıyordu. Cipinden indi ve Dermot Smith'le konuşmak için yanına gitti, teğmenlerinden biri. "Günaydın. Nasıl gidiyor?" "Hey, Şef. Dirseğin nasıl?"

"Cehennem gibi acıyor."

"Çıkıklar en kötüsüdür. Birkaç hafta sürer."

Mason bunu duymak istemedi. "Çatıda neler oluyor?"

"Keşke size söyleyebilseydim ama yangının neden çıktığını bulamıyoruz. Ev sakinleri Nikki ve Jordan Stokes ile Riley McCarthy, son zamanlarda yangın çıkmadığını doğruladı.

bir haftadan uzun süredir şöminede, yani bacada başlamadı. Yanıyor."

"Aklıma bir şey geldi. Komşu evlerde ateş yakan ya da ateş çukuru kullanan başka biri var mı diye kontrol ettik mi? Dünkü rüzgar bir kıvılcım taşımaya yetmiş olabilir."

"Kulağa zorlama gibi gelse de sanırım bu mümkün."

"Katılıyorum. Uzak bir ihtimal ama araştırmaya değer. Rüzgar kuzeyden esiyordu, bu yüzden kuzeydeki komşuları kontrol edin ve herhangi birinde yangın olup olmadığına bakın."

"Tamamdır." Dermot, Mason'ın emirlerini yerine getirmek için dışarı çıkarken Mason da şömineye, duman ve su hasarına daha yakından bakmak için içeri girdi.

Trip, ekibindeki genç itfaiyecilerden biriydi. temizlemeye çalışıyordu. Mason'ın geldiğini görünce biraz daha dik durdu. "Günaydın, Şef."

"Nasıl gidiyor?"

"Güzel. Suyun çoğunu temizlemeyi başardım ama halı ve mobilyalar tamamen yok oldu. Üzerlerindeki duman kokusu asla çıkmayacak."

"Evin geri kalanını kurtarmak için bunun küçük bir bedel olduğunu söyleyeceklerinden eminim."

"Evet, efendim. Dirseğin nasıl?"

"Acıyor."

"Bir keresinde hokey oynarken omzum çıkmıştı. Çok acımıştı."

"Bu her şeyi özetliyor," dedi Mason eğlenerek.

"Nasıl oluyor da işsiz kalmıyorsun?"

"Çünkü buna ihtiyacım yok."

"Yerinde olsam sahilde bira içiyor olurdum."

"İşte dostum, seninle benim aramdaki fark da bu. Ne olursa olsun ortaya çıkmalıyım."

"Bu berbat bir şey. Asla şef olmak istemiyorum."

Mason güldü. "Muhtemelen endişelenmene gerek yok Bu konuda." Dürüst olmak gerekirse, bu çocuklar çok fazlaydı. Neredeyse hiç hırsları yoktu ve sürekli gözetime ihtiyaçları vardı.

"Burada işinizi bitirin, sonra da neye ihtiyacı olduğunu öğrenmek için Teğmen Smith'i kontrol edin."

"Tamamdır, patron."

Mason iç çekti. "Şef. Patron değil. Şef."

Trip pis pis sırttı. "Tamamdır Şef Patron Adam."

Jordan, Nikki ve Riley içeri girerken Mason sinirlenerek dışarı çıkmak için arkasını döndü. Mason'ın bakışları

Jordan'ın üzerine düştü. Bu sabah yanaklarında biraz renk görmek onu rahatlatmıştı.

"Bayanlar, Riley." Mason kendini normal görünmek için zorlasa da bunun aksini hissediyordu. Küçük bir kadın onun üzerinde nasıl bu kadar büyük bir etki yaratabilirdi?

"Nasıl hissediyorsun, Jordan?"

"Çok daha iyi, teşekkürler." Ona küçük, utangaç bir Göğsünü dövmek ve onu her türlü zarardan korumak istemesine neden olan bir gülümseme. Hem bu da neydi böyle? "Başın ve dirseğin nasıl? sapan?"

"Ben iyiyim ve askı beni sinirlendiriyordu."

"Sana söyleneni yapmalısın. Onu geri tak."

Otoriterliği delicesine tahrik ediciydi. "Ben, tamam. Tamam."

Nikki ve Riley onları üstü kapalı bir şekilde izlediler. Mason onlardan gelen merakı neredeyse hissedebiliyordu.

"Saçından çekileceğim."

"Akşam yemeği için geri gelmek ister misin?" Nikki sordu. "Jordan'ın en sevdiği sebzeli makarnayı, biz vejetaryen olmayanlar için de parmesanlı tavuk, sarımsaklı ekmek ve salata pişiriyoruz. Sizden sonra en azından sizi doyurmak için bunu yapabiliriz. kız kardeşimin hayatını kurtardı."

Jordan'a baktı ve onun kendisini tatlı tatlı süzmek istemesine neden olan o iri gözlerle izlediğini gördü. hayatının geri kalanı için yüz. Tanrı aşkına. Kafayı yemişti ve Mallory'nin kafasına oraya ait olmayan fikirler sokması tamamen onun suçuydu. "Tabii, teşekkürler. Çok iyi olur."

"Harika!" Nikki ellerini çırpı. "Bu bir randevu."

Jordan kız kardeşinin coşkusu karşısında gözlerini devirdi.

Mason onun tek kelime etmediğinde bile alaycı olabildiğini seviyordu.

"Altı buçuk senin için uygun mu?" Nikki sordu.

"Elbette. O zaman görüşürüz. Oh, ne getirebilirim?"

"Sadece kendin," dedi Nikki. "Gerisini biz hallederiz."

"Teşekkürler. Sonra görüşürüz."

Ön kapıya doğru geçmesine izin vermek için hareket ettiler. Jordan arkasından seslendi: "Şu askıyı geri tak," dedi.

"Evet, hanımefendi." Aptal gibi gülümseyerek kapıdan çıktı, bu her zaman kötü bir işaretti. bir kişilik oynadı.

Dışarı çıktığında Dermot onu karşıladı. "Haklıymışsın, Şef. Kuzeydeki kapı komşularının bir ateş çukuru vardı. Dün gece. Anladığımız kadarıyla, ocaklarından çıkan kıvılcımlar çatıya düşmüş ve ilk yangını başlatmış. Bu kıvılcımlar rüzgarın da etkisiyle muhtemelen bacaya düşmüş ve kreozotu tutuşturmuş. Eğer ben bacanın nasıl tutuştuğuna dair başka bir açıklama getirebilir."

"Şimdiye kadar duyduğum en iyi teori bu. Olay yerinde çalışmaya devam edin ve başka ne bulduğunuzu bana bildirin. Elimde bir

Yirmi dakika içinde belediye başkanıyla bütçe toplantısına gitmem gerekiyor."

"Ahırda görüşürüz ve seni haberdar ederim."

"Teşekkürler, Derm."

Mason cipine geri döndü, Jordan'a askıyı taktı. yönlendirmiş ve onu düşünerek kasabaya doğru yola çıkmıştı, her ne kadar kendi kendine onu düşünmeye hiç hakkı olmadığını söylese de. Kadınlar onun için sürekli bir gizem kaynağıydı ve nadiren onlardan beklediği şekilde davranırlardı. Bir zamanlar

O kadar çok kalp kırıklığı yaşamıştı ki kalbinin hâlâ normal atıyor olması bir mucizeydi. Ve yine de, o başardı Bir gün kalbini ezip geçmeyecek bir kadınla karşılaşabileceğine dair umudunu koruyor.

Büyük olasılıkla, Jordan Stokes sicilini değiştiren kişi. Çok daha heyecan verici gerçek hayatına dönmeden önce burada sadece kısa bir süre kalacaktı. Bir kez daha terk edilmek üzere onun tarafından kendine çekilmesine izin veremezdi.

Bu saçmalıktan bıkmıştı.

CHAPTER 6

"L Mason gittikten sonra Nikki, "Hadi seni üst kattaki yatağına götürelim," dedi. Jordan itiraz edecekken, Nikki ekledi, "David'e seni sessiz tutacağıma söz verdim.

ve ben de bunu yapacağım."

David onu sadece Nikki'nin güvencesi üzerine serbest bıraktığı için Jordan kız kardeşinin kendisini merdivenlerden yukarı, eşiği geçer geçmez yüzüne çarpan yaygın duman kokusundan uzağa götürmesine izin verdi. Riley ve Nikki'nin bu ev için harcadıkları onca emekten sonra böyle kokması Jordan için yürek parçalayıcıydı. Nik'in nasıl hissettiğini ancak tahmin edebilirdi.

"Hasar ne kadar kötü?" Jordan sordu.

"Hiç de fena değil. Bir halı, kanepeler ve sandalyelerin değiştirilmesi gerekecek, ancak bu olabileceklerle karşılaştırıldığında hiçbir şey değil. oldu."

"Beni bir gece yalnız bırakırsanız, neredeyse burayı yakarım."

Nikki Jordan'ı kızlıklarından beri ona ait olan odaya yönlendirdi. "Senin bununla hiçbir ilgin yok."

O zamandan beri içeride pek bir şey değişmemişti, bu da aslında rahatlatıcıydı. Çalkantılı bir çocukluk geçirmiş ve Nik'le birlikte şiddetli bir velayet davasına konu olmuşlardı.

Kavgalı ebeveynleri arasındaki savaş ve hayatının geri

kalanındaki birçok değişiklik, bu yer sabit kalmıştı.

On yaşındayken seçtiği pembe-beyaz çizgili duvar kâğıdı, büyükannelerinin yatak odalarını dekore etmeleri için verdiği katalogdan sipariş ettiği beyaz kuşgözü nevresim ve pembe kırlentlerle uyumluydu.

Adadaki yatak odalarını evleri gibi hissettirmek için istedikleri her şeye sahip olabileceklerini söylemişti. Büyükanne görevinde başarılı olmuştu. Jordan ve Nikki'ye hiçbir yer Eastward Look kadar ev gibi gelmemiştir.

"Ne düşünüyorsun?" Nik odanın içinde dolaştı, yerden atılmış giysileri topladı ve her fırsatta yaptığı gibi düzgün yığınlar halinde katlıyordu. Tek yumurta ikizi olmalarına rağmen, kesinlikle farklılıkları vardı. Nikki tertipli biriydi, Jordan ise değildi.

"Büyükanneyle yatak odalarımızı dekore etmek hakkında." "Hâlâ o kataloğu alıyorum. En iyi şeyler onlarda var."

Jordan bir atlet ve tayt giyip yatağa girdi. Dr. David ve Katie gece boyunca onu defalarca kontrol etmişlerdi, bu yüzden ara sıra uyumuştı. Jordan en son ne zaman bu kadar yorgun olduğunu hatırlayamıyordu. Hayır, durun, bu doğru değildi. Hatırlıyordu ve bu hastaneden en son taburcu olduğu zamandı.

Brendan onu dövmüş ve kolunu kırmıştı.

"Sana bunu yapmaya devam ettiğim için üzgünüm Nik. Bu kasıtlı değil.

Yemin ederim."

"Oh, dur. Bunu biliyorum. Olur böyle şeyler." "Benim de başıma çok sık geliyor."

"Zor birkaç ay geçirdin. Bundan sonrası daha iyi olacak. Bunu biliyorum."

"Zor birkaç yıl geçirdim ve eski dostum astımın ziyaretiyle darbeler gelmeye devam ediyor."

"Buna duman soluması neden oldu. Astım geri değil."

"Bundan son derece emin görünüyorsun."

"Bir düşün J. Yedi yıldan uzun bir süredir kriz

geçirmedin. Sadece bir tane geçirdin çünkü duman soluyordun."

"Biliyorum ama yine de bu konuda endişeliyim."

"Tamamen anlaşılabilir. Riley eczaneden yeni inhalerini alacak ve sen de ihtiyacın olursa diye onu yanında tutacaksın. Ama almayacaksın."

"Nik."

Nikki Jordan'ın odasını düzeltmeyi bıraktı ve dönüp ona baktı, kaşları sorguyla kalkmıştı.

Jordan yatağının diğer tarafını okşadı. "Buraya gel." Nikki yatağın kenarına oturdu.

"Sonuna kadar."

Kızmış gibi yaparak oflayan Nikki, Jordan'ın yanına uzandı. "Ben buradayım. Ne istiyorsun?"

"Kıyafetlerimi katlamayı ve çıldırmayı bırakmanı istiyorum." "Çıldırmıyorum."

"Evet, öylesin."

"Hayır, değilim."

Jordan, Nikki'nin ona yaptığı gibi kaşlarını kaldırdı.

"Tamam, belki biraz," dedi Nikki iç çekerek, "ama bu benimle ilgili değil. Bu seninle ilgili ve daha iyi hissettiğinden, ilaçlarını aldığından ve-"

Jordan elini nazikçe Nikki'nin ağzının üzerine koydu. "Bu seninle ilgili, çünkü bana olanların seni de ne kadar etkilediğini biliyorum." Elini çekti. "Bunu nasıl bildiğimi bilmek ister misin? Çünkü yaptığın her şey beni etkiliyor. Biz böyleyiz ve acı bir şekilde farkındayım ki bok sana son zamanlarda endişelenecek çok şey veriyor. Bu sona erecek. Söz veriyorum."

"Kendine çok yükleniyorsun. Bacanın alev alacağını ve yangın çıkacağını bilmene imkan yoktu. astım krizi geçirdin. Bu senin suçun değil."

"Belki değil, ama seni dinlemiş olsaydım geri kalanların bir kısmı önlenebilirdi."

"Geçmişini yeniden yazamayız. Olan oldu. Tek yapabileceğimiz ilerlemek."

"Biliyorum ve artık kendi işime bakma vaktim geldi. Benim hakkımda endişelenmen için sana sürekli sebep vermeyi bırak. Sen ve

Riley, ben her şeyi berbat etmeden anakarada bir gece bile geçiremedi."

"Neyin kontrolünüz altında olup olmadığı konusunda kavga çıkarmak için şımarıyor musunuz?"

"Hiç de değil. Sadece gecen mahvolduğu ve benim için paniğe kapıldığın için kendimi gerçekten çok kötü hissediyorum."

"Kendini kötü hissetmeyi bırakabilirsin çünkü Riley ve ben her gece birlikte oluyoruz ve nerede olduğumuzun bir önemi yok.

Onunla geçirdiğim her gece iyi bir gecedir. Ve yaralandığında, hastalandığında ya da tamamen iyi olmanın dışında bir şey olduğunda her zaman paniğe kapılacağım. Ben böyle biriyim."

"Çok uzun zamandır içinde bulunduğum bu atlıkarıncadan kurtulmak istiyorum."

"Yangından önce kendini çok daha iyi hissediyordun ve seni tekrar o noktaya geri getireceğiz. Sadece dinlenmeniz ve vücudunuza iyileşme şansı vermeniz gerekiyor."

"Değiştirilmesi gereken her şeyin yanı sıra herhangi bir hasarı da ödeyeceğim."

"Bunun için endişelenme."

"Bunun için endişeleneceğim. Tamir için para ödüyorum." "İyi, her neyse."

"Bu arada, Mason'ı yemeğe davet etmeye ne dersin?"

"Ben de öyle dedim. Seni kurtardığı için ona teşekkür etmek istiyorum." "Tek istediğin bu mu?"

Nikki'nin kaşları çatıldı ve yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. "Riley ile nişanlıyım ve bundan çok mutluyum. Nereye varmaya çalıştığınızdan emin değilim."

"Çöpçatanlık yapıyor olabilir misiniz diye merak ediyorum, bu yüzden kalın kafalılığı bırakın."

"Bu düşünce hiç aklıma gelmedi."

Jordan gülmekten kırıldı. "Sen en kötü yalancısın hiç. Neden deniyorsun ki?"

Nikki kaşlarını çatarak ona baktı. "Tamam, bir an için aklımdan geçmiş olabilir, özellikle de bir türlü

Onunla konuştuğumuz süre boyunca gözlerini senden ayırmadı. Ama onu daha çok davet ettim çünkü ona teşekkür etmek istiyorum.

Seni kurtardığım için. Gerçi şu anda bu konuda neden bu kadar müteşekkir olduğumu tam olarak hatırlayamıyorum."

Jordan onun kaburgalarını dürttü. "Beni seviyorsun. Ve o Bana bakmıyordun. Konuşuyorduk."

"Bakıyordu. Güven bana."

Jordan bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. "Dün gece iyi vakit geçirdik, her şey düşünüldüğünde, ama o sadece iyi davranıyordu. Siz gelene kadar klinikte yalnız olduğum için burada kaldı."

Nikki dirseklerinin üzerinde doğruldu. "Az önce söylediklerini bir düşün. Sen yalnız olduğun için tüm Gansett Adası'nın itfaiye şefi saatlerce klinikte takıldı."

"Ben de öyle dedim."

"Nasıl oluyor da bazen bu kadar aptal, bazen de bu kadar zeki olabiliyorsun?"

"Nasıl aptal oluyorum?"

"Adam senden hoşlanıyor, Jordan. Yoksa neden muhtemelen yangından sonra yapması gereken milyonlarca işi varken klinikte size eşlik etmeye gönüllü oldu. adaya?"

Jordan bunu düşündü ve aklına şu sözden daha iyi bir şey gelmedi: "İyi davranıyordu Nikki. Yapma.

bundan daha fazlasına dönüştürmek." Ama o an adamın dudaklarının onunkilerin üzerinde olduğunu fark etmişti, Ciğerlerine hava gönderiyor ve geri kalanını elektriklelendiriyor.

İşin aslına bakılırsa, gelmiş geçmiş en aptalca şeydi.

Muhtemelen bunu daha önce yüzlerce kez yapmıştı, bu yüzden

Bu kadar aptalca bir şeyden bir şey çıkarmak çok saçmaydı. Onun hayatını kurtarıyordu, ona asılmıyordu.

"Finn ve Chloe'yi akşam yemeğine davet edeceğim. Senin için sorun olur mu?"

"Tabii ki. Onları seviyorum. Sevdiğimi biliyorsun. İstersen Kevin ve Chelsea'yi de davet et. Bunu bir parti haline getirin."

"Bebek Summer'ı üç gündür görmedim," dedi Nikki.
"Yoksunluk çekiyorum."

"Buna izin veremeyiz."

"Gerçekten iyi misin, J? Yemin eder misin?"

"Tanrı'ya yemin ederim, ölmeyi umuyorum, gözüme bir iğne batır."

Jordan, bir durum büyük silahları gerektirdiğinde çocukken kullandıkları deyişi çağırırdı. Yakalanan çocuklar gibi Kavgalı ebeveynler arasında sık sık büyük silahlara ihtiyaç duyarlardı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın ya da mesaj atın. Ben aşağıda olacağım."

Nikki eğilip Jordan'ın alnına bir öpücük kondurdu ve yataktan kalktı. "Biraz dinlen."

"Hey, Nik?"

Geri döndü. "Evet?" "Seni çok seviyorum."

"Ben de seni çok seviyorum." Nikki gülümseyerek odadan çıktı ve giderken kapıyı arkasından kapattı.

Nikki ona standart cevaplarını vermişti ama Jordan bunun artık doğru olmadığını biliyordu. Nikki artık Riley'yi çok seviyordu,

Ve olması gereken de buydu. Gözlerini kapatıp biraz uyuyabilmek için zihnini sakinleştirmeye çalışırken Jordan, Nik'in Riley'yi sevdiği gibi birini sevip sevemeyeceğini merak ediyordu.

MASON, dakiklik konusunda titiz olan Belediye Başkanı Upton ile bütçe toplantısına geç kaldı.

Belediye başkanının yöneticisi Mona, Mason'ı bir selamla karşıladı.

dostça bir gülümseme. "İçeri girin. Şef Taylor daha bir dakika önce geldi, endişelenmeyin."

"Teşekkürler, Mona. Sen nokta-com bombasisın."

Bu iltifat karşısında zevkle parladı.

Onu her gördüğünde iltifat etmenin yeni bir yolunu bulmaya çalışıyordu, çünkü o gerçekten de en iyisiydi. Diğer yandan belediye başkanı...

Mason ofise girdiğinde Chet Upton en sevdiği konulardan biriyle, Polis Şefi Blaine Taylor'ın saçlarının uzunluğuyla ilgileniyordu. "Bu saçla senin için çalışan insanlara çok kötü örnek oluyorsun."

Blaine, Belediye Başkanı'nın öfkesi karşısında şaşkınlığını gizleyemeyerek, "Karım bundan hoşlanıyor," dedi. Çizmeli ayaklarını belediye başkanının konferans masasının üzerine koymuş, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi oturuyordu, Yılın bu zamanında Mason'ın bile sahip olduğundan çok daha fazla kaygısı varken. "Kalıyor."

"Şimdi beni dinleyin," diye mırıldandı Upton.

"Hayır. Ben seni dinledim, şimdi sen de beni dinleyebilirsin. Üç ay boyunca haftada doksan saat çalışıyorum ve bir gün bile izin kullanmıyorum. Eğer iş performansından memnun değilseniz, bana söylemekten çekinmeyin. Ama saçım sınırların dışında. Buraya bütçeyi konuşmak için geldiğimizi sanıyordum. Her neyse?"

Mason, her zamanki koltuğuna otururken dışarı çıkmak üzere olan kahkahasını bir şekilde tutmayı başardı. Blaine'in karşısındaki konferans masasında. Harika bir iş arkadaşı ve dost olan Blaine Taylor'ı çok severdi. Mason, Blaine'in Upton'ın saçmalıklarını kabul etmemesinden çok hoşlanmıştı.

O ve Blaine ada ve sakinleri için canlarını dişlerine takmışlardı, Upton'ın hiçbir zaman farkına varamadığı bir gerçektir bu.

Upton, Mason'ın alnındaki bandajı ve askıdaki kolunu görünce bir an duraksadı. "Ne oldu sana böyle?"

"Bisikletimle kaza yaptım."

"Oh." Belediye başkanı yaralanmanın işle ilgili olmadığını duyunca rahatlamış görünüyordu, çünkü bu onun için fazladan evrak işi demekti. "Kırık mı?" İhtiyatlı ifadesi Endişesini dile getirdi, ama sadece Mason'ın işsiz kalma ihtimali için -Tanrı korusun.

"Çıkık."

Blaine yüzünü buruşturdu. "Ouch."

Upton, "Tanrıya şükür hepsi bu kadar," dedi.

"Ben iyiyim," dedi Mason. "İlginiz için teşekkürler."

Upton ikisine de deliymişler gibi bakarken Blaine kahkahalarla güldü. Yüzüne karşı onu nasıl aşağıladıklarını çoğu zaman fark etmiyordu. İki adam için sürekli bir eğlence kaynağıydı.

"Bize katılmanız ne güzel." Upton kaşlarını çatı, muhtemelen

Şakayı anlamamış olsa bile onu sıkıştırdıklarını fark ediyordu. "Toplantı on dakika önce başladı."

"Bunun farkındayım. Dün gece teşkilatımın bir evi yanmaktan kurtardığı Eastward Look'taydım."

"Ve Mason eve girip onu dışarı çıkararak sakinlerden birini ölümden kurtardı-dirseği ise yerinden çıkmıştı." Blaine Mason'a baktı. "Aferin bu arada."

Mason meslektaşının övgüsünden utanarak "Teşekkürler," dedi.

Upton neredeyse isteksizce, "Evet, iyi iş," dedi.

Blaine, yine gülmemeye çalışan Mason'a gözlerini devirdi.

"Şimdi, bütçe hakkında." Upton her birine köşeye zımbalanmış bir paket uzattı. "Her iki departmanınız da şimdiden fazla mesai bütçesini aşma eğiliminde ve daha Haziran ayındayız."

Aynı tartışmayı her yıl sezonun hız kazandığı ve fazla mesai bütçesini de beraberinde götürdüğü bu dönemde yapıyorlardı.

Her zaman olduğu gibi, Blaine ve Mason cevap vermedi. Onlar

Upton'ın fazla mesai konusunda söz sahibi olmasına izin vermeyi öğrendi ve

tiradını kesmediler. Tartışmak yerine onun kendilerine isyan yasasını okuduğunu düşünmelerine izin verirlerse, oradan daha çabuk çıkarlardı.

Otuz dakika sonra, belediye başkanı tarafından iyice azarlandıktan sonra, iki adam parlak güneş ışığına ve okyanustan esen serin bir meltemin içine çıktılar.

Blaine, "Yıl ortası bütçe toplantısını yine atlattık," dedi. "Bu bir kutlama gerektiriyor. Öğle yemeği benden."

"Evet, lütfen. Yolu göster."

"Wayfarer'a gidelim."

Belediye binasından tepeden aşağıya, yenilenmiş sahil restoranı tarzı yemek salonuna doğru yürüdüler, McCarthy ailesinin yeniden hayata döndürdüğü bar ve otel.

Blaine hostes standında çalışan genç kadına, "Dışarıda bir masa tutacağız," dedi.

"Bu taraftan."

Onu seyrek nüfuslu iç mekândan geçerek neredeyse her masanın dolu olduğu arka güverteye kadar takip ettiler. Hafta sonları burası gününbirlikçiler ve eğlenmeye gelen turistlerle dolup taşıyordu. Mason ve Blaine, McCarthy ailesi ve Nikki ile yakın çalışmışlardı, Wayfarer'ın yıllarca kapalı kaldıktan ve terk edildikten sonra yeniden faaliyete geçmesi nedeniyle kalabalık kontrolü ve diğer endişeleri görüşmek üzere Wayfarer yöneticisi ile bir araya geldi.

"Tanrıya şükür burası için kendi güvenliklerini tutmuşlar."

Blaine bir masaya oturduklarında şöyle dedi Okyanusun engelsiz manzarası. Masalarına giderken, kasabadan tanıdıkları birkaç kişiye el salladılar. O da Üniformalı iki adamı görünce her yer ayağa kalktı.

Lacivert-beyaz çizgili bir şemsiye, onlar menüyü incelerken güneşten korunmalarını sağladı. Carly adında genç bir kadın olan garson masalarına geldi. İsim etiketi Mystic, Connecticut'tan olduğunu belirtti. "Wayfarer'a hoş geldiniz. Daha önce buraya gelmiş miydiniz?"

"Evet, var," diye yanıtladı Blaine. "Ben hindi sopası ve limonlu soda alayım lütfen."

"Madem o ödüyor, ben de bir fincan çorba ve ızgara tavuklu sandviç alayım, patates kızartması kalsın."

Carly siparişlerini vermek üzere yola çıkarken, "Hemen geliyor," dedi.

"Patatesleri neden tutuyorsun? En iyi kısmı bu." "Bir hafta kadar antrenmanlardan uzak kalacağım."

"Dürüst olmak gerekirse Mason, sende fazladan bir kilo bile yok ve tanıdığım herkesten daha fazla egzersiz yapıyorsun. Bu kadar patates kızartması."

"Seninkilerden birkaç tane alacağım." "Cehennem gibi olacaksın."

Mason güldü. "Peki ya Upton? Ne geveze ama." "Değil mi? En azından tahmin edilebilir biri. Onunla başa çıkabiliriz."

Tanıdığın şeytan, tanımadığından her zaman daha iyidir derler."

"Doğru. Peki saçını ne zaman kestireceksin?" Mason gülümseyerek sordu.

"Canım ne zaman isterse, ama o bahsetmeseydi en az üç hafta daha uzun sürecek."

"Anlamadığım şey, bu konuda her üstünüze geldiğinde daha da derine indiğinizi neden göremiyor?"

"Çünkü o bir aptal. Ama onu bu yüzden seviyoruz. Bizi çoğu zaman yalnız bırakıyor, ki bu çok önemli. O zamandan beri

beni sıkıştıracak başka bir şey bulamayınca, fazla mesai için bütçe ayırmama rağmen saçıma ve fazla mesai bütçeme saldırıyor."

"Aslında bu mantığı takip ettim."

"Bu doğru," dedi Blaine gülerek. "İkimiz de fazla mesai için bütçe ayırıyoruz, nadiren bütçeyi aşıyoruz ve o yine de her yıl Haziran ayında saat gibi bizi terk etmek zorunda kalıyor."

"Muhtemelen bunu gözümüzün üzerinde olmasını sağlamanın bir yolu olarak görüyor, ki öyleyiz."

"Eh, her neyse," dedi Blaine elini sallayarak. "Bugünlük zihinsel enerjimi yeterince aldı. Ne oldu peki? Dün gece?"

"Söyleyebildiğimiz kadarıyla, yandaki evde yakılan ateşten çıkan kıvılcımlar Hopper'ların evinin çatısını tutuşturmuş ve

sonra bir şekilde bacada biriken kreozotu tutuşturdu."

"Böyle bir şey olabilir mi?" Blaine, Mason ve ekibinin parçaları bir araya getirdiklerinde şaşırdıkları kadar şaşırmış görünüyordu.

"Normalde hayır. Ancak dün gece rüzgar oldukça kuvvetliydi, bu da oyunu değiştirdi."

"Sanırım öyle. Nikki'nin kız kardeşini son anda oradan çıkardığını duydum."

"Alevleri ve dumanı gördüğüme sevindim." "Peki kendini nasıl patlattın?"

"Kayalıklardan atlarken alevleri görüp dikkatim dağılınca motorumla kaza yaptım."

"Tanrım, Mason. Kafanın üstüne düşüp boynunu kırmadığın için şanslısın."

"Biliyorum. BMX'imle rampalardan atladığım çocukluğumdan beri böyle bir kaza yapmamıştım."

Blaine güldü. "Ah, evet, BMX Olimpiyatları. Kardeşim ve ben o bisikletlerin üzerinde çok çılgın şeyler yaptık. Biz muhtemelen ölmüş olmalı."

"Seninle aynı fikirdeyim. Havuzu olan bir komşumuz vardı."

"Tanrım, yapmadın."

"Yaptık! Bir çitin üzerinden havuzun sığ ucuna doğru özenle hazırlanmış bir atlama düzeneği kurduk."

"Lütfen bana bunun bir videosu olduğunu söyle." "Bir yerlerde, eminim."

"Hiç ıskalayan oldu mu?"

"Hepimiz bir noktada yaptık, ama bu çocuk sonunda çitlere."

Blaine yüzünü buruşturdu. "Hayır."

"Evet, tam bacaklarının arasında."

"Yapamam." Blaine kulaklarını kapattı. "Kes şunu. Kabuslar göreceğim."

Mac McCarthy masalarına yaklaştı ama kayınbiraderi Blaine ona seslenene kadar onları görmemiş gibiydi.

"Selam çocuklar. N'aber?"

"Fazla değil," dedi Blaine. "Bize katılmak ister misin?"

"Keşke gelebilsem ama yola devam etmem gerekiyor. Burada yapılması gereken birkaç onarımı kontrol etmek için geldim ve Curtis'lerin evine geri dönmem gerekiyor. Bugün çatıyı söküyoruz."

Mason, Mac'i Blaine kadar iyi tanımıyordu ama o bile adamın sıkıntılı göründüğünü görebiliyordu. "Her şey yolunda mı?" "Evet, sadece yılın bu zamanlarında her zamanki gibi çok meşgulüm." İçinde Mac, inşaat işinin yanı sıra ailesine ait North Harbor'daki marinanın işletilmesine de yardımcı oluyordu. "Öğle yemeğini erteleyelim mi?"

"Tamamdır," dedi Blaine. "Sonra görüşürüz." "Sakin ol."

Mason, "Gergin görünüyor," dedi.

"Evet, klinikte bayıldıktan sonra herkes onun için endişeleniyor. Büyük bir anksiyete atağı olduğunu söylediler.

Maddie'nin ikizlere hamileliği ve yoğun sezonuna bakıyor. Sakinleşmesi gerekiyordu ama öyle görünmüyor. Tiffany'ye mesaj atıp onları akşam yemeğine davet edip edemeyeceğimizi soracağım. mola."

"Bu iyi bir fikir."

Bir saniye sonra telefonundan cevap geldi. "Maddie dışarı çıkmak zorunda kalmasın diye onların evinde yapalım dedi. Eylül ayında ikizler doğana kadar çoğunlukla yatak istirahatinde olması gerekiyor."

Mason o kadar uzun süre hareketsiz kalma düşüncesiyle yüzünü buruşturdu. Delirecekti. "Daha da iyisi. Eminim bunu takdir edeceklerdir."

Adanın yerleşik arazi baronu-taksi şoförü Ned Saunders merhaba demek için uğradı. "Duyduğuma göre dün gece Hopper'ın yerinde müthiş bir kurtarma yapmışsın."

"Doğru zamanda doğru yerde olduğum için mutluydum." "Çok iyi işti. Büyükanne iyi insanlar. Büyükanne

Kız kardeşim de. Yaptığın şeyi takdir ettiklerinden eminim." "Sadece işimi yapıyorum."

Ned elini Mason'ın omzuna koydu. "Yaptığın şey bizim için çok önemli. Sakın aksini düşünme."

"Teşekkürler Ned.

Minnettarım." "İyi günler dilerim."

"Sen de."

Ned gittikten sonra Blaine, "Harika bir adam," dedi. "Bir erkeğin sahip olmayı umabileceği en iyi kayınpeder." Ned, Tiffany'nin annesi Francine ile evliydi.

"Onun gibi insanlar bu işi tüm bu saçmalıklara değer kılıyor." "Kesinlikle."

Yemekleri geldi ve haftalardır yemek yememiş gibi tıkmaya başladılar.

Mason'ın Blaine'e sormak istediği bir şey vardı ama Kendi zihninde o kadar aptalca geliyordu ki, bunu yüksek sesle söylemeyi hayal bile edemiyordu. Yine de bilmek zorundaydı ve sormaya cesaret edebileceği tek kişi Blaine'di. Sadece gergin olduğu zamanlarda olan boğazındaki sıkışıklığı zorlayarak bir ısırık aldı. Bu çok saçmaydı, gerçekten. Blaine onun en iyi arkadaşlarından biriydi.

en yakın arkadaşlarıydı. Ona karşı gergin olmasını gerektirecek hiçbir şey yoktu ama yine de bunu itiraf etmek kendisi için bile utanç vericiydi. "Sana tuhaf bir şey sorabilir miyim?"

Blaine bir kızartmayı ketçapla karıştırdı ve ağzına attı. "Evet."

Mason daha soruyu sorar sormaz pişman oldu. Lanet olası bir aptal gibi görünmeden böyle bir şey sormasının imkânı yoktu. "Boş ver. Önemli bir şey değil."

"Oh, hadi ama! Beni çok meraklandırıdın."

"Eğer sana bunu sorarsam, on saniye sonra sorduğumu unutmalsın, anladın mı?"

"Ah evet, sanırım."

"Bu çok saçma."

Blaine sandalyesine geri oturdu ve Mason'a sırtıttı. "Bu iyi olacak. Bana bırak."

Mason kendini ortaokula dönmüş gibi hissetti. "Have hiç, kalkan olmadan ağızdan ağıza yaparken

hiç böyle olmamıştı, şey..."

"Ne gibi?"

"Öpüşmek mi?"

Blaine gözlerini kırpmıştırmadan önce uzun bir süre ona baktı. "Uh, hayır. Genelde, ağzım yokken ağzımı başkasının ağzına koymak zorunda kalmaktan iğrenirim. kalkan kullanışlı. Neden? Bu sana da oldu mu?"

"Hayır, sadece garip bir şeydi. Unut gitsin."

"Yok artık. Sen kimdin... Jordan Stokes mu?"

"Kapa çeneni, olur mu?" Mason, ciğerlerine hava üflediğinde Jordan Stokes'u öpüyormuş gibi hissettiğini kimin duymuş olabileceğini görmek için etrafına bakındı.

"Onu öpüyormuş gibi mi hissettin?"

"Tam olarak değil, sadece garip bir şeydi. Bilmiyorum. Bu çok aptalca. Asla bir şey söylememeliydim."

"Sen bir şey hissettiğinde..." Blaine, Mason'ı devam etmeye teşvik etmek için elini yuvarladı.

"Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum. Ama bir şeydi."

"Daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı. Genellikle, düşünmemeye çalışırım ihtiyacı olan ciğerlere hava götürmek ve sonra da Listerine'i bulmaktan başka bir şeyle ilgilenmiyorum."

"Aynı. Daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı. Çok tuhaftı ama dudakları sanki kıpırdıyordu. daha fazlasını elde

etmeye

çalışıyorum."

"Kes şunu. Asla olmaz."

"Evet! Sana söylüyorum. Çılgıncaydı."

"Vay canına." Görünüşe göre patates kızartmasına olan ilgisini kaybetmiş, Blaine, Mason'ın ifşaatı üzerine epeyce düşünmüş gibi görünüyordu.

Bu Mason'ın isteyeceği son şeydi. "Unut gitsin. Önemli bir şey değildi."

"Ya hiçbir şey değilse?"

"Keşke hiçbir şey söylemeseydim. Bir şey olduğunu düşünmek bile zaten yeterince aptalca, daha da

kötüleştirmeyin."

"Bağlanmıyorum. Sadece diyorum ki, bir telefon görüşmesi sırasında birine bağlanmaktan daha garip şeyler oldu.
acil durum."

"Bu öyle bir şey değildi. Biz 'bağlantı' kurmadık. Tekrar normal nefes almasını sağladım."

"Ve seni öpmeye çalıştı. Ama bunun dışında hiçbir şey olmadı."

Mason hesabı işaret etti, Blaine'e bundan bahsetmek gibi büyük bir hata yaptığı için artık oradan çıkmak istiyordu.

Blaine gülmekten kırıldı. "Taşaklarını patlatmıyorum. Yemin ederim yapmıyorum. Sadece belki de bunu hiçbir şey."

Mason cüzdanını almaya çalıştı ama kolu hareketi engelledi. "Bunu dikkate alacağım."

"Bay Saunders çekinizi aldı," dedi Carly onlara.
"Hizmetiniz için size teşekkür etmemi söyledi."

"Çok nazık bir davranış," dedi Mason.

"O en iyisidir."

"Jordan hakkında söylediklerimi tekrarlama. Böyle bir şeyin ortaya çıkmasına izin veremem."

"Tek kelime
etmeyeceğim."

"Tiffany'ye bile."

"Tiffany'ye bile. Jordan'la nasıl gittiğini bana haber ver."

Mason gözlerini devirdi ve gitmek için ayağa kalktı. "Boş
ver,

Blaine. Ciddiyim." Blaine, o piç kurusu, hâlâ gülerken oradan uzaklaştı. Büyük bir hata yapmadığını umuyordu. onunla paylaşarak hata yaptı. Peki tam olarak neden yapmıştı? Neredeyse pişman olacağı aptalca bir hareket. Kelimeler ağzından çıktığı anda.

Jordan'la yaşadığı olayı tuhaf bir an olarak görüp unutmalıydı.

Ancak, dudaklarının onunkilerin altında nasıl hareket ettiğini ve daha fazlasını ister gibi görüldüğünü hâlâ hatırlayabiliyordu.

Kamu güvenliği binasının yangın tarafı olarak adlandırdıkları ahıra döndüğünde, konuyu gündeminden

çıkarmaya yemin etti.

Böylece işine konsantre olabilecekti. Ve sonra Jordan'la ve onun baştan çıkarıcı dudaklarıyla yemeğe davet edildiğini hatırladı.

"Siktir."

CHAPTER 7

MAc, Wayfarer'dan yapılması gereken küçük onarımların kısa bir listesiyle ayrıldı. Sızdıran bir pencere, egzoz çıkışında garip bir uğultu Mutfakta, barın üzerinde bir kadının süveterine takılmış sert bir nokta vardı. Riley ve Finn'i yarın bununla ilgilenmeleri için oraya gönderecekti. Onların halledemeyeceği bir şey değil, diye düşündü Curtis'in yerine doğru geri dönerken. Gotik tarzdaki evi, ekibi Ekim ayındaki bir aile düğünü öncesinde yenilemekteydi.

Bu da silah altında oldukları anlamına geliyordu. Tekrar. Her zaman.

Bugünlerde, özellikle de yılın bu zamanlarında, tüm hayatını silah altında geçiriyormuş gibi hissediyordu. Ama söz vermişti.

Maddie'ye, anne babasına ve ailesinin geri kalanına, yere yığılıp ödlerini kopardıktan sonra kocaman bir sakinleştirici hap alacağını söylemişti. Kendine geldiğinde Maddie'nin tatlı yüzünü, neden olduğu panik ve gözyaşları içinde gördüğünü hâlâ hatırlıyordu. Maddie'nin ağlamasından nefret ederdi, özellikle de kendisi için.

Neyse ki, birkaç yıl önce hâlâ Miami'de yaşarken geçirdiği gibi "sadece" bir anksiyete kriziydi. O zamanlar hayatı stresten başka bir şey değildi. Şimdi Maddie ve ailesi vardı.

Kendine dikkat et.

Mac, ona ve diğer sevdiklerine verdiği sözlere sadık

kalarak kamyonetini

Güneydoğu Feneri ve deniz fenerinin ve sahilin muhteşem manzarasını gören bir yere park etti. Sıcak bahar sonu havasını içeri almak için pencereyi açtı ve motoru kapattı. Yapılacaklar listesinde dikkat etmesi gereken milyonlarca şey vardı ama yavaşlamak, sakinleşmek ve sadece nefes almak için birkaç dakika ayırdı.

Gözlerini kapatarak, Maddie'nin isteği üzerine YouTube'da izlediği bir meditasyon videosundan öğrendiği şekilde nefes almaya odaklandı. Meditasyonun nasıl yapıldığını okumuştı.

zihni yavaşlatabilir ve vücudu iyileştirebilir, bu yüzden denemesi için onu cesaretlendirdi. İkizlerini taşıırken yaşadığı stresin daha da artmasına neden olmasından nefret ediyordu.

Sadece yazı atlatmaları gerekiyordu ve Eylül ayında ikizlerin doğumu ve ardından işlerin bir şekilde "normale" dönmesi ya da altı yaş ve altındaki beş çocukla bunun nasıl görüneceği.

Beş çocukları olduğunda bunun nasıl bir şey olacağını çok fazla düşünmemesi kaygısı için daha iyiydi. Üç tanesi onları öldürüyordu. Beş tanesi nasıl olurdu acaba? O ve Maddie öğleden sonra, çocuk bakıcısı tarafından şiddetle tavsiye edilen bir bakıcıyla buluşacaktı. Maddie yatak istirahatine alındıktan sonra ulaştıkları ajans. Sürekli yorgun düşüyordu, yatak istirahatindeyken bile asla yeterince uyuyamıyordu.

Anneleri, babaları, kız kardeşleri, baldızları ve arkadaşları Maddie'nin ayaklarından uzak durması emredildiği için çocuklara yardım etmek için adım atıyordu, ama bu durum uzun vadede sürdürülebilir değildi.

Mac umutlarını genç bir bakıcıya bağlamıştı. Kelsey adında bir kadın vardı. Üç buçuk teknesinde olacaktı. Uzak bir adada yaşamak konusunda ne hissettiğinden emin değildi, özellikle de kışın. Mac, Maddie'yle birlikte onu ikna edebilirdi. Kara Torrington'un bir zamanlar sahip olduğu daireyi ona ayarlamıştı. marinaya yakın bir mülkte ikamet ediyordu ve

maaş gereksinimlerini karşılamayı ve ilk yıldan sonra kendileri için çalışmayı kabul etmesi halinde ikramiye vermeyi kabul etti.

Umutsuz zamanlar.

Nefes al, Mac. Sadece nefes al. Maddie'nin sesini duyabiliyordu.

Kafasının içindeki ses ona sakin olmasını, stresin onu daha önce olduğu gibi alt etmesine izin vermemesini hatırlatıyordu.

çökmüş ve onu -ve kendisini- o gün Dr. David'in kendisine yaptığı uyarıları dikkate alacak kadar korkutmuştu. David, bu sefer anksiyete olduğunu söylemişti. Bir dahaki sefere kalp krizi geçirebilirdi. Mac'in stresin kendisini alt etmesine izin vermeyecek kadar çok şey yaşaması gerekiyordu, bu yüzden stresle mümkün olan her şekilde mücadele etmeye kararlıydı

olabilir. Çocuklarının büyümesini izlemek için yanında olamama fikri onun için akıl almazdı.

Telefonu Maddie'den gelen bir mesajla çaldı. Ondan gelen hiçbir aramayı ya da mesajı kaçırmamak için özel bir zil sesi ve zil tonu ayarlamıştı.

Blaine ve Tiffany bu akşam yemeğe ailelerini de davet etmek istiyorlar. Buna var mısın?

Aslında değildi ama kızının onu ne kadar özlediğini biliyordu.

Aktivitesi kısıtlandığından beri dışarı çıkmak ve geniş arkadaş ve aile çevresiyle birlikte olmak. Elbette, kulağa hoş geliyor. Saat 3:30 vapuru indikten sonra Kelsey ile evde olacağım.

Parmaklar çapraz.

El ve ayak parmakları. Nefes alıyor musun?

Çok komik, biraz nefes almak için ara verdim.

Güzel! Her şey yolunda ve her şey yoluna girecek.

Bana hatırlatmaya devam et.

Ne zaman duymak istersen.

Seni seviyorum.

Seni daha çok

seviyorum.

Mümkün

değil.

Bir kez olsun son sözü onun söylemesine izin verdi ve onu yalnız bıraktı.

yüzünde bir gülümseme ile birçok yolu düşünürken

bardağının yarısından fazlası doluydu. Evet, omuzlarında çok yük vardı ama şükredecek çok şeyi de vardı, inanılmaz, güzel, cesur karısı, üç sağlıklı çocuğu ve yolda olan iki çocuğu da dahil. Anne ve babası sağlıklıydı, kardeşleri mutluydu ve kuzenleri de öyle. Her şey yolundaydı.

Kendine bunu söylemeye devam et, Mac. Belki bir gün buna gerçekten inanır.

JORDAN gün boyu uyudu ve öğleden sonra geç saatlerde uyandığında kendini biraz normale dönmüş hissediyordu. Sadece kalıntı bir ağrı Göğsü ona bir kez daha ölümle burun buruna geldiğini hatırlatmaya devam ediyordu. Büyükannesi ona dokuz canı olan bir kedi gibi olduğunu söylerdi. Çoğunu ilk seferinde tüketmişti.

Hayatının yirmi yılını geçirmiş ve dün gece bir çip daha almıştı. "Zar zor nefes aldığını" duymak Mason'ın gelişi korkunçtu.

Ya alevleri görmeseydi? Muhtemelen ölmüş olurdu.

Gözleri doldu ve nefes alma ve diğer acil durumlarla dolu hayatında belki de şimdiye kadarki en yakın anını yaşadığını fark ettiğinde yanaklarından aşağıya yaşlar süzüldü. Bu kadar duygusal olduğu için kendisini zayıf ve aptal hissetmesine neden olan gözyaşlarını sildi, ancak ölüme yakın deneyimler insanlar üzerinde bu etkiye sahip olma eğilimindeydi.

Jordan dün geceki olayları pek hatırlayamıyordu ama Mason'ın dudaklarını kendi dudaklarında hissettiğini ve ona nasıl yaklaşmaya çalıştığını çok net hatırlıyordu. Tamamen utanç vericiydi! Adam onun hayatını kurtarıyordu ve o Bu şekilde mi tepki verdin?

Her şey çok kafa karıştırıcıydı.

Klinikte de komik olduğu kadar nazikti de, Kendisi de yaralanmış olmasına rağmen, her ikisi için de yiyecek bulma konusunda yardımsever ve cömertti.

Onunla konuşmak hoşuna gitmişti.

İşte orada. İtiraf etmişti ve aynı hızla kafası karışmaya başlamıştı. Felaket bir evliliğin felaket bir şekilde sona ermesinden birkaç ay sonra, olması gereken son şey onu kurtaran seksi itfaiyeciyi düşünüyordu. En azından Mason'ın yarısı kadar olan ve çoğu zaman bir hayalet kadar solgun olan Brendan'a hiç benzemiyordu.

Mason ise tanıdığı en uzun adamlardan biriydi ve kendine çok iyi baktığı belliydi.

Şişkin pazıları onun geri kalanının neye benzediğinin bir göstergesiydi. Yaz sonu bronzluğuna eşdeğer bir teni ve klinikte birlikte geçirdikleri süre boyunca onu hemen içine çeken sıcak, nazik gözleri olduğundan bahsetmeye bile gerek yoktu.

Çıktığı tek erkek olan Brendan'la evlendikten sonra nezakete o kadar aç kalmıştı ki

Klinik personeli meşgulken onunla takılarak sadece işini yapan bir adama aşırı tepki gösterdi. Olaya gereğinden fazla anlam yüklemek tam ona göre bir davranış olurdu.

Bir sağlık krizi geçirmişti.

İşini yapmıştı.

Hikayenin sonu.

Jordan ayağa kalktı ve kendine gelmek için bir dakika bekledi.

Duş almak için odasının bitişiğindeki banyoya girmeden önce. Sıcak suyun altında uzun süre durdu ve duman kokusunu gidermek umuduyla saçlarını iki kez yıkadı. Saçlarını kremleyip yıkadıktan sonra duştan çıktı ve tuvaletin kapalı kapağında bir dakika oturmak zorunda kaldı. Eğer geçmişteki sicili bir gösterge ise, Saldırı onu önümüzdeki birkaç gün boyunca bitkin hissettirecekti.

Sonuna kadar gitmeye kararlı olan Jordan saçlarını kuruttu.

ve hiçbir yere gitmese bile kendisini insan gibi hissettiren bir maskara sürdü. Bu onun bir alışkanlığıydı.

gençken içine düşmüştü. "Kahveden önce maskara" onun mantrasıydı. Ve evet, bunun aptalca bir mantra olduğunu biliyordu ama bir kızın ihtiyaçları vardı ve maskara

Jordan'ınkilerden biriydi.

Hayatta gerçek bir amaç bulmak yapılacaklar
listesindeydi,

gibi aptalca Şeylerin etrafında dönmeyen bir Şey
Maskara, sosyal medya, gösteriŐ, Şöhret ve evliliğiyle
birlikte boka dönmeden önce bir zamanlar benimsediği her
Şey. Şovunu yapmayı ve hayranlarıyla bağlantı kurmayı
seviyordu. Keşke hepsi bu kadar olsaydı,
bunu sonsuza dek yapabilirdi. Ama Şöhretin dezavantajı,
kimsenin hayal edemeyeceği bir Şeydi.
kendileri deneyimledi. Artık kocası sayesinde olumsuzlukları
ilk elden tecrübe etmişti.
Öfkeli ve çılgın hayranları, artık hiçbir Şey yapmak
istemiyordu.

Nikki'nin yerine menajerlik görevini üstlenen Gigi -Nik'in
yeri doldurulamazdı geri- onu

Bir sonraki adımla ilgili bazı kararlar almıştı. İronik bir
Şekilde, otel odası olayından sonra ona olan ilgi artmıŐtı,
ama

Bu,  nl lerin yaşam tarzının ne kadar ahlaksız
olabileceğinin bir başka kanıtıydı. Onu daha çok istiyorlardı
Çünkü

 nl  kocası onu hastaneye mi yatırmıŐtı?

İğrenç.

Hayır, hızlı Őeritte geçirdiği beş yıldan sonra, zamanını
daha verimli kullanabileceği başka bir Şey bulmanın
zamanı gelmişti.

Twitter ve Instagram takipçilerini kovalıyor ve hayatını
internette "yüksek sesle" yaşıyor. "Karanlık "a geçtiğinden
beri

Charlotte'taki olaydan sonra hayranları güncellemelere a
kalmıştı. Hayatını yoluna koyduktan sonra onlara bir tane
vermeyi planlıyordu.

Şu anda, o hayatı bulmaya Brendan'la olayların
patladığı gece olduğundan daha yakın değildi.

Kesin olarak bildiği tek Şey, Nikki ve Riley'nin yanında
kendini üçüncü tekerlek gibi hissetse de bir süre daha
Nikki'yle Gansett'te kalmak istediğiydi. İkisi de kalmasını
istediklerini söylemiŐlerdi, bu yüzden sözlerine inanacaktı.
Gelecek'le yüzleşmek zorunda kalmadan önce en

sevdiği yerde en az bir ay daha kalması gerekiyordu.

Bu kelimelerin bir tabelada ışıklar içinde asılı olması gerektiğini hissetti.

Çünkü bu işaretler parlak birer fener gibi üzerinde asılı duruyor ve onu mantıklı bir yola geri götürecek bir pusula olmadan rotasından saptığını hatırlatıyordu.

Artık hiçbir şey mantıklı gelmiyordu, kız kardeşi dışında. Her zaman onun yanındaydı, ta ki o olmayana ve her şey darmadağın olana kadar.

Bunun için Nikki'yi suçladığından değil. Suçlamıyordu. Hem de hiç. Jordan evliliğine bir son vermeye karar verdiğinde

Nikki şiddetle karşı çıkmıştı. O kadar ki Nikki Jordan'ın menajerliğini bırakmıştı çünkü Jordan'ın evliliğinin zehirli atık çöplüğü olmasından bıkmıştı. Jordan'ın tekrar yapması gereken bir şey olsaydı, kız kardeşinin kendisini Brendan'ın turuna katılmaktan vazgeçirmesine izin verir ve kurtarmaya değmeyen bir şeyi bir kez daha kurtarmaya çalışırdı.

Bunu şimdi biliyordu. O zaman da biliyordu ama yine de yapmıştı. Bunu kabullenmek zorundaydı. nasıl bittiği için kendini suçluyordu. Ancak, o gece kendini o otel odasına koymuştu.

dengelessiz ve Xanax bağımlısıydı ve Tanrı bilir daha neler. Titanik'i kurtarmaya çalışmak aptalca bir işti.

Son bir kez denemek için sahip olduğu tek neden, kötü bir boşanmanın ortasında büyüdükten sonra İsteddiği son şey kendisi için de aynısının olmasıydı. Bu yüzden kurtarılamayacak olanı kurtarmaya çalışmıştı. Bir şey evliliğin yürümesi için iki kişi gerektiğini öğrenmişti ve eğer bu iki kişiden biri

Asgari düzeyde, asla sürmeyecekti.

Charlotte'taki o son gece Brendan'a söylediği de buydu. Onları tek başına devam ettiremeyeceğini. Onun da istemesi gerekiyordu ve istemezse de sorun değildi. Ama artık eskisi gibi devam edemezdi; hayranlarıyla, grup arkadaşlarıyla, telefonuyla, kankalarıyla ve uyuşturucusuyla rekabet ederek onun ilgisinin bir parçası olmak için

Verecek siki olmayan birinden kemik arayan zavallı bir köpek.

Görünüşe göre, bu yanlış bir şeydi, çünkü o bunu söyledikten sonra kavga fiziksel bir hal almıştı ve bildiği sonraki şey, menajeri Davy'nin Brendan'ı yumruklarken bir başkası da Jordan'ı acil servis gelene kadar oradan çıkardı.

Ve böylece onun felaket evliliği, tüm dünyanın sosyal medyada ve eğlence sitelerinde izlediği hızlı ve dramatik bir şekilde sona erdi.

Zane'in tutuklanması ve ardından rehabilitasyona gitmesi üzerine çılgına dönmüştü. Kudurmuş hayranları tüm sorunlarından Jordan'ı sorumlu tutmuş, o gelene kadar hiç uyuşturucu sorunu yaşamadığını iddia etmişlerdi ki bu yüzde yüz yanlıştı. Jordan onu tanıdığı günden beri Xanax'a bağımlıydı ve Jordan da safça önemli bir şey olmadığına inanıyordu. Eroin değildi, değil mi?

Hayatına ve evliliklerine verdiği zarar için de öyle olabilirdi. Bir evlilik olarak başlayan Anksiyete ve uykusuzlukla mücadele etmek için ara sıra kullandığı haplar, günde otuz haplık bir alışkanlığa dönüşmüştü ve etrafındaki insanlar, ihtiyacı olduğunda haplarını almasını, aksi takdirde almamasını sağlıyordu.

Jordan, bir gün önce bir reçeteyi doldurduktan sonra kendisine daha fazla ilaç vermekte tereddüt eden uzun süredir çalışan birini kovduğuna tanık olmuştu. O adamı bir daha hiç görmemişti ve Brendan'ın etrafındaki diğerleri de ya da aynı kaderi paylaşacaktı. Bu yüzden onun sözlerini geveleyecek kadar kötüleşene kadar onun emirlerini yerine getirdiler ve

sahnede olmadığı zamanlarda sendeleyerek dolaşırdı. Sahneye çıkarken ayık kalması için alımını zamanlıyorlardı. Geri kalan zamanda, kendinden geçmişti.

Houston'daki tura yetiştiğinde bağımlılığının ne kadar kötüleştiğini fark ettiğinde şok olmuştu Onu tamamen yıkıma uğratan ve bir süreliğine onu terk etmesine neden olan seks videosunun yayınlanmasının ardından. Kaseti yaptığı için çok özür dilemişti.

bilmediğini ve aralarındaki bu kadar özel bir şeyin kamuya açıklandığı için üzgün olduğunu söyledi. Kendisinin Bunu sadece onu geri kazanmaya çalışmak için yapmıştı, ki bu gülünç bir mantıktı. Geriye dönüp baktığında ondan sonra ona bir şans daha verdiğine Ve tüm bunlar boşanmak istemediği içindi.

Onunla ilgili her şey, video, bağımlılığı ve ünlü bir eş olarak hayatı gülünçtü ve artık hepsi geçmişte kalmıştı.

Bir psikiyatrist, erkeklerin ilgisine olan ihtiyacını kötü huylu bir narsistle nasıl giderdiğini anlatsa bayram ederdi. Ne ona ne de Nikki'ye kalp acısından başka bir şey vermemiş bir babanın bıraktığı boşluğu doldurmak için uyuşturucu bağımlısı bir yıldız.

Daha da kötüsü, kocasının şöhretinin onu küçük çaplı bir modelden büyük çaplı bir reality TV yıldızına dönüştürmesine izin vermişti.

O zamanki fikir.

Brendan onu bir rapçinin eşinin hayatına ve evliliğine içeriden bir bakış atma teklifini kabul etmeye teşvik etmişti. "Ben yoldayken sana yapacak bir şey verir." En derin güvensizliklerinden birine, yani onunla birlikte olmadığı zamanlarda neler olup bittiğine dikkat çekmişti. Yılda iki yüz gün seyahat etmeye dayanamayacak noktaya gelmiş ve daha sık evde olma arzusunu dile getirmişti.

Dizi tüm sorunlarını çözecekmiş gibi davranmıştı, oysa aslında onları daha da kötüleştirmişti. Birbirlerini neredeyse hiç görmüyorlardı ve gördüklerinde de Beş yıl önce onları bir araya getiren bağı yeniden yakalamak. O zamanlar, ikisi de model olarak işe başladıklarında Zor zamanları atlatmak için birbirlerine destek olmuşlar ve kısa sürede Jordan'ın kopmaz bir bağ olduğunu varsaydığı bir bağ kurmuşlardı.

Artık daha iyi biliyordu ve daha iyisini yapmaya kararlıydı, kendisi için değilse bile, acı çeken Nikki için

herhangi bir kardeşin hak ettiğinden daha fazla drama.

Jordan sahile ve uzaktaki okyanusa bakan pencereye doğru yürüdü ve son birkaç felaket ayını düşündü.

Hayatı boyunca, pek çok arkadaşının sahip olduğu türden bir aile aramıştı; birbirlerini ve çocuklarını her şeyden çok seven iki ebeveynin olduğu türden bir aile. Böyle bir aileye hiç sahip olmamıştı.

kocasıyla birlikte bir yuva kurmak istiyordu. Ama onun vahşi, kaygısız hayatında bir eşe, çocuklara ya da bir eve yer yoktu. O

müzik, para, hayranlar, kadınlar ve uyuşturucu peşinde koşmakla çok meşguldü. Yolda onunla birlikte olmadığı zamanlarda neler yaptığına dair çok az hayali vardı.

Özellikle de son zamanlarda, uyuşturucu onu ele geçirdiğinde. Uyuşturucuya karşı koyacak gücü yoktu. Her gece büyük bir ayartmayla karşılaşılıyordu.

Muhteşem bir şekilde sona ermesinden bir gün önce, yorulmak bilmeyen menajeri Davy, kocasıyla işler "yoluna girene" kadar eve gitmek isteyebileceğini ima etmişti. Tabii ki onun tavsiyesini dinlememişti, çünkü hala "düzeltecek" kişinin kendisi olacağından o kadar emindi ki Onu son birkaç yıldır gittiği yerden geri getirmek için.

Artık daha iyi biliyordu. Zane'e dönüşen adamı düzeltebilecek tek kişi Zane'di. Zane'in doğumundan önceki tatlı Brendan'ını özlese de, artık Brendan'ının var olmadığını bilecek kadar akıllıydı. O gitmişti, muhtemelen sonsuza dek, ve

Son birkaç ay bunu kabullenmenin bir yolunu bulmakla geçti.

Nikki bir keresinde ona deliliğin tanımının aynı şeyi tekrar tekrar yapmak ve bir şeylerin değişmesini ummak olduğunu söylemişti.

farklı sonuçlar. Deliliği denemişti -tekrar tekrar- ve bu onu yara bere içinde, hırpalanmış ve kalbi kırık olmaktan başka bir yere götürmemiştir.

Çılgın trenden inmenin ve yeni bir plan bulmanın zamanı gelmişti.

Keşke o planın ne olabileceğini bilseydi.

Kapının çalınmasıyla Nikki odaya girdi. "Duş sesi duydum sandım. Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyiyim. Uykunun yardımını oldu."

"Bunu duyduğuma sevindim. Riley reçetelerini aldı."

Nikki çantayı yatağın başucundaki masaya koydu. "Sana bir şey getireyim mi?"

"Hayır, teşekkür ederim. Ben böyle iyiyim. Eminim bu nadir izin gününde bana bakıcılık yapmaktan daha önemli işleriniz vardır."

"Sana sadece bebek bakıcılığı yapmıyorum. Ayrıca akşam yemeği hazırlıyorum ve biraz temizlik yapıyorum. Her şey yolunda."

"Mobilyaları ve halıyı değiştirmek için ne istiyorsan al ve kartıma yükle. Kart hâlâ sende, değil mi?" Nikki, bugünlerde "normal" bir maaş alıyordu. Jordan'ın menajeri olarak kazandığını ve kız kardeşinin zararı ödemek zorunda kalmasını istemiyordu.

"Biliyorum, ama-"

"Aması yok. Benim için yaptığın onca şeyden sonra bununla ilgilenmek beni daha iyi hissettirir. Sen ve Riley Hepimizin keyif aldığı bu yere çok fazla zaman ve para yatırdı. En azından bunu düzeltebilirim."

"Eğer ısrar ediyorsanız, ama kimse sizi bu ucube için suçlamıyor."

Burada yalnızken olan şey. Bu senin hatan değildi. Aslında Riley bacayı açık bıraktığı ve kış sonunda yapması gerektiği gibi baca temizleme kütüğünü yakmadığı için kendini suçluyor."

"Bu onun hatası değil."

"Doğru, senin de değil. Bu oldu ve biz Mason'ın bunu gördüğü için ne kadar şanslı olduğumuza odaklanmalıyız. alevler ve onun kadar hızlı buraya geldi." Nikki'nin sesi kesildi ve elini yüzünün önünde salladı. "Özür dilerim. Ben sadece

"Seni kaybetmeye ne kadar yaklaştığımı düşünmeden edemiyorum."

Jordan kız kardeşinin yanına gitti ve ona sıkıca sarıldı.
"Ben iyiyim ve görünüşe göre bir süre daha başını
ağrıatacağım.
bir süre sonra gelecek."

"Bunun için şükürler olsun." Nikki ona sarıldı. "Seni hâlâ çok seviyorum."

"Hayır, bilmiyorsun, ama sorun değil."

"Evet, gerçekten seviyorum J. Riley'i çok seviyorum ama asla başka bir Jordan olmayacak, jölemin yanında başka bir fıstık ezmesi olmayacak."

"Ben de kendimi jöle sanıyordum," diye şaka yapan Jordan, Nikki gülünce rahatladı. Yılmayan kız kardeşini böyle görmekten nefret ediyordu.

Jordan'ın aşırı dramatik hayatı tarafından alçaltıldı.

"Eğer istersen jöle olabilirsin. Ne istersen."

"Sen hâlâ ölmediğime şükrederken senden sonuna kadar faydalanmalıyım."

"Çok erken, sürtük."

Jordan güldü ve Nikki'ye bir dakika daha sarıldı. "Bir daha olmayacak. Söz veriyorum."

"Bu senaryonun bir daha asla gerçekleşmeyeceğini umuyorum."

"Bunların hiçbirisi bir daha olmayacak. Benimle uğraşmak için yaptığınız her şeyi bırakıp kaçmanıza neden olan felaketlerden bıktım. O günler geride kaldı."

"Tamam, ne dediğinizi anlıyorum ama kayıtlara geçsin diye söylüyorum, son iki felaket sizin suçunuz değildi."

"Yangının olmadığını kabul ediyorum, ama benim o odada olmam

onunla otel odasında? Yüzde bin benim hatam." İtiraz etmesini engellemek için parmağını Nikki'nin dudaklarının üzerine koydu. "Seni dinlemeliydim. Video her şeyin sonu olmalıydı. Ona sahip olabilmek için seni bıraktığım için her zaman pişmanlık duyacağım. Bu olmamalıydı. O buna değmezdi.

fedakarlık seviyesi, en azından son birkaç yıldır değil."

"Benim için hiçbir şeyi feda etmedin. Ben hala burada, her zaman olduğum ve olacağım yerde, senin yanıdayım. Bunu hiçbir şey değiştiremez. Ve

Seni bırakarak Riley'i buldum, yani olması gerektiği gibi oldu. Sevdiğin biri tarafından bu kadar incitildiğin için üzgünüm. Böyle bir şey asla olmamalıydı."

"Çok doğru, onunla ve onunla birlikte gelen delilikle işim bitti."

"Peki ya gösteri?"

"Gigi beni kontrattan çıkarmaya çalışıyor."

"Hâlâ onu mu temsil ediyor?" Nikki sordu.

"Şimdilik. İstese de benim yüzümden onu terk etmemesini söyledim. Kampından duyduğu kadarıyla, rehabilitasyonu ciddiye alıyor ve itibarını ve kariyerini onarmaya kararlı."

"Senden uzak durduğu sürece ne isterse yapabilir."

"Anlaştık."

"Yani, onunla ve şovla işin bitti. Senin için sırada ne var?"

"Hiçbir fikrim yok. Gelecekle ilgili düşüncelerimin üzerinde kocaman bir soru işareti var."

"Şu anda hiçbir şeye karar vermenize gerek yok. Büyük bir yıldız olmanın bir yararı varsa, o da bankada bol miktarda paran olmasıdır. Yazı dinlenmek, rahatlamak ve ne yapmak istediğinizi düşünmek için değerlendirin."

"Sanırım yapacak başka bir şeyim olmadığı için bunu yapmak zorundayım."

Nikki ellerini Jordan'ın omuzlarına koydu ve gözlerinin içine baktı. "Çok çalıştın, çok para kazandın, çok kalp ağrısı çektin. Bir mola hak ediyorsun. Bunu hak ettin. Yaz için yerleş ve sadece rahatla. Cevaplara açık olduğunda cevaplar sana gelecektir."

Jordan kız kardeşine gülümsedi. "Ne zaman bu kadar bilge oldun?" "Seninle olan hayatımı bırakıp buraya geldiğim zaman tatil için Gansett'e döndüm ve amacımı ve aşkımı buldum."

"Wayfarer'ı işletmeyi gerçekten seviyorsun, değil mi?"

"Yapıyorum. Bu büyük bir meydan okuma - kariyerinizi yürütmekten farklı değil - ve her gün yeni bir şey. Ayrıca, Riley ile birlikte olabiliyorum ve ailesinin işini destekleyebiliyorum. I daha fazlasını isteyemezdim."

"Her şeyin senin için bu kadar iyi gitmesine çok sevindim." "Senin için de öyle olacak. Bunu biliyorum."

"Riley ile evi kendinize ayırmak isteseydiniz bana gerçekten söyler miydiniz?"

"Hayır, bunu sana asla söylemem, çünkü burası benim olduğu kadar senin de evin ve ikimiz de seni burada istiyoruz. Bu sabah büyükannemle konuştum ve yerel bir çocuk kreşi için düzenlediği yardım gecesinden sonra ziyarete gelmeyi planlıyor. önümüzdeki hafta. İkimizi de görmek ve Riley ile tanışmak istiyor."

"Onu görmek için sabırsızlanıyorum. Çok uzun zaman oldu."

"Güvenliğin gitmesine neden izin verdiğini sordu. Onlara burada ihtiyacınız olmadığını düşündüğünüzü söyledim."

"Kimse burada olduğumu bile bilmiyor."

"Şimdilik yok. Tek gereken bir turist Bunun değişmesi için seni dışarıda görmem gerek. Ben değilim

Hayranları onun sorunları için sizi suçlamaya devam ettiği sürece güvenliğiniz olmadığı için rahat olacaksınız."

"Umarım yakında rehabilitasyondan çıkar ve söylentilere cevap verebilir. Davy, rehabilitasyondan çıkana ve neler olup bittiğinin farkına varana kadar menajeri olarak kalmayı kabul etti. O

Onunla konuşabildiği en kısa sürede ilgileneceğine söz verdi. Bu arada, hayatımı bir sürü insanla çevrili olarak yaşamayı reddediyorum.

Güvenlik. Bu şekilde yaşanmaz. Özellikle de burada."

Nikki'nin itiraz etmek istediğini ama buna izin vermeyi tercih ettiğini anlayabiliyordu. Jordan'ın bu konunun açılacağından hiç şüphesi yoktu.

Özellikle de büyükanneleri geldiğinde. "Yemek ne zaman? Açlıktan ölüyorum."

"Birazdan hazır olur. Tatlı olarak fırında kek var."

"Yum." Jordan Nikki'ye sarıldı. "Riley ile kaçamak yapman gerekirken izin gününü benimle ilgilenerek ve yemek yaparak geçirdiğin için teşekkürler."

"Riley ve ben hayatımızın geri kalanını birlikte geçireceğiz. Bugün tam da olmak istediğimiz yerdeyiz."

"Seni hak etmek için her ne yaptıysam, iyi ki yapmışım."

Nikki güldü. "Yaptığın şey benimle aynı rahmi paylaşmaktı."

Jordan onu serbest bıraktı ve yüzünde iğrenmiş bir ifade belirdi. "Ew.

Böyle söyleme."

"Peki, nasıl söylemeliyim?"

"Seninle doğduğumu ve ömür boyu sana bağlı kaldığımı söyleyebilir misin?"

Nikki onu kapıya doğru nazikçe itti. "I
seninle sıkışıp kalmaktan başka bir yolu yok, bunu sen de biliyorsun."

CHAPTER 8

Mason, Jordan'ın evinde akşam yemeğine gideceği için gerçekten gergin olduğuna inanamıyordu. Neden gergin olduğunu da anlayamıyordu. Bu

sadece bir akşam yemeğiydi, Tanrı aşkına. İşini yaptığı için ona minnettar olan insanlarla bir akşam yemeği.

Nasıl oldu da

bunu sinirlenecek bir şeye dönüştürmeyi başardı? Ve ne

halt etmeye Blaine'e ağızdan bahsetmişti-

ağızdan ağıza

mı?

Çok aptalca.

Jordan'ın hayatını kurtarmaya çalışırken bir an için onu öpüyormuş gibi hissettiğini artık başka biri daha biliyordu.

Ugh.

İşte bu yüzden kadınlardan, flört etmekten ve bunların beraberinde getirdiği tüm saçmalıklardan tamamen vazgeçmişti. En son ne zaman biriyle dışarı çıktığını hatırlayamıyordu, çünkü dans etmekten ve bitmek bilmeyen Biri hakkında umutlanıp sonra da umutlarının yıkılması. Büyük güne bir ay kala iptal edilen bir düğünden İkinci randevulara dönüşmeyen ilk randevular, randevulara gelmeyenler, hayaletler ve aradaki her şey.

Bir köşede salyalarını akıtarak dünyadan saklanmıyor olması bir mucizeydi. Ama bunu yapmak yerine, atlıkarıncadan inmiş ve

fitness rutinini hızlandırmak gibi başka şeyler de vardı; böylece

Rekabetçi halter günleri. Aynı zamanda kendini işine, arkadaşlarına, ayıklığına ve hizmet ettiği topluma adanmış, kendini o kadar meşgul tutmuştur ki nadiren yalnız hissetmeye vakti olmuştur.

Bazı insanlar sonsuza dek mutlu olmak için yaratılmamıştır.

Belki o da onlardan biriydi. Bir amcası vardı.

Evlenmiş ve kendi ailesi olmadan zengin, tatmin edici bir hayat sürmüştü. Mason da aynısını yapmaya kararlıydı. Eğer bu onun kaderiyse. Bu yıl otuz altı yaşına basacaktı ve zamanın nasıl geçtiğinin daha önce hiç olmadığı kadar farkındaydı, özellikle de birçok arkadaşı ikinci ve üçüncü çocuklarını kucaklarına aldıkça.

Blaine geçen hafta ona Tiffany'nin birlikte ikinci ve ailelerinin üçüncü çocuğunu beklediğini söylemişti.

Blaine üvey kızı Ashleigh'e sırlılık aşıktı ve Ashleigh onun küçük sevimli parmaklarının her birine sıkıca sarılmıştı. Arkadaşı, karısı, çocukları ve onu seven geniş bir ailesi olduğu için şanslı bir adamdı.

Mason bu konuda şanslı değildi. Ne olmuş yani? Herkes bu şekilde şanslı olamaz. İyi bir hayatı vardı. onu tatmin etti ve ne olduğu konusunda hüzünlenmeyi reddetti.

olmamıştı. İyi şeylere odaklanmayı tercih ediyordu. Jordan'la yaşadığı olay onu biraz şaşırtmıştı. Hepsi bu kadardı. Bu olay üzerine harekete geçmesi gülünç olurdu.

tamamen istem dışı olan bir şeydi. Aslında onu öpmemişti. Astım krizi geçiriyordu, Tanrı aşkına. Evet, dün gece klinikte onunla konuşmak hoşuna gitmişti ama onun evinde akşam yemeğine çıkacağı için gerilmesine izin vermek çok saçmaydı.

Eastward Look'un garaj yoluna girdiğinde, sinirlerine hakim olamamıştı. Sadece akşam yemeği-yemek ve güzel insanlarla sohbet. Bundan daha fazlasını yapmak onu bu hale getiren şeydi.

ilk etapta gergindi. Olaylar kafasını karıştırdığında yaptığı gibi, kafasında çözdükten sonra daha iyiydi.

Onu. İçeride ve ön kapının üzerinde yanan ışıklar evin sıcak ve davetkâr görünmesini sağlıyordu. Mason elini uzatıp Nikki ve Jordan için aldığı çiçekleri aldı ve cipten indi. Kapıya yöneldiğinde Jordan göründü ve Birdenbire yine gerildi.

Kapıyı onun için açtı. "Merhaba."

Kızın çarpıcı yüzünün detaylarına daldı. "Merhaba. Nasıl hissediyorsun?"

"Günün yarısını uyuyarak geçirdikten sonra çok daha iyiyim." Uzun siyah saçları omuzlarına dökülmüştü.

Üzerinde bir

Büyük boy Gansett Adası tişörtü ve pembe eşofman.

Etkileyici koyu renk gözlerinin altındaki gölgeler dışında, bir gece önce böyle bir çile çektiğini asla bilemezsiniz.

Onun için süslenmeye ya da abartılı kirpiklerini daha da belirginleştiren rimel dışında aşırı makyaj yapmaya gerek duymaması hoşuna gitmişti.

İlgisini çekmemesi için birçok neden olmasına rağmen, kızın taze, doğal, süssüz görüntüsü uzun zamandır hiçbir şeyin çekmediği kadar ilgisini çekmişti.

"Bazen ihtiyacın olan tek şey budur." Girişte onun yanında kendini iri yarı bir dev gibi hissediyordu. Kadın küçücüktü.

Ona kıyasla bir karıştan daha kısaydı.

Yine de ona bakarken kalabalık hissetmiyor gibiydi, bakışları etraflıca bir inceleme yapıyordu ya da en azından ona öyle geliyordu.

Duş almak ve akşam yemeğinden önce üstünü değiştirmek için eve gitmişti. Kot pantolon ve açık mavi düğmeli bir ceket giymişti.

ve alnındaki kesiği kapatan bandajı çıkarmıştı. Kendini mahcup hissederek yüzünü ovuşturdu. "Tıraş olurken falan mı kestim kendimi?"

Ona gülümsedi. "Hayır, sadece üniforma dışında ne kadar farklı görüldüğünü fark ettim."

"Dün gece beni üniformasız gördün."

"Biliyorum ama bugün seni üniformanın içinde gördüm ve sana çok yakıştığını düşündüm."

"Bu doğru mu?"

"Uh-huh. Hani birinin her zaman belli bir şekilde görünmesini beklersin, sonra farklı görünür ve sanki onunla yeniden tanıştıyormuşsun gibi olur ya? Bugün seni üniformanın içinde görünce ben de öyle hissettim."

Daha tatlı ya da sevimli olabilir miydi? "Bunu gerçekten anlamam nasıl mümkün olabilir?"

Gülümsemesi daha da büyüdü. "Askınız nerede?"

"Dayanamıyorum. Buraya gelirken camdan dışarı attım."

"Yapmadın!"

"Yaptım."

"Bu çöp atmaktır."

"Bazı hayvanlar bunu bulacak ve yuvalarına koymak için kullanacak."

Zaten iyi olduğu tek şey de bu."

Ona şüpheli bir bakış attı. "İtfaiye şefinin çöp atması yasalara aykırı değil mi?"

"Beni şikayet edecek misin?" Flört mü ediyorlardı? Böyle bir şey miydi? Eğer öyleyse, bundan oldukça keyif alıyordu. Sanki Yolda kendi kendine yaptığı konuşma hiç gerçekleşmemişti, kapı çerçevesine yaslandı ve sohbete daldı.

"Belki." Çiçeklere doğru başını salladı. "Bunlar benim için mi?" "Ve kız kardeşin için. Beni ağırladığın için."

Çiçekleri uzattı

ona iki paket verdi. "Hangisini daha çok beğendiysen onu seçebilirsin."

Jordan karışık güller yerine pembe güllerde karar kılmadan önce seçim konusunda epeyce düşünmüş gibiydi.

"Nikki bunları sevecektir," dedi ikinci buket için.

Kız kardeşinin neyi tercih edeceğine göre seçim yapmasının çok tatlı olduğunu düşündü.

"Jordan! Mason'ı içeri alır mısın?"

Jordan'ın utangaç sırtışı içini burktu, kadınlardan ve onlarla birlikte gelen dramdan uzak durması konusunda kendi kendine öğüt verdikten dakikalar sonra. Drama Bu kadının göbek adı. Kur yaparak ve onu sömürerek karlı bir kariyer yapmıştı.

Kendisi için ne istediğini. Onu sevimli bulması ya da en sevimli gülümsemeleri oluşturan o tatlı dudakları öpebilmeyi dilemesi için hiçbir neden yoktu.

Onu eve kadar takip ederken, kendine bakmamasını söyledi ama bakışları yine de onun üzerinde geziniyordu, bu da "bulaşma" kampanyasını desteklemek için hiçbir şey yapmıyordu. Büyük beden kıyafetlerine rağmen, hâlâ tanıdığı en seksi kadınlardan biriydi. Kız kardeşi de aynı derecede çekiciydi ama mutfakta ikisiyle birlikte dururken bakışları sadece birini aradı.

"Gelebildiğine sevindim Mason," dedi Nikki. "Sana içecek ne getireyim? Bira, şarap, votka, soda ve suyumuz var."

Sarımsak ve baharat kokusundan ağzı sulandı. Duman kokusu büyük ölçüde ortadan kaldırılmıştı. Oturma odasındaki mobilya ve halının kaldırılması. "Varsa bir kola ya da zencefilli gazoz alayım."

"Görevde misin?" Jordan sordu.

"Hayır, ama artık içmiyorum. On üç yıldır iyileşme sürecindeyim." Bu konuda her zaman şeffaftı. Alkolden neden uzak durduğu, ondan saklanmaya çalışmak yerine gerçeğini paylaşmayı tercih ettiği konusu. Bu da ayık kalmasına yardımcı oldu.

"Ah." Jordan tezgâhtaki taburelerden birine oturdu ve ona katılmasını işaret etti. "Sorun değil."

Tabureye kayarken, kızın bu konuda daha fazla soru sormak istediğini ama sormadığını anlayabiliyordu. Nikki'den bir bardak buzlu zencefilli gazoz alırken, "Bu konuda açık bir kitap gibiyim," dedi, "öğrenmek istersen çekinme."

"Bu beni ilgilendirmez," dedi Jordan, "ama aferin sana. Bu inanılmaz bir başarı."

"Teşekkür ederim. Bu gurur duyduğum bir şey."

Nikki iki buketi de suya koydu ve tezgâhın üzerine yerleştirdi. "Çiçekler için teşekkürler Mason. Muhteşemler."

"Pembe olanlar benim," dedi Jordan, yine o sinsi, seksi küçük sırıtışını ona göstererek.

Nikki onunkiler için "Bunları daha çok seviyorum zaten," dedi. Jordan, "Sana söylemiştim," dercesine ona göz kırptı.

Mason onun karşısında büyülenmişti ve dünyadaki tüm uyarılar onu ondan daha fazlasını istemekten ya da muhtemelen daha da fazlasına yol açacak bir şey yapmaktan alıkoyamazdı

geçmişte yaşadığından daha fazla kalp ağrısı. Onu gerçekten mahvedebilecek türden bir kadındı, bu da mesafesini koruması için daha fazla nedendi. Ama sıcacık mutfakta onun yanında otururken, kendini daha da gülünç hissetmesine neden olan bir doğruluk ve tamamlanmışlık hissi kapladı içini daha önce

olduğundan
daha fazla. Aşık
olmuştu.

Yaşlı bir aptal kadar aptal yoktur, diye düşündü, bu yoldan pek çok kez geçmişti, rutini ezbere biliyordu. Onu raydan çıkarmak için bekleyen her çukuru ve dolambaçlı yolu sayabilirdi ama yine de umurunda değildi Şimdi ondan bir adım ötede otururken, saçlarının zengin, hoş kokusuyla demlenirken ve tatlı, seksi gülümsemelerinin alıcı ucundayken bunların hiçbirisi.

Tek istediği ondan daha fazlasıydı, ne şekilde olursa olsun.

JORDAN ÇALMAYI BIRAKAMADI Mason'a bakar.

Uzun boyundan kahverengi saçlarındaki sarı çizgilerine, bronz tenine ve iri ellerinin buz gibi soda bardağını kavrayışına kadar her şeyi onu büyülemişti. Ve ona bir erkek olduğunu söylemesi

İyileşmekte olan bir alkolik, kitabında ona deli puanlar verdi. Tanıdığı çoğu insan alkolik olduğunu asla kabul etmezdi.

mükemmelden daha az bir şey ve kesinlikle

alkolizmlerini onun gibi sahiplenmişti. Özellikle Brendan ve onun bağımlılık sorunlarıyla ilgili yaşadıklarının ışığında, annesinin uyuşturucuyla mücadelesinden bahsetmeye bile gerek yokken, bu kesinlikle hayran olunacak başka bir şeydi.

Onun sesinin derin tınısını ve Altın sarısı saçlarla kaplı güçlü kollarını ortaya çıkarmak için kıvırdığı açık mavi elbise gömleğinin içinde yakışıklı görünüyordu. Karmaşık kadrancı ve göstergeleri olan süslü görünümlü gümüş bir saat takıyordu.

Ve gerçekten güzel kokuyordu.

Tanrı aşkına Jordan, kes şunu. Teknik olarak hala Brendan'la evlisin ve başka bir adamın özelliklerini kataloglamaya hakkın yok, özellikleri çok seksi olsa bile.

Kendi aptalca düşüncelerinden sıyrılıp Nikki'yle ne konuştuklarına kulak kabarttı.

"Aslen nerelisin?" Nikki ona sordu.

"Upstate New York. Syracuse bölgesinde büyüdüm ve üniversite için Rhode Island'a geldim. Buraya gelmeden önce Worcester, Massachusetts'te çalıştım."

"Ailen hâlâ Syracuse'da mı?" Nik sordu.

"Ablalarımın ikisi hala aileleriyle birlikte orada yaşıyor. Annem ve babam birkaç yıl önce Florida'ya emekli oldular, küçük kız kardeşim de onların peşinden güneye gitti, ağabeyim ise Seattle'da."

"Hiç evlendin mi?" Nikki sordu.

"Nik!" Jordan dedi ki. "Sorgulamayı bırak!"

"Bu bir sorgulama değil. Mason'ı tanımaya çalışıyorum."

Mason onların atışmalarına güldü. "Sorun değil. Bir keresinde neredeyse evleniyordum ama yürümedi. Yani hayır, hiç evlenmedim. Peki ya siz çocuklar? Nerede büyüdünüz?"

Mason, Nik'in koyduğu tabaktan bir kraker ve bir dilim peynir aldı.

"Büyürken çoğunlukla Los Angeles bölgesinde yaşıyorduk," dedi Nik. "Sadece ikiniz mi?"

Jordan bu soruya cevap vermek için konuştu. "Çok sayıda üvey kardeşimiz var ama onlarla pek yakın değiliz.

Onlar bizden çok daha genç."

Nik, "Yıllarca süren oldukça sert bir velayet savaşına konu olduk," diye ekledi.

"Yikes, bu berbat olmalı."

Jordan, "Tek kelimeyle bu," dedi. "Bizim ailemiz Birbirimizi, muhteşem büyükannemizi ve annemizi, ki kendisi yeniden evlendi ve Fransa'da yaşıyor, bu yüzden onu pek göremiyoruz."

"Bunu yaşadığınız için üzgünüm."

Jordan, "Üzerinden uzun zaman geçti ama on sekizinci yaş günümüze ulaştığımız için oldukça heyecanlandığımızı söylemem yeterli," dedi.

"Gelmiş geçmiş en iyi gün," diye ekledi Nikki.

"Yani o kadar uzun sürdü mü?" Mason sordu.

"Tam anlamıyla dönüşümüzden bir gün öncesine kadar On sekiz," dedi Nikki, "ve aradan geçen yaklaşık on yıl boyunca birbirleriyle tek kelime bile konuşmadılar, ki bu bizim için sorun değil. Bize bir kabus yaşattılar."

"Öyle görünüyor. İyi ki birbirinize sahipsiniz." Jordan ona gülümseyerek, "Bunu her zaman söyleriz," dedi. Kız kardeş. "En şanslı anım ikiz doğmaktı."

"Aynen," dedi Nik. "İşte bu yüzden dün gece alevleri görüp bu kadar hızlı hareket ettiğin için hiç kimseye sana olduğum kadar minnettar olmamıştım Mason. Kız kardeşimi kurtardığın için sana nasıl teşekkür edeceğimi asla bilemeyeceğim."

Jordan'a baktı. "Neyse ki doğru zamanda doğru yerdeydim."

Adamın bakışlarıyla karşılaştı ve gözlerini kaçıramadı, onu canlandırırken dudaklarının üzerinde hissettiklerini hatırladı.

Nikki, "Ben Riley'yi kontrol etmeye gidiyorum," dedi. "O duşta uzun süre kaldım." Aceleyle odadan çıktı.

Jordan, seksi itfaiyeciyi yalnız kalmanın birdenbire sinirlerini bozduğunu düşündü.

"Yemekten sonra," dedi alçak ve samimi bir ses tonuyla, kalbi hızla çarpmaya başladı, "gezintiye çıkmak ister misin?"

"İstiyorum, ama sana hâlâ evli olduğumu söylemeliyim."
"Oh. Tamam." Hayal kırıklığına uğramış gibi mi
görünüyordu, yoksa bu onun
Aşırı aktif hayal gücü mü?

"Çok uzun süre değil ama teknik olarak." Omuz silkti.
"Rehabilitasyondan çıkmasını bekliyorum, böylece ona
kağıtları tebliğ edebilirim."

"Ona geri dönme şansın yok mu?" "Hayatta
olmaz."

"O zaman gezintiye çıkmak sorun olmaz, değil mi?"

Jordan sertçe yutkundu, gezintiye çıkmanın bundan çok
daha fazlası için bir kod olup olmadığını merak ediyordu.
Başını salladı, kocasının ona yoğun bakışları karşısında
tedirgin olmuştu. Kocasına ona gerçek bir ilgi göstermeyeli o
kadar uzun zaman olmuştu ki. O yapabiliirdi
Bir erkeğin kendisiyle ilgilendiğini anlamamanın getirdiği o
baş döndürücü beklentiyi hissetmenin nasıl bir şey
olduğunu zar zor hatırlıyordu. Ve onun da aynı şekilde
ilgilendiğini.

"Ben biraz kızgın bir karmaşayım Mason ve sen
gerçekten iyi birine benziyorsun. İşler biraz karışık ve..."
Adamın büyük eli kadınınkini kapattığında kelimeler
dudaklarında kayboldu,
Ona her yerine değen bir sıcaklık aşılıyordu.

"Sadece gezintiye çıkıyoruz, tamam mı?"

Şimdi bu konuyu daha fazla büyüttüğü için kendini aptal
gibi hissediyordu, ama adamın medeni durumunu bilmeye
hakkı vardı.

Aralarında inkâr edilemeyecek bir çekim vardı. "Dört
gözle bekliyorum," dedi gülümseyerek, çünkü onun bunu
kastettiğini bilmesini istiyordu.

"Ben de."

"Ve o askıyı bulacağız."

O daha cevap veremedi Riley ve Nikki gürültülü ayak
sesleri ve Jordan'ın eğlenen Mason'a gözlerini devirmesine
neden olan bir konuşmayla merdivenlerden indi.

"Daha açık olabilirler miydi?" diye fısıldadı. Nikki
aralarında uçuşan kıvılcımların farkına varmış olmalıydı,
yoksa böyle kaçık gibi davranmazdı.

Yine de Nikki, Jordan'ın Brendan dışındaki herkesten etkilenirdi. Mason ondan o kadar farklıydı ki, başka bir gezegenden gelmiş de olabilirdi.

Riley Nikki'yi odaya kadar takip etti, siyah saçları duştan dolayı hâlâ ıslaktı. Mason ile el sıkıştı. "Seni gördüğüme sevindim.

akşam yemeği için yapabilirim." "Sorduğun için teşekkürler."

"Kardeşin nerede?" Nikki Riley'ye sordu. "Akşam yemeği neredeyse hazır."

"Ona mesaj atarım." Riley telefonunu çıkardı. "Babam üzüntülerini iletme için mesaj attı. Summer çok mızızmış ve Finn on dakika içinde burada olur."

Nik, "Babana mesaj at da yemeğe gelsin," dedi. "Bir ton yaptım. Onlar için paketleyeceğim."

Riley mesajı yazdı. "Senin harika olduğunu söyledi, tabii ki bunu biliyorduk ve birazdan burada olacak."

Mason Riley'ye, "Yeni kardeşin için tebrikler," dedi.

"Teşekkürler. Çok tatlı bir kız." Riley bazı resimler aradı ve Mason'a uzattı.

Jordan bakmak için eğildi ve hemen daha da yakınlaştı. Mason'a olan bu aptalca aşkı çok saçmaydı ama ölümden döndükten sonra Brendan'la yaşadığı kâbusun saçma ya da gülünç olması umurunda değildi. Dün gece, hayatın hiçbir uyarı olmaksızın elinden alınabilecek bir hediye olduğunu hatırlatan iyi bir anıydı. Ona ikinci bir şans verilmişti ve Sadece hayatını kurtardığı için değil, onun etrafında olmak da ona yaşadığını hissettiriyordu. Aynı zamanda ona bakışı ve onu dinleyişi yüzünden de. Ve, şey, çok güzel kokuyordu.

Brendan son birkaç yıldır çoğu zaman ter, sigara ve esrar gibi kokuyordu.

Mason ise tam tersiydi. Kokusu taze, temiz ve baharatlıydı ve ona yakışıyordu. Onunla ilgili her şey güçlü, erkeksi ve sonsuz çekicilikteydi. Yirmi dört saat önce

onunla henüz tanışmamıştı ve şimdi

ciddi bir şekilde aşık olduğu için. Muhtemelen onu kurtardığı içindir.

Ama hayır, sadece bu değildi.

Düşünceleri Finn ve Chloe'nin geç kaldıkları için özür dileyerek içeri girmeleriyle bölündü.

"Tamamen benim hatamdı," dedi Chloe. "Son müşterimin işi çok uzun sürdü."

Jordan, Chloe'nin uzun zamandır tanıştığı en havalı, en hippie kadınlardan biri olduğunu düşünüyordu. Zayıf ve seksiydi.

Koyu renk saçları sıcak pembeye boyanmış ve bir kolunda dövme vardı. Jordan diğer kadının direncine hayran kaldı. Bir yandan romatoid artritin yıkımlarıyla mücadele ederken bir yandan da ara sıra kuaförlük yapmaya devam etti.

"Artık kesmiyorsun sanıyordum," dedi Riley ona arada sırada izin verdiği bir kadeh şarabı doldururken. ve kardeşi için bir bira aldı.

Jordan, Mason için diğer insanların alkol aldığı etkinliklerde bulunmanın zor olup olmadığını merak etti.

"Artık nadiren kesim yapıyorum ama Cindy'nin bugün migreni vardı, ben de onun yerini doldurdum."

"Hangi Cindy seninle çalışıyor?" Mason sordu. "Cindy Lawry, Owen'ın kız kardeşi."

"Ah, doğru. Yaz boyunca kalacağını duymamıştım."

"Öyle," dedi Chloe, "ve bunun için şükürler olsun."

Finn kolunu ona doladı ve başının üstünü öptü.

Chloe ona doğru eğildi, kollarını kavuşturdu ve ellerini insanların görmesini istemediğinde yaptığı gibi gözlerden uzak tuttu.

kızarıklık ve şişliği fark etti. Nikki Jordan'a

Chloe'nin RA'sı ve özellikle elleri üzerindeki etkisi

hakkında. Chloe şimdi McCarthy ailesinin New Harbor'daki otellerinde önümüzdeki kış inşa edilecek olan yeni spa'nın tasarımını denetliyor, Cindy ise Chloe'nin şehirdeki Curl Up & Dye salonunu işletiyordu.

Finn ve Chloe arasındaki bağ Jordan'ı onlarla birlikte olduğu her an etkilemişti. Riley'nin ona anlattığına göre Finn, RA hakkında öğrenebileceği her şeyi ve onu nasıl destekleyebileceğini öğrenerek davaya destek vermişti. Tıpkı kardeşi gibi, Finn harika bir adamdı ve Jordan kız kardeşi ile Chloe'yi birden fazla kez kıskanmıştı.

O kötü huylu bir narsiste aşık olurken onlar gibi adamlar neredeydi?

Mason sağlam dirseğiyle onu dürttü. "İyi misin?"

Jordan konuşmanın dışına çıktığını fark etti - ve o da bunu fark etmişti. "Ben iyiyim. Sadece düşünüyordum."

"Üzgün görünüyordun. Üzgün müsün?"

Bu anlayışlı soru karşısında şaşıran kız, ona nasıl cevap vereceğine karar vermeye çalıştı. "Sırrın ne olduğunu merak ediyorum," dedi diğerleri gibi sadece onun duyabileceği alçak bir tonda

Ne zaman birlikte olsalar yaptıkları gibi birbirleriyle sohbet ediyorlardı. Dördü yakınlaşmıştı ve Jordan, Nik'in adada böyle harika arkadaşlar edindiğini bilmekten mutluluk duyuyordu.

"Neyin sırrı?"

İki mutlu çiftte doğru başını salladı. "Bu. Sahip oldukları şey."

"Ah, şu sır. Bilseydim sana söylerdim ama hiçbir fikrim yok." "Tek olmadığımı sevindim." Jordan kendine yardım etti.

Peynir ve bir kraker, sonra kendisine bir tane daha almadan önce ona uzattı.

"Kesinlikle bir tek sen değilsin."

"Bazı insanların şanslı olduğuna, bazılarının ise şanslı olmadığına inanıyor musunuz?"

Bunu ciddi ciddi düşünmüş gibi görünüyordu. "Bunu daha önce hiç düşünmemiştim ama sanırım bu mümkün. Neden bir insan ruh eşini bulurken diğeri asla bulamıyor?"

"Doğru, kesinlikle. Bunda bir şans unsuru da var, Öyle değil mi? Mesela Nikki'yi ele alalım. Riley ile tanıştı.

Çünkü çatı akıyordu ve o da tamir etmeye gelmişti. Ya çatı hiç akmasaydı? Yine de tanışırılar mıydı?"

"Bu ilginç bir soru. Belki de evren onları bir araya getirmeye niyetliydi ve çatı akmasaydı, buluşmaları için başka bir yol bulacaktı."

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Bilmiyorum. Dediğim gibi, bu konu üzerinde fazla düşünmedim."

"Düşündüm. Neden bazı insanların birbirleriyle uyuştüğunu ve diğerlerinin kimseyle uyuşmadığını çok düşündüm. Chloe bir yıl içinde yüzlerce insanın saçını kesiyor, peki Finn'in saçını kestirmek için dükkânına ilk kez geldiğinde onu öne çıkaran neydi?"

"Onu yakışıklı bulduğumu söylemiyorum ama bana söylenenlere göre kadınlar ondan hoşlanıyormuş."

Jordan güldü. "Göze pek de sert görünmüyor. Bunu kabul ediyorum. Ama ben tıklamadan bahsediyorum. O şey onu tanıdığı diğer erkeklerden ayıran şey. Beni büyüleyen soyut kısım bu. Neden o? Neden saçını kestiği diğer yüzlerce, hatta binlerce erkekten biri değil?"

"Kocanızla görüşmediniz mi?"

"Öyle sanıyordum. İlk başta, ama işler değişti ve..." Diğerlerine bakarken omuz silkti. "O bende yoktu. Yakınından bile geçmedim. İşin komik yanı, Nikki Riley ile tanışana ve onları yakından görene kadar, onunla ilişkimin olması gerektiği gibi olmadığını bile tam olarak kavrayamamıştım."

Derin bir itiraf için bu nasıl?"

"Oldukça derin."

"Bu üzücü. Olan bu. Beni hak etmeyen bir adamla yıllarımı harcadım."

"En azından artık biliyorsun."

"Evet." Jordan başını yukarı kaldırdığı elinin üzerine koydu. "Jordan'ın derin düşünceleri için özür dilerim."

"Üzülme. İlginç sorular sordunuz." "Hiç klik sesi duyduunuz mu?"

"Bir keresinde yaptığımı sanmıştım ama işe yaramadı."
Jordan ne olduğunu sormak istedi ama onu rahatsız etmek istemedi. "Bu o olmalı zor."

"Uzun zaman önceydi."

Bunu söyleme şeklindeki bir şey, bunun uzun zaman önce olmuş olabileceğini, ancak acısının onunla birlikte kaldığını gösteriyordu. Bunu anlıyordu. Ne kadar zaman geçerse geçsin bazı şeylerden asla kaçılmazdı. Tıpkı babasının onlara ve annelerine ihanet etmesi gibi. başka bir kadınla başka bir aile - hala anneleri ile evlenmiş. Sonra mahkeme, akıl sağlığı yerinde olmayan annelerinin velayetini ona verdi. bağımlılık sorunları.

"Her şey hazır." Nikki'nin anonsu
Diğerleri onlarsız devam ederken Jordan, Mason'la birlikte küçük, samimi bir balonun içindeydi.

Onunla o balonun içinde olmak hoşuna gitmişti ve daha sonra onunla daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordu. Şu anda herhangi bir erkekle daha fazla zaman geçirmeyi beklemesi gerekip gerekmediği ne burada ne de oradaydı. Hiçbir şey onu Hayatını kurtaran tatlı, seksi itfaiyeciyi bir gezintiye çıkarmak.

CHAPTER 9

D McCarthy kardeşlerin katılımıyla içerisi eğlenceli ve keyifliydi. İkisi her zaman güldürmeyi başarmıştır ve bu gece de öyle olmadı. farklıydı ama Jordan, Mason'la yaptığı konuşmaya devam etmeyi ne kadar çok istediğinden başka bir şey düşünemiyordu.

Yemekte onun yanında oturuyordu, bu yüzden ona baktığında herkes fark etmeden onu gerçekten göremiyordu.

"Jord?"

Nikki'ye baktı. "Özür dilerim. Ne dedin?" "Chloe nasıl hissettiğini sordu."

"Oh, üzgünüm. Ben iyiyim. Astım krizinden sonra hep olduğu gibi göğsüm biraz ağrıyor ama onun dışında iyiyim. Mason'a çok minnettarım."

"Hepimiz öyleyiz." Nikki şarap kadehini kaldırdı.

"Mason'a içelim. Sana sonsuz bir minnet borçluyuz."

Jordan, Nikki'nin kadeh kaldırışının onu utandırdığını fark edecek kadar zamanında ona baktı ve bunu sevimli buldu.

Bakışları onunkilerle buluştu ve kızın tepkisini gizlemek için çabalamasına neden olan şok edici bir farkındalık sarsıntısı gönderdi diğer herkesten.

Mason, "Doğru zamanda doğru yerde olduğum için mutluyum," dedi.

"Hepimiz öyleyiz," dedi Riley.

"Dirseğin nasıl, Mason?" Nikki sordu.

"Bir şeyi yok. Sadece biraz sert ve ağırlı ama bu beklenen bir şey."

"Ne oldu?" Finn sordu.

"Burada alevleri gördüğümde kayalıkların orada bisikletimi sürüyordum. Gözümü bir saniyeliğine bir atlayıştan ayırdım ve sert bir şekilde yere düştüm. Alnımı kestim ve dirseğim çıktı."

"Ah," dedi Finn. "Bunu bir keresinde hokey oynarken yapmıştım."

Bunu hatırlıyor musun, Ri?"

"Ah evet, onu ait olduğu yere geri koyduklarında ölüm perisi gibi çılgılık atmanı nasıl unutabilirim ki?"

"Bu bıçaklanmaktan daha çok acıttı," dedi Finn. "Şaka yapmıyorum. Hayatımda yaşadığım en kötü acı."

"Oldukça kötüydü," dedi Mason, "ama sıfırladıktan sonra hemen daha iyi hissettim."

Nikki, "Jordan'ı dirseği çıkmış bir halde buradan çıkardığına inanamıyorum," dedi.

"Adrenalinle ameliyat yapıyordum. Ameliyat bitene kadar berbat olduğunu bile hatırlamıyordum."

"Bunun nasıl mümkün olduğundan emin değilim," dedi Finn. "Benimki tamir edilene kadar nefes alamadım."

Riley sadece bir kardeşin yapabileceği gibi, "Bebek gibi ağladı," diye ekledi.

"Siktir git. Sen de yapardın!"

Kardeşinden istediği yükselişi elde eden Riley gülmekten kendini kaybetti.

Chloe başını Nikki'ye doğru salladı. "Birbirlerinin damarına basmayı bıraktıklarında kaç yaşında olacaklar?"

Riley ısrarla, "Bu gerçekleştiğinde biz ölmüş olacağız," dedi.

Finn bira şişesini Riley'ninkine değiştirmek için kaldırdı. "Sen söyledin kardeşim."

Mason da diğer adamlarla birlikte güldü ve Jordan'ın üzerine, onun için tamamen yeni olan bir his geldi.

kolayca tanımlayamıyordu. Her neyse, hoşuna gitmişti ve daha fazlasını istiyordu.

Nikki bulaşıkları toplamak için ayağa kalktığında ve Jordan ona yardım etmek için ayağa kalktığında an kayboldu.

"Olmaz, küçük hanım," dedi Nikki sertçe. "Senin rahatlıyor olman gerekiyor. Riley bana yardım edecek."

"Ben de öyle," dedi Chloe, ayağa kalkarak.

"Hayır." Nikki salata kâsesini Chloe'den aldı. "Sen de görevde değilsin. Git ateş çukurunu yak Riley."

Jordan onlara bunu yapmamalarını söylemek istedi ama her zaman yaptıkları bir şeyi protesto etmek aptalca olurdu. Bir kaç

Komşunun ateş ocağından çıkan rastgele kıvılcımlar dün gece neredeyse felakete yol açıyordu. Bu tekrar olacağı anlamına gelmiyordu. İlk etapta olma ihtimali neydi?

Mason'a bunu gezintiye çıktıklarında soracaktı.

Nikki'yi lavaboya kadar takip etti. "Ben Mason'la birlikte askısını bulmaya gidiyorum."

Nikki ona şaşkın bir bakış attı. "Sapanını bulmak için mi? Nerede o?"

"Buraya gelirken yolda kaybetti."

"Nasıl kaybetmiş?"

"Pencereden dışarı attı. Üzerinde olması gerekiyordu, bu yüzden bulmasına yardım edeceğim."

"Dışarı çıkmak istediğine emin misin?"

"Sadece gezintiye çıkıyoruz. Ben iyi olacağım." Kız kardeşinin yanağına bir öpücük kondurdu. "Harika yemek için teşekkürler."

"Bir şey değil. Ölmediğin için tekrar teşekkürler."

"Hâlâ burada olduğum için mutluyum."

"Umarım bunu kastetmişsinizdir, Jord. İşlerin zor olduğunu biliyorum ama her şey daha iyi olacak. Bunu biliyorum."

"Yukarıdan başka gidecek yer yok."

"Bu doğru. Askıyı bulmada iyi şanslar. Yoksa bu başka planlar için bir metafor mu?"

Jordan güldü. "Onu gerçekten bulacağız. Bir hafta boyunca takması gerekiyordu ama sinirlenip camdan attı. Birazdan döneriz."

"Tamam. İyi eğlenceler."

Mason yanlarına geldi. Tam yanında durduğunda, başının tepesi göğsünün ortasına geldi. Nasıl olacağını merak etti...
Tamam, kes şunu.

Şu anda.

"Yemek için teşekkürler Nikki. Çok lezzetliydi."

Nikki ona sarıldı. "Seni ağırlamaktan mutluyum. İstedığın zaman buraya gelebilirsin Mason. Akşam yemeğine gelmen için açık davet ne zaman acıkırsan."

"Beni daha iyi tanısaydın, asla böyle bir teklif yapmazdın. İştahım biraz efsanevidir."

"Ciddiyim. Her şeyi sana borçluyuz. En azından karnınızı doyurabilirim."

"Çok nazıksınız. Beni ağırladığınız için tekrar teşekkürler."

Jordan diğerlerinden önce onu kapıya doğru itti. içeri girip onları oyalayabilirdi. O gezintiye onunla birlikte çıkmayı çok istiyordu. Fuayeye geldiklerinde, "Bir ceket alayım," dedi. "Hemen geliyorum. geri."

"Seni dışarıda bekleyeceğim."

"Tamam." Jordan merdivenlerden yukarı İstiyordu ama bunun tek nedeni başka bir saldırıyı tetiklemek için kötü bir zaman olmasıydı. Yakın zamanda yaşadığı bir olaydan sonra her zaman daha hassas oluyordu. Beyaz bir kot ceket aldı, her ihtimale karşı yeni inhalerini cebine koydu ve saçlarını ve dişlerini fırçalamak için banyoya girdi. Sonra da aşağı indi ve ön kapıdan serin havaya çıktı.

Gansett'te akşamların ısınması için Haziran sonu ve hatta Temmuz başına kadar beklemek gerekti. Okyanustan gelen esinti yazın büyük bölümünde gece sıcaklıklarını serin tutmuştur.

Mason cipinin yanında durmuş onu bekliyordu. Onun için yolcu kapısını açtı.

"O askıyı bulacağız." "Sen öyle diyorsan."

"Evet. Ben öyle diyorum. Ve onu geri takıyorsun."

"Her zaman böyle otoriter misin?" Cipi garaj yolundan aşağı sürerken sesi eğleniyor gibiydi.

"Sadece önemli olduğunda. Sürekli kullanırsanız kolunuz düzgün bir şekilde iyileşemez."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Dirsek çıkığını internetten araştırdım ve ciddi bir sakatlık olduğunu öğrendim. Dirseğinizi bir süre hareketsiz tutmanız gerekiyor.

Eğer düzgün iyileşmesini istiyorsan bir ila üç hafta arasında iyileşir." "İnternetten mi baktın?"

"Söylediklerimin geri kalanını duydun mu?"

"Duydum. Sadece gerçekten araştırdığına inanamıyorum." "Neden bakmayayım? İlgimi çekti."

"Şiddetli bir astım krizinin tedavisiyle ilgileniyordum ve okuduğum kadarıyla hâlâ hastanede olmanız gerekiyordu."

Jordan güldü. "Touché. Dr. David eve gitmeme izin verdi. Çünkü nefes alışım neredeyse normale dönmüştü, yoksa hâlâ orada olurdum. Öte yandan sen normale dönmedin. Parlak ışıkları aç. O askıyı bulacağız."

Uzun farları yaktı.

"Onu fırlattığında neredeydin?"

"Hatırlamıyorum."

"Evet, biliyorsun. Neredeydin?"

Kıkırdayarak, "Buradan yaklaşık yarım mil ötede." dedi. "Yalan mı söylüyorsun?"

"Hayır."

"Hangi pencereden attın?" "Yolcu."

Jordan öne doğru eğilip yol kenarındaki çalılıkları taradı. "Eğer bulamazsak, senin için bir tane yapacağım."

"Uyarı için teşekkürler."

Jordan onun alaycılığından memnun bir şekilde gülümsedi. "Yavaşla. Kaçırmak istemeyiz."

"Evet, aslında var."

"Hayır, aslında yok."

"Dur!"

Mason frene bastı.

Jordan emniyet kemerini çözdü ve bir çalının etrafından askıyı almak için dışarı fırladı. Güneşin parlak ışıkları altında başının üzerinde tuttu ve küçük bir hareket yaptı.

cipe binmeden önce zafer dansı yaptı. "Şimdi onu geri tak."

Mason ona uzatırken genişçe gülümsüyordu. "Ya içinde böcek varsa?"

"Onu geri tak."

Mason kendisine söyleneni yaptı ve yaralı kolunu askıya yerleştirirken yüzünü buruşturdu. "İşte oldu. Şimdi mutlu musun?"

"Evet, aslına bakarsan öyleyim. Duş almak ve giyinmek için çıkarabilirsin. Aksi takdirde, David aksini söyleyene kadar üzerinde olması gerekiyor."

Aracı vitesine taktı ve yola devam etti. "Sana şunu sorayım, sana söylenen her şeyi yapıyor musun, yoksa ara sıra sapanını dışarı mı atıyorsun? pencere?"

"Aslında hiç camdan dışarı sapan atmadım." "Peki ya inhaler?"

Jordan bunu düşünürken dudağını ısırıldı. "Bu olmuş olabilir. Bir kere."

"Ah-ha!"

"Sakin ol. O zaman dokuz yaşındaydım, senin yaşında değildim.

Kaç yaşındasın sen?" "Otuz beş."

"İşte gördünüz. Inhalerimi fırlattığımda dokuz yaşındaydım. Sen askını attığında otuz beş yaşındaydın. Farkı görüyor musun?"

"Hayır."

Jordan en son ne zaman biriyle bu kadar eğlendiğini hatırlamaya çalışırken güldü.

"Kaç yaşındasın sen?"

"Yirmi sekiz. Bunu da internetten araştırmadığına şaşırdım."

"Belki de yaptım."

Jordan'ın iyi ruh hali, onun kendisini internette araştırdığı düşüncesiyle buruştu ve öldü. Orada onun -ya da herhangi birinin- neler bulabileceğini bilmek, akıl sağlığını kaybetme korkusuyla çok fazla düşünmemeye çalıştığı bir şeydi. "Sen bunu yapmamalıydın."

"Neden olmasın? Dün gece seninle tanıştıktan sonra seninle ilgilendim."

"Ve şimdi her türlü iğrenç şeyi biliyorsun." O parmak arası terliklerini tekmeleyerek çıkardı ve dizlerini yukarı çekerek kollarını dizlerine doladı. Onunla git.

"Kaç yaşında olduğunu öğrendim çünkü aslında yirmi yaşında falan olmandan korkuyordum."

"Değildin." "Evet, öyleydim!"

"Bundan neden korktun?"

"Çünkü dün gece seninle takılmak gerçekten hoşuma gitti ve eğer sadece yirmi yaşında olsaydın, bu beni pis bir yaşlı adam gibi hissettirirdi. Ama yirmi sekiz yaşında yaşlı bir kadın olduğunu görünce kendimi o kadar da aptal hissetmiyorum."

"Ne hakkında?"

"Seninle yemeğe çıkma konusunda gergin olmak hakkında

ve akşam yemeğini bir an önce bitirip gezintiye çıkabilmeyi dileyip dilemediğimi ya da

Belki bir ara benimle tekrar takılman için seni ikna etmek. Bu tür şeyler." Kasabanın sahilindeki otoparka girdi ve motoru kapattı.

"Yemeğe geleceğin için gergin miydin?" "Evet."

"Neden?"

"Bilmiyorum. Sadece öyleydim."

"Benim yüzümden mi?"

"Nikki yüzünden gergin değildim." "Neden benim için gergindin?"

Mason hemen cevap vermedi, ama onun direksiyonu sıkıca kavradı. "Dün gece eğlendim, benim yaralı olduğumu ve senin nefes almakta zorlandığını düşünürsen bu biraz garip." Omuz silkti. "Yine de eğlenceliydi."

"Koşullara rağmen ben de eğlendim."

"Eğlendin mi? Gerçekten mi?"

"Evet," dedi gülerek. "Anlayamadın mı?"

"Sadece ben miyim emin olamadım."

Ona doğru döndü. "Değildi."

Ona şöyle bir baktı. "Yürüyüşe çıkmak ister misin?" "Karanlıkta sahilde mi?"

"Amaç da buydu zaten."

"Büyükanнем bize her zaman geceleri sahilden uzak durmamızı söylerdi."

"Seni güvende tutacağım."

Onun için çok şey ifade eden dört küçük kelime. "Sadece bir kolun çalışıyor. Beni nasıl güvende tutacaksın?"

"Ejderhaları savuşturmak için sadece bir kola ihtiyacım var. Çok uzun olduğum için benden korkuyorlar."

Ve çok hoş biriydi. "Tamam o zaman. Hadi yürüyelim."

SUV'den indiler ve yolun sonuna kadar yürüdüler. ahşap tahta kaldırım onları kumsala ulaştırdı. Onlar kumsala doğru yürürken dolunay kumsalı aydınlatıyordu. kuma hafifçe vuran su.

"Rüzgâr gerçekten de dinmiş," dedi önlerinde uzanan, görünüşe göre dümdüz ve sakın su için. Sonsuzluk.

"Dün geceki rüzgâr olmasaydı, şu anda burada duruyor olmazdık." Jordan bu düşüncenin nereden geldiğinden emin değildi.

nereden geldiğini ya da neden onunla paylaştığını bilmiyordu.

"Hayır, yapmazdık ama sen de neredeyse ölmeyecektin."

"Her şeyin bir nedeni olduğuna inanır mısınız?"

"Genelde değil ama tekrar düşünsem mi diye merak ediyorum." "Sızdıran bir çatının Riley'i Nikki'ye getirmesi çok komik,

ve aynı çatının alev alması seni bana getirdi."

"Bu çok komik."

Bunu söyler söylemez kendini aptal gibi hissetti. Riley ve Nikki'yle kıyaslıyordum, oysa onlar bambaşka bir seviyedeydi.

Ama kıyı şeridi boyunca yavaşça yürürlerken Jordan hatırlayabildiğinden çok daha uzun bir süredir ilk kez huzurlu hissediyordu. Okyanusun her zaman üzerinde sakinleştirici bir etkisi olmuştu.

onu. Görünüşe göre arkadaşı da öyle düşünüyordu. "Yani bir keresinde neredeyse evleniyordunuz?"

"Evet, düğünden bir ay önce iptal etti. O zamanlar biraz berbattı ama bunun bir lütuf olduğunu görmeye başladım. Birbirimiz için yaratılmamışız."

"Başına gelenler için üzgünüm."

"Daha önce de söylediğim gibi, çok uzun zaman önceydi. Sanki bir ömür daha geçmiş gibi geliyor, gerçekten."

Jordan onun bu konuda konuşmak istemediğini hissetti ve konuyu değiştirdi. "Çocukken okyanus kenarında vakit geçirir miydin?"

"Büyükannem ve büyükbabamın Maine sahilinde bir yerleri vardı. Her yaz oraya giderdik. Peki ya siz?"

"Los Angeles'ta kıyıda yaklaşık bir saat içeride yaşıyorduk ve yaz aylarında buraya çok daha yakın oluyorduk."

"Her yıl gelir miydin?"

"Evet, okul bittikten bir gün sonra uçaktaydık." "Bayan Hopper annenizin annesi miydi?"

"Doğru, kaotik bir çocuklukta akıl sağlığını o sağladı."

Mason'ın cep telefonu çaldı ve arka cebinden çıkarmak için beceriksizce döndü. "Siktiğimin askısı."

Jordan onun kıvrımlarına güldü. "Yardıma ihtiyacın var mı?" "Haha. Çok komik." Ekrana bir göz attı. "Özür dilerim,

Bunu almalıyım."

"Sorun değil."

"Hey, ne oldu?" Bir duraksamadan sonra, "Ne kadar kötü?" dedi. Bir duraklama daha. "Hemen geliyorum." Aramayı sonlandırdı ve

telefonu cebine geri soktu. "Ekibim kasabada oldukça ciddi bir kaza üzerinde çalışıyor. Oraya gitmem gerekiyor."

"Sorun değil."

Otoparka doğru yürümeye başladıklarında Jordan, normalde çok daha hızlı yürüyecek olan adamın adımlarını onunkilere uydurmak için çaba harcadığını fark etti. "Bu Mesele şu ki, önce seni eve geri götürecektim yok."

"Sorun değil. Ben de seninle geleceğim."

"Yürüyüşümüzü mahvettiğim için üzgünüm."

"Gerçekten sorun değil Mason. Her zaman nöbetçi olduğumu biliyorum." "Öyleyim ve böyle zamanlarda bu berbat bir şey."

"Ne gibi zamanlarda?"

"Yapmayı tercih ettiğim başka bir şey varken."

Birlikte geçirdikleri zamanın bölünmesinden dolayı sesi gerçekten rahatsız olmuş gibiydi.

"Ertelemeye ve başka bir zaman tekrar yapmaya ne dersiniz?"

"Tekrar yapmak ister misin?" diye sordu ona kapıyı tutarken.

Güldü. "Neden bu kadar şaşırmış görünüyorsun?"

"Sanırım ikinci bir randevuya çıkmayalı uzun zaman oldu." "Oh, bu bir randevu muydu?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Öfkeli bir of çekti ve kapıyı kapattı. O sürücü tarafına doğru yürürken Jordan da fırsatını bulmuşken güldü. Onun damarına basmak neden bu kadar eğlenceliydi? Ve daha yeni tanıştığı bir adamın damarına basmak neden garip değildi?

CHAPTER 10

S Mason, yanıp sönen acil durum ışıklarını yakıp kasabaya doğru ilerlerken bunu bilerek yaptığına karar verdi. Eğlence olsun diye onu düğümlere sarıyordu.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Seni kızdırdığım için çok özür dilerim," dedi.

"Hiç üzgün değilsin." Etrafında olmak eğlenceliydi. Bu kadarı kesindi.

Kısık kahkahası pişmanlık duymadığını doğruladı. "Birazcık üzgünüm."

Ona baktı ve ne kadar doğal bir güzelliğe sahip olduğunu bir kez daha fark etti. "Hayır, değilsin."

"Ben!"

"Yani bu bir randevu muydu?" Kulağa ne kadar aptalca geldiğini düşünerek kendi kendine söylendi. Sormak zorunda bile kalmıştı.

"Tabii, isterseniz öyle de diyebiliriz."

"Karanlıkta sahilde yürümekten daha iyisini yapabilirim." "Bu doğru mu?"

"Bu doğru."

"İlgimi çekti."

"Yarın gece mi?"

"Programımı kontrol edeyim." Telefonunu çıkardı ve takvimine bakıyormuş gibi yaptı. "Görünüşe göre özgür."

"Güzel," dedi, onun zincirlerini koparma şeklinden rahatsız olması gerekirken eğleniyordu. "Ben seçeceğim Altı buçukta kalkarsın."

"Nereye gidiyoruz?"

"Öğreneceksin."

"Ne giyeceğim?" "Sen ne istersen."

"Bu yeterli bilgi değil."

"Tüm alacağın bu." Daha önce hiçbir kadınla bu şekilde tartışmamıştı, özellikle de kendi istediği gibi bir kadınla. onu istiyordu. Ve evet, onu istiyordu, her ne kadar sağduyusu hâlâ temkinli olmasını söylese de. O tüm duymuştu

Ona karşı soğukkanlı davranmak için daha iyi bir muhakemeye sahipti. Ve sonra, onun yanında geçirdiği otuz saniye içinde, daha iyi olan muhakemesi tamamen reddedilmişti. Onu istememek için ölmüş olması gerekirdi, özellikle de hayatını kurtarıırken onu öpmeye çalışmasından sonra.

Bundan bahsetmişken... Hayır, bu kartı oynamayacaktı. Henüz değil.

Kasabada, çok sayıda başka kamu güvenliği aracının çoktan bir araya geldiği kaza mahalline vardılar. "Hızlı olmaya çalışacağım." Jordan onu beklerken o da cipini çarpmaması için kenara park etti.

"Acele etmeyin. Umarım herkes iyidir."

"Ben de." Eğer öyleyse, ona çok daha çabuk dönebilirdi. Cipten indi ve yıllar boyunca pek çok kazaya sahne olan adanın tek döner kavşağına doğru caddeyi geçti. O ve Blaine bir süredir kasabanın dönel kavşağına bir ışık koymayı düşünmesi için uğraşıyorlardı.

ama şimdiye kadar bunu gerçekleştirmeyi başaramamışlardı. Adalılar döner kavşaklarını seviyorlardı ve

Bozulmamış adalarında herhangi bir stop lambası istemiyorlar. Böylece kazalar devam etti.

"Elimizde ne var?" diye sordu, o da sokak kıyafetleri içinde olan Blaine'e.

"Oh, hey, çağrıldığın için üzgünüm. Ben halledebilirdim." Bunu birbirleri için sık sık yaparlardı; biri diğerinin yapmasına gerek kalmasın diye üstlenirdi. "Üç yaralı, biri ciddi. Helikopteri onun için çağırdım." Mallory ve Boner lakaplı başka bir sağlık görevlisinin sokaktaki bir adama kalp masajı yaptığı yeri işaret etti. "David'i aradım. iki kişi daha getiriyoruz."

"Turistler mi yoksa yerel halk mı?" Arabaları tanımıyordu. "Turistler bir yerliye çarptı."

"Lanet olası rotary." "Sen söyledin."

Astlarını denetlemek üzere kendi yollarına gittiler. Blaine trafiği kontrol ederken Mason başını ambulansın arkasına eğdi ve itfaiyeci-paramediklerden biri olan Shorty'nin yanında bir

Elli yaşlarında görünen bir kadın. "Neyiniz var?" "Kafa travması ve olası bir bilek kırığı," dedi Shorty. "Jeff iyi mi?" diye sordu kadın. "Kimse bir şey söylemeyecek. Ben."

"Jeff kocanız mı, hanımefendi?"

"Hayır, erkek arkadaşım. Arabayı o kullanıyordu ve kimse bana onun sorununun ne olduğunu söyleyemiyor."

"Onu kontrol edeceğim." Mason Mallory ile konuşmaya gitti.

"Kalp krizi geçirdi." Kalp masajı yaparken zor nefes alıyordu. "Kazadan önce mi sonra mı olduğundan emin değiliz ama on dakikadır üzerinde çalışıyoruz. Henüz kalp atışı yok."

"Kahretsin."

Yaklaşan helikopterin gürültüsü normalde işlek olan caddenin ortasına inerken herkes siper aldı. Personeli

Hastayı bir sedyeye yükledi, aceleyle helikoptere götürdü ve uçaktaki sağlık görevlilerine teslim etti. Onu birkaç dakika içinde Providence'taki birinci seviye travma ünitesine götüreceklerdi.

Helikopter tekrar havalandığında Mason ambulansa doğru ilerledi. "Hanımefendi, arkadaşınız kalp krizi geçirdi ve anakaraya naklediliyor."

"Aman Tanrım. Oh hayır. Jeff."

"Lütfen sakın olmaya çalış Carol," dedi Shorty yatıştırıcı bir ses tonuyla. "O mümkün olan en iyi ellerde."

Kadın, Shorty'nin söylediklerini onaylamak için başını sallarken gözyaşlarına boğuldu.

"Diğer yaralımız nerede?" Mason sordu. "Hala arabada."

Mason, kafasındaki bir şişliğe karşı tutması için buz torbası verilen genç kadına bakmaya gitti.

"Nasılsın?"

"Ben iyiyim. Sadece kafamı çarptım."

"Sadece bir şişlik olduğundan emin olmak için sizi kliniğe götürmek istiyorum. Sorun olur mu?"

Başını salladı. "Annem geliyor. Bir dakika içinde burada olur. Diğer araba önümü kesti ve gidecek hiçbir yer yoktu. Ne oldu bilmiyorum."

"Muhtemel bir kalp krizi geçirmiş olabileceğini düşünüyoruz." "Oh, bu neden benim şeridimde olduğunu açıklıyor."

Mason onunla birlikte histerik annesini bekledi.

kızını kliniğe götürmek için olay yerine geldi. "Her şeyi yazın ve sabaha kadar bana bir rapor getirin."

Mason diğer teğmeni Carl'a dedi ki. "Evet, efendim."

"Bana ihtiyacın olursa ara." "Ararım."

Her şey kontrol altında olduğundan, en azından şimdilik, Mason kendi aracına döndü. Kapıyı kapattıktan sonra fark ettiği ilk şey yolcusunun çekici kokusuydu.

"Herkes iyi mi?" diye sordu.

"İki tane var. Helikopterdeki adam o kadar iyi değil." "Ölecek mi?"

"Bilmiyorum."

"Her gün bu şeylerle nasıl başa çıkıyorsun? Berbat olurum."

"İster inanın ister inanmayın, bir süre sonra buna alışıyor ve biraz hissizleşiyorsunuz. Bu sizi daha az Krizdeki insanlar için merhametlisiniz ama ilk başta yaptığınız gibi hepsini eve götürmüyorsunuz."

"Sanırım biraz hissizleşmeniz ya da delirmeniz gerekecek."

"Bazı insanlar gördükleri şeylerle başa çıkamadıkları için kamu güvenliğinde kalıcı olamıyorlar. İşin üstesinden gelemeyen hiç kimseyi suçlamıyorum. Bu iş herkese göre değil."

"Nasıl oldu da Gansett Adası'nda itfaiye şefi oldun?"

Mason, kaza mahallinin etrafındaki araçları yönlendiren memurun yönlendirmesini takip ederek trafiğe çıktı.

Sonunda onları Eastward Look'a geri götürecek olan sağa dönüşü yaptı, ancak uzun yolu seçti

Böylece onunla daha fazla zaman geçirebilecekti. "Polis olmayı planlayarak ceza adaleti için üniversiteye gittim. Her yere başvurdum ama kabul edilmedim, ben de itfaiye işlerine başvurmaya başladım ve üniversiteyi bitirmeden önce Worcester'da işe alındım. Orada dokuz yıl geçirdim ve teğmenliğe kadar yükseldim. Bu işi duyduğumda başvurdum.

Onu almak için en ufak bir şansım olmadığını düşünüyordum ve ilk başta da yoktu."

"Ne demek istiyorsun?"

"Başka birini işe aldılar, o da kışı ve izolasyonu kaldıramadı. O dört ay dayanabildi. Belediye başkanı arayıp hâlâ ilgilenip ilgilenmediğimi sordu. Bu Aralık ayında dört yıldır buradayım ve burayı seviyorum."

"Büyük bir şehirde çalıştıktan sonra sıkıcı olmuyor mu?"

"Olabilir ama Worcester'da asla şef olamayacaktım. Orada kaptan olsaydım şanslı sayılırdım."

"Ve sen şef olmak istedin?"

"Patron olmak güzel," dedi ona göz kırparak.

Gülümsemesini seviyordu, bunun gerçekleşmesi için her şeyi yapardı, özellikle de kendisine yönelik olduğunda.

"Görüyorum ki

öyle."

"Ama bazen de patron olmak berbat bir şey, örneğin eğlenceli bir şey yaparken işe çağrılmak gibi, ki bu benim istediğimden çok daha sık oluyor."

"Demek çok eğleniyorsunuz?"

Yüzünü daha fazla görebilmeyi dileyerek ona baktı. "Bu tür bir eğlence değil."

"Bu ne tür bir eğlence?"

"En iyi türden."

"Öyle mi?"

"Uh-huh. En azından benim için öyle."

"Benim için de öyle. Uzun zamandır yaşadığım en eğlenceli şey."

Açıklayıcı ifadesi onu mantıksız bir umutla doldurdu. Olmaması gereken birçok neden Hâlâ başka biriyle evli olan bir kadının büyüüne kapılmasına izin vermek, tüm bunlar karşısında önemsiz kaldı.

Bu umudu. "Eve gitmek için acelen var mı?"

"Pek sayılmaz. Neden?"

"Sana göstermek istediğim bir şey var."

"Bu cümleyi daha önce nerede duymuştum?"

Mason güldü. "Hayır, sana gerçekten bir şey göstermek istiyorum. Bana güveniyor musun?"

"Hayatımı kurtardığınıza göre, sanırım en azından size güvenebilirim."

"Teşekkürler." "Bir şey değil."

Onu ne kadar keyifli, ne kadar canlandırıcı ve özel bulduğunu görmesini imkânsız kılan karanlığa şükrederek deli gibi sıırttı. Adadaki en sevdiği yere giden bağlantı yoluna ulaştıklarında, sola döndü ve engebeli toprak yolda ilerledi.

karanlık bir ağaç çalılığının içinden geçiyordu.

"Ve iki hafta sonra cesedini buldular." Gülererek, "Hayal gücün çok yaratıcı." dedi.

"Dateline'ın her bölümü böyle başlar. Bir kadın iri yarı bir itfaiyeciyi gezintiye çıkar ve içlerinden sadece biri

geri gelir."

"İtfaiyecinin iri yarı olduğunu mu düşünüyorsun?" "Sanki öyle olduğunu bilmiyorsun."

"Bana pek çok şey söylendi. Burly bunlardan biri değil."

"Sana başka ne dendi?"

"Stretch benim çocukluk lakabımdı. Büyükbabam bana öyle derdi. Kardeşim bana Roid derdi.

ve PS, bir kez bile vitamin dışında bir şey almadım."

"Kardeşin çok komik ve merhaba, yarışmacı olarak ağırlık mı kaldırdın?"

"Birkaç yıl boyunca, hayat beni zorlayana kadar

"Gerçek bir iş bul, hani şu gerçek para ödeyenlerden."

"Bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim. Ben de bu şekilde model oldum." "Manken miydin?"

"Yıllardır."

"Ne tür bir model?"

"Çoğunlukla iç çamaşırı. Oldukça iyiydim çünkü görünüşüm alışılmışın dışında, ya da öyle derlerdi."

"Eminim çok talep görüyordun."

Ve evet, ateşli kelimesinin altını çizdi, bu da Jordan'ın onun ateşli olduğunu düşünüp düşünmediğini merak etmesine neden oldu. Neden öyle düşünmesini umuyorum? Belki de onu uzun boylu, güçlü, kaslı, inanılmaz derecede yetkin bir şekilde delicesine seksi bulduğum içindir? Daha önce

Onu üç kez gördüm ve onu sarsan pek bir şey olmadığını zaten biliyorum, kesinlikle ateş, duman, araba kazaları ya da nefes almayan kadınlar değil.

Hemen her şey onu sinirlendirdiğinden, Jordan kriz anında soğukkanlılığını koruyan insanlara büyük saygı duyuyordu.

Toprak yolda bir virajı daha dönerken, "Bekleyin," dedi.

"Sana göstermek istediğim şey buydu."

Yoldaki son dönemeci de aştıklarında, dolunay tarafından parlak bir şekilde aydınlatılan su manzarasıyla karşılaştılar. Bu gerçekten de en güzel şeylerden biriydi.

Jordan hiç görmemişti. "Vay

canına." "Değil mi?"

"Burayı nasıl buldun? Hayatım boyunca buraya geldim ve böyle bir yer olduğunu hiç bilmiyordum."

"Teknik olarak bu yol halka açık değil ama bir gece dolunayda burada bir çalı yangını çıktı. Şimdi ne zaman dolunay olsa buraya geliyorum."

"Ah, anlıyorum. Bu senin randevu formülünün bir parçası, değil mi?" "Randevu formülü nedir?"

"Bir erkeğin her ilk buluşmada yaptığı ve etki bırakmayı garantileyen güvenilir bir 'vay be' paketine sahip olmasıdır. Los Angeles'ta bir arkadaşım vardı, sezona bağlı olarak her zaman Lakers ya da Dodgers'a bilet alırdı, Her seferinde ya öncesinde ya da sonrasında aynı yerde akşam yemeği yiyor, ardından Mulholland'a çıkıp şehrin panoramik manzarasını seyrederek geceyi tamamliyordu. Onun için bir cazibe gibi çalıştı. Bir sürü ikinci randevu aldı."

"Daha önce hiç ilk buluşma formülüm olmamıştı ve dolunay için buraya başka biriyle gelmemiştim."

Jordan ona yan gözle baktı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" dedi gülererek. "Çok bıkkınsın."

"Kocan, boşalırken nasıl görüldüğünü tüm dünya görsün diye seks yaparken çekilmiş bir videonu yayınlarsen de öyle olmaz mıydın?" Ne söylediğini ya da kime söylediğini düşünmek için bir saniye bile geçmeden kelimeler ağzından çıkmıştı. Güzel vakit geçiriyorlardı ve o gidip bunu mahvetmek zorunda kalmıştı. "Özür dilerim, bu biraz gergin oldu."

"Başına gelenler için üzgünüm ve acı çektiğin için seni suçlamıyorum."

"İzledin mi? Daha önce beni aradığında videoyu izledin mi?"

"Yapmadım ve yapmayacağım. Yemin ederim."

"Güzel." Rahatlama dolu derin bir nefes aldı. "Orijinalini indirdi ama her yerde korsan kopyaları var. Bu bir köstebek oyunu gibi. Bir tane alıyoruz ve bir başkası ortaya çıkıyor. Artık bunun benim hayatım olduğunu kabul etmeye başladım."

"Sevdiğim birinin güvenimi bu şekilde ihlal etmesinden daha kötü bir şey düşünemiyorum."

"Bu, evliliğimiz olan zehirli kokteylin bir parçası. Ondan sonra da ona geri döndüm." Başını salladı, yüzünde pişmanlık ifadesi vardı. "Bu Nik için kırılma noktasıydı. Ona geri dönmeden önce menajerimdi." Peki Mason'a bu saçmalığı neden anlatıyordu? Onun umurunda olan neydi ki?

Hayatının nasıl bir bok çukuruna dönüştüğünü? "Her neyse..."

Mason uzandı ve büyük elini onunkinin üzerine koyarak tüm vücuduna sıcaklık aşıladı. "Sana yaşattıkları için üzgünüm. Daha iyisini hak ediyorsun."

Jordan onun sadece üzüntüsünü dile getirmesini takdir etti.

Acımak. Onun kendisine acımasına dayanamazdı. "Bir kısmı benim hatamdı. Buna katlanmam gerekenden çok daha uzun süre katlandım. I

sebepsiz yere ünlü olmanın getirdiği saçmalıklara kapıldı. Başlarda eğlenceli ve heyecan vericiydi ama sonra öyle olmadı. İşte Twitter ve Insta'da milyonlarca takipçim var ve onlarla ne yapacağımı bilmiyorum."

"Ne yapmak istiyorsun?"

Adam elini çekmedi, bu da onun için sorun değildi. Adamın elinin kendisinden çok daha küçük olan elini sarması hoşuna gitmişti. Kendisini güvende hissetmesini sağlıyordu, ki bu da ne yapacağı belli olmayan bir adamla evliydi. "Hiçbir fikrim yok,

Şu anda en büyük sorunum da bu, sayenizde bana ikinci bir hayat şansı verildi. Ben dizimin bir sezonunu daha yapmak için anlaştım ama gerçekten istemiyorum. Artık dizinin nasıl yürüdüğünü göremiyorum.

Ben onunla evlenmeden. Kanalın beni istemesinin sebebi oydu."

"Bu sadece onunla ilgili değildi. Seni de senin için istediler." Ona doğru baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Sana söyledim. Gösteriyi izledim."

"Buna hâlâ inanamıyorum. Tam olarak hedef kitlem değilsiniz."

"Nasıl anladın?"

"Programım, çoğunlukla telefonlarıyla, görünüşleriyle ve sosyal medya hesaplarıyla ilgilenen sığ genç kadınlara hitap etti."

"Ve seksi kadınların seksi olmasını izlemekten hoşlanan erkekler."

Jordan söyleyebileceği hiçbir şeyin Şovunu izlediğini duymak onu daha çok şoke etmişti ama sonra adam bunu da aşmayı başardı. "Aptalcaydı."

"Eğlenceli, komik ve ilginçti." "Hadi ama."

Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Onu daha iyi görebilmek için koltuğunda döndü.

"Yüzde yüz samimiyim. Birkaç kez izlediğim gösteriden çok keyif aldım. Sen ve arkadaşın Gigi'yi izlemek çok eğlenceliydi."

"Çünkü o kesin konuşur. Her şeyi söyler." "Ve mantıklı olan sendin."

"Ben olmasaydım, avukat olsa bile hapiste olurdu."

Bunun gerçekte nasıl olduğundan emin değiliz ama hukuk diplomasının yasal olduğuna yemin ediyor." Ona doğru döndü. "Diziye izlediğine inanamıyorum."

"Altı milyon ile sekiz milyon arasında izleyiciniz olduğunu okumuştum. Neden onlardan biri ben olmayayım?"

"İyi bir noktaya değindin. Dinle, program aptalca. Bunu hep biliyordum ama bununla gurur duyuyordum. Biz yaptık yoktan var etmek."

"Bununla gurur duymalısın, Jordan. Milyonlarca insan bundan keyif aldı."

"Sanırım yarısı ne zaman geri döneceğimizi sormak için bana e-posta gönderdi ya da Insta ve Twitter'dan aradı. Ağ Bana baskı yapıyorsun." Omuz silkti. "Kocamla aramız açıldığından beri tüm bunlar milyonlarca yıl önceymiş gibi geliyor."

"Artık ne istiyorsan yapmalısın. Sen ondan ayrı, kendi başına bir yıldızsın. İnsanlar Sana ve programdaki Gigi'ye. Onunla ilgili değildi. Belki ilk başta onunla olan bağlantınız nedeniyle programla ilgilenmiş olabilirler ama geri gelmelerinin nedeni bu değildi."

"Bir kızın kırılğan egosu için çok iyisin."

"Egonuzun kırılğan olması için hiçbir neden yok."

Avucunu onunkiyle birleştirmek için yukarı çevirdi ve parmaklarını onun elinin etrafına doladı. "Ellerin çok büyük."

Avucunu onunkine dayadığında, adamın elinin kendisininkinin iki katı büyüklüğünde olduğunu fark etti.

"Bunu daha önce de duymuştum."

"Basketbol oynadın mı?"

"Tüm üniversite boyunca."

"Eminim iyiydin."

"İyiydim. Karnımdaki ateşten yoksundum. bir şeyler yapmak. Basketbol koçumu çok üzecek şekilde halteri tercih ettim."

"Sana başka bir şey sorabilir miyim?"

"Ne istersen."

"Dün gece, bilirsin, beni kurtarıırken
Aramızda garip bir şey mi oldu, yoksa sadece ben miyim?"

CHAPTER 11

U Maddie McCarthy, normal şartlar altında, etrafındaki insanlar tarafından kuşatılmaktan daha çok sevdiği bir şey yoktu. aile ve arkadaşlar. Ancak bu günlerde hiçbir şey normal değildi. Yatağa ya da hastaneye mahkûm olmak Üç küçük çocuğu da dahil olmak üzere dünya onun etrafında dönüp dururken Maddie hareketsizlikten yavaş yavaş deliriyordu. Şundan da emindi ki Syd'in getirdiği kekler ona ikizler geldikten sonra asla veremeyeceği kiloları yüklüyordu.

Bu da yetmezmiş gibi, tatlı kocası Mac Küçüklüğünden beri düzenli olarak yaptığı nefes ve meditasyon egzersizlerine rağmen kendiliğinden yanmak üzereydi.

Anksiyete krizi, hayatının en korkutucu anında klinikte bayılmasına neden olmuştu. Hamileliğinin gerginliği ikisini de etkiliyordu ve hiçbir şey hafifletmek için yaptıkları şeyler işe yaramış gibi görünüyordu. Yemek pişirmek zorunda olmadıkları bir akşam yemeği için ailelerini bile çağırıyorlardı.

Oğulları Connor'ı kaybettikleri gibi kaybetmeselerdi, muhtemelen bu beklenmedik hamilelikle olduklarından daha iyi başa çıkacaklardı. Ama onu kaybetmek ve bu Beklenmedik ikiz hamileliği, stresin her ikisi için de tehlikeli boyutlara ulaşmasına neden olmuştu. Gerçek şu ki seks yapamamaları, içinde yaşadıkları düdüklü tencereyi daha da ağırlaştırıyordu.

Bir şey vermek zorundaydı.

Maddie sadece ne yapacağını bilmeyi diliyordu. İkizler gelene kadar geçirecekleri yazla birlikte, o ve Mac o zamandan çok önce parçalara ayrılmış olacaktı, hatta Günün erken saatlerinde işe aldıkları harika yeni bakıcı. Kelsey çocuklarla çok iyi anlaşıyordu, onlar da hemen ona alışmışlardı. Sabah yardım etmek için geri dönecekti, çok ihtiyaç duyulan bir can simidi sağlıyor.

Diğerleri güvertede kıyameti koparıırken Maddie'nin kız kardeşi Tiffany onunla birlikte oturmaya gelmişti. Salon sırtını ağrıtmaya başladığında Maddie içeri gelmişti.

"Ne oldu?" Tiffany sordu. "Bir sürü şey. Ya sen?"

"Bütün gün süren 'sabah' bulantısı dışında pek bir şey yok."

Maddie yüzünü buruşturdu. "Bu çok sıkıcı."

"Eh, tam zamanlı yatak istirahati ile karşılaştırıldığında bu hiçbir şey." "Hiçbir şey değil."

"Blaine bu konuda aklını kaçırmış durumda. Her gün ben kusarken 'Bu nasıl normal olabilir?' diye soruyor."

"Yardım etmek için bir şeyler yapabilmeyi diliyor."

"Biliyorum ve Ashleigh ile Addie'ye çok yardımcı oluyor. Onsuz başa çıkamazdım."

"Belki de bunu ona söylemelisin. Sen hasta olduğunda kendini daha az işe yaramaz hissetmesini sağlar."

"Muhtemelen yapmalıyım. Peki ya sen? Burada tansiyon çok yüksek."

"Anlayabiliyor musun?"

"Tatlım, herkes anlayabilir."

"Onun için ne yapacağımı bilmiyorum. Çok stresli."

"Kelsey harika görünüyor ve çocuklar onu sevdi."

"Evet, ada hayatı hakkında ne hissettiğini görmemiz için bize bir yaz vermeyi kabul etti, bu da içimizi rahatlatmış."

"Sevdiğinden emin olacağız."

Mac'in kız kardeşi Janey güverteden geldi ve kanepenin yanındaki sandalyeye oturdu. "Ona sordun mu?" Janey dedi ki

Tiffany'ye.

"Bunun için çalışıyorum."

"Bana ne soracaksın?" Maddie söyledi.

"Bir fikrimiz var," dedi Janey. "Sen ve Mac'in bir süreliğine buradan çıkmanızı istiyoruz, sadece ikiniz."

Maddie başını salladı. "Bizim üç çocuğumuz var, Janey."

"Bunu biliyorum Maddie, ama beni dinle. Hepimiz görebiliyoruz

İkiniz de zor zamanlar geçiriyorsunuz. O yüzden arabaya binin, feribotla anakaraya gidin ve enerji toplamak için birkaç gün Joe'nun evinde kalın."

"Mac çocuklara ulaşamadığı için stresli olurdu. Ben de öyle olurdum." Ada hayatının bir dezavantajı varsa, bu kesinlikle listenin en başında yer alıyordu.

Tiffany Janey'ye baktı. "Annene sordun mu?"

"Sordum ve bu işi başarabileceklerini söyledi."

"Neyi çalıştırmak?"

"Ada dışına çıkmak ve çocukları burada bırakmak istemeyeceğinizi düşündük, bu yüzden anneme sordum ve yarından itibaren handa bir oda tutuyor. öğleden sonra cumaya kadar. Hepsi sizin."

"Bunu bizim için yapmak istemeniz çok hoş, ama çocuklar..."

Tiffany, "Kelsey, annem, Ned, Mac'in ailesi ve ikimiz seni koruruz, Maddie," dedi.

"Bütün gün kusuyorsun," diye hatırlattı Maddie kız kardeşine. "Senin evinde de benimkinde olduğu kadar kolay kusabilirim." Yine de kız kardeşinin cömertliği onu duygulandırmıştı,

Maddie başını salladı. "Benim çocuklarımla seninkilerin üstünde olmasını kaldıramazsın. Ayrıca, dükkânda çok meşgulsün."

"Sorun değil. Bunu senin için istiyorum. Hepimiz istiyoruz."

"Mac asla izin almayacak," dedi Maddie. "Yılın bu zamanında olmaz."

Janey, "Shane'i inşaat işleriyle ilgilenmesi için ayarladık ve Luke da babamla birlikte marinayı aldı," dedi.

"Yardım etmekten çok mutlu oldular çünkü onlar

Onun da ne kadar gergin olduğunu fark ettim. Annem ve Francine de Abby, Steph ve Grace gibi tamamen aynı fikirde," dedi Janey baldızlarından bahsederken. "Otele gidin. Bir çift masajı yaptırın.

Bütün gün uyu. Yatakta kahvaltı yap. Biz dinlenirken Burada her şeyle ilgileniyorum. Buna ihtiyacın var Maddie.

İkinizin de ihtiyacı var." Maddie'nin gözleri, kendisini aptal gibi hissetmesine neden olan yaşlarla doldu, Ama hamilelik hormonları bu konuda tam bir baş belasıydı. "Yılın bu zamanlarında herkes stresli olur. Biz de farklı değiliz."

Janey hayretler içinde ona baktı. "Sen farklısın. İkiz bebek bekliyorsun ve doğum yaptıktan sonra tam zamanlı yatak istirahatindesin.

Connor'ın trajik kaybının acısını yaşadı. Hiçbirimiz o gemide değiliz."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken onları silip süpürdü. "Hepinizden bunu istemek çok fazla."

"Siz sormuyorsunuz," dedi Tiffany. "Teklif ediyoruz. Blaine ve ben kızlarımızla birlikte buraya taşınırız, diğerleri de

yardımcı olur. Her şey ayarlandı. Tek yapmanız gereken bunu kabul etmek."

"Neyi kabul ediyorsun?" Mac kanepeye yerleştikten beri her on dakikada bir yaptığı gibi onu kontrol etmeye geldiğinde sordu. "Peki sorun ne? Neden ağlıyorsun?"

Gözlerinin altında mor halkalar vardı ve birkaç ay öncesine kadar olmayan sıkılmış bir görünümü vardı.

Maddie ona elini uzattı. "Gel beni gör."

Tiffany karısıyla birlikte oturabilmek için bir sandalyeye geçti.

Mac Maddie'nin elini tuttu ve kanepeye oturdu. "Neler oluyor?"

"Hanımlar." Maddie sözü Janey ve Tiffany'ye verdi. Ona satacakları büyük fikir buydu.

Tiffany, "Sana ve Maddie'ye baş başa birkaç gün vermek istiyoruz," dedi.

Mac başını salladı. "Çok meşgulüm."

"Biliyorum," dedi Janey, "ama burada ve işte her şeyi

hallettik."

Mac, omuz silkmiş olan Maddie'ye baktı. "Konu neydi?"

"Streslisiniz," dedi Tiffany. "İkiniz de. Senin için endişeleniyoruz ve senin hakkında konuşup duruyoruz. arkanızdan iş çevirdik. Size bir mola vermek için bir plan yaptık ve umarız bunu teklif ettiğimiz ruh haliyle kabul edersiniz." Kısa bir süre durdu, derin bir nefes aldı, ağzını kapattı ve tuvalete doğru koşmadan önce "Affedersiniz" dedi.

Janey suç ortağı için topu aldı. "Söylediği gibi, ikinizin de ne kadar gergin olduğunuzu görüyoruz ve biraz ara verebileceğinizi düşündük."

"Çok nazikler," dedi Maddie.

"Evet, öyle ama çocuklar olmadan ada dışına çıkmayacağız." "Bunu söyleyeceğinizi hissediyordum, bu yüzden annemle

Janey otelde bir oda ayarla," dedi. "Yarından cumaya kadar her şey hazır." McCarthy's Gansett Island Inn'de sezon içi hafta sonları bir yıl öncesinden rezerve edilmişti, ancak hafta içi günler o kadar yoğun değildi.

Maddie, bilgiyi işleyen Mac'i izledi.

Hiç şimdikinden daha yorgun ve bitkin görünmüş müydü? Gördüğünden değil. Çalkantılarını ondan saklamak için çok uğraştı, çünkü onu her zaman kendisi. "Minnetle kabul ediyoruz," dedi Maddie, o cömert tekliflerini reddetmek için bir neden bulamadan.

Janey ellerini çırpı. "Mükemmel."

Tiffany onlara yeniden katıldı. "Ne kaçırdım?" "Evet dediler."

"Maddie evet dedi," dedi Mac.

"Bunu sensiz yapamam." Sanki ikisi de yaşadığı kısıtlamaları unutabilirmiş gibi kanepeyi işaret etti. "Ve gerçekten gitmek istiyorum."

Mac başını salladı, tıpkı o söylediğinde Mac'in yapacağını bildiği gibi

gitmek istedi. Onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapmak için elinden geleni yaptı. Bu durumda, kendine bakmak onu mutlu ederdi.

Janey cebinden katlanmış bir kâğıt parçası çıkardı ve Maddie'ye uzattı.

"Bu nedir?"

"Şuna bir
bak."

Maddie kâğıdı açtığında otelin spa'sında çift masajı için bir hediye sertifikası buldu. Gelecek kış boyunca, Mac'in şirketi, arazideki bitişik binalardan birinde otel için daha da büyük bir spa inşa edecekti.

"Bu hepimizden," dedi Tiffany. "Rahatlamanızı, eğlenmenizi ve hiçbir şey için endişelenmemenizi istiyoruz."

"Çok teşekkür ederim çocuklar," dedi Maddie, tekrar ağlamaklı hissederek.

"Evet, teşekkür ederim," dedi Mac, ama yüzü hâlâ buruşuktu ve gözleri yorgun bakıyordu.

Umarım sorumluluklarından uzakta geçirecekleri zaman yardımcı olur.

"Gitmeden önce Kelsey'e planımızdan bahsettim," dedi Janey, "o da elinden gelen her türlü yardımı yapmaya hazır."

"Şimdi tek yapman gereken toparlanmak ve keyfini çıkarmak," dedi Tiffany. Maddie kız kardeşine gülümsedi.

"Sabırsızlanıyorum." Umarım, Mac beklenmedik molanın tadını çıkarmak için zamanında gelecekti.

MASON o kadar uzun bir süre hiçbir şey söylemedi ki Jordan onun böyle bir soru sorduğu için deli olduğunu düşündüğünden endişelendi. Tabii ki onun için hiçbir şey olmamıştı.

onu kurtarıyordu. Lanet olası işini yapıyordu.

Sonra ikisi de aynı anda konuştu. "Özür dilerim, yapmamalıydım-" "Evet, bir şey oldu."

"Oh," dedi. "Öyle mi?"

Adam başını salladı.

Jordan bu konuda daha fazla soru sormak için gereken cesareti bulmak için derinlere indi. "Bu daha önce başına geldi mi?"

"Bir kez bile."
"Oh."
"Evet."
"Yani, um..."
"Seni öpüyormuşum gibi hissettim," dedi. "Ben de öyle hissettim."
"Bunun sadece rastgele bir şey olduğunu düşünmüştüm." Ay ışığının aydınlattığı karanlıkta ona baktı. "Öyle değil miydi?"
Rastgele yani?"
"Emin değilim."
"Ne demek istiyorsun? Ya rastgeleydi ya da değildi."
"Bunu öğrenmenin gerçekten tek bir yolu var."
Onun ne demek istediğini anladığını sanıyordu ama tam olarak emin değildi. "Ne tek yolu?"
"Tekrar 'hayatını kurtarabilirim'."
Jordan onun ne demek istediğini anlamak için başını eğdi. Adamın bakışları kızın dudaklarına odaklandı. Oh.
"Kendimi biraz nefessiz hissediyorum," dedi alaycı bir ses tonuyla.
Tutuklayıcı yüzüne harikulade şeyler yapan pis bir sırtış fırlattı. "Şimdi mi?"
"Öyleyim. Bu konuda ne yapacağını biliyor musun?" "Birkaç fikrim var. Benimle gel." Bekle. Ne? "Seninle nereye geleyim?" "Göreceksin."
Jordan cipten indi ve aracın ön tarafında ona katıldı.
"Burası beni arabadan attığın kısım mı? Uçurum mu?"
"Çok verimli bir hayal gücün var. Bu gece seni uçurumdan atacak olsaydım neden dün gece seni kurtarmaya zahmet edeyim ki?"
"Nereden bilebilirim ki? Sosyopatik mantık hakkında hiçbir bilgim yok."
"Bu bir şey mi? Sosyopatik mantık mı?" "Ben uydurdum."
Onun gülümsemesini ve bembeyaz dişlerini çok beğenmişti. "Peki şimdi planın nedir?"

beni arabanın güvenliğınden dışarı mı çekeceksin?"

Kolunu ona doladı ve onu cipin kaputunun üzerine kaldırdı.

"Oh." Adamın onu zahmetsizce istediğı yere koyma şekli hakkında ne hissettiğınden emin değildi - hem de sadece çalışan bir kolla. Merhaba, halterci. Altındaki aracın avantajına rağmen, adam hâlâ onun üzerinde yükseliyordu ama hiç de korkmuş hissetmiyordu. Bir ürperti Heyecan onu şaşırtmıştı. En son ne zaman bir şey onu heyecanlandırmıştı?

"Dün gece, daha önce hiç başıma gelmeyen bir şey oldu."

Adamın yüzünü yoğun bir şekilde incelemesi karşısında büyülenen kadın, "Neydi o?" diye sordu.

"Tarif edemem ama bunu yaptığımda başladı." Dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Bunu hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum," dedi, astımla hiç ilgisi olmayan nedenlerden dolayı artık gerçekten nefessiz kalmıştı.

"Bugün bütün gün düşünüp durdum. gerçekten oldu." Dudaklarını nazikçe onunkilere sürtmeye devam etti. "Ama oldu, değil mi?"

Başını salladı, onun tatlı öpücüklerinden daha fazlasını istiyordu.

"Bunun için bu lanet olası kolun önümden çekilmesi gerekiyor." Askıyı çıkardı ve bir kenara fırlattı.

"Sadece bir dakikalığına."

Sanki o bir şey söylememiş gibi, yaralı kolu aradan çekildiğı için ona daha da yaklaştı. Açıyı düzeltmek için çenesini eğerken "Tuhaf bir şey," diye fısıldadı.

Kollarını onun boynuna doladı ve parmaklarını saçlarına gömdü, bu da ondan daha önce bir erkekle olmadığı kadar güçlü hissettiren acil bir inilti çıkardı.

Elleri kızın sırtından aşağı kayarak kığını kavradı ve onu cipinin kaputundan kaldırıp kollarına aldı.

Jordan bacaklarını adamın beline doladı ve ağzını adamın diline açtı.

onunkini. Ancak oksijensizlikten göğsünün sıkıştığını hissettiğinde derin bir nefes almak için geri çekildi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, dudakları şimdi onun boynuna yapışmıştı ve içinden ürperti geçmesine neden oluyordu.

"Üzgün değilim."

Boynuna karşı, dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünü hissetti. "Nefes alabildiğinden emin olmalıyız."

"Gayet iyi nefes alıyorum. Kolun nasıl?"

"Jordan."

"Evet, Mason?"

"Bunu beklemiyordum."

Bu onun bir kahkaha atmasına neden oldu.

"Ben de öyle." "Peki, bu konuda ne yapmalıyız?"

Ellerini onun yüzünü çerçeveleyecek şekilde hareket ettirerek

ona bakmasını sağladı. Dikkatini çektiğinde, onu öptü, dudaklarının yumuşak hareketleriyle onu kızdırdığı gibi kızdırdı ve hiçbir şeyi kaçırmamak için ona doğru eğildi.

Mason kaputun üzerine oturmak için döndü ve onu kucağında tuttu. "Benimle alay etmeyi bırak."

"Neden? Eğlenceli."

"Bu kadar kaba olduğunu fark etmemiştim." "Artık biliyorsun."

Ondan gelen alçak kahkaha gümbürtüsü onu heyecanlandırdı. Onu güldürmeyi seviyordu.

Başının arkasını kavradı ve dudaklarını kendi dudaklarına sabitledi, öpücüğün kontrolünü ele aldı ve kutsal moly, adam öpebilirdi.

Adamın onu ellememesi ya da öpmek dışında bir şey yapmaması ve bir dakika sonra onu kontrol etmek için geri çekilmesi hoşuna gitmişti.

"Nefes alıyor musun?" diye sordu, sesi biraz nefessiz kalmış gibi çıkıyordu.

"Her zamanki kadar iyi değil."

Yüzünü dikkatle inceledi, görsel bir envanter çıkardı. "İyi

misin?"

"Evet." Adamın kaşlarının çatılmasına neden olan endişeli ifadeye güldü. "Beni nefessiz bırakan sensin. Astım değil."

"Oh, şey, bu iyi." "Uh-huh."

Onun boynuna sokuldu ve eğer mümkünse onu daha da yakın tuttu. "Bunu daha fazla bir yere götürmek ister misin?"

Rahat mısın?"

Kendini buna hazır hissetmek isterdi ama hayatını kurtaran tatlı, seksi itfaiye şefiyle yaşadığı bu beklenmedik gelişmeyi sindirmek için bir dakikaya ihtiyacı vardı. "Hiç sanmıyorum."

"Oh. Tamam."

"Asla demedim. Sadece bu gece değil."

"Sormamalıydım bile. Dün gece klinikteydin."

Kelimeleri dudaklarından öptü. "Sorduğuna sevindim. İstendiğini hissetmek güzel."

Etkileyici uzunluktaki ereksiyonunu kadının göbeğine doğru itti ve kadının içinden geçen bir ısı sarsıntısı gönderdi. "Kesinlikle isteniyorsun."

Tekrar öpüştüler, adam ona çok ama çok arzulandığını hissettirirken arzu seli başını döndürüyordu.

Jordan işler daha fazla ilerlemeden durma kararını sorgulamaya başladı.

Öpüşmeyi yavaş yavaş sonlandırdı ve sonra ikisi de tekrar normal nefes alana kadar ona sarıldı. "Yarın gece o zaman? Evet mi?"

"Kesinlikle."

CHAPTER 12

Jordan ertesi sabah erkenden uyandı ve yaptığı ilk şey derin bir nefes alarak göğsünün önceki güne göre daha az ağrıyıp ağrımadığını kontrol etmek oldu.

Bir gün önce. Çok daha iyiydi ama seksi kurtarıcısının yüzünü öpmekten dudakları acıyordu. Gülümseyerek parmaklarını hassas dudaklarında gezdirdi ve adamın içinde uyandırdığı vahşi arzuyu hatırladı. Onu böylesine şiddetle istediğini bilmek

Son zamanlarda ağır bir darbe almış olan özgüvenine inanılmaz şeyler yaptı.

Gigi'yi aramak için telefonuna uzandı.

"Aman Tanrım, sürtük," diye inledi Gigi FaceTime çağrısını kabul ettiğinde. "Burada saat sabahın dört buçuğu!"

"Vay canına."

"Bana vurma. Bunu biliyorsun."

"Saat kaç olursa olsun beni arayacağını da biliyordum."

"Evet, evet. Belli ki seni şımartmışım."

İlkokuldan beri en iyi arkadaşlardı ve her şeyi birlikte atlatmışlardı. Jordan düşündü

Gigi'nin tüm bu süreç boyunca yanında olduğu için kendini şanslı hissediyordu.

Brendan karmaşa içindeydi, çünkü Jordan video kâbusundan sonra ona geri döndüğünde o da çok öfkelenmişti.

"Ne oldu?"

"Boşanma konusunda ne durumdayız?"

"Hâlâ beklemede. D n Davy ile zaman  izelgesi hakkında konuştum. Z'nin önümüzdeki birkaç hafta içinde rehabilitasyondan çıkacağını ve evrakları o zaman ona ulaştıracağını söyledi."

"Daha erken olmasını istiyorum. Neden onun rehabilitasyonunun bitmesini beklemek zorundayız?"

"Davy çok iyi durumda olduğunu ve boşanma evraklarının onun için bir aksilik olabileceğini söyledi."

"Onun için bir gerilemeye neden olsa da umurumda değil. Onun ihtiyaçlarını benimkilerin  n ne koymaktan bıktım. Boşanmak istiyorum ve bunu şimdi istiyorum."

"Vay canına, bu da nereden  ıktı?"

Hayatında gördüğü en yumuşak dudaklara sahip, ateşli, seksi bir itfaiyeci. "Bunu bana gerçekten sormak zorunda mısın?"

"Hayır, ama bu ani aciliyet neden?"

"Hayatıma devam etmeye hazırım ve bunu hâlâ onunla evliyken yapamam."

"Hepsi bu kadar mı?"

Lanet olası Gigi onu en az Nik kadar iyi tanıyordu. "Bir adam olabilir."

"Ah-ha! Bir şeyler olduğunu biliyordum. Anlat ve hiçbir şeyi atlama."

"Uyumakla meşgul olduğunu sanıyordum?"

" yleydim, ama şimdi uyandım ve tüm kirli detayları duymak istiyorum."

"Detaylar o kadar kirli değil. Henüz."

"Oh, bu çok ilginç. Onunla nasıl tanıştınız?"

"Neredeyse  lerek."

"Ne? Ne oluyor, J?"

Jordan ona çatıdaki yangının, bacadaki dumanın, astım krizinin ve Mason'ın Kurtarma, onun hayatını kurtardığında ikisinin de yaşadığı cızırtılı bağlantıyla ilgili kısmı atlayarak.

"Kahretsin, J. Az önce  d m  kopardın. İyi misin?"

"şimdi öyleyim ama astım krizi beni biraz korkuttu. En son i tiğimden bu yana yıllar geçti."

"Ne kadar korkunç olduklarını hatırlıyorum."

Bir saldırı Gigi'nin evinde yatıya kaldıkları sırada meydana gelmişti. Bu, Jordan'ı bir hafta hastanede yatıracak kadar kötü bir krizdi.

"Doktor astımın geri geldiğini mi düşünüyor?"

"Tam olarak değil. Neredeyse kesinlikle duman tarafından tetiklendiğini söyledi."

"Çok korkutucu. İyi olduğuna emin misin?"

"Eminim. Mason hayatımı kurtardı. O zar zor olduğumu söyledi"

Dağ bisikletiyle gezerken alevleri gördükten sonra ortaya çıktığında nefes alıyordu. Alevleri görünce dikkati dağıldı ve bisikletini çarptı. Beni kanayan bir kafa yarası ve çıkık bir dirsekle kurtardı."

"Vay canına. Gerçek bir kahraman." "Evet."

"Neye benziyor?"

"Boyu bir buçuk metre."

"Vay anasını! Senin üzerinde yükseliyor olmalı."

"Öyle ve eski bir halterci, yani çok fit ve kaslı."

Kahverengi saçları var.

Güneşin çizdiği çizgiler ve sıcak kahverengi gözler." "Kulağa rüya gibi geliyor."

"Çok yakışıklı ve tatlı biri ve beni güldürüyor."

"Ah, Jord. Bu yıllardır aldığım en iyi haber."

"Çok heyecanlanma. Onu sadece birkaç kez gördüm."

"Belki öyle, ama o zamanlar büyük bir etki bırakmış gibi görünüyor - büyük vurgusu. Eğer boyu bir buçuk metreysen, başka her yerde ne kadar büyük olması gerektiğini bir düşünün."

"Gigi! Dur!"

Gigi kahkahalarla homurdandı. "Oh, lütfen. Sen de aynı şeyi düşünmemişsin gibi davranma."

Jordan dün gece onun "iriliğiyle" yakından ve kişisel olarak ilgilendiğinden bahsetmedi.

"Siksiz mucizeden sonra, bununla iyi bir şey elde edeceksin. Tam da ihtiyacın olan şey. İyi, kapsamlı bir f-"

"Kapa çeneni," dedi Jordan, Gigi'nin bu sözlerle nereye varmaya çalıştığını hayal ederken bacaklarının arasındaki zonklamaya hitap etmek için yer değiştirdi.

"Onu öptün mü?" "Belki."

"Buna gerçekten bayıldım. Bu adamı kontrol etmek için ıssız bir yerdeki küçük şirin adanıza gelmem gerekecek."

"İstediğin zaman ziyarete gelebileceğini biliyorsun. istiyorum." Jordan ve Nikki büyürken Gigi'nin yıllarca onlarla birlikte adaya gelmesini sağlamaya çalışmışlardı ama Gigi her seferinde ıssız bir yerde çok sıkılacağını söylemişti.

"Sonunda seni bu konuda ikna etmek zorunda kalabilirim."

"Seni aramızda görmek isteriz. Siz buradayken Gansett asla eskisi gibi olmaz."

"Bunu biliyorsun. Orayı sallayacağım."

Jordan, Gigi ve stiletlerinin görüntüsüne güldü, sahte kirpikler ve süslü her şey Gansett'i kasıp kavuruyor. Burası neye uğradığını şaşıracaktı. Los Angeles'ın en LA'si gibiydi. "Hey, Geeg?"

"Ne var tatlım?"

"Beni bu evlilikten kurtarır mısın lütfen?"

"Elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Teşekkür ederim." Birkaç dakika daha Gigi'nin programla ilgili olarak kanalla yürüttüğü müzakereler ve diğer sponsorluk teklifleri hakkında sohbet ettiler. son birkaç hafta içinde geldi.

"Sence kanal gitmeme izin verecek mi?"

"Sonunda. Karşı koyuyorlar çünkü gösteri Onlar için çok büyük bir hit oldu ama onlara dediğim gibi, durumunuz değişti ve bu da programın formatını değiştirecek. Onlara daha önce sahip olduğunuz şeyi istediğinizi söyledim.

Jordan'ın yaşadığı her şey onu eskisi gibi yapmıyor."

"Ve bu tamamen doğru."

"Yeni hayatınıza daha uygun olması için programın formatını değiştirmeyi düşünüp düşünmediğinizi sordular."

"Çekim için Gansett Adası'na gelmeleri gerekirdi."

Gigi güldü. "Bunu hayal edebiliyor musun?"

"Gansett çok güzel. Gösteri yapmak için harika bir yer olurdu."

"Onlara bu konuda iyi şanslar. Çok geçmeden konuşmamız gereken bir konu da hayranlarına nasıl olduğunla ilgili haber vermek için bir şeyler yayınlamak. Spekülasyon yapmaktan çıldırıyorlar."

"Bu hafta bunun üzerinde çalışacağım."

"Delilerle başka sorun var mı?" Sözcük buydu.

Jordan'ı tehdit eden Brendan'ın hayranlarını görevlendirmişlerdi. "Son zamanlarda bir şey yok, ama interneti takip etmiyorum.

bok."

"Oradaydım ve görünüşe göre olay yatışmış." "Bu rahatlatıcı."

"Öyle, ama bu her şeyin bittiği anlamına gelmiyor. Sen Özellikle de güvenliğin gitmesine izin verdiğinizden beri hala tetikte olmanız gerekiyor."

"Burada güvendeyim. Merak etmeyin."

"O seksi itfaiyeciyi yakınında tut. O seni güvende tutacaktır."

Jordan o anları hatırlayınca kendini sıcak hissetti. onu cipinin kaputunun üzerine kaldırmış ve öpmüştü. Bu karşılaşma hayatının en seksi ve en heyecan verici karşılaşmalarından biri olmuş, evliliğinde birden fazla şeyin eksik olduğunu görmesini sağlamıştı. Brendan'ı ne kadar sevmiş olursa olsun, özellikle de Zane olmadan önce, onu asla Mason gibi ateşlememişti. Ve sonra kendi kendine güldü

onu ateşe veren seksi itfaiyeci hakkında.

"Buna söyleyecek bir şeyin yok mu?" Gigi sordu.

"Bu konuda çok ileri gitmemeye çalışıyorum ama ondan gerçekten hoşlanıyorum."

"Bu başlamak için iyi bir yer."

"Öyle, ama sadece merak ediyorum..."

"Ne?"

"Nereye gidebilir, Geeg? Gansett'te yaşıyor. Burada sevdiği bir işi ve hayatı var. Benim tüm hayatım Los Angeles'ta."

"Tüm hayatın boyunca değil. Nik, dünyada en sevdiği yer olan Gansett'te."

"Yazın ziyaret etmek için. Sürekli burada yaşamak için değil." "Bunu yapana kadar nereden biliyorsun?"

"Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun?"

"Sayılmaz bile. Ama uzun zamandır suratında ne olduğu belli olmayan bir adamdan hoşlanmıyordun. Ben de istiyorum.

Bu bir buçuk metre boyundaki itfaiyecinizle tanışın ve size heyecanlanacak yeni bir şey verdiği için onu dudaklarından öpün."

Jordan güldü. "Dudaklarını ve seksi benliğinin diğer tüm parçalarını itfaiyecimden uzak tut."

"Ve onun söz konusu olduğu yerde zaten bölgecisin. Bunu çok seviyorum."

"Bu adamdan hoşlandığım için deli miyim, G?"

"Hayır! Onunla birlikte ol derim. Kendin için yapabileceğin en iyi şey bu olabilir."

"Ama bu onun için yapabileceğim en iyi şey olacak mı? O gerçekten iyi bir adam. Bir yanımda onu hayatımdaki bu boktan durumdan korumak istiyor."

"Hayatın boktan bir gösteriydi. Artık değil."

"Bunu düşünmek isterdim."

"Hayatına devam etmek güvenli J. Söz veriyorum. Senden boşanacağız ve ağın ortadan kalkması için bir şeyler bulacağız. Her şey yolunda. Sen bilirsin. Ben seni korurum. burada."

Jordan uzun ve derin bir nefes verdi. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. İtfaiyeci konusunda beni haberdar et. Ne kadar büyük olduğunu duymak için sabırsızlanıyorum."

"Gigi! Kapa çeneni!"

Gigi gülmekten öldü. "Sen de en az benim kadar bilmek istiyorsun.

Grrz,
rtk."

"Daha
sonra."

Jordan, Gigi'nin her zaman onun bir parçası olan çirkinliğine gülerek aramayı sonlandırdı Kişiliği. Yıllar geçtikçe daha da ktlemiti ve dizinin bu kadar başarılı olmasının en büyük nedenlerinden biri de oydu. Hayranları onu ve sıfır filtreli oluunu çok seviyordu.

Gigi, Jordan için neredeyse Gigi ile arkadaş olan Nikki kadar önemliydi. , kendi deyimleriyle, Los Angeles'ta fırtına gibi esen bir ekip olmuşlardı. Birlikte çok eğlenmiler ve balarını biraz fazla belaya sokmulardı. Eğer Gigi Jordan'ın arkasını kolladığını söylüyorsa, o zaman onun da arkası sağlamdı.

Telefonu, dün gece bir erkekle yaptığı en iyi "gezintiden" sonra onu eve getirdiğinde numarasını veren Mason'dan gelen bir mesajla çınladı. Seni düşünüyorum ve saatleri sayıyorum. Bu gece oldu mu?

Jordan'ın kalbi, onun kendisini düşündüğünü duyunca mutlu bir şekilde çarptı. Hızla cevabını yazdı. Bu geceden önce bu gece olabilir mi?

Groan. Gnm dolu ama erken çıkabilirim. Sana haber veririm.

Parmaklarını birleştiren bir emoji ile cevap verdi. Sonra da ekledi: Askıyı mı takıyorsun?

Evet, hanımefendi.

Güzel. Sakın ıkarma.

Nasıl hissediyorsun?

Bugün çok, çok iyiydi.

Bunu duyduğuma sevindim. Birazdan seni ararım. Burada olacağım.

Seni tekrar öpmek için sabırsızlanıyorum. Aynı ekilde.

UGH, içimden

nefret ediyorum!
Hayır, etmiyorsun.
Bugün yapıyorum!

Jordan gülme emoji'leri gönderdi. Acele et ve işini bitir.

Acele ediyorum.

Jordan telefonu bırakırken iç çekti. Bu ona liseyi ve ilk aşkların baş döndürücü heyecanını hatırlatıyordu, ama bu ondan çok daha iyiydi. Mason gerçek bir adamdı, seksi, düşünceli, tatlı,

Ona daha önce hiç hissetmediği şeyleri hissettiren komik bir adam.

Bugün, hiçbir sorunu düşünmek istemiyordu.

Los Angeles'ta onu bekliyordu. Brendan'ı, boşanmayı ya da Mason'ı tekrar görebilmek için ne kadar beklemesi gerektiğinden başka bir şey düşünmek istemiyordu.

Birdenbire, önemli olan tek şey o oldu.

MASON bugün hayatta kalamayacaktı. Bir AA toplantısından sonra istasyona geldiğinden beri birbiri ardına zorluklarla karşılaşmıştı. Yeni itfaiyecilerden biri bir diğeri grip olmuştu ve bir üçüncüsü de aynı hastalığa yakalanma belirtileri gösteriyordu. Belediye başkanı en son hastalığıyla ilgili olarak iki kez aramıştı. normalden daha yüksek olduğunu gösteren bordro raporu Haziran ayının bu haftası için fazla mesai. Üç çağrıya cevap vermişlerdi ve saat daha öğlen olmuştu.

Oradan erken çıkma planı pek de iyi gitmiyordu. Kaosa rağmen Jordan'ı düşünmeden edemiyordu. Dün gece birlikte geçirdikleri zamanı ya da onu öpmeyi ne kadar sevdiğini.

Olay raporlarına odaklanmak gerçekten zordu ve Jordan ve onun tatlı dudakları her düşüncesini işgal ederken personel eğitimi.

Dermot'un alkolle ilgili olaylara müdahale ve yaz aylarında neredeyse her gün yaşanan alkol zehirlenmesinin belirtileri konusunda verdiği eğitime katıldığında zaman sanki tersine işliyordu.

Mason, kötü bir düşüş yaşayan bir yürüyüşçüyü kurtarmak için kayalıklara çağrıldıklarında erken bir kaçış için ilerleme kaydediyordu. Bu da her yıl birkaç kez olan bir şeydi, insanlar uçuruma çok yaklaşıyor ve altlarındaki toprağın çökmesine neden oldu. İki yıl önce benzer bir düşüşün ardından bir adam felç olmuştu ve diğerleri benzer olaylarda ağır yaralanmıştır.

Bu vakada, adam yaklaşık otuz metre düşmüştü ve onu aşağıdaki kayalık sahile yüz metre daha düşmekten alıkoyan tek şey olan bir köke tutunuyordu. Adamın histerik karısı ya da kız arkadaşı olay yerine vardıklarında uçurumun kenarına yaslanmıştı. Onu geri çekmek ilk işleri olmuştu.

Ekipmanlarını karanın kenarına ancak bu kadar yaklaştırebiliyorlardı, bu da kurtarma çalışmalarını çok daha önemli hale getiriyordu ekibi için zor ve riskliydi. Denetlediği gibi Hassas operasyonda, yaralı kolu sayesinde gözetmenlik dışında yardım edecek hiçbir şey yapamadığı için hayal kırıklığıyla çılgılık atmak istedi.

Dermot adamın yaralarını değerlendirmek ve daha fazla düşmemesi için ona bir ip bağlamak amacıyla uçurumdan aşağıya iple indi. Dermot telsizle "Muhtemelen sağ ayak bileği kırılmış," diye bildirdi, "ayrıca sağ ayak bileğinin arkasında bir yırtık var. kafasını." Ardından, adama boyunluk taktı ve onu kaldırmak için kullanılacak tahtaya bağladı. Tüm bunlar hassas ve özenli bir süreçti. Hem Mason hem de Dermot daha önce birçok kez yapmışlardı.

Adam bağlandığında, Dermot her iki adamı da uçurumun kenarına doğru vinçle çekmeye başlaması için işaret verdi. Sırt tahtası uçurumun kenarını temizlediğinde, adamın önemli bir diğeri ona doğru koştu.

Mason sağlam koluyla onu geride tuttu. "Bu çok Yaralarına tam olarak ulaşana kadar onu gereğinden fazla hareket ettirmememiz çok önemli."

Genç kadının gözyaşlarına boğulmuş yüzünde vahşi bir ifade vardı. "Sadece onu öpmem gerek. Lütfen."

Mason, kurbanı değerlendiren sağlık görevlisi Chris'e başıyla işaret etti.

Histerik bir şekilde ağlayan kadın, kendisi gibi gözyaşları içinde olan partnerini öptü.

Çok yakın bir kaza geçirmişlerdi.
İnsanları uçurumun kenarından uzak durmaları için uyarın tabelalara uysalardı bu durum önlenebilirdi.

Mason sık sık onlara selfie'nin neredeyse felakete değip değmediğini sormak istiyordu ama bir krizin ortasında daha fazla  stelememek için dilini ısırđı. Ama aklına bir fikir geldi.

Her seferinde orada birini kurtardılar.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu hastayı değerlendiren Chris'e.

"Helikoptere ihtiya ımız olduğunu sanmıyorum. Onu kliniğe götürelim ve Dr. David'in ne düşündüğünü  ğrenelim."

Ambulans birkaç dakika sonra adam ve ortağıyla birlikte ayrıldı.

Hâlâ uçurumdan aşağı inmek için giydiği koşum takımını takan Dermot, Mason'a yaklaştı. "Bir kez daha birkaç santim meselesi."

"Buraya bir tür  it çekilmesi için kasabaya daha fazla baskı yapmalıyız."

Bölge sakinleri, engebeli kıyı şeridinin ham güzelliğini bozacak herhangi bir şey yapılmasına itiraz etmişti, ancak bir şeylerin olması gerekiyordu.
düzenli olarak düşmesini engelliyor. "Bu konuyu belediye başkanıyla tekrar g r şe eğim."

"Sana iyi şanslar."

 ite Belediye Başkanı Upton kadar karşı çıkan kimse yoktu. "Uyarıları dikkate almayacak kadar aptal olan insanları kurtarmak için kendi boynunu riske atan o değil."

Dermot, "Birilerinin harekete geçmeden önce ölmek zorunda kalacağını düşünmekten nefret ediyorum," dedi.

Birçok kez kıl payı kurtulmuş olsalar da, kayalıklarda kimseyi kaybetmemişlerdi. Henüz kaybetmemişlerdi.

Mason, "Buna başka bir şekilde yaklaşacağım," dedi. "Bunu halledeceğiz. Nasıl olduğunu kontrol etmek ve bunu yazmak için kliniğe uğrar mısın?"

Dermot koşum takımından çıktı. "Yapacağım."

"Harika iş, Derm."

"Teşekkürler." Genç adam büyük ölçüde. "İyi bir iple iniş her zaman kan pompalanmasını sağlar, özellikle de birini kesin ölümden kurtardığımızda."

"Sabahları kalkmaya değdiği kesin." "Evet öyle. Ahırda görüşürüz."

Mason, başkalarını kurtarmak için kendi güvenliklerini riske atmaya hazır olan Dermot gibi meslektaşları için şükrederek aracına yöneldi. İlk müdahale görevlisi olmak hem yürek parçalayıcı hem de heyecan verici olabilirdi; çoğu zaman ikisi aynı anda yaşanırdı. Bilmek onlar Bugün kayalıklardaki çift için bir fark yaratmış olması, Dermot ve Mason gibi başkalarına yardım etmek istedikleri için ilk müdahale ekibi olan insanlar için tüm uzun saatlere ve zor anlara değdi.

Arabasıyla Kuzey Limanı'na doğru giderken Mason, Big Mac McCarthy'yi aradı.

"Hey, Mase. Kayalıklarda bir tane daha kurtardığını duydum."

"Doğru duymuşsun. Marinada mısın?"

"Evet."

"Bir dakikalığına uğramamın sakıncası var mı?" "Elbette olmaz. Gel bakalım."

"Yola çıkıyorum." Aramayı sonlandırdı ve umdu ki kayalıklarda giderek daha tehlikeli hale gelen durumla ilgili bir şeyler yapması için Gansett Adası Belediye Meclisi başkanına başvurarak işini tehlikeye atmak üzereydi. Belediye başkanının etrafından dolaşmak bir daire başkanı için asla iyi bir fikir değildi ama öneri Mason'dan değil de Big Mac'ten gelirse Upton'ın ilgisini çekme ihtimali daha yüksekti.

Politika yapmak hiçbir zaman iyi vakit geçirmek anlamına gelmemişti ama uçurumdan düşen insanları kurtarmak da öyle. Bu metafor Mason'ın gözünden kaçmamıştı.

Jordan'la olan bu durumda kendi uçurumuna tutunmaya çalışıyordu. Ama korkunç bir düşüşe doğru gidiyor olsa bile, onun temsil ettiği tehlikeye karşı koyamıyor gibiydi. Tehlike hiç bu kadar eğlenceli olmamıştı.

CHAPTER 13

H Kuzey Limanı'na varmak üzereyken Bluetooth'tan Blaine aradı. "Ne var ne yok?"
"Duyduğuma göre bir tane daha çekmişsin.

eşik."

"Evet. Dermot'un dediği gibi, birkaç santim meselesiydi.
Tekrar.

Big Mac'le konuşmak için marinaya gidiyorum. Upton bu konuda bir şey yapmayacak, ama belki de Bizden ziyade konsey, bu bir fark yaratacaktır." "İyi karar. Onunla nasıl gittiğini bana bildirin."

"Yapacağım."

"Sana haber vermek istedim.

Mac ve Maddie dinlenirken ben de yeğenlerimle dışarı çıkacağım. Onların evinde olacağım ama haftanın geri kalanında bana ihtiyacınız olursa müsaitim."

"Vay be. Beş çocuk."

"Ve bütün gün kusan bir eş." "Lanet olsun."

"Bu iyi bir amaç için. Mac ve Maddie süper stresli ve bu onları gerçekten etkiliyor. Tiffany ve Mac'in kız kardeşi Janey onları biraz rahatlatmak için bir plan yaptılar."

Mason birkaç yıl önce kaybettikleri bebeği duymuştu. "Bunu yapmanız çok güzel. Eğer bir şey çıkarsa. Ailene iyi bak."

"Teşekkürler, Mase. Seninle sonra konuşuruz, eminim."

"Hiç şüphesiz." Sezon boyunca günde birkaç kez konuştular ve birinin ihtiyacı olduğunda birbirlerini korudular

ya da herhangi bir nedenle ada dışında olması gerekiyordu. Mason'ın kesin olarak bildiği bir şey varsa o da Blaine Taylor kamu güvenliğiyle ilgili her konuda ortağı olmadan bu işi yapmak istemezdi.

Blaine'in de aynı şekilde düşündüğünden oldukça emindi. Ayrıca, Blaine'in kardeşi Deacon'ın Blaine'in departmanına yaz limanı şefi olarak katılmasıyla ekiplerine dahil olduğu için de çok heyecanlıydı. Deacon deneyimli bir kolluk kuvvetiydi.

Boston Polis Departmanında çalıştıktan sonra adaya zengin bir bilgi birikimi getirmiş olan profesyonel. Birbirlerinin damarına bastıkları için kardeşler birlikte çok komikti.

Mason, McCarthy'nin Gansett Island Marina'sının park yerine girdi; Haziran ayında hafta içi bir gün için sessizdi. Tarafından

Cuma günü, marinadaki hemen hemen her yer teknelerle ve Gansett'te bir hafta sonu geçirmeyi dört gözle bekleyen insanlarla dolacaktı.

Kendine özgü kır saçlarıyla Big Mac McCarthy'yi bulmak çok kolaydı. Altı-dört yaşındaydı.

Mason'ın düzenli olarak karşılaştığı ve neredeyse onun kadar uzun. Big Mac onun geldiğini fark etti ve bir tekneyle sohbet ettiği ana rıhtımdan ona doğru yürüdü. Solmuş bir Gansett Adası tişörtü ile haki şort, tekne ayakkabıları ve güneş gözlüğü giymişti.

Mason'la tokalaşmak için elini uzattı. "Sizi görmek her zaman güzel, Şef."

"Aynı şekilde."

"Kolun nasıl?"

"Tam bir baş belası."

Koca Mac güldü. "Yaşadığım en kötü şey, bir kolumu haftalarca hareketsiz tutmak zorunda kalmaktı."

Mason, Big Mac'i marinada geçirdiği bir kazada neredeyse kaybettikleri günü asla unutmayacaktı. "Umarım iyileşir

"Çabuk ol, çünkü askı çok yorucu."

"Sana bir kahve ısmarlayabilir miyim?"

"Buna hayır demeyeceğim." Big Mac'i marina restoranına kadar takip etti ve Big Mac'in ikisi için doldurduğu kahveye krema karıştırdı. "Çörek?"

"Beni kışkırtma. Kolum berbat durumdayken spor yapmam."

"Bir tane alabilirsin. Doktorun emri." Marinanın meşhur şekerli çöreklerinden bir tabak getirip masaya koydu ve Mason'ın karşısına oturdu. "Neler oluyor?"

Mason ona kayalıklardaki son kurtarmanın ayrıntılarını anlattı.

Koca Mac nefesinin altında küfretti. "İnsanların nesi var ki düşecek kadar kenara yaklaşıyorlar?"

"Bunun doğrudan selfie çılgınlığıyla ilgili olduğuna inanıyorum." "Duyduğum en aptalca şey."

"Katılıyorum, ama bu o kadar sık oluyor ki, Blaine ve ben eğer bir şeyler yapmazsak kasabanın gerçek bir sorumluluk altına gireceğini düşünüyoruz.

Er ya da geç erişimi sınırlandıracak bir şeyler yapılmalı. Bildiğiniz gibi belediye başkanı oraya herhangi bir çit çekilmesine şiddetle karşı çıkıyor. Onu ikna etmek için sizden yardım isteyebileceğimizi umuyorduk. Birinin öldürölmesi an meselesi. Bugünkü adam birkaç santim uzaktaydı.

kesin ölümünden."

"Tanrım." Big Mac çörekten büyük bir ısırık aldı ve tabağı masanın öbür ucuna, McCarthy'nin şekerli çöreklerine karşı koyamayan Mason'a doğru itti.

Bir tane aldı ve kızarmış lezzeti ısırdı. "Kahretsin, bu çok güzel."

Koca Mac güldü. "Aynen öyle." Dudaklarındaki şekeri kâğıt peçeteyle sildi. "Kayalıkların doğal güzelliğini korumakla ilgili tartışmayı anlıyorum ama bir şeyler yapmalıyız."

"Lütfen, adamlarımızdan birini kaybetmeden önce okuma bilmeyen bir turisti kurtarın. Blaine ve ben bu konuyu derinlemesine tartıştık. Eğer bir çeşit tel çit yaparsak fark et."

"Bu iyi bir nokta. Bunu konseye ileteneğim." "Ve isimlerimizi bunun dışında mı bırakacaksınız?" Mason sordu, kendisi ve Blaine adına konuşuyordu. "Elbette. Endişelenmeyin."

Big Mac, Upton'ın nasıl biri olabileceğini kesinlikle biliyordu ve Big Mac'e güvenilebilirdi, Mason da zaten bu yüzden ona gelmişti. "Minnettirim."

"Neye ihtiyacınız varsa. Benim felsefem bu. Hiçbirimiz sizin işinizi yapmak istemeyiz, özellikle de yılın bu zamanında, bu yüzden sizi iyi bir şekilde desteklemeliyiz."

"Her yıl bu zamanlarda burası sportif bir hal alıyor." Mason sırtarak söyledi. "Dermot'un dediği gibi, kanın pompalanmasını sağlıyor."

"Sanırım öyle."

"Ailen nasıl?" Mason sordu.

"Herkes harika. Bu ailenin daha önce hiç görmediği türden bir bebek patlaması yaşamak üzereyiz. Gelinlerim Maddie, Abby, Grace ve Stephanie hamile, Maddie'nin kız kardeşi de öyle. Ve Maddie'nin ikiz kızları olacak."

"Çok fazla bebek var."

"Sabırsızlanıyoruz. Linda ve ben sonbahar ve kış için seyahat planlarımızı iptal ettik, böylece tüm etkinliklerde burada olabileceğiz. heyecan."

"Bu adanın aynı anda bu kadar çok yeni McCarthy'yi kaldırabileceğinden emin değilim."

Koca Mac bir kahkaha attı. "Sportifleşmekten bahsetmişken."

"Sanırım bu sportifliğin en iyi türü."

"Gerçekten. Tüm çocukları aileleriyle birlikte bu kadar mutlu görmek bizi heyecanlandırıyor. Memnun olmak için ihtiyacımız olan tek şey bu."

"Hepiniz için mutluyum."

Big Mac ona babacan bir bakış attı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, bu iyi."

"Geçen gece Evelyn'in evinde müthiş bir kurtarma operasyonu yaptığınızı duydum."

"Gördüm. Neyse ki alevleri ciddi hasar vermeden önce gördüm."

"O gece rüzgârın uğultusuna bakılırsa bu çok uzun sürmezdi. Nasıl başladığını bulabildiniz mi?"

"Elimizdeki en iyi teori, kıvılcımların komşunun ateş ocağından geldiği."

"Böyle bir gecede ateş yakarak ne yapıyorlar?" "Kim bilir? İnsanlar düşünmez."

"Hayır, yapmazlar ve sonra sen ve ekibin pisliği temizlemek zorunda kalırsınız. Tanrıya şükür Evelyn'in torununu çıkarmak için oradaydın. Jordan, değil mi?"

Mason başıyla onayladı ve son lokma çöreği ağzına attı.

"Kız kardeşi Nikki, Wayfarer'da bizim için harika bir iş çıkarıyor. Çok tatlı bir kız."

"Jordan da öyle." Mason, Big Mac'in kaşı yukarı doğru kalktığına hatasını anladı.

"Bu doğru mu?"

"Uh-huh. Karakola dönsem iyi olacak. Evrak işleri kendi kendine hallolmuyor."

Big Mac onu dışarı çıkardı ve Mason'ın elini sıktı. "Bizi güvende tutmak için yaptığın her şey için teşekkürler."

"Desteyiniz için minnettarım. Bunun anlamı çok büyük."

"Ne zaman istersen. Beni ve çöreklerimi nerede bulacağını biliyorsun."

Mason güldü. "Bu şeyler tehlikeli."

Koca Mac hâlâ düz olan karnını sıvazladı. "Tehlikenin en iyi türü, dostum."

"Sen öyle diyorsan."

Mason kasabaya dönmek üzere otoparktan çıkarken Big Mac hâlâ gülümseyerek ona el salladı. Saate baktı ve

saatin neredeyse üç buçuk olduğunu gördü. Kaçıp gününün en iyi bölümüne geçmeden önce bir, belki de iki saati daha vardı.

Karakolda şef için ayrılan yere park ettikten sonra Jordan'a mesaj atmak için bir dakikasını ayırdı. Jordan'a ulaşmaya çalışıyordu.

Bir saat içinde buradan çıkacağım. Eve gidip duş almam ve üstümü değiştirmem lazım. Sana doğru geldiğimde haber veririm.

Hemen cevap verdi. Eve gitmeden önce gel beni al.
Olur.

Onun kendisini görmek istediği kadar onun da kendisini görmek istemesi, işlerini bitirmek için acele etmesine neden oldu.

onunla birlikte olabilirdi. Onunla birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Bir kadın onu bir an önce göremezse ölecekmiş gibi hissetmesine neden olmuştu. Sadece o kadın Neredeyse evlenmek üzere olduğu Jordan onu hiç bu şekilde etkilememişti, bu da Jordan'a karşı giderek artan saplantısını, saymayı umursamadığı kadar çok kez bir araya getirdiği kalbi için çok daha tehlikeli hale getiriyordu.

Onu iki gündür tanıyordu ve onu ezebileceğini zaten biliyordu. Onun hayatının, yaşadığı ve çalıştığı yerden üç bin mil uzakta geçtiğinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Ama bunun birçok şekilde sona erebileceğinin acı bir şekilde farkında olsa bile

Onun için kötü olan, ondan uzak kalamamasıydı.

Mason o gün mutlaka yapılması gereken evrak işlerini aceleyle halletti; bunlar arasında maaş bordrosu için zaman çizelgeleri, belediye başkanı için özet bir olay raporu ve hafta içinde kendi ekibi ve Blaine'in ekibi için düzenleyeceği su güvenliği eğitimi için son hazırlıkları yapmak da vardı.

Bunu, materyalin çoğunu sunacak olan Deacon Taylor ile koordine ediyordu.

Bir saat on beş dakika sonra, kimseye tek kelime etmeden istasyondan çıktı. Ona nasıl ulaşacaklarını

biliyorlardı.

Eğer ona ihtiyaçları olursa. Onlara gideceğini söyleseydi, bu onu yavaşlatırdı. Aracına bindi ve Jordan'a mesaj attı.

Yoldayız.
Acele edin.
İki kelime onu hiç bu kadar tahrik etmemiştir. Acele ediyorum.

MAC kendisini ve Maddie'yi kamyonetiyle evlerinden uzaklaştırırken, çocukları bırakma konusunda endişelenmemeye çalıştı kız kardeşlerinin ve ebeveynlerinin becerikli ellerine bırakmışlardı. Ne olursa olsun, üstesinden gelebilirlerdi ve yapamazlarsa, Mac ve Maddie beş dakika uzaklıkta olacaktı.

"Bu konuda kendini suçlu mu hissediyorsun?" Maddie, kamyonu evleriyle ailesinin oteli arasındaki üç kavşaktan birinde durdururken sordu.

"Süper suçlu."

"Sadece ben olmadığımı sevindim." "Kesinlikle değil."

"Yine de bunu gerçekleştirmeleri çok hoş." "Çok güzel. Umarım çocuklar onları pişman etmez."

o."

"Eminim öyle olacak," dedi Maddie gülerek.

"Kuzenleriyle harika vakit geçirecekler." "Doğru."

Mac birkaç dakika sonra arabasıyla otelin ana kapısına geldi. Günün erken saatlerinde annesinden oda anahtarını almıştı, böylece geldiklerinde Maddie'yi doğrudan odaya götürebilecekti. "Hemen geliyorum, aşkım."

"Beni taşımamalısın. Eğer sırtını dışarı atarsan, bu bizi nereye götürür?"

"Sırtımı dışarı atmayacağım." "Peki bunu nereden biliyorsun?"

Mac orta konsola doğru eğildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Kendi hamile karımı taşıyamadığım gün doksan iki yaşında ve güçsüz olduğum gün."

"Sen doksan iki yaşına geldiğinde ben hâlâ hamile olmayacağım, çünkü o şeyi aldıracaksın."

"Benim şeyim adına, kırıldık ve onun önünde kırpma hakkında konuşmuyoruz. Bu onu büzüştürür ve öldürür."

Maddie, onun da umduğu gibi güldü. "Zaten şu anda bize bir faydası yok."

Mac ona dehşet dolu bir bakış fırlattı. "Kendi adına konuş." Sevgili karısı gülmekten kırılmıştı.

Onu gülerken görmekten memnun olan adam kamyonundan indi ve onu almak için etrafından dolaştı. "Bana tutun, aşkım."

Kollarını adamın boynuna doladı ve adam onu kamyonundan çıkarıp kollarına alırken ona tutundu.

Genç görevlilerden biri onlara kapıyı açtı. "Hoş geldiniz Bay McCarthy. Bavullarınız için yardımcı olabilir miyim?"

"Evet, lütfen," dedi Mac. "Arka koltukta."

"Çok iyi. Hemen getiriyorum ve sizin için kamyonu park etmekle ilgileneceğim."

"Teşekkür ederim," dedi Mac ve Maddie için ekledi, "Anahtar kartı gömleğimin cebinde, eğer benim için alırsan."

Mektubu aldı ve ailesinin bir yıl önce eski oteli modernleştirme çabalarının bir parçası olarak kurduğu yeni elektronik okuyuculara tuttu. Odaları üst kattaydı. İkinci kattaydı ve ailenin marinasına ve geniş Tuz Göleti'ne bakan bir balkon vardı.

Mac Maddie'yi nazikçe yatağa bıraktı ve manzarayı içeri almak için perdeleri açmaya gitti.

"Başka bir oda istemeliyiz," dedi Maddie. Adam şaşırması bir halde ona döndü. "Neden?"

"Dinlenmeniz gerekirken işinize bakmamalısınız."

"Sorun değil. Biz buradayken marina başkasının sorunuymuş gibi davranacağım. Ayrıca, sevgili karım etrafımda olup dikkatimi dağıtırsa, burayı fark etmem bile."

"Fazladan hamile olan karın bugünlerde dikkatini dağıtacak pek bir şey yapamıyor."

Görevliden bavulları aldıktan sonra Mac ona on dolarlık bir banknot uzatarak kapıyı kapatıp kilitledi ve kadının yanına, yatağa uzanmaya gitti. "Bu Kesinlikle doğru değil. Sevgili eşim benimle aynı odada bulunarak, nefes alarak, bana bakarak dikkatimi dağıtıyor. Bana erimiş karameli hatırlatan o gözler. Çocuklarımıza harika bir anne olarak dikkatimi dağıtıyor - halihazırda sahip olduklarımız ve partiye katılmayı beklerken çok iyi baktığı iki çocuğumuz."

"Bu işte çok iyisin."

"Neyde iyiyim?"

"Karınızın pek bir şey yapamadığı için kendini daha iyi hissetmesini sağlamak."

"Karımın her konuda daha iyi hissetmesini sağlamak benim en önemli işim."

"Yapabilmeyi özlüyorum, bilirsin işte..." Kaşlarını imalı bir şekilde salladı.

"Söyleme, yoksa isterim. Düşünme bile, yoksa isterim."

"Ne demeyeyim? Seksi özlediğimi mi?"

Mac inledi, aylardır sahip olamadıkları bir şeyle hemen ilgilenmeye başlamıştı.

"Gerçekten uzun bir yaz olacak."

"Çabuk geçer," dedi Mac, bunun doğru olması için dua ederek.

"Sizi bilmem ama David bize yapamayacağımızı söylediğinden beri tek düşünebildiğim şey bu."

Mac kulaklarını kapattı. "Bana bunu da söyleme."

Yan yattı ve şu bakışlarla onu inceledi güzel gözleri onun tam kalbini görüyordu. "Bahsi kaybettin mi?"

"Hayır," dedi, bunu sormasına bile kızarak.

Kaşları kalktı. "Kimse bakmazken duşta bir kez bile mi?"

Ondan önce, Mac kaşları hiçbir zaman özellikle seks. Onunki öyleydi. Onunla ilgili her şey

Ona seksi. "Bir kez bile değil ve bunu sorman bile beni dehşete düşürdü. Peki ya sen?"

Kızın homurdanarak gülmesi onu gülümsetti. "Öncelikle, denesem bile ona ulaşamam-"

"Dene." Nefes borusunu sıkıştıran destansı arzu dalgası tarafından boğulan Mac, kendini bir dirseğinin üzerine itti. "Hemen şimdi. Dene de göreyim."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." "Bu harika bir fikir. Yap o zaman."

"Mac."

"Lütfen mi? Yapıp yapamayacağını öğrenene kadar başka bir şey düşünemeyeceğim."

Sinir bozucu bir kahkaha attı ve bu kahkaha onu bunu gerçekleştirme konusunda daha da kararlı hale getirdi.

Ona yaklaştı ve elini bebeğin kocaman yumrusunun üzerine koydu. Şimdiden, doğduğu günden bu yana büyüktü. Hailey ve Mac'i teslim etti. "Senin bir meydan okumadan geri adım attığını hiç görmedim. Şimdi de başlama."

"Bunu senin önünde yapabileceğimden emin değilim."

Tek başına sözcükler onu hiç bu kadar tahrik etmemişti. "Maddie, tatlım, eğer bunu yapmazsan seni istemekten öleceğim."

"Geçenlerde bana öleceğini düşündürdükten sonra ölmekten bahsetme."

"Tedbirli olmak üzmekten iyidir."

Gözlerini devirdi. "Senin bu manipülatif yönünü daha önce hiç görmemişim."

"Evet, öyle." Elini bacağına götürdü ve elbisesinin eteğini beline kadar çekti. Sonra elini uzattı ve istediği yere indirdi,

ulaşabildiğini fark etti. "İşte. Artık biliyorsun."

"Şimdi durma."

"Yapmak zorundayım! Yapmamam gerek-"

Mac onun elini kendi eliyle kapatıp bacaklarının arasındaki sıcaklığa bastırdı ve eğilip boynunu öptü.

"Durmak zorundayız."

"Biliyorum," dedi nefes nefese, "ama bunu hiç istemiyorum."

"Yapmak zorunda değilsin." Elini adamın pençesinden kurtardı ve şortunun üzerinden sertleşmiş sikini okşadı.

"David seks yok dedi. Bu konuda hiçbir şey söylemedi."

"Bu seks sayılmaz mı?"

"Kesinlikle sayılmaz."

"Doğru. Bu bir aperiitif gibi. Endişelendiği şey ana yemek."

Onun benzetmesi karşısında çaresiz bir kahkaha boğuldu. "Madem bunca zaman meze yiyebiliyorduk, neden değil mi?"

"Çünkü sana yaklaşmaya korkuyordum. Ben gerçekten, gerçekten

Ana yemek için açlıktan ölüyorum." "Çok özür dilerim, Mac-"

Kız bu düşüncesini tamamlayamadan onu öptü. "Aşkım, üzülmeni gerektirecek hiçbir şey yok. Ne yaptığına bir bak. Orada iki küçük hanımefendi yetiştiriyorsun.

Sen tam bir baş belası tanrıçasın. Sen bebek yaparken yapamadıklarımız için asla özür dileme."

"Bundan sonra başka bebek büyütmeyeceğime göre."

"Daha az konuşma." Elini kapatırken onu öptü onunkiyile. "Ve bundan daha fazla."

Onu okşamaya devam etti. "Bunu sevdim."

"Benim de. Hiçbir şey almayacak."

"Bırak ben yapayım."

"Bu sözler yeterli olabilir."

Maddie adamın şortunun düğmelerini çekerken güldü, eli adamın inanılmaz sertlikteki sikinin ucuna değdi.

Mac bir an için bunun tek başına onun işini bitireceğini düşündü. Her nasılsa, kadının yumuşak eli shaftının etrafına dolanana kadar dayanmayı başardı.

"Madeline."

Sıktı ve okşadı. "Evet, Malcolm?"

Hepsi bu kadardı. O kadar sert boşaldı ki kalbi neredeyse duracaktı. "Vay anasını." Mac gözlerini

açtığında

Maddie kontrolsüzce gülüyordu. "Bu kadar komik olan ne?"

Maddie kahkaha patlamaları arasında, "Yoksunluk konusunda berbatız," dedi.

"Çok fena emiyoruz."

"Emmek deme."

"Fuck ile kafiyeli olduğu için mi?"

Her ikisi de gülmekten çaresiz kalana kadar onu da yanına alarak kendini tekrar kaybetti. Uzun zamandır gülmedikleri kadar çok güldüler.

Onun kahkaha gözyaşlarını silmek için uzandı, elini onun tatlı yüzünde bıraktı. "Kız kardeşimin bir konuda haklı olduğunu söylemekten nefret ediyorum."

"Aynen. Bu tür şeyleri itiraf etmek inandığımız her şeye aykırıdır. Ancak."

"Haklıydılar. Buna ihtiyacımız vardı."

"Buna ihtiyacımız var ve aperiatiflere de ihtiyacımız var."

"Mezelerin büyük bir hayranıyım," dedi. "Aslında bunlar benim yeni favori yiyeceklerim ve daha fazlasını yemek için sabırsızlanıyorum."

"Seni öpebildiğim için çok mutluyum. Şimdilik ihtiyacım olan tek meze bu." Maddie'nin gülümsemesi dünyada en sevdiği şeydi, özellikle de kendisine yönelik olduğunda. "Neden birbirimizden uzak kalabileceğimizi düşündük ki? diğer?"

"Denedik. Gerçekten denedik."

"Senden uzak durmam gerekiyormuş gibi hissetmekten nefret ediyorum.

Bu benim istediğim ve ihtiyaç duyduğum şeyin tam tersi."

"Aynen bebeğim. Senden uzak kalmak işkence gibi. Aslında bunun stresimi artırdığını düşünüyorum."

"Ben de öyle. O zaman bunu yapmayalım. İddiayı da unut. Eğer rahatlamak istersen, ben senin kızınım."

"Evet, öylesin. Benim en iyi kızım."

"Tanıştığımız gün seni uzaklaştırmaya çalıştığımı hatırlıyor musun?"

Hayatının en önemli gününü hatırlarken kıkırdadı.

"Kırılğan egomu çok zorladın."

"Oh, lütfen. Egonuz son derece sağlıklıydı ve hala da öyle."

"O gün bazı sert darbeler aldı."

"Sadece beni dinlemediğin için çok mutlu olduğumu bilmeni istiyorum."

"Beni etrafta istemediğini bilsem bile, senden ya da Thomas'tan uzak duramazdım."

"Seni yanımda istemekten korkuyordum. Kendime ve Thomas'a bakmaya o kadar alışmıştım ki, sana yaslanma fikri, senin yanımda olmana alışmak ve sonra senin gitmen."

"O zamanlar asla gitmeyeceğimi bilmiyordun. İstediğim ve ihtiyacım olan her şey burada, tek bir yerdeyken nasıl gidebilirdim ki?"

"Canımdan çok sevdiğim oğlumla birlikte gelen güzel paket?"

"Umarım başlangıçta sana nasıl davrandığımı bilmene rağmen, sana, bu hayata, ailemize ve sahip olduğumuz her şeye çok ama çok minnettarım."

Onun yüzünü okşadı ve elini yumuşak saçlarında gezdirdi. "Ben de sana minnettarım. Her şeyin gerçekleşmesini sağlayan sensin."

"Bunu birlikte gerçekleştiriyoruz."

"Evet, öyle." Bacağını onunkinin arasına kaydırđı ve boynuna bir dizi stratejik öpücük yerleştirdi yumuşak kalçasını avuçladı. "Biraz daha öpüşmeye ne dersin? mezeler?"

Maddie, adam onu tam orasından öptüğünde her zaman olduğu gibi ürperdi. "Ben buna varım."

CHAPTER 14

A Jordan ona acele etmesini söyledikten sonra Mason sırtarak
Onunla tanıştığından beri delirmişti. Eastward
Look'a doğru sürmesi gerekenden çok daha hızlı
sürdü.

Ama her neyse. Uyanık olduğu saatlerin çoğunu Gansett kasabasına ayırmanın çok az avantajı vardı. Sonuçsuz hız yapmak kesinlikle bunlardan biriydi. O
acil durum ışıklarını yakma isteğine direndi,
Bir kadına daha hızlı ulaşmak için ışıklarını kullanma fikri
üzerine kendi kendine gülüyordu. Bu yeterince uzak
olmadığı bir çizgiydi.
geçmeye gitti. Yine de. Eastward Look'a ulaşmak
muhtemelen on beş dakika sürmesi gerekirken sekiz dakika
sürdü.

Ele geçirilmiş bir adam gibi araba yoluna daldı ve bu
muhtemelen uygun bir tanımlamaydı. Çünkü başka hangi
Otuz beş yaşındaki bir adamın bir kadın için aklını
kaçırmasının kesinlikle daha iyi bir açıklaması olabilir
miydi?

Jordan evden çıktı, siyah saçları aşağıdaydı.
Omuzlarına sarılmış, heyecandan gözleri büyümüş ve
gülümsemesi daha da büyümüş bir halde arabasına doğru
geliyordu.

Mason her şeyi dikkatle izlerken kıpırdamadan
duruyordu.
giydiği fırırlı bluzun ve dar kot pantolonun detayları. Ama

asıl gösterişli olan çarpıcı yüzüydü. O
Onun için kapıyı tutmak için dışarı çıkmalıydı, ama o
içerideydi.

O daha düşünmeden arabaya bindi ve pahalı bir parfümün kendine özgü kokusunu da beraberinde getirdi.

Ona sırtıttı. "Seni ve askıyı gördüğüme sevindim."

Mason ona sadece bakabiliyordu. Bu inanılmaz güzel, akıllı ve seksi kadın onunla nasıl ilgileniyordu?

"İyi misin?" diye sordu, kaşları çatılmıştı.

"Sanırım iyiyim."

"Öyle mi düşünüyorsun? Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," dedi homurdanarak. "Hiçbir şey."

Gülümsemesi daha da büyüdü. "Bu doğru mu?"

"Uh-huh." Mason'ın beyni onu görünce allak bullak olmuştu ve cipi geri vitese takmak, sürmek ve hatırlamak için kendini sersemlemiş halinden kurtarmak zorunda kaldı nereye gittiğini ve kendi adının ne olduğunu bilmiyordu. Kahretsin, bu kötüydü ve her saniye daha da kötüye gidiyordu. Ona umursayıp umursamadığını sor.

"Nereye gidiyoruz?"

Hiçbir fikri yoktu. "Üstümü değiştirmek için eve gitmeliyim, sonra ne yapmak istediğimize karar verebiliriz. Tamam mı?"

"Elbette."

"Evimin ne durumda olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Jordan'ın seksi kahkahası, Mason'ın vücudundaki her hücreyi elektriklendiren bir arzu paratoneri gibiydi. Tanrım! Merhamet, bu gidişle onun ölümü olacaktı. "Sen pasaklı mısın?"

"Aslında pasaklı olduğumu söyleyemem ama sürekli çalışınca her şey dağınık oluyor."

"Ben pasaklı biriyim. Nikki'ye sor. Bu onu deli ediyor. O bir temizlik manyağı. Bana göre hayat, sürekli temizlik yapmakla uğraşmak için çok kısa."

"Katılıyorum, ama ben kirli iş yapmam."

"Genel olarak mı, yoksa hala temizlik işlerinden mi bahsediyoruz?"

Mason uzun ve derin bir nefes verdi. "Bunu bilerek yapıyorsun, değil mi?"

"Ne yapıyorsun?"

"O kadar seksi oluyorsun ki başımı döndürüyor, düğmelerime basıyor ve şu anki halimle araba kullanmamam gerektiğini düşündüren müstehcen laflar ediyorsun."

"Şu anki durum nedir?"

"Bunu tartışamam."

"Neden olmasın? Konu çok mu zor?"

Sıkıca kenetlenmiş dişlerinden çıkan alçak hırıltı onu histerik bir şekilde güldürdü. "Sen tam bir veletsin."

"Hayatım boyunca bana böyle söylendi."

"Neden bunu bir iltifat olarak algıladığından şüpheleniyorum?" "Başka nasıl algılayabilirim ki?"

"Çocukken tam bir terör estirmiş olmalısın." "İşleri ilginç tuttum."

Mason güldü, ondan hoşnuttu ve onunla birlikte olmaktan heyecan duyuyordu.

bir kadın tarafından sevindirildiğinde, dümdüz olmuş ve kalbi kırılmıştı. Bu yıllar önceydi, ama asla Sevdiği kadın tarafından terk edilmenin nasıl bir his olduğunu unutmuştu.

Jordan'ın Kayla'dan farklı olduğunu düşünmek istiyordu ama bunu bilecek kadar zeki ve bilgeydi.

Hayatının diğer tarafında geçen bir kadın için bu kadar heyecanlanarak büyük bir risk aldığını ülke. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Tabii."

"Ne zamandır buradasın?"

"Bilmiyorum."

Mason buna ne cevap vermesi gerektiğini düşünürken direksiyonu daha sıkı kavradı.

"Neden?"

"Sadece burada tehlikeli bir görevde olup olmadığımı merak ediyorum." "Nasıl yani?"

Mason garaj yolundan sağa döndü ve eski model bir arabayı restore ettiği ahır benzeri garajın önüne geldi. Mustang'i "boş" zamanlarında kullanıyordu. Haftalardır arabaya dokunmamıştı. Motoru durdurduktan sonra, koltuğunda dönüp

Jordan'a baktı, Jordan da onu öldüren iri kahverengi gözleriyle ona bakıyordu. "Senden hoşlanıyorum. Burada her ne yapıyorsak hoşuma gidiyor. Dün geceyi sevdim, hem de çok. Ama benim

Bunun devam etmesine izin verip gerçek hayatınıza döndüğünüzde ezilmek istemezsiniz."

Jordan onun endişelerini ciddiye alıyor gibi görünerek bunu düşündü. "Söylediklerinizi duyuyorum ve benimle ilişkiye girmenizin bir hata olduğunu ilk söyleyen ben olurum.

Riskli bir teklif, özellikle de şu anda. Hayatım şu anda biraz karışık. Teknik olarak hala biriyle evliyim.

kötü huylu bir narsistim ve gerçekten istemediğim halde programıma devam etmezsem yapım şirketim tarafından dava edilebilirim.

istiyorum. Yani evet, ne dediğinizi anlıyorum."

Ona baktı, delicesine savunmasız görünüyordu ve devam ederken onun bakışlarını tuttu. "Ama mesele şu ki Mason, senden gerçekten hoşlanıyorum ve sadece hayatımı kurtardığın için değil. I

Seninle konuşmak, damarına basmak ve seni öpmek hoşuma gidiyor. Seninle birlikteyken hissettiklerim hoşuma gidiyor."

"Benimleyken nasıl hissediyorsun?" Sorduğu için kendine on çeşit aptal diyordu ama bilmek zorundaydı.

"Rahat. Güvenli. Eğlenceli. Eğlenceli. Uyarılmış."

Mason gözlerini kapattı, derin bir nefes aldı ve bırakmadan önce uzun bir süre tuttu.

"Bunlar kocamla çok uzun zamandır yaşamadığım şeyler. Bazılarını hiç yaşamadım."

"Hangileri?"

"Onun yanında kendimi hiçbir zaman güvende hissetmedim ve bir süre önce eğlenceli olmayı bıraktı. Ben de

Yıllardır onun etrafında olmaktan rahatsızım ve bir sonraki adımda ne yapacağı konusunda sizi tedirgin eden biri tarafından tahrik edilmek çok zor. Sizi onunla kıyaslamak istemiyorum, çünkü kıyaslanacak bir şey yok. Sadece seninle birkaç gün içinde yıllardır yaşadığımdan daha

fazlasını yaşıdığımı söylüyorum.
onunla birlikte."

"Neden kaldın, tatlım?"

"Sana nasıl yetiştirildiğimi anlatmıştım, bizim için kavga eden boşanmış ebeveynler arasında mekik dokuyordum. Ben istemedim.

boşanmak. Bu kelimeden ve beraberinde getirdiği her şeyden nefret ediyorum. Brendan'la evlendiğimde, bunun sonsuza dek süreceğini düşünmüştüm. Gerçekten öyle düşünmüştüm. Benim için ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

boşandık. Ama sonra kariyeri yükselişe geçti ve ben onunla birlikte gelen her şeyle rekabet edemedim."

"Hiç kimseyle ya da hiçbir şeyle rekabet etmek zorunda kalmamalısın. Seni ilk sıraya koymalıydı."

"Bir süre öyle oldu ama ikimizi de ünlülerin hayatı yuttu. Size yalan söylemeyeceğim. Bir süreliğine eğleneliydi.

Jane olmayı seviyorduk, ki bu basının bize verdiği aptal çift ismiydi. Parayı ve avantajları seviyorduk.

kıyafetleri, fotoğraf çekimlerini ve ciro anlaşmaları. Yüzeysel şeylere kendimi kaptırdığım ve evliliğin benden uzaklaşmasına izin verdiğim için kendi payıma düşen suçu üstleniyorum. Bir gün uyandım ve artık onu tanımadığımı fark ettim ve eminim o da aynı şekilde hissediyordu benim hakkımda."

"Sonunda olanlar hiçbir şekilde senin hatan değildi. Bana bunu bildiğini söyle."

"Biliyorum. Kırık bir kolu, beyin sarsıntısını ya da iyileşmesi haftalar süren yarık bir dudağı hak edecek hiçbir şey yapmadım."

Mason, onun bu kadar kötü durumda olduğu düşüncesiyle öfkeleni.

Bir zamanlar sevdiği adamın elinden yaralanmıştı. "Hangi kolunu kırdı?"

"Bu." Sağ ön kolunu işaret etti. "Bana temiz bir kırılma olduğu söylendi ama hiç olmadığı kadar acıttı."

"Sana askı mı taktırdılar?"

Yüzünün yan tarafı küçük, hüzünlü bir gülümsemeye dönüştü. "Hayır, ön kolum olduğu için tamamen hareketsiz kalması gerekmiyordu. Sadece dirseğimin önünde biten bir

alçı gerekiyordu."

Mason elini orta konsola uzatıp
Elini sağ kolunda kocası tarafından kırılan yerin üzerine
koydu. "Bunu nasıl yaptı?"

"Kolumu tuttu ve kaçmaya çalıştığımda kemik kırıldı."

"Burada olsaydı senin kolunu kırdığı gibi ben de onun boynunu kırardım."

Hâlâ kolunun üzerinde duran elini örttü; elinin sıcaklığı, kolunu saran soğuğa nüfuz etti.

Kocasının onun kolunu nasıl kırdığını duyunca onu ele geçirdi. "Hayatının geri kalanını hapiste geçirmene değmez."

"Seni bir daha asla incitemeyeceğini bilmek buna değer."

"Beni bir daha asla incitemeyecek, Mason. Buna izin vermeyeceğim. I

videodan sonra ona geri dönmemeliydim."

"Tüm bunlar için herhangi bir şekilde kendini suçluyorsan, bu beni mutlu etmeyecek."

"Kızdığın zaman çok tatlı oluyorsun." "Ona kızgınım, sana değil."

"Bunu biliyorum." Ona şöyle bir baktı. "Yani cevap vermek gerekirse

Asıl soru, biraz dağılmış durumdayım ve hayatım bir enkaz, ama senden gerçekten hoşlanıyorum ve bugün seni görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ben de seni görmek için sabırsızlanıyordum. İşten normalde çıkacağımdan saatler önce çıktım."

"Başın belaya girecek mi?"

"Umurumda bile değil."

Gülümsedi. "Tamam o zaman."

"İçeri gelmek ister misin?"

"Uh-huh."

Hiçbir şeye karar vermemişlerdi, ama o daha fazlasını öğrenmişti.

evlendiği pislikle neler yaşadığını anlattı. O adamın yüzünü hiç göstermemesini umuyordu.

Çünkü Mason o sersemin sıska boynunu kırmayacağına güvenemezdi.

Jordan'ın çocukluğunu ve çirkin bir boşanmayla nasıl parçalandığını duyduktan sonra Mason sadakat, bağlılık, barış, uyum ve koşulsuz sevgi gibi onun için önemli olan şeyleri anladı. Nasıl

Evlendiği adam onun hakkında bunları bilmiyor olabilir miydi?

Bu senin soğukkanlılığını koruman ve kendini koruman mı?

yıkımdan? Jordan'la birlikte evinin kapısına doğru yürürken içindeki ses, mantığın sesi onu çileden çıkarıyordu.

Gansett'te yaşayan çoğu insan evlerini kilitleme zahmetine katlanmazdı ama o bunu yapmıştı çünkü

En kötü anlarında pek çok insanla etkileşime girmişti. Onlardan birinin sorun çıkarmak için kendisini evde aramasını istemiyordu. Blaine de aynı şekilde hissediyordu.

Jordan'ın etrafından dolaşarak kapının kilidini açtı ve onu önden içeri buyur etti. "Kendini evinde hisset. Ben hemen çıkıyorum."

"Üstünü değiştirmek için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Sanırım bu sefer hallettim, ama bir dahaki sefere yardım edebilirsin." Aslında kendini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı,

çünkü bu durum o kadar kontrolden çıkmıştı ki

O kadar hızlıydı ki, zar zor yetişebiliyordu. O, şöminenin her iki yanındaki duvarları kaplayan raflarda çerçeveli fotoğraflara ve kitaplara bakmak için dolaşırken, Mason yatak odasına gitti, kapıyı kapattı ve düşüncelerini toplamak için arkasına yaslandı.

Hayatının altüst olduğunu söyleyerek onu uyarmıştı. Ama sonra onun yanındayken nasıl hissettiğini anlatmıştı ve bu onun felaketi olmuştu. Kendini güvende, rahat ve tahrik olmuş hissettiğini. Hiç şüphesiz, o şimdiye kadar tanıştığı en seksi kadındı ve gülünecek kadar onun liginin dışındaydı.

Ancak gülmüyordu.

Askıyı çıkardı, dirseğini hareket ettirmeye çalışırken yüzünü buruşturdu ve üniforma gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

Uyuşmuş sol eli işbirliği yapmayı reddedince hayal kırıklığına uğradı, beyaz gömleğini yukarı ve başının üzerine çekti. Elini sallayarak tekrar hissetmeye çalıştı, bir yandan da beceriksizce

kemeriyle, pantolonunun düğmesiyle ve iş botlarıyla. Bir tişört ve şort giydiğinde

En basit şeyleri yapmak için harcadığı çabadan dolayı iyice sinirlenmiş ve acı çekiyordu. Belki de Jordan'ın ona yardım etmesine izin vermeliydi.

Hayır, yapmamalıydı.

Peki oyun planın nedir, spor?

Hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği onunla birlikte olmak istediği ve elde edebileceği her şeyi kabul edeceğiydi.

Eğer

romantik felaketlerden birine daha dönüştüğünde, bununla başa çıkacaktı. Hiçbir şekilde

Onunla geçirdiği her saniyenin tadını çıkarmayacaktı.

Gelecek kendi başının çaresine bakmak zorundaydı, çünkü şu anda ilgilenmesi gereken çok daha önemli şeyler vardı.

Ona geri dönmek için sabırsızlanıyordu, kapıyı açtı ve oturma odasına çıktı, onu tamamen çıplak ve kanepeye uzanmış görünce durdu.

"Yapabileceğimiz bir şey düşündüm."

Bir an için, Mason onun gerçekten

Beyni bir şeylere yetismeye çalışırken dilini yuttu.

ne olduğunu anlayamıyordu. Çıplak göğüsler ve

kilometrelerce uzanan pürüzsüz, bronz ten onu öylesine büyülemişti ki, beyninde göğüslerle, tenle, bacaklarla ve kadının yüzündeki yaklaşan bakışla ilgili olmayan başka bir düşünce bulamıyordu.

O şeytandı.

En güçlü mıknatıslar tarafından çekilen metal bir nesne gibi ona doğru ilerlerken bu düşünce diğerlerinin gözünden kaçtı.

Kollarını ona uzattı.

Kadının uzattığı çok sayıdaki daveti kabul etmeden önce tişörtü kafasına geçirdi ve aşağı indi

Onun iki katı büyüklüğünde olduğu için onu ezmemeye özen göstererek üzerine çıktı.

"Hey," dedi.

"Ne oldu?"

Pelvisini adamın ereksiyonuna doğru bastırdı. "Sen söyle."

Söylemek istediği şeyler vardı, örneğin bu çok hızlı gerçekleştiğini, bunu bir kez yaptıklarında asla geri alamayacaklarını söyledi. Hâlâ evli olduğundan bahsetmiyorum bile.

Ancak, kollarında çırılçıplak ve bir kadının olabileceğinden çok daha seksi bir haldeyken bunların hiçbirini söylemedi. Onun yerine, dün gecedan kalan ve şu anda neler olduğunu hayal ederek saatlerce uyanık kalmasına neden olan kavurucu öpücüklerden birine doğru ilerledi.

Kadının göğüslerini göğsünde hissettiğinde inleyip ulumak istiyordu ve o kadar hızlı sertleşmişti ki başı dönüyordu. Beş dakika önce biri ona şu anda meme ucunun ağzında olduğunu söyleseydi, Mason deli olduklarını ya da aşırı aktif hayal gücünün onun önüne geçtiğini söyledi.

Ama onun önüne geçen tek şey oydu ve şimdi ona yetişmeye ve bunu yapmaya kararlıydı. onun için iyi oldu. "Bekle," dedi, yüzünü görebilmek için geri çekilerek.

"Dayanıyorum."

"Daha sıkı." Kızın kolları boynuna dolanırken, sağ kolunu kızın altına soktu ve onu da yanına alarak ayağa kalktı.

"Bu çok sıcak, Şef."

"Öyle mi?"

"Uh-huh." Boynundaki bir tendonu ısırdı ve bu his doğrudan, onu kanepede çıplak gördüğü andan beri patlamanın eşiğinde olan sikine gitti. "Nereye gidiyoruz?"

"Daha rahat bir yer." Mason onu yatak odasına götürdü, burada ekstra uzun bir kral yatak onlara yayılabilecekleri bir oda. Bunu onun için unutulmaz kılmak, ona hak ettiği şekilde davranmak için odaya ihtiyacı vardı.

tedavi edilmek istiyordu. Kocasının onu nasıl incittiğini duyduktan sonra, ona o pisliğin varlığını unutturacak türden bir zevk vermek istiyordu.

Belki de geçmişte birlikte olduğu diğer kadınlar onu buna, hayatının asıl olayına hazırlayan kostümlü provalardı. Sağ dirseğinin üzerine yaslanarak sol eliyle uzandı ve yüzündeki bir tutam saçı düzeltti. Uzun bir süre boyunca sadece ona baktı, gözleri onun her bir güzel santiminde ziyafet çekiyordu. Eli hareket etti dolgun göğüslerini ve düz karnını okşamak için yüzünden göğsüne doğru ilerliyor.

"Bekle, askı, kolun..." "Şşşt,

kolum iyi."

"Mason."

Kolunu unutturmak umuduyla onu öptü. Şüphesiz, bunun için iki eline de ihtiyacı vardı. Öpücük ikisi de daha fazlası için gerildikçe hızla çaresiz ve muhtaç hale geldi. "Sakin ol, bebeğim. Güzel ve kolay." Öptü Boynunun zarif uzunluğu, dilini boğazının dibindeki hassas oyukta kullandıktan sonra aşağı inerek köprücük kemiği boyunca ve kolunun iç kısmından öptü, Cildinin yüzeyinde tüylerin diken diken olmasına ve meme uçlarının gerilmesine neden oldu.

"Bunu bilerek mi yapıyorsun?"

"Ne yapıyorsun?" Kızın yumuşak teninin kokusunu içine çekti ve sağ elindeki noktayı işaretleyen küçük yumruyu öptü.

kırığın meydana geldiği önkol. "Beni delirtiyor."

"Evet, bunu bilerek yapıyorum."

Bir kahkaha attı. "Bu çok kaba." "Hayır, değil."

"Evet, öyle."

"Şşşt, rahatla. Gözlerini kapat ve sadece nefes al." "Sen bunu yaparken nefes alamıyorum."

"Dene." Göğüslerini avuçladı ve başparmaklarını sıkı meme uçlarının üzerinde gezdirdi. "Nefes alışını göreyim."

Ürpererek derin bir nefes alıp verirken Jordan'ın vücudu titriyordu.

"Tekrar yap."

Ona sert bir bakış attıktan sonra derin bir nefes daha aldı.

"Burada astım krizine izin yok, o yüzden nefes almaya devam edin. Sadece en iyi sebepler için nefessiz kalmanı istiyorum." O

başparmaklarıyla meme uçlarını okşamaya devam etti, onun nefesini kesen, inleyen ve keskin küçük tırnaklarını sırtına batıran şeyin ne olduğunu keşfederken altında kıvranmasını sağladı. Başını eğerek meme ucunu ağzına götürdü ve kız altında kıvrılırken uzun dakikalar boyunca diliyle yaladı, emdi ve okşadı. Sadece kalçalarının onunkilere yaptığı baskı onu yatağa sabitledi.

Sonra taraf değiştirdi ve her şeye yeniden başladı.

Jordan haykırdı ve coşkusuyla neredeyse kafasındaki saçları koparacaktı. "Mason."

"Ne var tatlım?"

"Bana işkence ediyorsun." "Hayır, yapmıyorum."

"Evet, öylesin."

Sağ kolunu kızın bacağına altından geçirip omzuna doğru kaldırdı. "İstediğin bu mu?" diye sordu dilini onun tatlılığının içine gömerken. Tanrım ama o çok tatlıydı. ve ıslaktı. Aleti o kadar sertleşmişti ki canı yanıyordu ama ona odaklanmaya devam etti. Her şey onunla ilgiliydi.

"Lütfen."

Sesinin çaresiz tonu onu heyecanlandırmıştı. Onun gibi bir kadını çaresiz bırakabilmesi

Diğer kadınlarla seks yapmaktan daha tatmin ediciydi. "Bir şeye ihtiyacın var mı, tatlım?"

İçi hava dolu, anlaşılmaz bir ses çıkardı. En azından nefes alıyordu.

Mason dikkatini kızın klitorisinin sıkı düğümüne odakladı ve iki parmağını kızın içine sokarken onu ağzına çekti.

Bu kombinasyon onu neredeyse bir çılgılık atmaya zorladı.

Onu da kendisiyle birlikte uçurumdan aşağı sürükledi ve saçlarını avuçlayışından neredeyse kel kalmasına neden oluyordu.

Kadın nefes nefese kaldığında, adam bir prezervatif bulmak için ayağa kalktı, şortunu indirdi ve taktı.

Onun üzerine eğildi ve karnına bir öpücük kondurarak sarsılmasına neden oldu.

Gözlerini açtığında onu izlediğini gördü, ona yetişmesini bekliyordu, ereksiyonuna odaklandığında gözlerinin nasıl açıldığını gördü. "Bu sığmayacak."

CHAPTER 15

Mason güldü ve göğüslerine doğru öpücükler kondurarak her birine daha fazla ilgi gösterdi. "Evet, öyle olacak. Sana göstermeme ne dersin?"

"Bilmiyorum. Her tarafının büyük olduğunu düşünmüştüm ama bu şey oldukça korkutucu."

Mason sessiz kahkahalarla sarsıldı. "Kendisine 'şey' denmesinden rahatsız oldu."

"Benim yerimde olsaydın, buna ne isim verirdiniz?"

"Size neler yapabileceğini gösterdikten sonra daha iyi bir isim bulmanıza izin vereceğim."

"Tamam, koca adam, elinden geleni yap."

"Sana elimden gelenin en iyisini vermeyi tercih ederim." Mason onun üzerine eğilmiş, vücudundan gelen şiddetli acıyı görmezden gelmeye çalışıyordu.

Elleriyle onun yüzünü çerçeveleyip tatlı dudaklarını öperken sol dirseğini bıraktı, kalçalarını kaldırıp ona vermeye hazır olmadığı bir şeyi ararken daha fazla öpücükle gerilimi artırdı. "Gözü bu kadar korkmuş biri için çok heveslisin."

"Bu senin hatan."

"Tatlım," dedi gülerek, "bunların hepsi senin suçun. Ben kendi işime bakarken gidip soyunan kimdi?"

Kaşlarını kaldırdı. "Şikayet mi ediyorsun?"

"Sayılmaz bile."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Bütün gün konuşacak mısın, yoksa bana neyden yapıldığını gösterecek misin?"

Meydan okuyan ses tonu onu daha da sertleştirdi, ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Gözlerini kapadı ve horlama sesi çıkardı. "Burada yaşıyorum."

Mason onu itti ve gözleri açıldı. Yüz ifadesindeki panik ifadesi, onun yetişmesine izin vermek için yavaşlamasına neden oldu. "Ne diyordun?"

"Uh."

"O da neydi öyle?" Bir kez daha hafifçe itti ve yıldızları görmesine neden olan sıkı bir dirençle karşılaştı. Kendini tutmak, bunu onun için harika kılmak için çaba sarf etti. "Rahatla, aşkım. Sadece rahatla ve beni içeri al."

"Deniyorum," dedi dişlerini sıkarak.

Mason sol elini klitorisini parmaklarının arasında yuvarlamak için kullanırken, daha derine kayarken tatlı meme ucunun başka bir tadı için başını eğdi.

"Hepsi bu, değil mi?" diye sordu nefes nefese. "Bu yarısı."

"Lanet olsun, şaka yapıyor olmalısın."

Mason onun yüzündeki şaşkın ifadeye yine kahkahalarla güldü. "Benden korkup kaçmayacaksın, değil mi?"

Klitorisini okşamaya ve meme ucunu çekiktirmeye devam ederken gülümsemesine neden olan anlaşılmas bir ses çıkardı,

Yaklaşan orgazmın işaretlerini hissedene kadar ona karşı tekrar tekrar sallanıyordu. Kadın haykırdıkça, kasları sikini sıkıca kavrarken, adam yolun geri kalanını da kadının içine soktu. Eğer hayatında, boşalırken onun içinde olmaktan daha iyi bir şey hissetmiş olsaydı, Mason bunu hatırlamakta zorlanırdı.

Zorlanmaktan bahsetmişken... Yüksekten indiğinde onu hâlâ sert ve hâlâ içinde bulduğunda, çarpıcı yüzünde delicesine savunmasız bir ifadeyle ona baktı ne ile ilgisi olmayan yerlerde ona dokundu

aşağıda oluyordu. Ona karşı nazik olmak, hak ettiği saygıyı göstermek için harcadığı çabadan dolayı kalbi ağrıyor ve kasları titriyordu.

"Sen..."

Mason başını salladı.

"Lanet olsun. Beni kıracaksın." "Hayır, kırmayacağım. Bana tutun."

Ellerini adamın omuzlarına koydu.

"Dizlerini kalçalarımın yanına koy."

"Neden?"

"Sadece yap."

Ona istediğini verdi ve ikinci bölüm için kendini açtı.

Mason'ın cep telefonu çaldı. Görmezden geldi. Lanet olası ev yanıyor olabilirdi. Hiçbir şey, hatta Gansett Adası'nın gördüğü en büyük acil durum, onu işini gücünü bırakıp o telefona bakmaya zorlayabilirdi.

"M-Mason, telefonun."

"Boş ver onu. Bana bak." Kızın bakışları kendi bakışlarıyla çarpışana kadar bekledi. "Bana bakmaya devam et."

"Ne... Nesin sen. Oh. Aman Tanrım."

Daha önce neredeyse tamamen içinden çıkmıştı. tekrar içine daldı. Kız gözlerini kırpıştırıp bakışlarını onunkinde sabit tutmaya çalışırken bunu birkaç kez yaptı ve ona elinden gelenin en iyisini yaptı; ta ki kız çığlık atıp sırtını tırmalayana ve ilk seferinden daha da sert boşalana kadar bunu tekrar tekrar yaptı.

Bu sefer kendini ona bıraktı, orgazm onun içine girerken ruhundan geliyor gibi görünüyordu, Bir saat gibi gelen bir süre boyunca boşalırken iki eliyle onun tatlı kıcını kavradı. Vay anasını.

Kendisi dışındaki tüm kadınlar için onu mahvetmişti.

Çenesinden aşağı akan salya mıydı? Jordan öyle olabileceğini düşündü ama bunu anlamak için elini hareket ettirecek ya da salyasının akıp akmadığını umursayacak gücü kendinde bulamadı. Adam hâlâ içindeyken, o da Birbiri ardına küçük orgazmlar yaşamaya devam ederken, birazcık salyadan çok daha büyük sorunlarla uğraşmak zorunda kalmıştı.

Az önce burada gerçekten ne olmuştu?

Ona tamamen sahip olmuş ve üç kez boşalmasını sağlamıştı. Zihni son olaylara yetişmek ve hayatında hiç Mason Johns'la yaptığı seksle kıyaslanabilecek bir seks yapmamış olduğu gerçeğini kavramak için yarışıyordu.

Yüce Tanrım. Onun yatağında olanlardan sonra bir daha normal yürüyebileceği için şanslı sayılırdı.

"Seni eziyor muyum?" diye sordu.

Jordan kollarını onun etrafında sıktı. "Hayır." Onu bırakmaktan ve çıkışın da girişteki kadar zor olup olmayacağını öğrenmekten neredeyse korkuyordu.

Mason'ın telefonu tekrar çaldı. "Lanet olsun. Buna bakmalıyım."

Jordan onun gitmesine izin verdi ve geri çekilmesine hazırlanmaya çalıştı, ancak hassas bedeni sanki dünyayı sarsan üç orgazm yaşamamış gibi ona tepki verirken ondan gelen seslere engel olamadı.

"İyi misin?" diye sordu, kaşları endişeyle çatılmıştı.

"Ne olduğumu bilmiyorum."

Gülümseyerek ağzındaki ve çenesindeki salyayı -evet, salyaydı- sildi ve sonra onu nazıkçe öptü. "Bu düşünceni bir saniye beklet." Telefonunu bulmak için ayağa kalktığı anda,

arkasına yakından bakma fırsatı buldu.

Şortunu yerden almak için eğildiğinde esneyen sıkı kalça yanakları da dahil olmak üzere, her biri ön taraf kadar kaslıydı. "Johns."

Tüm heybetiyle ayağa kalktı ve arayan her kimse onu dinlerken banyoya doğru yürüdü dedi. "Bunu bugün yapamam," dedi. "İsa'nın kendisi bile sorsa umurumda değil, bu bugün olamaz. Görevde değilim ve

ofisten uzakta. Ona sabah ilk iş olarak bununla ilgileneceğimi söyle ve sana saçmalamasına izin verme." Biraz daha dinledi. "Teşekkürler, Mona." Telefon görüşmesini bitirdikten sonra

Mason yumuşak bir sesle, "Siktir," diyerek banyonun kapısını kapattı ve bir dakika sonra sifonu çekti.

Tüm bu süre boyunca Jordan yatağında kıpırdamadan durdu, o güne kadar gördüğü en büyük aleti kaldırdıktan sonra kırılabileceği korkusuyla hareket etmekten bile korktu.

Banyodan çıktı, kadına önünü kuşbakışı gösterdikten sonra yatağa döndü ve yaralı kolunu kadının ortasına uzatarak ona sokuldu.

Jordan ilk defa koyu mor çürükleri gördü. dirseğini çevreleyen. Parmaklarını hafifçe çürüklerin üzerinde gezdirdi. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Belediye Başkanı bugün alamayacağı bazı rakamlar istedi."

"Saat neredeyse beş buçuk."

Mason bir kahkaha attı. "Blaine ve ben onun saati, telefonu ya da ona gerçek zamanı gösterecek herhangi bir şeyi yok. Bizi her saat arıyor ve atlamamızı bekliyor."

"Bu gece ona istediğini vermediğin için başın belaya girecek mi?"

"Umurumda bile değil. Görevde değilim ve bu gece onu düşünmekten çok daha iyi yapacak işlerim var."

"Ne gibi?"

Gülümsemesi yakışıklı yüzüne yavaşça yayıldı. "Bir aygır olduğunu kanıtlamak gibi."

"Sanırım aygır olanın sen olduğunu söylemek yanlış olmaz." "Hayır, hepsini ve daha fazlasını alan belalı sensin." "Ve sonuç olarak bir daha asla yürüyemeyebilirim."

"Yaralandın mı?"

Elini adamın yüzüne koydu, başparmağını gülümsemesinin yerini alan kaş çatma çizgisinin üzerinde yumuşattı.

tercih ettim. "Ben iyiyim. Sadece biraz şoka girdim." "Nasıl yani?"

"Üç kez mi? Böyle bir şey hiç olmadı."

"Olmadı mı?"

"Hayır."

Kadının defalarca memnun etmiş bir adamın kendini beğenmiş gülümsemesiyle parladı. Kadın onun kadını olduğundan değil, ama onu kesinlikle memnun etmişti. Hem de üç kez!

"Dörde çıkmak ister misin?"

"Henüz değil, ama sorduğun için teşekkürler."

"Sorun değil. Damızlık hizmetleri için her an hazırım."

Jordan güldü. "Bildiğim iyi oldu."

İri elini karnının üzerine koyarak ona bir kez daha -sanki hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi- ne kadar büyük olduğunu hatırlattı. "Sadece kayıtlara geçsin diye söylüyorum, seni kanepemde çıplak mı buldum?"

Kadın ona baktı. "Ne olmuş ona?"

"Hayatım boyunca gördüğüm en seksi şeydi." "Öyle miydi?"

"Evet, öyleydi. Sanırım bu hayattan çekip gitmeden önceki son saniyelerde kanepemde nasıl görüldüğüne dair her ayrıntıyı hatırlayacağım. Ve o kanepeye bir daha asla aynı şekilde bakmayacağım."

"Bir sır duymak ister misin?"

"Tüm sırlarını duymak istiyorum."

"Seni beklerken korkuyordum, seni ya da bunu yanlış değerlendirmediyimi umuyordum."

"Eğer korktuysan, bunu saklamak için çok iyi bir iş çıkardın. Bana bir salatalık kadar havalı, çıplak ve ateşli görünüyordun. Sanki benim için oraya konmuş bir tanrıça gibiydin."

"Bir kızın kırılgan egosuna iyi geliyorsun."

"Egonun kırılgan olması için hiçbir neden yok. Onunla cehennemi yaşadığını biliyorum ama sorun oydu. Sen değil."

"Bunu nereden biliyorsun? Bildiğiniz gibi, ben çığlık atan bir cadaloz eştim."

Başını iki yana salladı. "Hayır, değildin. Sen böyle biri değilsin. Sinirlendiğinde muhtemelen sessizleşirsin. Bağırmağa başlamazsın."

Şaşırmış bir halde, "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Tahmin etmem gerekirse, muhtemelen çok fazla bağırarak büyüdünüz, bu da karşı tarafa yöneleceğiniz anlamına geliyor.

Kendi hayatınızda işler sarpa sardığında verdiğiniz tepki." Kadın ona baktı, içgörüsünden rahatsız olmuştu.

"Haksız mıyım?"

"Evet, öylesin. Çığlık atmaktan ve kavga etmekten nefret ediyorum.

İster inanın ister inanmayın, drama uğruna dramadan nefret ederim. Beni ve Gigi'yi izledikten sonra bu size komik gelebilir.

dizi için drama üretiyordum ama hepsi sahte saçmalıklardı. Gerçek hayatımda drama beni hasta ediyor. Benim Bu olduğunda midem gerçekten acıyor."

"Hep böyle miydi?"

Başını salladı. "Birinci sınıfta çığlık atan bir öğretmenim vardı. O yıl boyunca karnım ağrıdı ve annemle babamın ayrıldığı dönemde o kadar kötüleşti ki annem bir keresinde beni hastaneye götürdü. Hiçbir şey bulamadılar. yanlış."

Onu kucağına almak için nazikçe çekiştirdi. "Çünkü her şey yanlıştı."

"Öyleydi ve çok uzun bir süre de öyle kaldı." "Onlar ayrıldığında sen kaç yaşındaydın?"

"Sekiz."

"Ve sen on sekiz yaşına girmeden bir gün öncesine kadar senin için kavga ettiler." İnanamayarak başını salladı.

"Evet. Annemin üstesinden gelmek için çok uğraştığı akıl sağlığı ve madde bağımlılığı sorunları vardı. Ona hiç rahat vermedi. Biz yazın buradayken velayetimiz

annemizde değil b y kannemizdeydi. Bir ilişkisi olan,
başka birinden  ocuk sahibi olan ve

O bizim velayetimiz altındayken acı çektirilen kişi oydu."

"Sen de acı ectin. Ona katlanamazken onunla birlikte yaşamak zorunda kaldın."

"Ona yaşattıklarıyla kıyaslandığında gerçekten hiçbir şeydi. Ona sokakta yaşayan bir esrarkeşmiş gibi davrandı, oysa durum hiç de öyle değildi. Kızım hastalıkları nedeniyle cehenneme döndü ve yıllarca şeytanlarıyla savaştı

Sonunda temizlendi ve doğru ilaçları almaya başladı." "Ama bu sen ve Nikki için çok geç oldu."

"O anda gerçekleştiği için mutluyduk. Onun mücadelesini izlemek çok zordu."

"Biraz ara vermen gerekiyor, tatlım."

"Beni bu konuda konuşmaya nasıl ikna ettin? Ben böyle şeyleri hiç konuşmam." Hele yeni tanıştığı bir adamla hiç. Bunun eğlenceyle ilgili olması gerekiyordu.

geçişler ve devam etmek, ama son bir saat içinde bundan çok daha fazlası haline gelmişti. Bunun farkına varmak onu tedirgin hissettirdi. "Sanırım gitmeliyim."

"Neden? Gitmen gereken bir yer mi var?" "Hayır, ama..."

"Ne?"

"Ben... Ben bilmiyorum."

"Kalmanı istiyorum. Tabii sen istemiyorsan."

"İstiyorum."

"Neden orada çok yüksek bir 'ama' sesi duyuyorum?"

"Sana sürekli hayatımın darmadağın olduğunu ve senin gerçekten çok iyi bir adam olduğunu söylemem gerekiyormuş gibi hissediyorum Mason. Ben korkuyorum."

Parmaklarını kızın yüzünde gezdirerek onu nazikçe kendisine bakması için çevirdi. "Ne için?"

"Seni incitmek istemiyorum."

"Bunu tahmin edebileceğinizden çok daha fazla takdir etmekle birlikte, burada gözlerimi dört açtım. şu anda senin için birden fazla açıdan bir geçiş dönemi yaşandığını biliyorum. Sana söyleyebileceğim tek şey, seninle birlikte olmanın yıllardır yaşadığım en eğlenceli şey olduğu."

"Aynen," dedi, onun da kendisi gibi hissettiğini bilmek heyecan vericiydi.

"Peki az önce burada ne oldu?" Onları işaret etti ve yatak. "Eller aşağı, tartışmasız, şimdiye kadar yediklerimin en iyisi." "Aynı şekilde." Gerçi onu kıyaslayabileceği pek bir şey yoktu, Ama her konuda Brendan'dan daha iyiydi. "Görünüşe göre aynı fikirdeyiz." O Kalbini hızlandıran ve kanını kaynatan yumuşak, tatlı öpücüklerden birini daha almak için çenesini yukarı kaldırdı. "Çok eğlenceli, hayır Endişelenme."

Hayatının büyük bir bölümünü bir tür kargaşa içinde geçirdikten sonra, bu plan ona kesinlikle mükemmel geliyordu.

"JORDAN BU GECE EVE GELMİYOR," dedi Nikki Riley yatağa girerken. "Mason'larda kalıyor."

"Bu ilginç bir gelişme." "Sanırım."

"Onunla takılmasından hoşlanmıyor musun?" Riley sordu.

"Bu onunla ilgili değil. Her şeye rağmen harika bir adam, ve onu kurtardığı için sonsuza dek minnettar kalacağım. Sadece şu anda çok garip bir yerde ve endişeleniyorum. onun hakkında."

Riley telefonunu ondan aldı, yatağın başucundaki şarj aletine yerleştirdi ve sonra kolunu ona doladı.

Nikki her gece yaptığı gibi ona sokuldu. Onsuz uyumanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayamıyordu.

"Onun hakkında endişelenmek için ön koşullu olduğunu biliyorum ve sana bunun için yeterli sebep verdiğini anlıyorum, ama belki de bu Mason'la yaşadığı şey tam da yeniden başlaması için gereken şey, anlıyor musun?"

"Olabilir. Sadece onun tekrar incinmesinden endişeleniyorum." "Ona zarar vermeyecek, bebeğim. O öyle biri değil."

dostum."

Nikki gülerek, "Her erkek böyle bir erkektir," dedi.
"Onu incitmek için yola çıkmamış olabilir, ama incitmesi mümkün değilmiş gibi davranma."

"Her erkek öyle değildir."

Nikki onun yumuşak bir sesle söylediği sözlerdeki acıyı duydu. "Sen hariç her erkek, diyebilirim."

"En kötüsünü beklemeye şartlanmışsınız ve bunun nedenini anlıyorum ama keşke sizi her şeyin kötü bitmeyeceğine ikna etmenin bir yolu olsaydı. Bazı şeylerin," dedi,
onu öpmek, "sonsuz dek sürmesi içindir."

Sözlerinin onun tarafından nasıl algılanacağını düşünmeden konuştuğu için kendini çok kötü hissetti.
"Özür dilerim Ri. Senin hakkında hiçbir şüphem olmadığını bilmelisin."

"Umarım yapmazsın. Ben seninleyim. Sonsuzluk yeterince uzun olmayacak."

Nikki onun tatlı sözlerinin gözlerine getirdiği yaşları geri kıırttı. "Hayır, yeterince uzun sürmeyecek. Biliyorum sen de varsın, ben de varım. Senden bahsetmiyordum. Yemin ederim ki
endişelenmenize gerek yok."

"Umarım olmaz."

"Endişelenmiyorum. Ama Jordan için endişeleniyorum. O bir süredir
çok şey atlattı. Onun da benim gibi kendisini mutlu eden şeyi bulduğunu görmek istiyorum. Bunu her şeyden çok istiyorum."

"Bulacak. Sadece senin, benim ve diğer herkesin yaptığı gibi bunu kendi başına çözmesi gerekiyor. Onu bu şekilde mücadele ederken görmenin senin için zor olduğunu biliyorum.
Son zamanlarda."

"Sadece son zamanlarda değil. Her zaman böyleydi. Çocukluğumuzdan beri astım ve ailemizle ilgili her şey ve sonra da o. Çok şey oldu."

"Evet, öyle, ama belki de tüm bunların olması gerekiyordu, böylece doğru şey ortaya çıktığında bunu bilecekti."

"Sanırım." Ona doğru baktı. "Sence Mason onun için doğru kişi olabilir mi?"

"Daha garip şeyler de oldu. Mesela sen ve ben."

"Bunda garip bir şey yok."

"Sizce de öyle değil mi? Benim bakış açıma göre, bir tanrıça Los Angeles'tan Gansett'e taşındı ve sızdıran çatısını tamir eden bu serseriye buldu."

Nikki güldü ve sonra yan döndü, böylece kelimeleri dudaklarından öpebilecekti. "Seksi, harika, muhteşem nişanlıma serseri deme."

"Seninle kıyaslandığında, bebeğim, o bir serseri." "Hayır, değil."

"Evet, öyle."

Nikki, onu bu şekilde elde etmesini takdir etti. Jordan'la ilgili endişelerini zihninden uzaklaştırdı, ama bu endişeler arka planda kaldı ve uyuklamaya başladı. Riley'nin kucaklamasının sıcaklığı ve güvenliği. Onsuz ne yapmıştı ki? İlk tanışmalarından sonra ayrı geçirdikleri zor aylar, şimdi birlikte yaşadıkları ve her geceyi birlikte geçirdikleri için uzak bir anı gibi görünüyordu.

"Teşekkürler, Ri."

"Ne için?"

Karnının üzerinde duran elini kavradı. "Her şeyi. Her şeyi. Beni çok mutlu ediyorsun ve bana ihtiyacım olduğunu bile bilmediğim şeyler verdin."

"Aynısı bebeğim. Eskiden kuzenlerimin tek bir kadınla yuva kurdukları için deli olduklarını düşünürdüm ama şimdi anlıyorum. Doğru kişi olduğunda, istediğin tek şey yuva kurmaktır.

onunla birlikte."

"Kim o ve onu nasıl öldürtebilirim?"

Riley'nin kahkahası göğsünde gümbürdedi. "İşte Benim için tek bir kadın var ve sen de benim gibi onu çok iyi tanıyorsun. Jordan acı çektiğinde senin de acı çektiğini bu yüzden biliyorum. Ama o ve Mason hakkında iyi hislerim var.

Ne kadar sürerse sürsün birbirleri için harika olabilirler."

"Sanırım öyle. Kimsenin canı yanmadığı sürece." Jordan başka bir büyük hayal kırıklığını kaldıramadı ve

Nikki yapabilirdi. Çünkü Riley haklıydı, Jordan'ın canı yandığında Nikki'nin de canı yanıyordu.

CHAPTER 16

Jordan'ın nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Karanlıkta etrafını saran ağır bir kolla uyandı.

Daha önceki olaylar gözünün önüne geldikçe

Ona hayatında yaşadığı en iyi seksi anımsattığında, pozisyonunu değıştirdi ve bacaklarının arasındaki acının ısırmasıyla irkildi. Adam birden fazla açıdan zorlu biriydi. Gülümseyerek, dünyasını ekseninden sarsarken bile ona karşı ne kadar tatlı ve şefkatli olduğunu düşündü. Daha yeni tanıştığı bir adamın

Evli olduğu adamın onu hiç anlamadığı bir şekilde mi?

Brendan'ın aksine, o her zaman çok daha Olması gerekenden daha fazla özümsemiş olan Mason'ın vücudunda bencil bir hücre bile yoktu. Sürekli başkalarıyla ilgileniyordu ve birlikte olduklarında, çılgınca ünlü olmadan önce bile Brendan'ın yaptığı gibi ona bakmak yerine onu gerçekten görüyor gibiydi. Her zaman sanki Daha iyi, daha fazla bir şey arıyordu ve sürekli onun dikkatini üzerinde tutmaya çalışıyormuş gibi hissetmesi onu çıldırtıyordu.

Klinikteki ilk gecesinde Mason'ın ona nasıl odaklandığını fark etmişti. Diğerleri gelip gitse bile, Brendan'ın yapacağı gibi dikkati dağılmamıştı.

Kocası ona yalvarıp yakardıktan sonra bile

Video fiyaskosundan sonra onu affetmesi ve her şeyin farklı olacağına dair söz vermesi, turnede ona katıldığında daha çok aynısı olmuştu.

Nadiren kendilerine zaman ayırabiliyorlardı ve ayırdıklarında da ilişkileri ya da ilişkilerini nasıl yoluna koyacakları hakkında konuşmak istemiyordu. O daha çok Seks yapmaktan mutluydu ama bir bağ ya da gerçek bir yakınlık duygusu yoktu. İşlemsel bir şey gibi geliyordu. Bunu yapmak zorunda olduğunu hissettiği ya da fiziksel olarak rahatlamaya ihtiyacı olduğu için yapıyordu, onu ne kadar sevdiğini göstermek istediği için değil.

Doğruyu söylemek gerekirse, Jordan uzun zamandır onu gerçekten sevdiğini düşünmüyordu. Nasıl sevebilirdi ki? Kendisine, müziğine, grubuna ve hayranlarına duyduğu aşkla mı tükenmişti? Bunun içinde nerede bir şey kalmıştı? Karısı için girdap mı? Bir de buna bağımlılık sorunlarını eklediniz mi, elinizde felakete davetiye çıkaran bir reçete var demektir.

Mason kıpırdandı, kolu onun etrafında sıkılaştı, onu kendisine yaklaştırdı ve büyük bedeninin onunkinin etrafında kıvrılmasıyla güvende hissetmesini sağladı.

İtiraf etmek gerekirse, yattığı ikinci erkekti ve artık kocasının da onu yatakta hayal kırıklığına uğrattığını biliyordu. Her dört ya da beş seferde bir orgazm olursa şanslıydı.

Onunla beşinci kez ve genellikle kendine yardım ettiğinde oldu. Çünkü daha önce hiç başarısızlığın kendisine ait olduğunu düşünmüştü. Şimdi daha iyi biliyordu. Hiç de ona ait değildi.

"Orada iyi misin?" Mason sordu, uyuklamaktan sesi hırıltılıydı.

"Ben çok iyiyim."

"Çok iyi iyi. Aç mısın?" Onlar uyuklarken oda karanlığa gömülmüştü.

"Muhtemelen bir şeyler yiyebilirim. Saat kaç?"

İşe giderken taktığı saatin dijital göstergesini kontrol etmek için kolunu kaldırdı. "Sekizden sonra."

Jordan elini kolunun üzerinde gezdirdi. "Acıyor mu?"

"Sadece biraz ağrıyor. İyiyim. Eskisinden çok daha iyi." Eli karnından göğsüne doğru kaydı. "Peki ya sen? Acıyan bir şey var mı?" Başparmağını meme ucunun üzerinde gezdirdi ve hemen ardından kızın kendisine doğru gerilmesini sağladı.

"Acımıyor, sadece biraz ağrıyor."

"Bunun için üzgünüm."

"Üzülme. Buna değdi."

"Böyle düşünmene sevindim. Ne yemek istersin?"

"Benim için fark etmez. Sen ne istersin?"

"Bir şeyler almak için kasabaya giderdim, ama orada görünürsem işle ilgili bir şeye sürüklenebilirim."

"Paket sipariş verelim."

"İstersem Mario's bana teslim edecek, ama bunu zaten yaptık."

"Büyük ev salatalarına bayılıyorum, sizin için uygunsa benim için de uygun."

"Benim için de iyi." Omzunun arkasını öptü ve siparişi vermek için ayağa kalktı.

Jordan hayal kırıklığına uğramıştı. telefonunu bulmaya gitmeden önce boxer külotunu giydi. Onun iyi bilenmiş vücuduna bir kez daha bakmayı umuyordu. Oturma odasından gelen sesinin derin gürültüsü yatak odasına sürüklenirken yastığa gömüldü ve burada neler olduğunu fazla düşünmemeye çalıştı.

Harika bir adamla güzel vakit geçirmiş ve harika bir seks yapmıştı. Bundan daha fazlasını okumak cazip geliyordu ama

Bunu yapmak bir hata olurdu. Özellikle de şu anda, hayatının pek çok yönü bu kadar belirsizken. Ayrıca Mason'ın Gansett'te onu tatmin eden iyi bir hayatı vardı. Jordan oldukça

Tam zamanlı olarak adada yaşarsa çıldıracağından emindi. Gansett yazın ziyaret etmek için harika bir yerdi ama orada yaşamak? Hayatta olmazdı ve kalmaya karar verdiğinde Nikki'ye de aynı şeyi söylemişti.

Elbette Nik'in Riley ve geniş ailesi onu eğlendirmek için vardı, bu yüzden Nik'in kalması daha mantıklıydı. Bu

Jordan'ın kalması hiç mantıklı olmazdı. Ne yapacaktı ki?

Burada delirmek dışında bir şey var mı? Yine de, son beş yıllık mutlak çılgınlıktan sonra, Gansett'in daha yavaş temposunun çekiciliği yok değildi. En azından bir süreliğine.

Jordan sırt üstü yattı ve ağrısından dolayı yüzünü buruşturdu.

Bir yandan da vücudunun Mason'ın boyutlarındaki bir adama alışmasının ne kadar süreceğini merak ediyordu. Bunu öğrenmek eğlenceli olacaktı.

Mason yatak odasına geri döndü ve onun yanındaki yatağa uzandı. "Kırk dakika."

"Bu sefer ben ödeyeyim. Cüzdanım sandalyenin üzerinde."

"Çok geç. Ben çoktan ödedim. Bir dahaki sefere alırsın."

Bir dahaki sefere sözlerini kullanması, az önce kendisiyle yaptığı konuşmanın aksine, kalbine mutlu bir yükseliş verdi. Böyle bir şeye izin vermek akıllıca olmazdı.

ve bunu ona da söylemesi gerektiğini fark etti.

"Mason."

"Evet, Jordan?" Jordan onun elini tuttu ve avucunu kendi avucuna bastırarak, avucunun onunkinin iki katı büyüklüğünde olduğunu bir kez daha hatırlattı.

"Sadece şunu söylemek istedim..." Bunu daha önce hiç yapmamıştı, bir erkeğe ona fazla ilgi göstermemesini çünkü bunun onun için iyi bir fikir olmayacağını söylemek zorunda kalmamıştı.

Yan dönerek ona baktı ve elini tutmaya devam etti.

"Sorun nedir?"

"Hiçbir sorun yok. Bu gece inanılmazdı." "Benim için de öyle. Bunu asla unutmayacağım."

Tatlı sözleri onu gülümsetti. "Ben de yapmayacağım. Sadece seninle birlikte olmak çok eğlenceli, ama gerçekten Bundan daha fazlası." Sertçe yutkundu, aniden anlayamadığı nedenlerden dolayı duygusal hissediyordu. "Şu anda sana hiçbir şey için söz veremem."

"Anlıyorum, tatlım. Merak etme. Anlaşmayı biliyorum."

"Daha fazla ilerlemeden bunu durdurmak istersen anlayışla karşılarım."

"İstedigin bu mu?"

"Hayır, değil ama sana karşı adil olmak istiyorum. Teknik olarak hala evliyim ve diğer şeylerin yanı sıra evlenmeyene kadar ne kadar zaman geçeceğini de bilmiyorum."

"Başka ne gibi şeyler?"

"Hala başka bir sözleşmeden kurtulmaya çalışıyorum. Eğer bu gerçekleşmezse, birkaç aylığına Los Angeles'a dönmek zorunda kalacağım. Gigi, kameralar tarafından takip edilecek durumda olmadığımı görmelerini sağlamaya çalışıyor, ama yeni bir ilişkiye başlayacak durumda da değilim."

"Seni duyuyorum."

"Seni incitmek istemiyorum Mason, ya da sana bağlanıp sonra da ayrılmak zorunda kalarak kendimi incitmek istemiyorum."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğiz. Takılacağız, eğleneceğiz ve belki bundan biraz daha yapacağız." Onu öpmek için eğildi. "Ve bundan da biraz daha." Çarşafı aşağı iterek dilini göğüs ucunda gezdirdi.

Jordan parmaklarını onun saçlarına gömdü, nasıl olduğuna hayret etti.

Hızla tüm vücudunu uyandırmış ve onu tam alarm durumuna geçirmişti. Söylenmesi gerekeni söylemiş, içinde bulunduğu durumun tüm gerçekliğini ona anlatmış ve o da onu duymuştu. Şimdi

Birlikte geçirecekleri zamanın tadını çıkarmaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı.

MASON her an uyanacağından ve bütün bunları rüyasında gördüğünü anlayacağından emindi, Çünkü Jordan Stokes'un onun yatağında çıplak olması ya da meme ucunu yalarken saçını çekmesi mümkün değildi. Altında kıvranıyor, onu tahrik ettiğini belli ediyordu. Tanrım, kız seksi, tatlı ve son derece sevimliydi.

Ona daha önce söylediklerinden bağımsız olarak, onun söz konusu olduğu yerde umutları vardı. Onun Los

Angeles'ta yaşaması, hâlâ evli olması ya da hayatının darmadağın olması umurunda değildi. Bunları nasıl umursayabilirdi ki?

ona karşı böyle gerçek bir bağ hissettiğinde? Belki de bu kadar erken böyle hissetmek saçmaydı. Saçma olduğunu biliyordu ama treni itebilirse lanet olsun.

Şimdi istasyondan ayrıldığı için geriye doğru.

Her şey, o sırada hissettiği garip tepkiyle başlamıştı. tekrar nefes almasını sağlamış ve sonraki her karşılaşmada da devam etmişti. Bulabildiği tek benzetme, onunla birlikte olmanın canlı bir kabloya dokunmak gibi hissettirdiğiydi - şok edici, yıkıcı, dikkat çekici, hayati tehlike. Ona izin verirse tüm dünyasını alt üst edebilirdi ve bunu bilse bile, yapabiliyorken ona doymaktan kendini alıkoyamıyordu.

Bu işin sonu kötü bitecekti. Bundan hiç şüphesi yoktu ve Kayla'nın düşünlerinden dört hafta önce ondan ayrılmasından daha da kötü olacaktı. Onu sevmişti. Gerçekten de öyleydi, ama birlikte geçirdikleri üç yıl boyunca, ona karşı hemen hissettiği bağı hiç hissetmemişti. Jordan'la. Diğer göğsüyle ilgilenirken ve karnına doğru öpücükler kondururken, kendisinin de aynı şeyi yaşadığını kabul etti.

Onu her gördüğünde bir bağ hissedirdi.

"Ağrın nasıl?" diye sordu, abartılı kirpiklerle çerçevelenmiş iri kahverengi gözleriyle kendisini izleyen Jordan'a bakarak.

"O kadar da kötü değil."

"Belki de onu daha iyi öpmeliyim."

Dizlerini kaldırıp bacaklarını açarak, "Bunun yardımı olabilir," dedi.

Bariz cinselliğiyle onu çılgına çeviriyordu. Onu kanepede çıplak bulduğu zamanki kadar şaşırtan bir şey olmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Bunun onun için eğlence ve oyundan başka bir şey olmayabileceğini kabul etse bile, kendisi için bundan daha fazlası olduğunu zaten biliyordu. O bundan daha fazlasıydı.

O

Bir erkeğin hayatını değiştirebilecek ve onu bu depremden kurtardığı için minnettar olmasını sağlayacak türden bir kadın.

Kadının bacaklarını omuzlarına aldı ve Diliyle, parmaklarıyla ve sinirlerin sıkı yumrusunu nazikçe emerek onu yok edecekti. Belki de onu diğer tüm erkekler için mahvederse, o da onu terk ederek mahvetmezdi. Onun gibi bir kadınla böyle şeyler ummanın kesinlikle mantıksız olduğunu bilse de, yardım edemedi ama bunun ne olabileceğini görmek için etrafta kalmak istemesini sağlamak için söyleyebileceği veya yapabileceği bir şey olmasını diledi.

Nazik olmaya özen göstererek, dilini klitorisinin üzerinde döndürürken bir parmağını içine soktu.

Saçlarını daha sert çekerken kalçaları sarsıldı.

Şehvetli işkencesini, kız yüksek sesle tamamlanma çığlığı atarak boşalana kadar sürdürdü.

Çünkü bunu ona o yapmıştı. Mason onun aldığı zevki kendi zevkiyle devam ettirmeyi çok istiyordu ama kız ilk seferden dolayı ağrıyordu, bu yüzden beklemek zorundaydı.

Alnını kadının karnına yasladı, kendini toparlamak için bir saniyeye ihtiyacı vardı.

"Mason."

"Öyle mi?"

"Buraya gel." Orgazm sırasında çığlık attığı için sesi gırtlaktan ve seksiydi ve bu ikisi

Kadının söylediği sözler onu daha da sertleştirdi, tabii bu mümkünse.

Başı yastığının üzerinde onunkinin yanında olacak şekilde hareket etti. "Ben buradayım."

Yan döndü ve elini ereksiyonunun etrafına sararken onu öptü. "Elimi tamamen etrafına dolayamıyorum."

Bu sözleri onun seksi sesinden duymak onu çılgına çevirdi. Kıçını avuçladı, parmakları gergin ete batarken yükünü onun üzerine boşaltmamaya çalıştı.

Adamın omzunu hafifçe itti. "Sırt üstü yat." Tanrım, öyleydi... Kahretsin, öyleydi. "Jordan."

"Şşşt, sıra sende." Dudaklarını tacın etrafına yerleştirdi ve nazikçe emdi.

Mason aklına gelebilecek en az seksi şeyleri düşünmeye çalışırken kulağa acınası gelen bir sızlanmayı bastırdı. Aklına sadece Belediye Başkanı Upton'ın görüntüsü geldi ve bu da çaresizlik duygusunu bastırmaya yetti, en azından şimdilik.

Onu ağzına aldı, dudakları ona doğru uzanıyordu. parmakları taşaklarını avuçlarken, şaftının üzerine çökerken onu ağırladı.

Vay anasını. "Jordan. Tatlım."

"Mmmm."

Dudaklarının şaftına karşı titreşimi onun felaketiydi. Onu uyarmak için bir saniye bile bulamadan, daha önce olduğu gibi sert bir şekilde boşalıyordu. Eğer yıldızları görmek mümkün olsaydı, birkaç saniye içinde bütün bir havai fişek gösterisi görürdü. "Bunun için üzgünüm."

"Ne hakkında?" Dilini adamın yaptığı pisliği temizlemek için kullandı ve o büyük geyik gözleriyle ona baktı.

"Sana hiçbir uyarıda bulunmadım."

"Ne olacağını biliyordum." Ona çılgınca bir bakış attı Yaşadığı her duyguya dokunan savunmasız bir bakış. "Her şey yolunda mıydı?"

Mason bir kahkaha attı. "Anlayamadın mı?"

"Sadece emin olmak istedim."

"Seninle ilgili her şey iyi olmaktan çok daha fazlası bebeğim." "Bunu duymak güzel."

"Birinin sana aksini düşündürtmesi beni çileden çıkarıyor." Saçından bir tutamın parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. "Harika ve güzel olduğunu bilmelisin. ve seksi ve komik ve cesur."

"Teşekkür ederim ama son zamanlarda kendimi pek cesur hissetmiyorum." "Ciddi misin? Az önce kanepede yaptığın hareket? Bütün taşaklar."

Jordan kıkırdadı. "İçten içe çıldırıyordum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım."

Mason onun dünyevilik ve masumiyetin ilgi çekici bir karışımı olmasını, çoğu zaman tek bir saniyede yelpazenin iki ucuna da dokunmasını seviyordu. "Bunu yapmalısın

her zaman, ama sadece benim için." Bunu söyler söylemez, daha önce fazla karışmamasını isteyerek kumun üzerine koyduğu çizgiyi aştığını fark etti.

Sözlerini geri alamadan ya da yumuşatmadan telefonu çaldı. "Bu düşünceni unutma." Diğer odada bıraktığı telefonu almak için ayağa kalktı. "Johns."

"Hey," dedi Dermot, "sana gecikmiş bazı teknecilerimiz olduğunu haber vermek istedim. Deacon ve Linc Mercer'ın Sahil Güvenlik ekibi onları arıyor, ama onlar sabaha kadar iptal etmek üzereydim." "Tanıdığımız biri var mı?"

"Henüz isimleri almadım ama daha fazlasını öğrendiğimde size mesaj atacağım."

"İçeri gelmemi istersen haber ver."

"Sanırım şimdilik iyiyiz."

"Haber verdiğin için teşekkürler." Mason elindeki telefonunu açtı ve Mario'dan her an gelebilecek teslimat için ışığı yakmaya gitti. Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve Jordan'a verdiği açıklayıcı ifadeyi, onun sadece kendisi için soyunmasını nasıl istediğini düşündü.

Neden onun o enfes vücudunu kendisinden başkası için sergilediği düşüncesi bile onu öfkeliyordu? Yaptığı şey buydu; bir şey olup olmadığını bilmeden balıklama atlamıştı.

Havuzda su vardı ve dibe vurduğunda -sert- genellikle en başta aptal olduğu için sadece kendini suçlardı.

Geçmişte hiç olmadığı kadar, bu kadın onu kesinlikle mahvedecek güce sahipti. Bu havuzda su yoktu ve bunu suya dalmadan önce biliyordu. Yapmak zorundaydı. Kendisine asla geri alınamayacak bir hasar vermeden önce kazayı kontrol etmek. Bununla ilgili tek sorun Plana göre, o kollarında ve yatağındayken, kesinlikle yapması gerektiğini bilse bile geri çevirecek gücü yoktu.

O istemedi. Sonunda ne kadar acı verici bir kaza olacağını umursamadan dalış yapmak istedi.

Jordan arkasından yaklaşıp kollarını onun beline doladı ve başını onun sırtına yasladı. "Neler oluyor?"

Mason ellerini onunkilerin üzerine koydu ve ona gerçeği olduğu gibi anlattı. "Gecikmiş bazı teknecilerimiz var."

"İşe gitmen gerekiyor mu?" "Şu anda hayır."

"Yani her şey yolunda mı?"

Ona gerçeği tam o anda ve orada gördüğü gibi söyledi. "Her şey yolunda."

CHAPTER 17

I Sabah Jordan'ı eve bırakırken Mason, Dermot'tan "kayıp" teknecilerin Martha's'a ulaştığını bildiren bir mesaj aldı.

Planlarını kimseye bildirmeden bağa girdiler ve güvendeydiler.

"Bu çok sık oluyor mu?" Jordan ona metni okuduktan sonra sordu.

"Beklediğinizden daha sık. İnsanlar düşünmüyor. Teknelere biniyorlar, cep telefonlarını kapatıyorlar ve Sevdikleriniz çılgınca onları ararken yolunuzdan sapabilirsiniz."

"Arama yaparken hayatlarını riske atmak zorunda kalan ilk müdahale ekiplerinden bahsetmiyorum bile."

"Bahsetmiyorum bile. Ayrıca bu sabah bir mesaj aldım. Araba kazasındaki adam kalp krizi geçirmiş ama onu geri getirmişler. Durumu kritik ama iyileşmesini bekliyorlar."

"Bu iyi haber."

"Evet, öyle. Şansı yaver gitti." Mason onun eline uzandı. "Dün gece harikaydı. Çok iyi vakit geçirdim."

"Ben de öyle. Beni ziyarete kabul ettiğiniz için teşekkürler."

"Benim için zevkti," dedi pis bir sırıtışla. "Bu gece tekrar oynamaya gelebilir misin?"

"Yoğun programımı kontrol edeyim." Durakladı, çenesine vurdu ve "Yapabilirim gibi görünüyor" dedi.

"Mükemmel. Seni işten sonra alırım."

"Ya da kız kardeşimin arabasını ödünç alabilirim, markete giderim, sana gelirim ve sen evdeyken sana yemek hazırlarım. çalışıyor."

"Evet, lütfen."

"Bunun sorun olmayacağından emin misin?"

"Bundan kesinlikle eminim. Verandadaki çiçek saksısının altında bir anahtar var."

"Burnumu sokmayacağıma söz veriyorum."

"Snoop away. Benim sırrım yok." Eastward Look garaj yoluna saptı. "Durmak, düşmek ve yuvarlanmak zorunda kaldığım için üzgünüm, ama patron geç kalamaz, yoksa bir ton askerlerden taciz."

"Merak etme. Sonra görüşür müyüz?"

"Evet, geleceksin. Ne zaman müsait olacağımı öğrendiğimde sana mesaj atarım."

"İyi günler, canım."

Mason onu öpmek için konsolun karşısına eğildi. "Seni de." Jordan dışarı çıktı ve içeri girmeden önce ona el salladı.

Hayatı boyunca bu eve gelmiş ve burayı evi olarak görmüş olsa da, yine de eve girerken kendini garip hissediyordu. Nikki ve Riley'nin evi haline gelmişti. "Giysilerinizi giyin," diye seslendi. "Oyunbozan eve geldi."

Kelimelere sığmayacak kadar sevimli bir sahnede, çifte kumrular kahvaltı masasında yan yana oturuyorlardı. Kahve içip gazete okurken Gansett Gazetesi açıldı.

"Ona bütün gece dışarıda kalması için izin verdin mi?" Riley Nikki'ye sordu.

"Ben yapmadım ve bence ona ceza vermeliyiz."

"Katılıyorum. Bir hafta boyunca erkek yok, genç bayan."

Jordan onlara gözlerini devirdi ve kahvelerinden biraz almaya gitti. "Her gece yatağı gıcırdatan üst kattaki tavşanlar gibi konuştun."

"Yapmıyoruz!" Nikki kekeledi.

"Ah, evet, var, aşkım."

"Kapa çeneni, Riley."

Jordan bardağının kenarından onlara baktı. "Sizi dövüştürüyorum. Buradaki işim bitti."

"Buraya gel ve bize nerede olduğun, kimlerle görüştüğün hakkında her şeyi anlat."

"Riley!"

Jordan neredeyse kahvesinden bir yudum alırken boğuluyordu. Müstakbel kayınbiraderi sevimli ve komikti. Koltuğa kayarken

Nikki'nin tamir ettiği masada karşılarında otururken Riley'ye sert bir bakış attı. "Seni ilgilendirmez."

"Benim çatım altında yaşadığınız sürece, genç bayan-"

Jordan yardım için Nikki'ye baktı. "Lütfen onun hakkında bir şeyler yapar mısın?"

"Babamın en iyi repliklerini kullanmak için yıllardır bekliyordum," dedi Riley. "Bırak da eğleneyim, olur mu?"

"Eğlendiniz mi?" Nikki sordu.

"Uh-huh." Eğer biraz daha eğlenseydi, bir daha asla düz yürüyemeyebilirdi.

Nikki tam bir şey söyleyecekti ki telefonundan kaşlarını çatmasına neden olan bir mesaj geldi.

"Ne?" Riley sordu. "Şimdiden iş sorunu mu çıktı?"

Nik cevap yazarken "Hayır," dedi. Verdiği kısa cevap ve kaşlarının çatılmaya devam etmesi Jordan'ı germişti.

"Sorun nedir?"

Nikki telefonunu bıraktı ve Jordan'a baktı.

"Rehabilitasyondan çıktı ve senin nerede olduğunu bilmek istiyor."

Jordan'ın midesi düştü ve iyi ruh halini aldı. onunla birlikte. "Sana mesaj mı attı?" Nikki, Brendan'ın mesaj atacağı son kişiydi ve bu mesajlar Charlotte'daki kavgı.

"Hayır, Davy söyledi. İsteddiği tek şeyin seni görmek olduğunu söyledi ve Davy benden ona nerede olduğunu söylememi istedi."

"Umarım ona siktirip gitmesini söylemişsindir."

"Çok fazla kelimeyle. Yasaklama emri çıkartabiliriz."

Jordan başını salladı. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu, koruma emri talep etmek için bile. daha mürekkebi kurumadan Twitter'a düşecekti. "Bunu istemiyorum. İhtiyacım olmayan ilgiyi üzerime çeker." Olaylar nihayet yatışmışken ve Mason'la vakit geçirmekten keyif alırken olmazdı. Hiçbir şeyin bunu mahvetmesini istemiyordu,

Özellikle de onu çok incitmiş olan müstakbel eski kocasını.

"Davy'ye bunu ona iletmesini söyle. Hazır mısınız?"

"Hazırım."

"Bu doğrudan Jordan'dan geliyor. Ne şimdi ne de sonra ona söyleyecek bir şeyi yok. Rehabilitasyondan çıktığına göre boşanma evraklarını alacak. Bu işi sonsuza dek bitirmek için imzalamasını öneriyor. Eğer onunla herhangi bir şekilde iletişime geçmeye çalışırsa, polisi aramaktan çekinmeyecektir. Her şey bitti. Büyük harflerle bitti."

"Tamamdır. Gönder?"

"Gönder."

"Tamamdır." Nikki telefonu bıraktı ve masanın öbür ucundan Jordan'ın eline uzandı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim." Jordan iyi olmaktan başka bir şey olmayı reddetti. "Sen nasılsın?" O da her şeyin merkezi olmaktan bıkmıştı.

her zaman dikkat.

"Ona karşı durduğunu görmek beni seninle gururlandırıyor."

"Benimle gurur duyma. Bunu uzun zaman önce yapmalıydım. Gigi'yi arayıp onun dışarıda olduğunu haber vermeliyim, böylece ona hizmet edebilir. Bu kabusu sona erdirmenin zamanı geldi."

"Yapabileceğimiz bir şey olursa bize haber ver, Jordan." Riley elini Nikki'ninkinin üzerine koydu. "Ve ne olursa olsun, ben seninle de gurur duyuyorum."

"Çok değerli. Teşekkürler çocuklar." Jordan kalktı, fincanı bulaşık makinesine koydu ve fişi prize takmak için üst kata çıktı.

ölü cep telefonunu şarja taktı. Telefon açılacak kadar şarj

olur olmaz Davy'den onu aramasını isteyen bir mesaj buldu. Jordan, Davy'nin hâlâ telefonda olmamasından dolayı hayal kırıklığına uğramıştı.

Brendan ile çalışmak. Charlotte'tan sonra onunla işinin bittiğini söylemişti.

Onun mesajını görmezden gelerek, Los Angeles'ta çok erken bir saat olmasına rağmen Gigi'yi aradı. Telefonun alçak uğultusunu duymazdan gelmeye çalıştı. Vücudundaki her kasın alarma geçmesine neden olan gerilim

yakın tehlike. Bu Brendan'ın mirasıydı. Onu korkutmuştu ve artık ondan ve onun mirasından korkmayacaktı.

Gigi telefonda homurdandığında "Uyan," dedi. "Kızım, biri ölmüş olsa iyi olur."

"Rehabilitasyondan ıktı."

"Nereden biliyorsun?" Gigi sordu, sesi artık tamamen uyanık geliyordu.

"Davy bana ve Nik'e mesaj attı. Nerede olduğumu bilmek istiyor."

"Davy nerede olduğunu söyledi mi?" "Hayır."

"Merak etmeyin. Bulacağım ve ona hizmet ettireceğim. Hemen. Uzaklaştırma emri için de başvurmalı mıyım?"

"Eğer bunu yaparsan, onunla sert oynadığım tüm internete yayılır. Onun delilerinin tekrar peşime düşmesine ihtiyacım yok. Bir kere yeter de artar bile."

"Onun delilikleri zerre kadar umurumda değil. Önemli olan tek şey seni güvende tutmak."

"Burada gayet iyiyim. Beni nasıl bulacağı hakkında hiçbir fikri yok, çünkü buraya geldiğimde asla benimle gelmezdi. Burada olduğumun aklına geleceğinden bile şüpheliyim."

"O ada bir posta pulu, J. Seni orada bulmak istiyorsa, bulacaktır. Büyükannenin tuttuğu güvenliği geri almaya ne dersin?"

"Güvenlik yok. Bu iş bitene kadar ortalıkta görünmeyeceğim. Sadece ona hizmet edin ki bu iş bitirelim."

"Kampının ona hizmet ettiğimizi gizli tutacağına dair söz veremem."

"Olduğu zaman bununla ilgileneceğim."

"Tamam, hallediyorum. O sıska kışını kendim avlamak zorunda kalsam bile bu işi en kısa zamanda halledeceğiz."

"Yapma bunu. Benim için ne ifade ettiğini biliyor. Lütfen benim için kendini riske atma. Bunu yapamam. Sana bir şey olursa bunu al."

"Kızım, gerekirse onun kışını tekmeleyebilirim. Benim için endişelenme."

"Onun adını duymak bile midemi bulandırıyor."

"Biliyorum. Onu bana bırakın. Onu olduğu gibi çöpe atacağız."

"Teşekkürler, G. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Güçlü kal. Bunu başaracağız. Haber aldığımında seni arayacağım."

Gigi'yle görüşmeyi bitirdikten saniyeler sonra telefonu çaldı. Arayanın kimliğinde büyükannesinin adını gördü, Telefonu Jordan açtı. "Merhaba."

"Haberlerde rehabilitasyondan ayrıldığını gördüm."

"Biliyorum. Davy bana ve Nik'e nerede olduğumu öğrenmek için mesaj attı."

"Aman Tanrım. Ona söylemediniz, değil mi?"

"Kesinlikle hayır. Nik ona benim adıma onunla hiçbir şey yapmak istemediğimi ve yakında kendisine tebliğ edilecek boşanma kağıtlarını imzalaması gerektiğini söyledi."

"Aferin sana, tatlım. İşte böyle. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca güvende olmanı istiyorum. Olaylar tekrar yatışana kadar."

"Hayır, onları istemiyorum. Ben Gansett'teyim. Bana bir şey olmaz. Buranın nasıl olduğunu bilirsin. İnsanlar kapılarını bile kilitlemez. Benimle buraya gelmesini her istediğimde reddetti, bu yüzden evin nerede olduğu ya da nasıl gidileceği hakkında hiçbir fikri yok. beni bul."

"Bunların hepsi doğru aşkım, ama hayranlarının ne kadar çılgın olduğunu biliyorsun. ve onun sorunları için sizi suçluyorlar." Evelyn derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Lütfen onları size geri göndermeme izin verin."

"Gerçekten iyiyim büyükanne. Her şey yolunda. İyiden de iyi aslında. Her şey yolunda. Gigi onun gitmesini sağlayacak ve ben ona güveniyorum."

"Bundan emin misin?" Evelyn artık teslim olmuş bir sesle sordu.

"Söz veriyorum. Söz veriyorum her şey yoluna girecek."

"Gelecek hafta sonu sizi görmeye geliyorum kızlar."

"Seni görmek için sabırsızlanıyoruz. Çok uzun zaman oldu."

"Evet, öyle. Yani işler iyiden de iyi, ha? Bu da ne demek oluyor?"

"Biriyle tanıştım." Jordan ona Mason'dan bahsetti, yangın ve ölüme yakın deneyimle ilgili kısmı atladı, Çünkü Evelyn bunları öğrenirse endişelenirdi. O ve Nikki ayrıntıları büyükannelelerinden saklamayı kabul etmişlerdi, çünkü onarımlar o gelmeden önce yapılacaktı. "Gerçekten sevimli ve komik biri ve onunla birlikte olmaktan hoşlanıyorum. onu."

"Bu harika bir haber, tatlım. Belki de şimdiye kadar duyduğum en iyi haber."

"Bu konuda fazla heyecanlanmamaya çalışıyorum." "Neden heyecanlanmıyorsun?"

"Çünkü. Ben sadece geçici olarak buradayım ve onun burada iyi bir işi ve hayatı var. Bu bir kaçamak. Heyecanlanacak bir şey yok. hakkında." Ancak söylediği ve yaptığı her şey onu başka hiçbir şeyin -ve hiç kimsenin- yapmadığı şekilde heyecanlandırıyordu.

"Bana bir iyilik yap ve bu yeni ilişkideki olasılıkları göz ardı etme."

"Bu bir ilişki değil. Ne olduğunu bilmiyorum ama eğlenceli. İkimiz de skoru biliyoruz. Hayatlarımız çok farklı, hiç uyumlu değil."

"Başka açılardan da uyumlu musunuz?" "Büyükanne! Bana ne soruyorsun?"

"Ne sorduğumu biliyorsun. Yatakta senin için

yapıyor mu?"

"Aman Tanrım! Bana bunu sorduğuna inanamıyorum bile." "Neden olmasın? Burada ikimizin de yetişkin olduğunu sanıyordum."

"Sen benim büyükannemsin. Tanrım." Jordan'ın gergin kahkahası Evelyn'in kıkırdamasına neden olurken Jordan yüzünün utançtan yandığını hissetti.

"Dürüst ol Jordan, büyü ve soruya cevap ver. Yatakta senin için yapıyor

mu?" "Ben, um."

"Bu bir evet-hayır sorusu, aşkım." "Bu kesin bir evet."

Evelyn, Jordan'ın yüzüne bir gülümseme getiren, alamet-i farikası olan kahkahasını attı. "Bana daha fazlasını anlat."

"Yapmayacağım."

"Oh, hadi ama! Hayatımın yarısını dul geçirdim. Bir kıza kemik at." Yine gülmekten kendini kaybetti. "Kemik dedim."

"Bu konuşmayla başa çıkamam."

Evelyn güldü, güldü ve bu Jordan'ı da güldürdü. "Yakışıklı mı?"

"Hem de çok uzun. Altı ayak altı. Kocaman ve Gansett Adası itfaiye şefi."

"Yatakta senin için her şeyi yapan bu uzun adamla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Büyükanne! Eğer bunu ona söylersen-"

Evelyn yine gülmekten kendini kaybetti. "Sakin ol, tatlım. Elimden gelenin en iyisini yapacağım. Onunla ve Riley ile tanışmak için sabırsızlanıyorum. kızlarım."

"Biz de sizi göreceğimiz için heyecanlıyız. Sizi alabilmemiz için planlarınızı bize bildirin."

"Olur. Yakında görüşürüz. Bu arada, tüm bu Brendan saçmalıklarını aklınızdan çıkarın ve tüm zamanınızı ve dikkatinizi uzun boylu, seksi itfaiye şefinize odaklayın. yatakta."

"Bunu sana asla söylememeliydim."

"Hayır, yapmamalıydın ama yaptığın için çok memnunum. Seni ölesiye seviyorum, benim tatlı Jordy J."

"Seni de seviyorum, beni utandırdığında bile."

"Buradaki işim bitti. Yakında konuşuruz ve beni haberdar edersiniz."

"Sizi haberdar etmeyeceğim." "Bu çok bencilce."

"Sana yaşattığım her şey için özür dilerim büyükanne. Onun hakkında seni ve Nik'i dinlemeliydim."

"Bazen bazı şeyleri kendi başınıza çözmeniz gerekir ve kendi gözlerinizle görene kadar dünyadaki tüm uyarılar dikkate alınmaz."

"Video yeterli olmalıydı. Ondan sonra kendimi tekrar içine çekmeye izin verdim ve bu asla olmalıydı."

"Kendine karşı nazik ol, Jordan. Onu sevdin. Olduğundan daha iyi olmasını umdun. Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Senin sevgine sahip olduğu için şanslıydı ve bunu fark edemeyecek kadar aptaldı. Bu onun suçu, senin değil."

"Senin düşünce tarzına yaklaştırmaya çalışıyorum."

"Ben her zaman haklı olduğuma göre, bir an önce benim yoluma gel, duydun mu beni? Ve git biraz eğlen seksi itfaiyecinle yatakta."

"Lalalala, seni duyamıyorum."

Telefonu gülererek kapattılar ve her zaman yaptığı gibi Jordan büyükannesiyle konuşurken kendini eskisinden bin kat daha iyi hissediyordu. Evelyn, onlar büyürken kendisinin ve Nik'in akıl sağlığını korumuştı. O onların Hatta birkaç yıllığına Los Angeles'a taşınacak kadar ileri gitti, böylece onların oyunlarına, resitallerine, gösterilerine, koro konserlerine ve yaptıkları diğer her şeye katılabildi.

Okul yılı boyunca babalarıyla yaşamak zorunda kalmalarına rağmen, Evelyn onları görmek, tatile götürmek, yatıya kalmak için bulabildiği her fırsatı değerlendirmişti. Onlara doğum günü partileri vermiş ve arkadaşlarına evinde hoş karşılandıklarını hissettirirken, bir yandan da annelerinin mücadele etmesine yardımcı olmak için elinden geleni yaptı. ruh sağlığı ve madde bağımlılığı sorunları.

Nikki ve Jordan'ın, bir gün Evelyn onların kişisel Wonder Woman'ıydı. Nik üniversitedeki erkek arkadaşı tarafından saldırıya uğradığında, Evelyn devreye girerek Nikki'yi Gansett'teki evlerine getirmiş ve genç adamın daha sonra intihar ederek ölmesiyle daha da ağırlaşan travmayı atlatmasını sağlamıştı. Jordan, Evelyn'in

Kız kardeşinin hayatının en kötü günlerinde ona bakan büyükanneleri olmasaydı Nik'in başına neler gelebilirdi.

Jordan, Evelyn Hopper'ı her zamankinden daha çok seviyordu.

ifade edecek kelimeleri bulamıyordu. Brendan'la birlikte bu son pürüzün üstesinden gelerek ve hayatına devam ederek büyükannesini gururlandırmaya kararlıydı.

Nikki Jordan'ın yatak odasına girdi, elinde Jordan'a uzattığı bir fincan kahve vardı. "Günlük kotanı doldurmamışsın."

"Teşekkür ederim. Davy'den haber aldın mı?"

"Henüz değil. Umarım mesajı iletmıştır ve bir daha hiçbirinden haber alamayız. Gigi'yle mi konuşuyordun?"

"İlk başta. Sonra da kafayı yemiş olan büyükannem." "Şimdi ne yaptı?"

"Bana yatakta Mason'la uyumluluğu soruyordu."

"Kulağa doğru geliyor. Peki ya sen? Onunla yatakta uyumlu musun?"

"Tanrım, tıpkı büyükannen gibisin."

"Teşekkür ederim. Bana bundan daha büyük bir iltifat edemezdin." Nik, Jordan'ın yatağına oturdu ve bacaklarını altına kıvırdı,

biraz kız muhabbeti için yerleşiyor. "Büyükanneme ondan bahsettiğine göre uyumlu olmalısın."

"İşe gitmen gerekmiyor mu?"

"Patron benim. Beni bekleyecekler."

Köşeye sıkıştığını fark eden Jordan kız kardeşinin yanına oturdu ve ağrıyan kasları teması protesto ettiği için yüzünü buruşturdu.

"Vay anasını. Ağrın var mı?" "Biraz."

"Yani her yeri büyük, öyle mi?" "Öyle de denebilir."

Nikki ellerini çırpı ve güldü. "Bunu çok sevdim. Cazibeni geri kazanmak için tam da ihtiyacın olan şey."

"Cazibem kesinlikle geri geldi. Aslında, sahip olduğumu hiç bilmediğim bir cazibe buluyorum."

"Bunu duyduğuma çok sevindim. O harika bir adam." Nikki Jordan'ı kutlarken neredeyse yatakta zıplıyordu. sevişmek. "Buna bayıldım!"

"Öyle demiştin. Şimdi iki kez." "Heyecanlı değil misin?"

"Gerçekçi olmaya çalışıyorum Nik. O burada yaşıyor. Ben Los Angeles'ta yaşıyorum. Eğleniyoruz, ama hepsi bu."

"Onu sadece birkaç gündür tanıyorken böyle olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü eninde sonunda eve dönüp hayatımla başa çıkmak zorunda kalacağım."

"Belki de değil."

"Sen neden bahsediyorsun? Tabii ki eve gidiyorum. Orada yaşıyorum."

"Başka bir yerde yaşayamayacağınızı kim söyledi?"

"Söylediklerinizi takdir ediyorum ve Riley, Wayfarer ve ev ile işlerin yolunda gitmesini seviyorum. Ama bu benim için olmayacak."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü! Ben Gansett'te yaşıyorum. Los Angeles'ta yaşıyorum. Hayatım orada."

"Olduğu yerde duruyor. Bunun değişmeyeceğini kim söyleyebilir?"

Jordan kahveyi bıraktı, yataktan kalktı ve kız kardeşine döndü. "Nik, dürüst ol, gerçekçi ol."

"Mason harika bir adam, her gün karşınıza çıkmayacak türden bir adam. Neden bundan bir şey yapamadın? ve kendine yepyeni bir hayat mı kuracaksın?"

Kız kardeşinin sorusuna mantıklı bir yanıt oluşturmaya çalışırken, garip bir sevinç duygusu kapladı içini. Burada Mason'la, kız kardeşi ve Riley'nin yanında yaşamanın, Los Angeles'ta ilişki kurduğu pek çok insan gibi onlar için ne yapabileceğini değil, onu gerçekten önemseyen yeni arkadaşlar edinmenin nasıl bir şey olacağına dair canlı görüntülerle. Kendisi için anlamlı bir iş bulmak, eski hayatı olan çılgınlıktan uzakta olmak, bebek sahibi olmak ve kendi ailesini kurmak. Her yeni görüntü yüksek çözünürlüklü ekranlarda kendini gösterdiğinde yaşadığı duygu seli tanımlama hassasiyeti onu yumruklanmış ve nefessiz hissettirdi.

"J? İyi misin?" Nikki sıçrayarak yanına geldi. "Astım yüzünden mi?"

Jordan başını sallarken gözleri doldu. "Ne oldu? Neyin var?"

"Hiçbir şey yanlış değil. Çok uzun zamandır ilk defa hiçbir şey yanlış değil."

Nikki ona sıkıca sarıldı. "Senden tek istediğim bunu düşünmen. Hiçbir şeye bugün ya da yakın bir zamanda karar vermek zorunda değilsin. Sadece düşün. Sen kendi kaptanının

Gemi. Her şey olabilir ve her şeyi yapabilirsiniz. Şu anda önünüz boş. Ne olmak istediğinize dair kendi resminizi çizin. hayat olmak için."

"Yaptığın bu muydu?"

"Öyle ve istediğim ve ihtiyacım olan her şeyi burada buldum. İhtiyacım olduğunu bile bilmediğim şeyler buldum."

"Riley'yi burada bulmuş olmanız benim için de böyle olacağı anlamına gelmiyor."

"Belki değil, ama onunla tanıştıktan günler sonra geceyi o olmayan bir adamla geçirdin. Bunu bir düşün. Daha önce hiç kimseyle birlikte olmadın ve Mason'la tanıştıktan birkaç gün sonra, geceyi onunla geçirmenin acısını yaşıyorsun."

"Evliliğimde zaten bildiğim şeylerin yanı sıra başka önemli şeylerin de eksik olduğunu öğrendim."

Nikki kocaman gülümsedi. "Şimdi mi?"

"Ah, evet. Bu... Hiçbir fikrim yoktu."

"Ne demek istediğini anlıyorum. Riley ile geçirdiğim ilk geceden sonra ben de böyle hissetmişim."

"Bunu kıyaslayabileceğin çok kötü bir şey vardı. Ben Brendan'a aşkıttım ve bu Brendan'inkine hiç benzemiyordu. Mason."

"Bu harika gelişmeyi kutlamak için bir parti, geçit töreni, havai fişek gösterisi ya da başka bir şey yapmam gerektiğini hissediyorum."

"Kutlamaya gerek yok," dedi Jordan, kız kardeşinin coşkusuyla eğlenerek.

"Bunu kutlamalısın. Biriyle onunla kurduğunuz gibi bir bağ kurmak büyük bir olay."

"Kendimi aşmak istemiyorum Nik. Burada kimsenin zarar görmemesi benim için önemli, özellikle de onun."

"Bu konuda ne diyor?"

"Anladığını. Benim hayatım burada değil. Onunki burada. Biz sadece eğleniyoruz. Diğer herkes bizden daha çok eğleniyor."

"Büyükannen ve ben seni, adı bilmem ne olmayan biri için heyecanlanırken gördüğümüz için çok heyecanlıyız."

"Ve bunu anlıyorum. Gerçekten anlıyorum ve ikinize de beni ondan başka biriyle görmekten mutlu olmanız için iyi nedenler verdim. Ama lütfen altın yüzüklerin ve beyaz çitlerin üzerinden atlama Nik. Mesele bu değil."

"Seni anlıyorum. Senden tek istediğim, bunun eğlenceye ek olarak yapabileceğin pek çok şeye karşı zihnini açık tutman."

"Tamam. Yaparım. Şimdi, arabayı ödünç almak için seni işe bırakabilir miyim? Bugün yapmam gereken birkaç iş var."

"Tabii, sorun değil."

"Hızlıca bir duş alayım, sonra gidebiliriz." Duş alıp yanına almak üzere çantasını hazırlarken Jordan birdenbire aklına gelen bir dizi görüntüyü silmeye çalıştı daha önce karşısına çıkmıştı ve her biri Mason'ı hayatının merkezine yerleştirmişti.

Büyükannesi ve kız kardeşinin ona attığı romantik saçmalıklara kapılıyordu. Sonra Yaşadığı onca şeyden sonra Jordan'ın romantizmin gücüne pek inancı kalmamıştı. Hayır, o bir realisti ve Mason'a karşı gerçekçi olmanın en iyisi olduğuna inanıyordu.

Bu sadece eğlence ve belki de Brendan'la yaşadığı felaketten sonra kendini yeniden toparlamak içindi. Bundan daha fazlasını yapmak yepyeni bir felakete davetiye çıkarmak olurdu ve zaten bir ömür boyu yetecek kadar felaket yaşamıştı.

CHAPTER 18

H gün ilk dakikadan itibaren berbattı. Mason ahıra adımını attığında iki genç itfaiyecisinin bir kavgaya karıştığını gördü. gece vardiyasında yumruk yumruğa kavga etmişler. Her ikisi de izinli olmasına rağmen, onları geri çağırdı ve ofisinde oturttu.

"Ne oldu?" Elleri kalçalarında, onlar otururken ayağa kalktı. İkisi de bir şey söylemeyince sesi açtı. "İkiniz de süresiz olarak uzaklaştırılmak istemiyorsanız birileri konuşmaya başlasa iyi olur." O yılın bu zamanında kimseyi uzaklaştırmazdı ve uzaklaştıramazdı, ama bunu bilmiyorlardı.

Mason'ın şef olduktan sonra işe aldığı ilk itfaiyecilerden biri olan Domenic, departmanlarının en yeni üyesi Xavier'e baktı. "Birinin buradaki kuralları öğrenmesi gerekiyor."

Mason, "Bu bana ne olduğunu anlatmıyor," dedi, her geçen saniye daha da sinirleniyordu. "Domenic, söz sende. Dinleyelim bakalım."

"Geçen gece hepimiz dışarıdaydık ve o... Çıktığım kadına asıldı. Ona geri çekilmesini söylediğimde suratıma yürüdü ve barda bir şeyler yapmaya başladı. Kız arkadaşımı alıp oradan çıktım. Eğer dün gece bu konuda benimle ağız dalaşına girmeseydi her şey sona erecekti."

"Tek söylediğim, bana öyle bakıyorsa senden hoşlanmıyor demektir."

Domenic patlamadan önce Mason elini kaldırdı. "Xavier, başka bir erkeğin vücuduna girmen çok adice bir hareket. kadın."

"Onun kadını değil."

Bunun üzerine Domenic patladı. "O da öyle! Aylardır görüşüyoruz, seni pislik."

"Huh," dedi Xavier. "Diğer erkeklere bakışından bunu asla anlayamazsın."

Mason, diğer adamın suratına yumruk atamadan Domenic'i yakaladı. "İkiniz de kendinizi işsiz bulmadan hemen kesin şunu. Bu saçmalığa katlanmayacağım. Xavier, Domenic'e ya da kız arkadaşına yaklaşma, beni anlıyor musun?"

Xavier, Domenic'e sırtarak, "Evet efendim," dedi.

"İş yerinde bununla ilgili bir kelime daha duyarsam, insanları ücretsiz olarak uzaklaştırmaya başlayacağım. Anlaşıldı mı?"

Xavier tekrar, "Evet, efendim,"

dedi. "Evet, efendim," diye

mırıldandı Domenic.

"Xavier, kendine bir iyilik yap ve burada çeneni kapalı tut. Biz bir takımız ve yeni insanlara ihtiyacımız yok. buraya gelip takımımızı üzmemek. Eğer bunu yapamazsanız, bu departmanda uzun süre kalamazsınız."

"Özür dilerim, Şef."

"Özür dilemen gereken kişi ben değilim."

Xavier bir an için bu fikre karşı çıkmış gibi göründü. Domenic'ten özür diliyordu. Sonra daha iyi düşünmüş gibi göründü. "Özür dilerim."

"Bu konuda tek bir kelime daha duyarsam başım belaya girecek, anladın mı?"

"Evet, efendim," dedi iki adam da.

"Kişisel pisliklerinizi ahırımdan uzak tutun. Ciddiyim. Şimdi defol git buradan."

Ayağa kalktılar ve birbirlerinden uzak durarak dışarı çıktılar.

Onlar gider gitmez Blaine Taylor içeri girdi. "Rütbelerde sorun mu var?"

"Tanrı beni yirmili yaşlardan korusun. Çıldırılmışlar. Biri diğerinin kız arkadaşına asılıyor, bu da iş yerinde yumruk yumruğa kavgaya yol açıyor."

"Güzel zamanlar," dedi Blaine, otururken kıkırdayarak. "Yılın bu zamanında tam da ihtiyacım olan şey. Ne var ne yok?"

"Bu biraz garip olacak ama birisi Jordan Stokes ile takılabileceğinden bahsetti?"

Mason, Blaine'in söylemek üzere olduğu şeye karşı hemen gardını aldı. "Ne olmuş ona?"

"Kız kardeşi beni aradı, henüz eski olmayan kocasının rehabilitasyondan çıktığını söyledi ve kocası hakkında sorular sordu.

onu nerede bulabileceğini."

Bu haber Mason'ın yüzüne bir ton tuğla gibi çarptı. Jordan'ın tacizci eski kocası onu arıyordu. Ayağa kalktı. Onu bulmak, korumak için acil bir ihtiyaç... Kahretsin. Derin bir nefes aldı. Dün gece ona eğlence ve oyundan başka bir şey değildi. Onunla eski sevgilisinin arasına girmek ona düşmezdi. Ancak, bunu hemen yapardı.

İkincisi, onu güvende tutmak için. Onun için hemen her şeyi yapabileceğini fark ettiğinde sarsıldı.

Blaine kendini beğenmiş bir sırıtiş attı. "Demek şimdiden böyle oldu, ha?"

"Hayır, değil."

"Bundan emin misin?"

"Hayır, değilim."

Blaine gülmekten kendini kaybetti. "Seni zavallı piç. İstedğim kadın tarafından delirtilmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum.

onu hak etmediğini düşündüm. Ondan kurtulması için aylarca bekledim. Beklerken delireceğimi sandım. Ama özgür kaldığında işler gerçekten ilginç bir hal aldı."

Blaine gülümsedi, karısını düşününce tüm tavrı yumuşadı. "Bazen en iyi şeylere ulaşmak için sabırlı olmanız gerekir."

"Bu öyle bir şey değil. O burada yaşamıyor bile." "Belki yaşamıyor, ama şu anda burada ve hepsi bu. Elimizde var, dostum. Ona Gansett'te sizinle birlikte yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu gösterirseniz, belki de burada kalmaya mecbur kalabilir."

Jordan'ın yanında kalması, onunla birlikte olması fikri, böyle bir şeyi düşünmek bile dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. Kendini oraya bırakır bırakmaz felaketin eşiğinden döndü. Onun burada kalması Gansett geçiciydi. İlişkileri de geçiciydi.

Mason uzun zamandır hiç olmadığı kadar üzgün hissediyordu. "Biz sen ve Tiffany gibi değiliz. Bu öyle bir şey değil."

"Hiçbir şey bunu başaramayacağını söyleyemez, Mase. Eğer yeterince istiyorsan."

Dün gecedен sonra, onu hiç olmadığı kadar çok istiyordu. herhangi bir kadını istiyordu, neredeyse evlenmek üzere olduğu kadını bile. Evliliğinin iptal edilmesinden bu yana geçen onca yıl boyunca Kayla'ya bir kez bile minnet duymamıştı. Şimdiye kadar. Eğer Kayla onu terk etmeseydi, dün geceyi Jordan Stokes'la geçiremeyecekti. Trajedi.

Mason ve Blaine'in taşınabilir telsizleri aynı anda McCarthy's Marina'dan gelen acil yardım çağrısıyla canlandı. Bir araba iskeleden suya uçmuştu. İtfaiyeciler ve acil yardım ekipleri kamyonlara doğru koşarken onlar da araçlarına doğru koştular.

Mason ilk geldi, üç dakikadan az bir süre sonra Park alanında çılgınca bir manzarayla karşılaşmak için çağrı gelmişti.

Big Mac McCarthy ve Luke Harris, bir sedanın kapısını çılgınca açmaya çalışırken göğüslerine kadar suyun içindeydiler.

"Camlar açılmıyor," diye seslendi Big Mac, arabanın içine dolan suyu fark ettiklerinde sesleri acımasız çıkıyordu.

Mason kamyonetinden bir cam kırma aleti kaptı ve peşlerinden atladı. "Dikkat et. Beni içeri alın."

Arabanın kabini hızla suyla doluyordu. İçeride Luke'un karısı Sydney'i gördü, alnındaki kesik yüzünden kanlar akarken gözleri dehşetle açılmıştı.

"Bebek arkada," dedi Luke, sesi en az karısı kadar korkmuş geliyordu.

Blaine suya atladı ve Mason'ın yanına geldi. "Camı kırdıktan sonra hızla dolacak, o yüzden hazırlıklı olmalıyız." Pencereye vurdu. "Syd,

Arka koltuğa geçip Lily'yi koltuğundan kaldırabilir misin?"

Kendini yeniden konumlandırdı, böylece su bebeğe daha da yaklaştıkça ağlayan bebeğe ulaşabilecekti. Koltuğunun altından.

"Mason, lütfen." Luke histeri krizinin eşiğindeydi.

"Onu yakaladın mı, Syd?" Mason bağırdı, kapalı pencerelerden onu duyabilmesi için olabildiğince yüksek sesle konuşuyordu.

Syd başını salladı ve su arabanın içine akmaya devam ederken bebeği daha yükseğe kaldırdı.

"Tamam, dinleyin. Camı kırıp seni dışarı çıkaracağız. Diğer tarafa karşı geride dur. Hazır mısın?"

Baş parmağıyla onayladı.

Mason aleti cam kırılana kadar cama vurdu, ardından ellerini kullanarak camı itti.

"Mason!" Blaine bağırdı. "Ellerin."

Mason onu duydu ama Syd ve bebek için yeterince büyük bir açıklık yaratırken ele geçirilmiş bir adam gibiydi.

"Bebeği bana ver. Çabuk ol."

Su çenesine yaklaşıırken Sydney bir an için donmuş gibi göründü.

"Syd! Bebek!" Başını yükselen suyun üzerinde tutmaya çalışan Mason'ın vücudunun yarısı arabanın içinde yarısı da dışındaydı.

Kadın çocuğu teslim etti ve adam geri çekilerek çocuğu babasına verdi.

"Onu Blaine'e ver Luke." Gansett'te su Temmuz ayına kadar soğuk kalırdı ve hipotermi endişe vericiydi.

Mason, kızını arabadan dışarı kadar takip etmek için pencereye doğru ilerlemiş olan Sydney'in yanına gitti. Mason ona yardım etti ama Luke karısını yakalamak için hemen oradaydı.

Kocası ona sarılırken histerik bir şekilde ağladı. "Çok üzgünüm. Ne olduğunu bilmiyorum."

Gözyaşları kontrolsüzce yüzünden aşağı süzülürken Luke, "Geçti bebeğim," dedi. "Her şey yolunda."

"Onu sudan çıkaralım Luke." Alnındaki yaraya ek olarak Mason, Sydney'nin dudaklarının mavimsi bir ton aldı ve dişleri şiddetle gıcırdadı.

Mason'ın ekibiyle birlikte çalışan Luke, Sydney'i yarı yarıya merdivene taşıdı ve Dermot'a teslim etti.

"Çok yakın," dedi Big Mac, suda sadece o, Blaine ve Mason kaldığında. "Çok yakın."

"Ne olduğunu gördün mü?" Blaine sordu.

"Luke'la kahve içmek için otoparka girmişti ki araba öne doğru savruldu ve perdeye çarptı. Tüm iskelede bir arabanın sığabileceği tek nokta burası. Bununla hemen ilgileneceğiz." Yaşlı adamın ciddi şekilde sarsılmış olduğu Mason'ın gözünden kaçmamıştı. "Kazara gaza basmış olmalı."

"Seni sudan çıkaralım, Mac." Mason ona yardım etmek için ellerini kaldırdığında, ellerinin parçalanmış olduğunu ve bolca kanadığını fark etti. "Kahretsin."

JORDAN marinadaki kazayı marketten çıkarken duydu.

"McCarthy's'de bir araba iskeleden suya uçtu. Arabanın içinde bir anne ve bebek vardı ama polis ve itfaiye ekipleri onları çıkardı."

Mason.

O iyi miydi? Kolu zaten yaralıydı. O da insanları kurtarmamalı! Arabaya biner binmez onu aradı ve telefon doğrudan

sesli mesaj. "Merhaba, benim. Jordan. Arabadaki kadını ve bebeği kurtardığınızı duydum. İyi olduğunuzu umuyorum. Müsait olduğunda beni ara."

Kendisi için bir anlam ifade etmese de onu görmek, iyi olduğunu bilmek için karşı konulmaz bir ihtiyaç hissetti. Onu çok az tanıyordu ama yine de onunla birlikte olma ihtiyacı sağduyunun önüne geçmişti. cipinin dışarıda park halinde olup olmadığına bakmak için "ahıra" gitmiş. Park etmemişti. Hâlâ McCarthy'nin evinde miydi? Muhtemelen. Kuzey Limanı'na doğru yöneldi ve kendi kendine onu rahatsız etmeyeceğini söyledi. çalışıyordu. Onu sadece uzaktan da olsa görmek ve iyi olduğundan emin olmak istiyordu. Ondan sonra onu yalnız bırakacaktı.

McCarthy's'i uzaktan gördüğünde cipini park halinde görünce rahatlamıştı. Ta ki hâlâ olay yerinde çalışan itfaiyeciler ve polis memurları arasında onu göremediğini fark edene kadar. Çoğu erkekten daha uzun boylu olduğu için kalabalıkta göze çarpardı. Ama orada değildi. İçini bir endişe kaplayınca arabayı park etti. ve ilk müdahale ekiplerinin hâlâ meşgul olduğu olay yerinden uzaklaşarak marinaya doğru yürüdü.

Restoranın dışındaki bir piknik masasında, çelik grisi saçlı ve havluya sarınmış yaşlı bir adama yaklaştı omuzlarında. Giysileri ıslaktı. "Affedersiniz." "Hey, Nikki."

"Ben Jordan, kız kardeşiyim."

Gözlerini kırptırdı, daha yakından baktı ve hâlâ sıkıntılı görünmesine rağmen gülümsedi. "Demek öylesin. Özür dilerim. Ben Mac McCarthy Senior, ama herkes bana Big Mac der."

Jordan onun soğuk elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Büyükanнем seni seviyor."

"Ben de onu seviyorum. O harika bir kadın."

"Evet, öyle. Sen iyi misin?" Yardım edemedi ama adamın ellerinin titrediğini fark etti.

"Korkunç bir kaza geçirdik. Arkadaşım Luke'un ailesi de o arabadaydı."

"Bunun ne kadar korkutucu olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Gördüğüm en kötü şeylerden biriydi. Araba şuradaki bölmeden suya uçtu. Çok hızlı oldu. Kapıyı ya da pencereleri açamadık." Ürperdi. "Çok yakındı."

"Yine de iyiler mi? Arabadaki insanlar?" "Isındıklarında iyi olacaklar. Mason ve Blaine inanılmazdı. Hayatlarını kurtardılar."

Mantıksız bir gurur duygusuyla doluydu. "Hâlâ buradalar mı?"

"Blaine Mason'ı kliniğe götürdü. Camı kırarken ellerini fena halde kesmiş."

Olamaz. Yaralanmıştı. Tekrar. "Onu kontrol etmeye gitsem sorun olur mu sence? Geçen gece hayatımı kurtardı." Onu görme arzusunu haklı çıkarmak için başka ne söyleyeceğini bilmiyordu.

"Bunu duydum, ve bence eğer Onu kontrol ettim. Aslında, Syd ve bebek Lily'yi kontrol edebilmem için beni oraya bırakabilir misiniz? Araba kullanamayacak kadar sarsılmış durumdayım."

"Elbette. Memnuniyetle." Jordan onu arabaya kadar götürdü, yanından geçerken suyun içindeki arabaya bir göz attı.

Bebğiniz araba koltuğuna bağlıyken suyla dolan bir arabada mahsur kalmak ne kadar korkunç bir şey.

Onları kasabaya, kliniğe götürürken, "Nikki seni burada görmekten mutlu olmalı," dedi.

"Öyle ve ben de onunla birlikte olduğum için çok heyecanlıyım." "O bir hazine. O kadar güzel bir iş yaptı ki

Wayfarer'ı bizim için

işletiyor." "İşini seviyor."

"Bunu duyduğuma sevindim. Yeğenimi çok mutlu etti."

"Ve tam tersi. Onun için deli oluyor."

"Bazen işler iyi insanlar için yolunda gider."

"Geri kalanımıza umut verir."

"Senin de sıran gelecek, tatlım. Siz de iyi insanlarsınız."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu, onun bu kesinliği karşısında eğlenerek.

"Sen Evelyn'in torunu ve Nikki'nin kız kardeşisin. Bilmem gereken tek şey bu. Ve sen o Zale denen adam ya da adı her neyse onun için fazla iyisin."

Jordan, Big Mac'in dünyanın en ünlü müzisyenlerinden birinin adını yanlış söylemesine güldü.

"O seni hak etmedi. Bir gün seni hak eden, sana bir kraliçe gibi davranan, seni hak ettiğin şekilde seven ve saygı duyan bir adam bulacaksın. Bu olacak. Sana söz veriyorum."

Adamın ısrarla söylediği sözler onu derinden etkiledi. Sahip olduğu pislik yerine onun gibi bir babaya sahip olmak nasıl bir şey olurdu? "Teşekkür ederim, Mr. McCarthy. Bunu takdir ediyorum."

"Gerçek bu ve sen de herkes gibi bana Big Mac demelisin."

"Yapacağım. Teşekkürler."

On dakika sonra birlikte kliniğe girdiler ve Jordan hemen Mason'ı gördü.

Yine üniformalı, siyah saçlı bir adam. "Mason'ı görüyorum. Seninle tanışmak gerçekten güzeldi, Big Mac."

"Sen de tatlım. Bıraktığın için teşekkürler ve sana söylediklerimi unutma."

Jordan gülümsedi ve bir anlık dürtüyle parmak uçlarına kalkıp onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Hatırlayacağım." Ellerine kanlı havlular sarmış olan Mason'a doğru yürüdü. "Hey." Giysilerinin ıslak olduğunu fark edince n kolunu sıktı ve kana odaklanmamaya çalıştı.

"Hey. Burada ne yapıyorsun?"

"Yaralandığını duydum, o yüzden seni kontrol etmeye geldim."

Adam ona bakarken, onu orada gördüğüne şaşırmış gibi görünürken, Jordan bu oyunu yanlış oynayıp oynamadığını merak etti. Gelmemeliydi.

"ok nazıksınız," dedi, yüzü sıcak bir gülümsemeyle aydınlandı. Uzun, yoğun bir an boyunca ona baktı.

"Ah, Jordan, bu Blaine Taylor, polis şefi."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Jordan," dedi Blaine.

"Sen de." Bakışlarını Mason'a çevirerek kanlı havlulara odaklandı. "Ellerin..."

"Ben iyi olacağım. Önemli olan tek şey Syd ve bebeğinin iyi olması."

Jordan, "Önemli olan tek şey bu değil," dedi, ona bakıyordu. "Seni neden hâlâ geri götürmediler?"

"Onlara Syd ve bebeği almaya odaklanmalarını söyledim. Sıcak."

"Burada emin ellerde olduğunuz için - kelime oyunu yapmak istemedim -"İşe geri dönüyorum," dedi Blaine. "Onunla kalacak mısın, Jordan?"

"Yapacağım."

"Tamam o zaman. Ben çıkıyorum. Seni sonra kontrol ederim." "Teşekkürler, Blaine," dedi Mason.

Jordan Mason'ı bir sandalyeye götürdü ve sağ elini kucığına alarak yanına oturdu. Kendini çelikleştirdi ve kana bulanmış havluyu açarak etli avuç içini ve parmaklarını ortaya çıkardı. "Tanrım, Mason. Ne yaptın sen?"

"Bir şey yok. Hiç acımıyor."

"Acıyacak."

"Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

Jordan yeni kanı silmek için havlunun kirlenmemiş kısmını kullandı.

"Elbisene bulaştırma. Çok güzel görünüyorsun."

"Elbise umurumda değil." Elbisesine bulaşan sağ elini yaraladı ve sonra sol eline uzandı. "Peki ya dirseğiniz?"

"Sorun değil."

Jordan ona doğruyu söyleyip söylemediğini anlamak için başını kaldırıp baktı. Bakışları onunkilerle karşılaştığında, onu beklenmedik bir yoğunlukla onu izliyordu. "Ne?" "Daha önce

hiç kimse beni aramaya gelmemişti."
Onun tatlılığından etkilenerek, "Hiç mi?" dedi.
"Bir kez bile."

"İşte şimdi oldu." "Artık
var."

CHAPTER 19

T hayatının en korkunç on beş dakikasıydı. Luke'un izlediğini hatırladığı şey buydu. En çok sevdiği iki insanın içinde bulunduğu araba perdeden aşağıdaki suya uçtu. Kızlarını selamlamak için arabaya doğru yürüyordu ki araba aniden gözden kayboldu. Bir mide bulantısı dalgası onu sertçe yutkunmaya itmiş, her an hasta olacağı hissini bastırmaya çalışmıştı. Ne olduğunu düşündüğünde kaybolmuş olabilir.

Sydney kontrolsüzce hıçkırmaya devam ederken, Luke hastane yatağında onunla birlikte oturuyor, Lily de onun kollarında uyuyordu. ağlayarak uyuyordu. İkisi de ısıtıcı battaniyelerin altındaydı ve Luke kendi vücut ısını da bu işe katıyordu. "Şşşt." Syd'in nemli saçlarını okşadı. "Her şey yolunda."

O kadar çok ağlıyordu ki konuşamıyordu.

Vücudu hıçkırıklarla sarsılırken ona sarıldı. Zavallı şey, onu kaybettikten sonra zaten çok şey yaşamıştı. ilk kocasını ve iki küçük çocuğunu sarhoş bir sürücüye kurban verdi. Başka bir korkutucu deneyimi hak etmiyordu.

"Artık her şey bitti," dedi Luke, kendi kalbi hâlâ o kadar hızlı atıyordu ki, kendisinin de tıbbi müdahaleye ihtiyacı olabileceğinden endişe ediyordu.

"Ne olduğunu bilmiyorum," dedi Syd.

Ağlamaktan kızarmış ve şişmiş olan yüzündeki gözyaşlarını sildi.

"Bir dakika önce park etmiştik, sonra..." "Ayağın frenden kaymış olmalı."

"Telefonda yeni mobilya siparişi veriyordum. Yangından sonra doğuya bak. Bu benim hatam. Dikkat etmedim."

"Araba park edilmişti, tatlım. Sen yanlış bir şey yapmadın. Bu bir kazaydı."

"Ne olduğunu anlayamadım ve Lily." Sanki o da hasta olmamak için çabalıyormuş gibi sertçe yutkundu.

"Başınızı sert bir şekilde çarptınız, muhtemelen direksiyona.

Seni bir saniyeliğine bayıltmış olabilir."

Titreyerek derin bir nefes aldı. "Çok korkmuştum."

"Biliyorum bebeğim, ben de. Kapıyı açamadığımda açıldı ve pencere içeriden açılmıyordu..." Şimdiye kadar yaşadığı en kötü duyguydu. Tanrıya şükür Mason ve Blaine oraya onlar kadar hızlı varmıştı. Her şeyini o ikisine borçluydu.

Jenny Martinez aceleyle odaya girdi. "Syd." Arkadaşını görünce gözyaşlarına boğuldu. "Tanrı'ya şükür iyisin. Ve Lily." Jenny titreyen eliyle ağzını kapattı. "Tanrı'ya şükürler olsun." Yatağın yanına geldi ve Lily'nin etrafından dolanarak Syd'e sarıldı, iki kadın da hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Duyar duymaz geldim." Alnındaki şişliğe daha yakından bakmak için Sydney'in yüzündeki saçları geriye doğru taradı ve bir elini Lily'nin sırtına koydu.

"Başın ağrıyor mu?"

"Birazcık. David birkaç dikişe ihtiyacım olduğunu söyledi." "Başka bir yerin incindi mi? Lily'nin?"

"Hayır, ikimiz de iyiyiz, Mason ve Blaine sağ olsun."

Jenny elini Luke'un elinin üzerine koydu. "Peki ya sen?"

"İyi olacağım. Bir ya da iki yıl içinde."

"Hayal bile edemiyorum. Senin için ne yapabiliriz? Herkes soruyor."

"Birbirimize sahip olduğumuz sürece," dedi Syd,
"ihtiyacımız olan hiçbir şey düşünemiyorum."
Luke bunu kendisi daha iyi söyleyemezdi.

MASON, Jordan'ın onu bulmak için kliniğe geldiğine hâlâ inanamıyordu. David yaraları temizleyip sararken, Jordan onun yanında durarak acı verici tedavi boyunca ona eşlik etti. David bandajları uyguladı ve Jordan deri yapıştırıcısını nasıl kullanacağını ve değiştirilmesi gerektiğinde bandajları nasıl düzgün bir şekilde yerleştireceğini öğrendi.

Onunla ilgilenebileceğinden emin olmak için yakın ilgi gösterdi ve sorular sordu.

Onun gerçek olduğuna, kendisiyle ilgilenmek istediğine ve onu klinikte bulmaya geldiğine inanmak için kendini çimdiklemek istedi.

David onu taburcu ettiğinde Jordan, elini sağ dirseğine koyarak kız kardeşinin arabasına kadar ona eşlik etti,

Görünüşe göre onları birlikte görüp bir sonuca varacak olanları umursamadan.

Kendi sonuçlarına varmamaya çalışıyordu. Sadece birkaç gün içinde, onun hayatını aydınlatan güneş olmuştu.

sıcaklık ve şefkatle ve nadiren deneyimlediği bir tür gerçek zevkle - ve sadece yatakta değil.

"Bir saniye bekle." Yolcu kapısını açtı ve koltuğu gidebildiği kadar arkaya yatırdı, bu hareket onu adama daha da sevdirdi.

Söz konusu kız olduğunda kendini kaybediyordu ve muhtemelen kendini bir felakete hazırlıyor olmasını umursamıyordu bile.

acı verici bir düşüş. Onunla geçirdiği her saniye daha sonra çekeceği acılara değerdi - ya da şimdi kendine öyle diyordu. Adam oturduktan sonra, kadın onu emniyet kemeriyle bağlamak için eğildi.

"Hey."

"Hey ne?"
"Öp beni."

Jordan gülümsedi ve dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Teşekkür ederim."

"Ben hiçbir şey yapmadım." "Evet, yaptın."

Jordan uzun bir süre onun gözlerinin içine baktı ve bu sırada Mason altındaki zeminin kaydığını ve kalbinin kapısının onu içeri almak için ardına kadar açıldığını hissetti. Hışımınla içeri girdi, Mason'ın kendini korumak için koyduğu bariyerleri yıktı. tekrar incinmekten.

Elini yüzüne doğru kaldırdı, parmak uçlarının çoğunlukla zarar görmemiş olmasına şükrederek ona dokunabildi. "Jordan."

"Evet, Mason?"

"Çok güzelsin. İçten ve dıştan."

"Teşekkür ederim." Onu tekrar öptü ve o da öpmek istedi. Tatlı dudakları onunkilere yapışmış halde bütün gün orada kalabilirdi. "Hadi seni eve götürelim."

"İstasyona gitmeliyim."

"Üç gün boyunca çalışmak yok. Doktorun emri. Yaralarınızın iyileşmesine fırsat vermelisiniz."

Sert ses tonu ona karşı sertleşmesine neden oldu. Hatta sesinin tınısı bile ona karşı sertleşmesine neden oluyordu.

"Tamam o zaman. Hadi gidelim. ev."

Onu eğlendiren bir hassasiyetle hız sınırına sadık kalarak evine kadar götürdü.

"Biliyor musun, beş mil fazla gidersen, muhtemelen seni cezadan kurtarabilirim."

"Yıllardır araba kullanmadım." "Şimdi sen söyle."

Jordan'ın boğuk, seksi kahkahası onu gülümsetti. O yapabilirdi

Bütün gün onun gülüşünü dinleyebilir ve bu sestten asla bıkmazdım. "Benimleyken tamamen güvendesin."

Dün gece ona aksini söylemişti, ama o

Onunla fazla yakınlaşmasının neden iyi bir fikir olmadığına dair tüm içten uyarılarını düşünüyordu. Bu uyarılar aklındaki son şeydi.

Onu klinikte bulduktan sonra eve götürüyordu ve görünüşe göre onunla da ilgilenmeyi planlıyordu.

Adamın evine vardıklarında, kadın adamın emniyet kemerini çözdü ve arabadan inmesi için yanına geldi.

"Kapını benim açmam gerekirdi, tam tersi değil."

"Yaralıyken tüm bu işlerden uzak durabilirsin." Onun için kapıları açtı ve sonra iki poşet yiyecek getirdim. "Neyse ki soğuk şeyler hâlâ iyi çünkü büyük bir şişe soğuk limonata aldım."

Adam tezgâhta oturmuş, kadının mutfğa aitmiş gibi hareket etmesinin tadını çıkarırken, o da yiyecekleri yerleştiriyordu. "Aç mısın? Biraz hindi ve bu somun taze pişmiş ekmeği aldım. Sana bir sandviç yapabilirim."

"Buna hayır demeyeceğim."

Marul, domates ve mayonez çıkardı ve ekmeğin poşetini açtı. "Peynir?"

"Evet, lütfen."

Eğer Mason onunla ne kadar ciddi bir ilişki kurduğunu merak ettiyse, sandviç yaparken bile çok sevimli olduğunu fark ettiğinde şüpheleri doğrulanmıştı. O daha sözünü bitirmeden kapı çalındı ve Mason, Jordan'la yalnız kalabilmek için gelen her kimse ondan kurtulmaya karar verdi.

Dermot kapısının önündeydi, bir başka departman aracı da garaj yolunda cipinin arkasında rölantide bekliyordu.

"Hey, Şef, kamyonetinizi sizin için eve getirdik."

Anahtarları Mason'a uzatırken Dermot'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sen şu televizyondaki kızsın!"

Kapıya geldi. "Merhaba, ben Jordan."

"Aman Tanrım," dedi Dermot dizginlenemez bir coşkuyla onun elini sıkarken.

"Yeter." Mason'ın ses tonu ve teğmenine attığı sert bakış, genç adamı Jordan'ın elini bırakmaya zorladı.

"Siz... Vay anasını! Sen ve Jordan Stokes mu?"

Mason ona ters ters baktı. "Birine bundan tek kelime edersen, dilini teneke makasıyla keserim. Sende var Ben mi?"

Dermot aptal aptal sırttı. "Evet, efendim. Anlaşıldı, efendim. Tanıştığımıza memnun oldum, hanımefendi. Şovunuzun büyük bir hayranıyım. Tekrar yayınlanması için sabırsızlanıyorum. Sen ve Gigi çok komiksiniz ve çok seksisiniz ve-"

"Şimdi git, Dermot."

"Şimdi gidiyorum, efendim." Sırıtarak selam verdi ve diğer araca giderken kendi ayağına takıldı, onu buraya kadar takip eden her kimse Mason'ın orada Jordan Stokes'la birlikte olduğunu kesinlikle söyleyecekti. Gün batımından önce tüm adaya yayılacaktı.

"İyi birine benziyor," dedi Jordan.

"Lanet olası bir aptal ama harika bir itfaiyeci ve sağlık görevlisi, bu yüzden onu yanımda tutuyorum." Mason tezgâhtaki taburesine geri döndü.

Jordan içinde sandviçin yanı sıra turşu ve patates kızartması bulunan bir tabak uzattı. Sandviçi yerken bir yandan da

Sargıların etrafından dolaştı ve kesikler kendini belli ettiğinde yüzünü buruşturdu, bir dilim peynir ve domatesi bir parça marulun içine yuvarladı ve bir ısırık aldı.

"Bu sandviç sayılmaz." "Ekmek yemediğin zaman sayılır." "Ekmeksiz nasıl yaşayabilirsin?"

Tezgâhın etrafından dolanıp barda onun yanına oturdu. "Aslında oldukça iyi. Birkaç yıl önce keşfettim Glüten intoleransım olduğunu öğrendim ve glütteni diyetimden çıkardığımdan beri genel olarak eskisinden çok daha sağlıklıyım."

"Ekmeksiz bir hayat düşünemiyorum."

"Buna alışırsın."

"Demek sadece benim için ekmek aldın, öyle mi?"

"Aldım. Ben de hindi yemediğim için sana hindi de aldım."

Kolunu ona doladı ve yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Bu kadar şanslı olmak için ne yaptım ben?"

"Hayatımı kurtarmak dışında mı?" diye sordu kara gözlerini parlatan gülümsemesiyle.

"Bunun dışında."

"Beni gülümsettiniz ve güldürdünüz, çok uzun zamandır olmayan diğer şeylerin yanı sıra."

Kadının ne demek istediğini biliyordu ama bir de onun ağzından duymak istiyordu. "Başka ne gibi şeyler?"

Dudaklarını onun kulağına yaklaştırarak ürpermesine neden oldu. "Orgazmlar. Gerçekten iyi olanlar."

Ve bir anda kaya gibi sertleşmiş ve yuvarlanmaya hazır hale gelmişti. "Hâlâ ağrın var mı?"

"Birazcık."

"Daha iyi öpmemi ister misin?"

"Hayır, ellerinin ve dirseğinin iyileşmesine izin vermeni istiyorum, bu da ağırdan alman gerektiği anlamına geliyor."

"Sakin olacağım. Benimle gel." Ayağa kalktı ve yatak odasına gitti, üzerindeki üniforma gömleğini çekiştirerek Başının üzerinde kan lekesi vardı. Onu bir kenara fırlatarak, işbirliği yapmayan parmaklarıyla kemerinin tokasını kurcaladı.

"Dur." Jordan ona yaklaştı ve görevi devraldı, kemeri çözülene kadar kemeri ve ardından pantolonu üzerinde çalıştı.

Mason o kadar zorlanıyordu ki, onu olabildiğince çabuk soymaktan başka bir şey düşünemiyordu. "Giysilerinizi çıkarın. Acele et." Onun soyunmasını izlemek için geri çekildi, her saniyesini hafızaya kaydederek Vücudunu ona gösterirken nasıl görüldüğünü asla unutamayacaktı. Çok güzel, çok seksi ve çok ateşliydi. Hayatını en iyi şekilde ele geçiren bir rüya gibiydi. mümkün.

Kadın tamamen çıplak bir halde karşısında durduğunda, adam sadece bakabildi.

"Nedir bu planın?"

Yaralanmamış başparmaklarını boxer'ının kemerine sokup çıkardı ve kızın gözlerini izledi

Adamın sertleşmiş sikini görünce gözleri karardı ve dudakları aralandı. Sonra yatağa uzandı ve sırt üstü yatacak şekilde kendini konumlandırdı. "Buraya gel."

Jordan yatağa uzandı ve onun yanında diz çökmek için yana kaydı.

"Üzerime gel."

O kadar ufak tefekti ki, neredeyse bacaklarını adama sarılacak kadar açamayacaktı.

Düşündükçe siki heyecandan zıplıyordu. onu bu tarafa götürüyor. "Yukarıya." Kızın planını anladığı anda anlamıştı çünkü gözleri büyüdü ve bir şeyler söylemeye başladı. Yüzünü kapatıp arkasındaki yatak başlığını kavradığı sırada kelimeler dudaklarında kayboldu.

"Bunun gibi mi?"

"Aynı bunun gibi, sadece daha yakın."

"Nefes alamayacaksın!"

Alçak sesle kıkırdaması kızın ona ters ters bakmasına neden oldu. "Evet, yapacağım."

"Mason."

"Shhhh, yaklaş."

Elleri yaralı olsun ya da olmasın, onun kıcını kavradı ve onu tam istediği yere koydu ve sonra dilini içine batırdı.

"Ung, ah, oh, ohhh, Mason. Mason!"

Kadının aklını kaçıрма şeklinden heyecanlanan adam, onun üzerinde şehre gitti, utanmadan ona binerken yaladı, emdi ve işkence etti, orgazmı kovaladı. Onu bunun için uğraştırmaya, onu şimdi ve burada olmaktan çıkarıp uçurmaya kararlıydı. Kadının biraz yorulmaya başladığını hissettiğinde klitorisini emdi ve vücudu üzerinde kasılırken kadından bir feryat kopardı. O

Düşmediğinden, başını çarpmadığından ya da zevkten başka bir şey hissetmediğinden emin olarak onunla kaldı ve orgazm azalmaya başladığında, ısını bastırmak için onu aşağı indirdi.

ereksiyonuna karşı.

Adam başını dar etinin içine soktuğunda gözleri fal taşı gibi açıldı. "Doğum kontrol hâpı kullanıyor musun?"

Başını sallarken vahşi, evcilleşmemiş bir görünümü vardı.

"Ben temizim. Bir ay önce test yaptırdım ve o zamandan beri kimseyle birlikte olmadım."

"Ben de temizim. Hastanede test yaptırdım. Sonra."

Mason onun ne demek istediğini biliyordu ve ona bu çileyi düşündürdüğü için nefret ediyordu, özellikle de çıplak ve yataktayken. "O olmadan gidebilir miyiz?

prezervat

if?"

"Evet."

Arada hiçbir şey olmadan onun içinde olma düşüncesi onu daha da sertleştirdi, tabii ki bunu fark etti. "Mason, yapamam."

"Evet, yapabilirsin. Rahatla."

Gergin kıkırdaması odanın içinde çınladı. "Senin için söylemesi kolay."

Ona uzandı ve dudaklarını kendi dudaklarıyla buluşturdu. "Sende bu var. Sen bir aygırsın, unuttun mu?"

"Hayır, öylesin."

Gülümseyerek onu tekrar öptü ve yumuşak, ıslak sığağına karşı sallandı. Tanrım, o ateşli, seksi, tatlı ve tapılasıydı. Ona doyamıyordu.

Bir elini kızın yüzünden çekerek, kızın sonuna kadar gerildiği yere uzandı ve klitorisinin sıkı düğümünü buldu.

"Mason," dedi nefes nefese, "ellerin. Yapma." "O zaman sen yap."

Eğer bugün ölseydi, bir sonraki hayatına götürmek isteyeceği anısı, onun kendisini tatmin edişini görmek olurdu.

dizginlenemez bir coşkuyla ona binerken kendini. Göğüsleri zıpladı, dudakları ayrıldı ve sert bir şekilde boşalmadan önceki saniyede başını geriye atarken gözleri kapandı, iç kasları onun horozunu kavradı.

Mason kollarını onun etrafına doladı ve üstte olacak şekilde çevirdi ve kendi kollarını bulana kadar onun içine girdi.

En derin yerinden geliyor gibi görünen serbest bırakma. Ona sarılırken, onu öperken ve onun tatlılığını içine çekerken tüm vücudu meşguldü.

Dirseğindeki ve ellerindeki acıyı görmezden gelen Mason, onu yakınında tutma ihtiyacıyla kıyaslandığında soluk soluğa uyumak üzereydi ki telefonu çaldı.

"Ah, bunu almalıyım."

Ondan uzaklaştı, gitmesine izin verdi, çantasını bıraktığı yere doğru odayı geçmesini izledi ve tüm vücudu kaskatı kesildi. "Ne

oldu?" "Sanırım eski sevgilim."

"Emin değil misin?"

Başını iki yana salladı. "Onu engelledim. Başka telefonlardan arıyormuş."

Bu haber Mason'ı telaşlandırdı. "Seni ne sıklıkla arıyor?"

"Haftada en az bir kez."

"Onunla konuşmak istiyor musun?"

"Kesinlikle hayır."

Mason bunu vurgulu bir şekilde söylemesini takdir etti. "Rehabilitasyondan çıktı mı?"

"Evet."

"Yani bunu zaten biliyordun?"

Yatakta ona tekrar katılırken başını salladı. "Menajeri bana ulaştı ve Nik nerede olduğumu sordu."

"Ona söylemediniz, değil mi?"

"Tanrım, hayır. Ben bunu asla yapmam, o da yapmaz. Ondan nefret ediyor. Ama burayı sevdiğimi biliyor, o yüzden beni Los Angeles'ta bulamazsa nerede olduğumu anlaması uzun sürmez."

"Tehlikede olman fikri hoşuma gitmiyor, Jordan."

"Tehlikede değilim."

"Bunu nereden biliyorsun? Buraya gelirse sizi bulması zor olmaz."

"Buraya gelmez. Kendini rahatsız etmez. Asla. Buraya gelmek onun için uygunsuz olur."

"Bundan hoşlanmadım."

"Hâlâ evli olmam seni üzdüğün için üzgünüm."

."

"Üzüldüğüm şey bu değil bebeğim. Endişeliyim. Senin hakkında. Sana yeterince acı çektirdi. Bu kadar şeyden sonra onun tarafından taciz edilmeye ihtiyacın yok. oldu."

Çenesini onun göğsüne dayadı, gülümsemesi güzel yüzünü daha da güzelleştirdi. "Seninle ilgilenecek birinin olması güzel. benim için endişelen."

"Endişeliyim. Sana ya da senin için en iyi olana saygı duymadığını kanıtladı." Saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltti.

"Peki ya sen?"

"Önemsiyorum. Önemsiyorum. Hiçbir şeyin seni incitmesini istemiyorum." Adam dehşete düşerken, kadının gözleri yaşlarla doldu. "Bekle, bu da ne?"

"Seninle birlikte olmak gerçekten çok güzel."

Daha tatlı olabilir miydi? "Seninle birlikte olmak da çok güzel."

"Birbirimize bağlanmamamız gerekiyor."

Ona zaten ne kadar bağlı olduklarını hatırlatmak için kalçalarını hafifçe eğdi.

Kadın güldü ve adam hemen ona sertçe saldırdı. onun için çok büyük bir sorun olacağını fark etti. Belki de şimdiye kadar sahip olduğu en iyi sorun. Mason kolunu ona doladı. "Konuş benimle. Ne düşünüyorsun?"

"Keşke çekip gitse ve beni yalnız bıraksa."

"Onunla konuşma zorunluluğunuz yok, özellikle de onu son gördüğünüzde olanlardan sonra."

"Biliyorum."

"Avukatın ne diyor?"

"Artık rehabilitasyondan çıktığına göre boşanma evrakları geldi. Sadece onun çıkmasını bekliyorduk." O güçlü gözlerini ona çevirdi.

"Burada benimle kalacaksın. Eğer adaya gelirse, seni Eastward Look'ta bulması çok uzun sürmez."

Seni burada aramayı asla düşünmezdi."

"Buraya geleceğini hiç sanmıyorum. Dediğim gibi, hiçbir şey ya da hiç kimse için kendi yolundan çıkmaz."

"O bir aptal. Hayatında sana sahip olacak kadar şanslı olan her erkek senin için geriye doğru eğilmelidir."

"Sen olsan böyle mi yapardın?" diye sordu alaycı bir sırıtışla. "Evet, aynen öyle yapardım. Eğer sana sahip olsaydım..."

"Ne?"

Mason gerçek hislerini paylaşmaktan kendini alıkoydu - eğer ona sahip olursa, başka hiçbir şeye ihtiyaç duymayacaktı. Eğer ona sahip olursa, her gün ona altın gibi davranacaktı. Eğer ona sahip olursa, hayatı mükemmel olacaktı. Bunların hiçbirini söyleyemedi. Söyleyemedi. henüz. Bu kadar çok şey onun için hâlâ belirsizken olmazdı. -Ve böylece onun için de. "O bir aptal."

Ona şüpheyle baktı. "Söyleyeceğin şey bu değildi."

"Şu anda söyleyebileceğim tek şey bu." Onun enfes yüzünün her ayrıntısını içerken gülümsedi. "Arkadaşlarım Quinn ve Mallory Cumartesi gecesi bir akşam yemeği partisi veriyorlar. Sen benimle gelmek ister misin?"

"Evet, isterim."

"Çılgın eski sevgilin peşine düşmek için gürültü yaparken benimle kalır mısın?"

"Evet, yapacağım."

Mason onun bu kolay teslimiyetine gülümsedi. "Her zaman bu kadar uyumlu musun?"

Onun gülümsemesine karşılık verdi.

"Evet, öyleyim." "Nedense bundan şüpheliyim."

"Bekleyip görmeniz gerekecek."

Onun iyi ve kötü her yönünü deneyimlemek için sabırsızlanıyordu, çok fazla kötü şey beklediğinden değil. Onunla her şey çok iyiydi, şimdiye kadar kimseyle yaşamadığı kadar iyiydi ve düşünebildiği tek şey, onu sonsuza dek burada, yanında nasıl tutabileceğiydi.

Eğer bu onu çılgın bir aptal yapıyorsa, öyle olsun.

CHAPTER 20

Motel odasına döndükten sonra Luke, Syd ve bebeği kontrol etmeye gitmişti. Olayın ayrıntılarını duyduktan sonra hâlâ sarsılmıştı.

marinada kaza geçirdi ve bunun ilk etapta gerçekleşmiş olmasından dolayı kendini suçladı. Kaldırım taşı arabanın suya girmesini engelleyebilirdi. Kış boyunca çatlamıştı ve yerine yenisini koymak için onu sökmüştü. Henüz bunu yapmamıştı.

Sonuç olarak, sevdikleri iki insanı neredeyse kaybediyorlardı. Kazayı duyduğundan beri midesinin bulandığını hissediyordu ve Luke ile Syd'in gözle görülür bir şekilde sarsıldığını görmek dayanılması zor bir durumdu. Yapamadı Luke'un Syd ve Lily olmadan ne yapacağını hayal bile edemiyorum. Tanrıya şükür iyilerdi.

Yarın sabah Shane'den marinaya yeni bir bordür taşı koymasını isteyecekti, böylece bir daha böyle bir şey yaşanmayacaktı.

İçeri girdiğinde Maddie onu bekliyordu. Ona elini uzattı. "Nasıllar?"

Mac onun elini tuttu ve yatağın kenarına oturdu. "Kötü sarsıldım ama iyiyim."

"Tanrım, ne korkunç bir şey oldu."

"Bu benim hatam." Mac bunu henüz kimseye söylememişti. Bir kaşını kaldırdı. "Nasıl anladın?"

Ona kışın bir kar küreme aracı tarafından kırılan bordür taşından ve bunu zamanında nasıl tamir edemediğinden bahsetti.

"Mac, hadi ama. Syd kazayla gaza bastı. Buna o sebep oldu."

"Kaldırım taşı suya girmelerini engelleyebilirdi."

"Eğer gaza yeterince sert basmadıysa. Araba yine de üzerinden geçebilirdi. Bunun için kendini suçlayamazsın. bir kazaydı."

"Hemen tamir ettirmeliydim." "Buraya gel."

"Ben buradayım."

"Daha yakın."

"Bir saniye bekle." Kıyafetlerini çıkardı, dişlerini fırçaladı ve onun yanındaki yatağa girdi. "Ben buradayım. Senin için ne yapabilirim, aşkım?"

"Bir kaza için kendinizi suçlamayın, başka bir şey değil, Daha azı değil. Bu bir kazaydı, Mac. Tanrıya şükür Syd ve Lily iyiler ama bu bir kazaydı. Luke O kaldırım taşıyla ilgili bir şey yapmalıydın ya da baban yapabilirdi. Bana bunu bildiğini söyle."

"Biliyorum, ama ben sadece..."

"Herkesten sorumlu hissediyorsunuz ve bu da size dayanılmaz bir kaygı veriyor. Sevdiğiniz insanlar için her şeyi düzeltemezsiniz. Birçok kahramanlık özelliğinize rağmen, sen aslında Süpermen değilsin."

"Değil miyim? Gerçekten mi? Bu çok yıkıcı."

"Tanıdığım en kahraman adamsın, ihtiyacı olan bir arkadaşın için her zaman ilk adım atan sensin. Kendi başının çaresine bakıyorsun.

aileniz, kardeşleriniz, kuzenleriniz, ebeveynleriniz, çalışanlarınız. Ama günün sonunda, sadece çok fazla şey yapabilecek tek bir kişisiniz. Marinadaki kaza senin hatan değildi. Beni duyuyor musun?"

"Seni duyuyorum."

"Gerçekten mi, yoksa bunu sadece beni susturmak için mi söylüyorsun?"

"Seni asla susturmak istemem. Seninki tüm dünyada en sevdiğim sestir."

"Seni çok ama çok seviyorum Mac, herkesin kahramanı olmaya çalıştığın zamanlarda bile. Sadece benim olmanı istiyorum.

bu sizin için yeterli olacaktır."

"Bu benim için fazlasıyla yeterli."

"Bırak gerisini. Baktan şeyler olacak. İkimizi de kliniğe yatırmayacak bir yol bulmalıyız. anksiyete sorunları olan."

"Kız kardeşlerimizin bizim için ayarladıkları bu kaçamak tam da ihtiyacımız olduğunu bilmediğimiz bir şeydi. Bu sabah yaptığım masajı hâlâ düşünüyorum."

"Ben de aynı fikirdeyim. Bu muhtemelen daha sık yapmamız gereken bir şey. Bu kadar çok çocuğumuz olduğu için kutsanmış durumdayız. Sıkıştığımızda bize memnuniyetle yardım eden insanlar. Kendimizi çok gergin hissettiğimizde, bir nefes almalı ve Pause tuşuna basmalıyız."

"Beş yıl boyunca bize yardım edecek çok insanımız var mı?
çocuklar?"

"Onları çiftleştirebiliriz."

Mac güldü. "Kendi küçük ahırımız."

"Başımıza gerçekten zor bir şey geldi. Connor'ı kaybetmek düşünce yapımızı değiştirdi. Bu bizi eskisinden daha çok korkuttu çünkü artık korkunç şeylerin aniden ortaya çıkabileceğini biliyoruz." Elini yüzüne koydu, dokunuşu onu her zaman olduğu gibi etkiledi. "Biz her zaman korkamazsın. Böyle yaşanmaz."

"Haklısın. Haklı olduğunu biliyorum, ama bunu bırakmak zor.
korku. Aslında bir hafta kadar önce Kevin amcamla bu konuyu konuştum."

"Hiç söylemedin."

"Rebecca'da karşılaştık. Kahve içtik. Konuşmaya başladık. Ona doğrudan, kötü bir şey olduktan sonra

insanların her şeyden korkmayı nasıl aştıklarını sordum."

"Ne dedi?"

"İlginçti ama Kev'le konuşmak her zaman ilginçtir. Kalplerimizin yeni insanları barındırmak için nasıl genişlediğini anlatıyordu. Eşimiz, çocuklarımız, torunlarımız. Biz sevgiyi artırmaya devam ediyor, bu da endişelenmemiz gereken daha fazla insan olmasını sağlıyor."

"Bu aslında çok mantıklı."

"Öyle. İçlerinden birinin başına bir şey geldiğinde, bunun herhangi birinin başına gelebileceğini hatırlattığını ve bunun da endişeyi artırdığını söyledi."

"Bu da çok iyi bir nokta."

"Evet, kesinlikle."

"Onunla konuşmak yardımcı oldu mu?"

"Öyle oldu. En azından son zamanlarda kendimi neden bu kadar gergin hissettiğime dair iyi bir nedenim var."

"Eşiniz daha önce bir bebek kaybettikten sonra ikiz bebek bekliyor. Bu da işin büyük bir parçası. Biz başarılı olduktan sonra bile

Mac'i teslim ettik ama yine de bunun tekrarlanmasından endişe ediyoruz. Kesimi yapman için sabırsızlanıyorum, o zaman bu endişeyi bir daha yaşamayacağız."

Kesip biçmek kelimesini rahatça kullanması karşısında yüzünü buruşturdu. "Ama başka türlü endişelerimiz de olacak ve onları yönetme konusunda daha iyi olmalıyım. Bunu biliyorum. Bu yüzden

Bu çocuk sürüsünü seninle birlikte büyütemeyeceğimi düşünmek bile dikkatimi çekmeye yetiyor."

"Bunu sensiz yapamazdım. Sensiz hiçbir şey yapamazdım."

"Evet, yapabilirsin."

"Hayır, gerçekten yapamadım. O ilk günden beri."

"Benden kurtulmaya çalıştığın zaman mı?"

Maddie'nin gülümsemesi muhteşem yüzünü aydınlattı.

"Senden kurtulmaya çalışmıyordum."

"Yalancı. Bana katlanamadın ve gitmemi istedin."

"Sana katlanamıyordum ama seksi olduğunu düşünüyordum." "Bu doğru mu? Bunu bana daha önce hiç söylememiştin." "Evet, söyledim!"

"Hayır. Demek seksi olduğumu düşünüyorsun, ha?"
Gözlerini devirdi. "Bunu asla söylememeliydim."
"Hayır, gerçekten yapmamalıydın. Artık benim için ateşli olduğunu bildiğime göre-"
"Ben öyle demedim!"
"Artık geri alamazsın, o yüzden deneme bile." İtiraz edemesin diye onu öptü. "Gelecek hafta sonu büyük bir parti verelim. Herkesi görmek ve bizimkilerle birlikte olmak istiyorum."
"Ailene ve arkadaşlarına benim için ne kadar ateşli olduğunu söyle."
"Herkes senin için ateşli olduğumu söyleyebilesin diye parti vermiyorum."
"Sorun değil. Onlar zaten biliyor."
Şakacı bir şekilde yüzüne vurdu, bu da onu sadece güldürdü.
"Bu hayatımın en güzel günü olabilir."
"Birkaç dakika önce bir kaldırım taşının üzerinde kendini kaybediyordun."
"Şu haline bak."
"Hepsi senin suçun. Bunu bana sen yaptın."
"Bu büyük partinizi kim planlayacak ve düzenleyecek?"
"Bana bırakın. Her şeyle ben ilgilenirim."
"Aman Tanrım."

Sonraki birkaç gün boyunca Jordan, Mason'a ve ellerindeki iyileşmekte olan yaralara bakarken Brendan'dan gelen çok sayıda aramayı savuşturdu. Yaşadığı en büyük zorluk çok fazla şey yapmasını engelledi. Ne zaman aşırıya kaçsa, kesikler yeniden açılıyor ve onu ilk güne geri döndürüyordu. Kanepede dinlenmek ve Jordan'la film izlemek dışında pek bir şey yapamadığı için büyük bir hayal kırıklığına uğramıştı. Nikki, Jordan için daha fazla giysi ve yiyecek bırakmıştı, böylece o iyileşene kadar bir yere sığınabileceklerdi.

Durumdan duyduğu rahatsızlığa rağmen, Jordan onlar için yemek pişirirken, ev işlerini yaparken hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

çamaşır yıkıyor, yaralarıyla ilgileniyor ve işte kaçırdıklarından dolayı delirmemesi için onu eğlendirmeye çalışıyordu.

Üçüncü gün öğlen saatlerinde Dermot kahvaltıdan beri dördüncü kez aradığında Jordan telefonu elinden aldı.

"Merhaba Dermot, ben Jordan."

"Şovuna bayılıyorum."

Onun yanında oturan Mason, Dermot'ın konuşmasını duyabiliyordu ve gözlerini devirdi.

Mason'a gülümsedi. "Teşekkür ederim. Senden bir iyilik isteyebilir miyim?" "Elbette. Neye ihtiyacınız var?"

"Her beş dakikada bir Mason'ı aramamanı istiyorum, Çünkü dinlenmesi ve iyileşmesi gerekiyordu. Şimdi, eğer acil bir durumsa, sorun değil. Ama sadece sohbet etmek istiyorsanız, başka birini arayabilir misiniz?"

"Evet, hanımefendi, bunu yapabilirim." "Çok memnun olurum."

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Şu anda değil, ama olursa sana haber veririm."

"Sen öyle yap. Birkaç dakika içinde orada olabiliriz." "Evet, hızlı tepki vermenizle tanınıyorsunuz."

Dermot güldü. "Mason'a söyle, güzel karısıyla evde tıklıp kalmanın tadını çıkarsın."

"Ben yaparım. Unutma, sadece acil durumlar için." "Yapacağım."

"Hoşça kal, Dermot." Jordan görüşmeyi sonlandırdı ve Telefonu Mason'a verdi ve yüzündeki eğlenmiş ifadeyi fark etti. "Jordan Stokes'un bir keresinde hayatının geri kalanında onu

azarladı." "Ben onu 'azarlamadım'."

"Oh, evet, yaptın ve inanılmaz derecede ateşliydi." Adam ona doğru hamle yaptı, ama kadın üç gündür olduğu gibi, geçen günkü enerjik sevişmelerinden beri olduğu gibi,

adamın ulaşamayacağı bir yere fırladı.

birçok yarasını yeniden açtı. Mason inleyerek yüzüstü kanepeye düştü. "Hadi ama..."

"İyileşene kadar olmaz."

"Jordan."

"Mason."

"Beni bağımlı hale getirip sonra da ilişkiyi kesmeniz çok adice."

Öfkeli ve rahatsız olduğunda gülünç derecede sevimli oluyordu. "Seninle ilişkiyi kesmedim. Seninle ilgileniyorum."

"Günün yirmi dört saati zor durumda kalmamı ve bu konuda hiçbir şey yapamamamı sağlayarak mı?"

"Bunu nasıl sağlayacağım?" "Nefes alarak."

"Hayatımı kurtaran ve yeniden nefes almamı sağlayan kişi sensin!"

"Yaptığım en iyi şeydi, ama şimdi hayattaki ikinci şansını beni bu sefaletten kurtarmak için kullanmanı istiyorum."

"Bunu en son yaptığımda, sonrasında ellerin kan içinde kalmıştı."

"O günler önceydi. Şimdi çok daha iyiler. Sayenizde ellerimden çok daha büyük bir sorunum var."

"Bu benim hatam değil."

"Bu kesinlikle senin hatan ve bu konuda bir şeyler yapmanı istiyorum."

İşte bu şekilde onu kanepeye oturtmuş ve onun büyük sorununu hallederken aynı zamanda kendisi için de destansı bir orgazm yaşamıştı. Hiçbir şey Çok tatmin edici bir taşla iki kuş vurmak.

Onu nasıl güldürdüğünden, söylediği her kelimeye nasıl asıldığına, birbirlerine her yakın olduklarında aralarında mırıldanan neredeyse ruhani fiziksel bağlantıya kadar onunla ilgili her şeye bağımlı hale geldiğini kaybetmemişti. Hızla düşüyordu

ve onun için zordu. Kendisine ağırdan almasını, yeni bir ilişkiye balıklama dalmamasını söylerken bile

Henüz yasal olarak ayrılmış olsalar bile, Mason'a olan hislerini bastırmak, akıntının gelmesini engellemeye çalışmak gibi olacaktı.

Cumartesi gecesi Mason'ın arkadaşlarıyla birlikte akşam yemeği partisine katıldılar. Jordan, Mallory ve Quinn'in yanı sıra Quinn'in kardeşi Jared ve eşi Lizzie'yi de seviyordu.

Ayrıca

Alex ve Jenny Martinez, Paul ve Hope Martinez ile David Lawrence ve nişanlısı Daisy Babson katıldı.

Ev sahipleri, fajitaların yanı sıra enchiladas ve taco salatası da dahil olmak üzere nefis bir Meksika yemeği ziyafeti hazırlamıştı.

Mallory, Jordan'ın vejetaryen olduğunu zaten biliyor gibiydi ve aralarından seçim yapabileceği pek çok seçenek olduğundan emin oldu.

Jordan, Mason, Mallory ve Quinn gibi misafirleri için yaptıkları margaritalardan kaçındı. Onların da alkolik olup olmadığını merak ediyordu. Quinn köpüklü margaritaların ilk partisini yaptığında Mason'a "Bir tane içmemin sakıncası var mı?" diye fısıldamıştı.

"Hiç de değil. Keyfinize bakın."

Onun içki içmemesine duyduğu saygıdan dolayı kendini iki kadehle sınırladı. Uğraşmak isteyeceği son şey kafası güzel ya da sarhoş bir randevuydu.

"Ellerin nasıl Mason?" David yemekten sonra sordu.

"Çok daha iyi." Elinde birkaç yara bandı kalmıştı. daha derin kesikler vardı ama diğerleri güzelce iyileşmişti. "Jordan onlarla ilgilenmek ve iyileşebilmeleri için çok fazla şey yapmadığımdan emin olmak konusunda mükemmel bir iş çıkardı."

David, Jordan'a muzip bir sırıtışla, "Klinikte senin için bir işimiz olabilir," dedi.

"Orada çalışmasını isteyeceğiniz son kişi benim. Geçmişte kan gördüğümde bayıldığım biliniyor."

Mason, "Yine de ben kan revan içindeyken sen takdire şayan bir şekilde dayandın," dedi.

"Değdiğimden daha fazla sorun çıkarmamak için kendimi bayılmamaya zorladım."

Diğerleri buna güldü.

"Sana söylemem gerek Jordan," dedi Jenny. "Şovuna bayılıyorum."

"Ben de," dedi Hope. "Jenny ve ben birlikte izliyoruz. Bağımlıyız."

"Bunu duymak çok güzel. Teşekkür ederim." "Daha fazlasını yapacak mısın?" diye sordu Hope.

"Tam olarak emin değilim. Bir sezon daha kontratımız var ama bunu yapmayabiliriz. Adı her neyse onunla yaşananlar ışığında dikkatleri üzerime çekme konusunda biraz ürkeğim."

"Bunu kesinlikle anlayabiliyorum," dedi Mallory. "Ünlü olmak muhtemelen konsept olarak gerçekte olduğundan çok daha eğlenceli."

"Kesinlikle," dedi Jordan. "Dizinin hayranlarının ne kadar harika olduğunu takdir etmediğimden değil. İnanılmaz derecede eski sevgilimle olanlardan sonra destekleyici. Gigi'yle ilerisi için konuşuyordum. Hayatımı yüksek sesle yaşama isteğimi kaybettim. Kendisi aynı zamanda avukatım ve beni sözleşmeden çıkarmaya çalışıyor ama ne olacağından emin değiliz."

"Umarım bir süre daha buralarda olursun," dedi Hope. "Aramızda bir yıldızın olması çok eğlenceli."

"Ben o kadar ileri gitmezdim," dedi Jordan, değişken bir müzisyenle evli olmak dışında bunu hak edecek hiçbir şey yapmamışken kendisine yıldız denmesinden utanarak.

"İnsanlar seninle ve Gigi ile gerçekten bağlantı kurdu. Şov," diyor Mallory. "Şöhretin cazibeli yanını gösterseniz bile gerçekçi olmanızı takdir ettiler. Sen değildin sorunlarınız hakkında konuşmaktan korkuyorsunuz. Bu çok ferahlatıcıydı."

Mallory gibi başarılı bir kadının gösteriyi beğendiğini duymak Jordan'a yaptığı iş hakkında iyi hissettirdi. ve Gigi yaratmıştı. "Çok eğlendik ama bunun sadece saç, makyaj ve kıyafetlerden ibaret olmaması bizim için önemliydi, ama gerçek hayatta da."

"Harika bir iş çıkardınız," dedi Mallory. "İkimizin de hoşuna gitti."

Jared, Quinn'e "Seni bir reality TV hayranı olarak hayal etmemiştim, kardeşim," dedi.

"Genelde değil ama Mallory diziyi sevdi, ben de onunla birlikte izledim. Gerçekten iyi yapılmış ve izlemesi eğlenceliydi."

Paul, "Belki de gösterinin Gansett Adası versiyonunu yapabilirsin," dedi.

"Bu harika olurdu," dedi Hope. "Stilettolar yerine parmak arası terlik giyebilir ve yaşamın zorlukları hakkında konuşabilirsiniz uzak bir adada."

Jordan, "İnsanlar muhtemelen bundan çok sıkılırdı," dedi.

"Hiç sanmıyorum," dedi Jenny. "Sen ve Gigi bunu histerik hale getirebilirsiniz. Büyük bir hit olacağından hiç şüphem yok."

"Gigi'yi Gansett'te hayal etmeye çalışıyorum." Diğerleri güldü.

"Çok eğlenceli olurdu," dedi Jenny. "O kadar zahmetsizce komik ki. Her zaman böyle midir?"

"Evet! İlkokulda yan yana oturduğumuz günlerden beri beni güldürüyor. Başımı çok belaya soktu."

"İkinizin başarılı olması için gereken tek dinamik bu. -Birbirinizi," dedi Alex. "O bir kaçık ve sen de onun ağır bir suç işlemesini engellemeye çalışıyorsun. Aslında onun bir avukat olduğuna inanamıyorum."

"Bana hukuk fakültesine gideceğini söylediğinde güldüğüm kadar hayatımda hiç gülmemişim. Sonra ciddi olduğunu anladım. İçinden bir ses hukuk fakültesine gideceğini söylüyordu. bir noktada kanunu anlamaya ihtiyacım var. Görünüşe göre bu konuda haklıymış. Ama asıl komik olan şu ki aslında çok iyi bir avukat."

"Bunu görebiliyorum," dedi Jenny. "Hem çok zeki hem de çok komik biri."

"Öyle. Belki de mekanı kontrol etmesi için onu Gansett'e davet etmeliyim. Bakalım son filmimiz hakkında ne düşünecek?

mevsim burada." Burada kalabilme, bir şekilde burada bir hayat kurabilme fikri içini mantıksız bir heyecanla

dolduruyordu.
sevinç hissi.

Diğerleri David ve Daisy'nin o sonbahar için düğün planlarını sorarken Jordan masanın altından Mason'ın eline uzandı.

Ona sıcak bir gülümseme gönderdi.

Gansett Adası'nda sıkışıp kalma fikri, onunla geçirdiği her gün ona daha iyi geliyordu. Kız kardeşi, büyükannesi ve Gigi gibi birkaç yakın arkadaşı dışında hiç kimsenin yanında bu kadar rahat olmamıştı.

Onu mutlu ediyordu. Onunla yıllardır gülmediği kadar çok gülüyordu ve o da kendisini güvende ve sevilmiş hissetmesini sağlıyordu. Aralarındaki fiziksel bağın kesinlikle kışkırtıcı olduğundan bahsetmiyorum bile.

Bir itfaiyeciyile olan bağlantısının kışkırtıcı olduğunu düşünerek neredeyse gülüyordu.

Bu hoşuna giderdi. Onunla yalnız kalmak için sabırsızlanıyordu.

Böylece ona anlatabilecekti. Ve fırsatını bulur bulmaz, gösteriyi Gansett'e taşıma fikrini muhtemelen reddedecek olan Gigi'ye açacaktı.

Ama denemeye değermiş. Daha garip şeyler de olmuştu. Konuşmaya geri döndüğünde, Quinn ve Mallory'nin kaldığı yaşlılar tesisindeki aktivite direktörünün

Ran ada hayatının ona göre olmadığına karar vermişti.

"Bu çok üzücü," dedi Mallory, "çünkü bölge sakinleri onu çok severdi."

Alex, "Mükemmeldi," dedi.

"Alex ve Paul'un annesi Marion tesiste kalıyor," dedi Jenny, Jordan'ın yararlanması için.

"Ah, anlıyorum. Etkinlik direktörü ne iş yapar?"

Quinn, "Sakinler için egzersiz, el sanatları, oyunlar, müzik ve diğer eğlence türlerini organize edin" dedi.

"Müşterilerimiz arasında çok çeşitli yeteneklere sahibiz. Bazıları diğerlerinden daha fazla katılabiliyor ama hepsi odada olmaktan keyif alıyor."

Paul, "Bunu doğrulayabilirim," dedi. "Annemiz ileri derecede demans hastası ama hala el işi yapmaktan hoşlanıyor. Bazen

bizi tanımıyor ama yine de güzel şeyler yaratabiliyor."

"Zihnini nasıl çalıştığı inanılmaz," diye ekledi Alex. "Onu her gün görebildiğimiz için çok mutluyuz ve eskiden onun için çok şey ifade eden şeyleri yapma fırsatına sahip. Sizler hayat kurtarıcısınız."

Jared, Lizzie'ye gülümseyerek, "Tüm övgüyü sevgili karıma veriyorum," dedi. "Bu onun fikriydi."

"Ve senin paran," dedi Lizzie.

"Bizim paramız."

"Senin paran."

Alex, "Bu fikri, parayı ve burayı işleten inanılmaz derecede özverili personeli takdir ediyoruz," dedi. "Burası ailemiz için büyük bir nimet."

"Bu fikri bana annen verdi," dedi Lizzie. "Ben yapamadım Sevdiğiniz birini, siz anakaradayken ihtiyaç duyduğu bakımı almak için anakaraya götürmek zorunda kalmanın ne kadar zor olacağını hayal edin burada yaşamak."

"Korkunçtu," dedi Alex. "Onu buraya geri getirdiğimiz gün hayatımızın en güzel günlerinden biriydi ve siz bunu bizim ve diğer aileler için mümkün kıldınız."

Diğerleri Marion'un durumunu tartışırken, Jordan aktivite direktörü hakkındaki bilgiye takılıp kalmıştı. Quinn bu rolü tarif ettiğinde, içinde inkâr edemeyeceği bir ilgi kıvılcımı hissetmişti.

Mason'a geri dönerlerken, ona da aynı şeyi söyledi.

"Eminim bu konuda sizinle konuşacaklardır."

"Pastel boyayla ilgili her şeye ömür boyu duyduğum ilgi dışında-

İşaretleyici-tutkal tabancası-sim, kalifiye olabileceğimden emin değilim. Pek müzikle aram yoktur ve egzersizden vebadan kaçır gibi kaçırım."

"Bu tür şeyler için başka insanları da getirebilirsiniz. Julia Lawry şu anda burada yaşıyor. İnanılmaz bir şarkıcı ve piyano sanatçısı. Onu Stephanie's Bistro'da çalarken dinledim.

O harika biri. Yoga stüdyosundan birinin gelip sakinlere ders vermesini sağlayabilirsiniz. Eminim onlar bile

tekerlekli sandalye kullanan veya başka fiziksel kısıtlamaları olan kişiler için programlarını uzmanlaştırmak."

"Bu doğru." Zihni olasılıklarla dolup taşıyordu. "Bunu onlara sormalısın."

"Bilmiyorum. Burada bir şey yapmadan önce muhtemelen evdeki durumumu çözmem gerekiyor." Jordan keşke sihirli bir değnek sallayıp Brendan'ın gitmesini sağlayabilir, şov için yaptığı sözleşmeden kurtulabilir ve Los Angeles'taki evi ve eşyalarıyla ilgilenebilirdi. Gansett'te birkaç hafta geçirdikten sonra Los Angeles'taki hayat ona neredeyse yabancı geliyordu, sanki ona değil de başka birine aitmiş gibi.

"Orada olmak yerine burada olmayı isteme eğiliminde misin?"

"Olabilirim."

"Bu belki de hayatımda duyduğum en iyi haber."

Ona istendiğini hissettiren bir tarzı vardı. Hayatının büyük bir bölümünü onu istemeyen erkeklerle çevrili olarak geçirdikten sonra, bu adam canlandırıcı ve hoş bir değişiklik olmuştu.

CHAPTER 21

W Mason ve Jordan eve vardıklarında sanki birlikte yaşıyorlarmış gibi yatmaya hazırlandılar Birkaç gün takılmak yerine yıllarca. Onun ve küçük, rahat evinin yanında çok rahattı. Yatağında ona katıldı, yanına kıvrıldı ve kolunu ona doladı.

Elini hafifçe dirseğinin kıvrımında gezdirdi. "Daha iyi görünüyor."

"Çok. Acı çekmeden eğiliyor."

"Bu çok iyi. İşe döndüğüne göre beni hala ayaklarının altında görmek istediğine emin misin?"

"Seni hâlâ ayağımın altında, altımda istediğimden çok eminim." Jordan onun bu utanmaz tavrına güldü.

"Bu gece eğlenceliydi. Arkadaşlarına bayıldım." "Onlar da seni sevdi."

"Şov ve diğer şeyler hakkında çok fazla konuştuğumu hissettim." "Hiç de değil. İlgilerini çekti. Bu fikri sevdim

buradan yapıyor. Ne kadar komik olurdu değil mi?"

"Gansett Adası'nın Gigi için hazır olduğundan emin değilim."

"Bu harika olurdu. Bunu kanala önermeyi düşünür müsünüz?"

"Önce ona teklif etmem gerekir." "O kadarını bile yapar mısın?"

"Bundan kesinlikle bahsederdim. Ve sanırım bu Kanaldan ne duyarsa. Pazartesi günü onlarla konuşması gerekiyor."

"İlk oyu Jordan ve Gigi Live From Gansett Island için kullanmak istiyorum. Bence büyük bir hit olur."

"Ve hiç de önyargılı değilsiniz."

"Bir parça bile önyargılı değil." Yatarken giydiği tişörtün altından çıplak göğsünü avuçladı ve meme ucunu cimcikledi. "Bence muhteşem olurdu."

"Konuk oyuncu olur musun?"

Eli dondu ve nefes almayı bırakır gibi oldu.

Gülmekten kendini kaybetti. "Oh, hadi ama! Sana bayılırlar. Uzun boylu, yakışıklı ve üniformalı." Dramatik bir şekilde titredi. "Kadınlar senin için çıldırırdı."

"Um, şey, muhtemelen yapmamalıyım, um..."

Jordan gülmeden duramadı. "Eğer burada bir program yaparsam, sen de orada olmalısın."

"Hmmm, kasabayla olan sözleşmemin buna izin vereceğinden emin değilim."

"Evet, olurdu."

"Nereden biliyorsun?"

"İçimden bir ses buradan film çekmeyi başarabilseydim bundan mutlu olacağını söylüyor, değil mi?"

"Evet, bu konuda mutlu olacağımı söyleyebilirim."

"Yani burada kalabilmem için ada şovumun başarılı olması için ne gerekiyorsa yaparsınız."

"Neden utanmazca manipüle ediliyormuşum gibi hissediyorum?" "Çünkü öyle hissediyorsun. Sadece burada film çekme fikrini sunacağım

Eğer rol almayı kabul edersen. Kanala burada geçerli bir şov yapabileceğimizi kanıtlamalıyım.

yerel halk da bunun bir parçası olmalı. İlk rol arkadaşımız olarak seni seçiyorum."

"Şey, menajerimin resmi bir teklif alması gerekiyor ve sonra bunu değerlendirmeye alacağız."

Sinirlenen Jordan en iyi kartını oynadı. "Film çekerek geçirdiğin her gün için sana iki oral seks yapmama ne dersin?"

"Satıldı. Anlaştık dostum. Şovunda rol almaktan mutluluk duyarım."

Bir kez daha onu gülmekten kırıp geçirdi. Onunla bu çok sık oluyordu ve o da onunla ve ona gülmeyi seviyordu. Onu çok sevdiğini fark ediyordu. Durumu bu kadar belirsizken bunu ona söyleyebileceğinden değil.

Umarım Gigi yakında boşanma ve kanal konusunda ilerleme kaydedeceğini bildirir. Bu sorunlar halledildikten sonra Jordan'ın Mason'a aşık olmasına izin verilecekti. O zamana kadar, bu işin kontrolden çıkıp ikisinin de sonunun gelmesine izin vermemeye dikkat etmeliydi.

İşe yaramazsa ezilirsin.
Söylemesi yapmaktan daha kolay.

MASON Pazar günü işe geri döndü ve birkaç alkol zehirlenmesi vakası, bileşik bacak kırığına yol açan bir moped kazası, kasaba plajında bir kalp krizi ve bisiklet sürmeyi sevdiği patikanın yakınındaki kayalıklarda bir çalı yangını ile ilgilenerek on altı saatlik bir vardiya yaptı.

Jordan eve geldiğinde uyuyordu ve Pazartesi sabahı evden çıktığında da hâlâ uyuyordu. Kalktığında kendisini aramasını söyleyen bir not bırakmıştı. Son dört günün çoğunu onunla geçirdikten sonra, onsuz geçen bir günün ardından onu özlemişti.

Her zamanki AA toplantısına katıldı ve Mallory ile Quinn'in Rebecca'nın yerinde kahvaltı davetini kabul etti. Her zamanki siparişlerini verdikten sonra Mallory elinde kahve fincanıyla içeri eğildi.

"Jordan'la aranız çok iyi görünüyor."

"Kurnazca, bebeğim," dedi Quinn. "Seni avucunun içine aldığı anda bilgi almak için pompalamayacağına söz verdi."

Mallory, "Onu pompalamıyorum," dedi. "Sadece bir gözlem yapıyorum."

"Eğer böyle adlandırmak istiyorsanız," dedi Quinn.

Mason şakalaşmalarına güldü. "Sorun yok. Ve evet, her şey yolunda. En azından şimdilik."

Mallory tam da beklediği gibi atağa kalktı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bir sonraki hamlesini belirlemeden önce başa çıkması gereken çok şey var."

Mallory, "Senden gerçekten ama gerçekten hoşlanıyor, Mason," dedi.

"Öyle olduğunu biliyorum. Ve ondan gerçekten çok hoşlanıyorum. Ama o hala evli, Los Angeles'ta şovunu yapmak için bir sözleşmesi var ve ev ve oradaki hayatla mücadele etmek."

Mallory onun endişelerini bir el hareketiyle savuşturdu. "Bunlar sadece ayrıntı. O hiçbir yere gitmiyor."

"Mallory," dedi Quinn. "Bunu sen de bilmiyorsun, o da bilmiyor."

"Quinn'in dediği gibi. Kendimi fazla kaptırmamaya çalışıyorum. Halledilmesi gereken o kadar çok şey var ki, boşuna değil..."

"Ne?"

"Onu burada uzun süre mutlu görebileceğimi sanmıyorum."

"Oh, lütfen. Senden tamamen hoşlanıyor. Geçen gece herkes bunu görebiliyordu."

Bunu duymak Mason'a hiç ummadığı bir umut verdi. Şimdiye kadar kendine izin verdi. "Ama parıltısı geçtikten sonra bu onun için yeterli olur mu? Los Angeles'taki hayatının nasıl olduğunu gördün. Her zaman ihtişamlıydı. Burada bunların hiçbirisi yok."

"Hızlı şeritteki hayattan bıkmış olabileceği ve daha yavaş, daha sessiz bir hayatın aslında ona hitap etmek?"

"Pek sayılmaz. Şu anda bunun yeniliğinden hoşlanıyor."

"Kendine gerçekten bir yenilik mi diyorsun?"

"Gerçekçi olmaya çalışıyorum Mallory. Onun gibi bir kadın küçük bir kasabanın itfaiye şefiyle uzun vadede ne yapmak ister ki?"

İnanamayarak ona baktı. "Mason! Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Her şeyden önce, evlendiği ahmakla yaşadıklarından sonra, ona çok iyi görünüyor olmalısın. Sen iyi bir adamsın, güvenilir, sadık, istikrarlı-"

"Sıkıcı."

"Hayır! Kesinlikle olmaz!"

"Hayatım sıkıcı. Her şey iş, iş, daha fazla iş, egzersiz, AA ve birkaç iyi arkadaştan ibaret. Yapabileceğim hiçbir şey yok

alışkın olduğu şeyle rekabet etmek."

Mallory Quinn'e baktı. "Lütfen bana yardım eder misin?"

"Sevgilimin sana söylemeye çalıştığı şey, Mason, eğer seni seviyorsa, senden başka hiçbir şeye ihtiyaç duymayacağıdır."

"Teşekkür ederim," dedi Mallory.

"Bunun doğru olduğuna inanmak isterdim ama dediğim gibi gerçekçi olmaya çalışıyorum."

"Ona aşık mısın?" Mallory sordu. "Ondan hoşlanıyorum. Hem de çok."

"Ama aşık mısın?"

"Bilmiyorum. Belki de. İşler farklı olsaydı olabilirdim. O gerçek hayatına döndüğünde dümdüz olmak istemiyorum." Onu kendisinden uzaklaştıran şey ne olursa olsun, öyle olacağını zaten biliyor olsa da.

"Geçen gece onu duydun.

Burada film çekmek ona cazip geliyor. Ayrıca yaşlılar merkezindeki etkinlik direktörlüğü işiyle biraz ilgilendiğini de fark ettim."

"Kulağa eğlenceli geldiğini söyledi."

"Eğer isterse iş onun."

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Mason, aynı anda hem sinirlenmiş hem de eğlenmişti. "Sen çok fazlasın."

Quinn nişanlısına gülümseyerek, "Bunu ona her gün söylüyorum," dedi.

"Ona iş teklif etmenin nesi yanlış?"

"Mason adına konuşmak istemem," dedi Quinn, "ama tahmin etmem gerekirse, onunla kalması için ona bir iş teklif ederek iyilik perisini oynamaya çalıştığını düşünüyor." Mason'a baktı. "Nasıldım?"

"Tam isabet. Benim adıma her zaman konuşabilirsin."

"Geçen gece ne gördüğümü biliyorum," dedi Mallory. "Senin için çıldırıyor ve giderse çok şaşırırım."

"Başka seçeneği olmayabilir. Dizinin bir sezonu için daha sözleşmesi var, kocasından bahsetmiyorum bile. mücadele etmek."

"Ona geri dönmeyecek. Bana bunu bildiğini söyle."

"Bunu biliyorum, ama ondan kurtulmasına daha çok var."

"Neden kendini onunla başarısız olmaya hazırlıyormuşsun gibi hissediyorum, böylece başarısız olursan şaşırmayacaksın?"

"Mallory." Quinn'in ses tonundaki uyarı notu Mason için yüksek ve netti, ancak Mallory hiçbir şey söylememiş gibi devam etti.

"Beni dinle. Onun gibi bir kadının, her ne demekse, sana aşık olabileceğine ve uzun süre seninle kalabileceğine inanmıyorsun, bu yüzden de kendini ilişkinin hala güçlü bir şekilde devam ederken bitmesine hazırlıyorsun. En azından ben böyle görüyorum."

"Maaşımın üzerinde çalışmakla ilgili küçük bir geçmişim var geçmiş ilişkilerde not. Benim için hiçbir zaman iyi sonuçlanmadı." "Belki geçmişte yürümedi, ama bu yürümeyeceği anlamına gelmez. asla olmayacak."

"Sen söyleyeceğini söyledin, bebeğim. Zavallı adamı rahat bırak."

Mason, Quinn'e minnettar bir gülümseme gönderdi. "İlginiz için minnettarım."

"Bir şey daha söylemek istiyorum."

Quinn gözlerini devirdi. "Bir şey daha var ve eğer Mason benden önce davranmazsa seni susturacağım."

"Bu önemli Mason."

Mallory'yi hiç bu kadar ciddi görmemişti.

"Bence onu seviyorsun. Bence o da seni seviyor. Eğer durum buysa, hiçbir şey bu ilişkiyi yürütmek için ne gerekiyorsa yapmaktan daha önemli değildir, bu taşınacak olanın siz olmanız anlamına gelse bile."

Sözleri yüzüne inen bir yumruk gibiydi, bir uyandırma çağrısıydı.

en yüksek mertebede. Burada, onu Gansett'te nasıl tutacağını bulmaya çalışmakla meşguldü, oysa belki de Gitmek zorunda kalırsa onunla nasıl gidebileceğini düşünüyor olmalıydı. Mallory'ye kadar bu senaryoyu hiç ciddi olarak düşünmediğini itiraf etmekten utanıyordu. onu zorladı.

"Demek istediğin iyi anlaşıldı."

"Buradaki hayatını sevdiğini biliyorum ama Ürdün'den sonra buradaki hayatın çok daha az ideal olacak."

Bu da doğruydı. Onunla tanışmadan önce iyiydi, Ama şimdi... Onu bir gün bile görememe düşüncesi ona acı veriyordu. Bir ömür boyu onsuz geçireceği günleri nasıl atlatacaktı?

Mallory yumuşak bir sesle, "Hiçbir iş buna değmez Mason," dedi. "İlk aşkını aniden kaybetmiş biri olarak söylüyorum bunu.

Trajik bir şekilde öldü ve onunla yaşadıklarını bir daha asla bulamayacağını düşündü. Dr. James'in ortaya çıkıp yanıldığını kanıtlaması yirmi yıl sürdü."

Quinn kolunu ona doladı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Bunca zamandır seni arıyordum."

Onlardan etkilenen Mason gülümsedi. "Sizler bana umut veriyorsunuz."

"Eğer onu seviyorsan, kaçmasına izin verme. Söylemek istediğim tek şey buydu."

"Teşekkür ederim."

"Rica ederim, eğer etkinlik direktörümüz olmak isterse onu merkezimizde ağırlamaktan mutluluk duyacağımızı söyleyin. Mülakata gerek yok."

"Tıpkı baban gibisin, bunu biliyor musun?"

Mallory şok olmuş gibi ona baktı. "Gerçekten mi?"

Mason başıyla onayladı. "Bir şeyi ele geçirdiğinde kemiğe sarılmış bir köpek gibi de olabiliyor." Büyük bir dehşete kapıldı, Mallory'nin gözleri yaşlarla doldu. "Ne? Bunu bir iltifat olarak söyledim."

Elini yüzünün önünde sallayarak kendini toparlamak için çaba sarf etti.

Telaşla yardım için Quinn'e baktı. "Ne dedim ben?"

"Tahmin etmem gerekirse, benim tatlı kızıma pek sık Tıpkı kısa süre önce sahip olduğunu öğrendiği babası gibi."

Mallory başparmağıyla Quinn'i işaret etti ve başını salladı. "Bu." Gözyaşlarını silmek için bir kâğıt peçete kullandı.

"Bunu mümkün olan en iyi şekilde ifade ediyorum."

"Biliyorum," dedi. "Beni onunla kıyaslayarak günümü güzelleştirdin. Bunun için teşekkür ederim."

"Bana yaptığın onca 'yardımdan' sonra en azından bunu yapabilirdim."

Üçü birlikte güzel bir kahkaha attılar ve ayrıldıklarında Mason

Jordan işten eve döndüğünde seçenekleri hakkında konuşacaktı. Ve bir felaket olmazsa bu gece tam vaktinde ayrılacaktı.

Belki onu yemeğe çıkarırdı. Evet, yapacakları şey buydu. Gerçek bir randevu.

Ve doğru zaman geldiğinde, ona istediğini söyleyecekti. Onunla birlikte olmak için başka bir yere taşınmak zorunda kalsa bile.

Los Angeles'ta yaşamak istiyor muydu? Hayır, ama onu istiyordu ve itfaiyeci ya da acil yardım görevlisi olarak bir iş bulabileceğine inanmak zorundaydı.

LA bölgesindeki birçok itfaiye departmanından biriyle. Rütbelere geri dönmek ve yönetimin baş ağrılarını geride bırakmak güzel olabilirdi. İtfaiyecilikte başarılı olamazsa, üniversitedeki gibi barmenlik yapabilirdi.

Onunla kalma, onunla birlikte olma düşüncesi Onunla bu işi gerçekten başarmak bütün gün moralini yükseltmişti. Ve Dermot gelip Jordan'ın

Ahırda onu ararken, daha sonra bu konuda kendisini kesinlikle sıkıştıracak olan meslektaşından duyduğu zevki gizlemeye bile çalışmadı.

"Onu içeri gönderin."

JORDAN, Mason'ı görmek için ahıra giderken ağlamamak için kendini zor tutmuştu. Normal şartlar altında, asla Ama bu koşullar normal değildi ve kendisi için çok şey ifade eden adama veda etmeden gidemezdi.

Dermot ona Mason'ın ofisini gösterdiğinde ilk fark ettiği şey, onun kendisini görmekten ne kadar mutlu olduğuydu.

Onun

Yakışıklı yüzü, ona verebileceğinden çok daha fazlasını geri veren, önemseydiği ilk erkek olduğunu hatırlatan bir zevkle aydınlandı.

Ancak kızın üzgün olduğunu görünce gülümsemesi çabucak kayboldu. Elbette fark etmişti. Her zaman fark ederdi. "Teşekkürler, Dermot," dedi bakışlarını ondan ayırmadan.

Dermot kapıyı kapattı ve onu aşık olduğu adamla baş başa bıraktı. Farkına varmak için ne berbat bir zaman.

Bu kesin. "Sorun nedir?"

"Los Angeles'a geri dönmeliyim. Bugün."

Hayal kırıklığını gizlemeye bile çalışmadı ki bu da onu sevmek için bir başka nedendi. Ondan asla saklanmaya çalışmadı, oyun oynamadı ya da tüm dikkatinin kendisinde olup olmadığını merak etmesine neden olmadı. "Neden?"

"Yarınki toplantıya katılmazsam kanal beni dava etmekle tehdit ediyor."

"Oh."

"Evet. Gigi Los Angeles'a dönmem gerektiğini söyledi. Benim için bir uçak gönderiyor çünkü ticari rezervasyon için çok geç kalmışım." Neden ona lojistik hakkında gevezelik ediyordu ki? Bunların ne önemi vardı ki?"

"Seninle gelmemi mi istiyorsun?"

"Ne var? Hayır, senin işin var, her şeyin var. Orada ne kadar kalmam gerektiğini bilmiyorum ve senin için işleri daha fazla karıştırmak istemiyorum."

"Benim için hiçbir şeyi berbat etmedin. Bu çok harika oldu."

"Benim için de. Bunun için çok üzgünüm."

Mason aralarındaki mesafeyi kapatmak için birkaç adım attı ve onu kucağına çekti. Saçlarının kokusunu içine çekmek için başını eğdi, onunla ilgili her ayrıntıyı hafızasına kaydetmek istiyordu - sanki onunla geçirdiği zamanın her saniyesini sonsuza dek hatırlamayacakmış gibi.

Ancak kızın omuzları titrediğinde ağladığını fark etti.

"Tatlım, ağlama. Git ne yapman gerekiyorsa yap ve geri gel. Ben burada olacağım."

"Tüm sezonu orada geçirmek zorunda kalabilirim. Bu aylar sürer."

"Bekleyeceğim."

"Senden bunu yapmanı isteyemem."

"İstemiyorsun. Sana söylüyorum, sen özgür ve aklanıp geri dönene kadar ya da sen oraya gelmemi isteyene kadar ne kadar gerekirse o kadar bekleyeceğim."

"Bunu yapar mısın?"

Geri çekildi ve ona baktı. "Bunu yapardım." "Ama bu senin yoğun sezonun."

"Yani?"

"Mason, yapamazsın-"

Ne söyleyeceğini unutana kadar onu öptü. "İstediğim zaman istediğimi yapabilirim. Ve eğer sen Los Angeles'a gelmemi istiyorsan, tek yapman gereken bunu söylemek ve ben de ilk uçakla geleceğim."

Alnını onun göğsüne dayadı.

Elini kızın yumuşak, ipeksi saçlarında gezdirdi. "Gigi boşanma hakkında ne dedi?"

"Ona hizmet etmek için onu bulamıyor ama yerini tespit etmeye çalışan bir müfettişi var."

"Sunucudan kasıtlı olarak mı kaçıyor?"

"Muhtemelen."

"Bu konuda ne yapabilirsin?"

Başını kaldırıp ona baktı. "Aramasını kabul et. Bakalım ne kadar sürecek."

"Onun yakınında olmanı istemiyorum, Jordan. Ciddiyim. Ayık olabilir, ama hala aynı adam onu son gördüğünde seni incitti."

"Biliyorum."

"Ne olursa olsun onu yalnız görmeye gitmeyeceğine söz ver."

"Söz veriyorum."

En uzun süre, her ayrıntıyı ezberlemeye çalışır gibi birbirlerine bakarak orada durdular.

"Mason, bilmeni istiyorum ki-"

Parmağını kızın dudaklarının üzerine koydu. "Bunu olduğundan daha zor hale getirecek bir şey söylemeyelim. Eşyalarını al

halledelim, sonra konuşuruz. Tamam mı?"

Başını salladı. "Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim."

Bana iyi şeylere ulaşmak için tüm o boktan şeylere katlanmaya değdiğini gösterdi."

"Daha gelecek çok güzel şeyler var."

"Seni bu konuda tutacağım."

"Gerçekten öyle umuyorum." Ona her zamanki gibi sıkıca sarıldı. "İnhalerini al. Ne olur ne olmaz."

"Yapacağım. Ben yokken incinme."

"Olmamaya çalışacağım."

"Beni arayacak mısın?"

"Her gün. Ne zaman boş olduğunu söyle yeter."

Onu bir daha göremeyeceği korkusuyla uzun süre dayanmış, ancak ofisinin dışında alarm çaldığında ve sevk memurunun sesi onları ayırdığında bırakmıştır.

"Gitmem gerek," dedi onu serbest bıraktığında.

Jordan başını salladı ve kendini gülümsemeye zorladı.
"Yakında görüşürüz."

"Evet, öyle olacak. Öyle ya da böyle." Onu öptü ve odadan çıktı.

Jordan onu takip etti ve aracın siren sesleri ve yanıp sönen ışıklarla istasyondan ayrılışını, ihtiyacı olan birine yardım etmek için yola çıkışını izledi. Bu işi çok seviyordu. Ondan kendisi için bu işi riske atmasını ya da bırakmasını asla isteyemezdi.

Böyle bir şey olamaz.

CHAPTER 22

A Jordan, Nikki'nin arabasıyla Eastward Look'a giderken, onu tekrar görmesinin ne kadar uzun sürebileceğini düşündükçe gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıyordu. Nikki eve girdi ve mutfakta duran kız kardeşi ile büyükannesini görünce kısa bir süre durdu.

Jordan, Evelyn'in uzanmış kollarına koştu, Shalimar'ın tanıdık kokusu onu eve dönmenin şefkatli hissiyle doldurdu. Bembeyaz saçlarıyla minyon ve hala güzeldi. ve neredeyse kusursuz bir cilde sahip olan Evelyn, Jordan onu son gördüğünden beri hiç değişmemişti.

"Bu neyle ilgili?" Evelyn Jordan'ın gözyaşlarını sordu.

"Seni gördüğüme çok sevindim!"

"Kapıdan girdiğinde gözyaşları içindeydin," dedi Nikki. "Neyin var?"

Jordan büyükannesinden uzaklaşırken bir kolunu da onun etrafında tuttu. "Los Angeles'a dönmek zorundayım. Bugün, yoksa yapımcılar dava açacaklar. Daha yeni Mason."

"Kahretsin," dedi Nikki. "Ona nasıl bıraktın?" "Eşyalarımı aldığında ne olduğunu anlayacağımızı hallettim. Eğer işimi halledebilirsem."

Evelyn, "Eğer onun için ağlıyorsan, muhtemelen bazı sorunlarını çoktan çözmüşsündür," dedi.

Jordan gözlerini Nikki'ye dikti. "Bir bok dedi mi?"

"Öyle olduğuna inanıyorum."

"Oh, lütfen. Siz ikiniz gençken bana bütün kötü kelimeleri öğrettiniz. Ve konuyu değıştirme. Bu güzel Çok sevdiğin genç adam senin dönmeni bekleyecek. Bu doğru mu?"

"Ya da bana geleceğini söyledi."

"Bu harika," dedi Nikki. "O gerçek bir anlaşma, J."

Jordan'ın duyguları yine kendisini ele geçirmişti, ve yeni gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Onu kaybetmek istemiyorum."

"O zaman yapma," dedi Evelyn. "Git yapman gerekeni yap ve ona geri dön. Çabuk ol. Eğer o senin gerçek dostunsa, ona acı çektirme."

Jordan büyükannesine tekrar sarıldı. "Seni görmek çok güzel. Kalamadığım için üzgünüm."

"Bir süre burada olacağım. Burada işler Florida'da olduğundan çok daha ilginç. Şimdi belki siz kızlar bana aldığınız yeni oturma odası mobilyalarına ne olduğunu anlatabilirsiniz Nik."

Jordan, büyükannesinin omzunun üzerinden Nikki'ye bakarak yüzünü buruşturdu. Riley ve kardeşi bütün hafta çatıyı ve bacayı onarmak için çalışmışlardı, böylece yangından geriye hiçbir iz kalmayacaktı. Evelyn geldiğinde.

"Bu çok komik bir hikâye," dedi Nik. "Jordan'ın toplanmasına yardım ettikten sonra sana her şeyi anlatacağım."

JORDAN üç saat sonra şık bir özel jetle Gansett Adası'ndan ayrılırken kalbi hiç olmadığı kadar acıyordu

Daha önce, evliliğini bitiren o korkunç olaydan sonra bile. Hiçbir şey Mason'dan ayrılmak kadar canını yakmamıştı.

Telefonunu çıkardı ve ona bir mesaj gönderdi. Az önce çıktım ve seni şimdiden özledim.

Hemen cevap yazdı. Kayalıklarda bisiklet sürüyordum. ve uçağı gördüm. Sen misin diye merak ettim. Çabuk dön. Ben de seni şimdiden özledim.

Bisikletten düşme.

Sadece bir kez düştüm. Başıma gelen en iyi şey. İndiğinde bana mesaj at.

Yapacağım.

Yakında gelmeni söyledim mi?

Dedin.

Tamam o zaman.

Jordan ağlamasını durduramıyordu. Hayatındaki en önemli şeyi bu küçük adada geride bırakmış gibi hissediyordu.

Şimdi pencereden zar zor görebiliyordu. İçinden panik dolu bir his geçti ve keşke söyleyebilseydim dedi.

Pilot uçağı geri çevirip onu geri götürdü.

Bunu yapmamasının tek nedeni, bir noktada Los Angeles'taki evinde onu bekleyen şeyle yüzleşmek zorunda kalacak olmasıydı. Olmak istediğı yere geri dönebilmek için bununla daha erken yüzleşmek daha iyiydi.

Wayfarer'ın Anma Günü hafta sonu açılışı için Gansett'e gelmeden önce biri ona adaya geri dönmeyi özleyeceğini söyleseydi, belki de

komik bulmuştu. Gansett'in yavaş temposunu her zaman sevmiş olan Nik'in aksine Jordan burayı çoğunlukla sıkıcı bulmuştu. Evet,

Çocukken kız kardeşi, büyükannesi ve annesiyle birlikte orada olmayı çok severdi ama yetişkin olduğundan beri orada fazla zaman geçirmemişti.

Neden yapsın ki? Adada yapacak bir şey yoktu. Şimdi bunu düşündüğünde gülüyordu. Şimdiye kadar bulunduğu en sıkıcı yer nasıl en heyecan verici yer haline gelmişti?

Mason, işte böyle. Kanepede oturup birlikte televizyon izlemekten başka bir şey yapmadıkları zamanlarda bile onun yanında olmak heyecan vericiydi. Her zaman ona dokunuyordu, bu ister bir elini bacağına koyarak ya da bir kolunu ona dolayarak ya da

başını onunkine yasladı. Adam ondan çok daha büyüktü ama bir kez olsun onun cüssesi karşısında gözünün korktuğunu hissetmemiştir.

Şey, hariç...

Onunla yatakta, kanepede, duşta ve bir keresinde oturma odasının zemininde geçirdiği saatlerin anıları, ona hiçbir şeyin ve hiç kimsenin ona hissettirdiği gibi hissettirmediyini hatırlatmak için geri döndüğünde tekrar ağlıyordu.

Her zaman yaptığı gibi, ne yaparlarsa yapsınlar.

Brendan'la evlendiğinde, senin de hissedebileceğini keşfetmişti.

Odada başka biri olsa bile yalnızdı. Brendan hemen yanında otururken ya da onunla aynı yatakta yatarken bile kendini yalnız hissediyordu. Brendan'ın dünyanın öbür ucunda olması bile ona iyi gelebilirdi. tam orada olması.

Mason için durum hiç böyle değildi. Elbette, onlar sadece Yeni tanışmışlardı ve bir zamanlar büyükannesinin bir ilişkinin baş döndürücü ilk günlerine atıfta bulunduğunu duyduğu gibi, pembe gözlük aşamasındaydılar. Ama o zaten biliyordu ki

Mason oradaysa kendini yalnız hissediyordu. Onun sadece bir telefon ya da mesaj uzaklığında olduğunu bilmek bile, ayrılma konusunda onunla konuşmasaydı hissedeceğinden daha iyi hissetmesini sağlıyordu.

Onunla konuşamayacağı düşüncesi kendisini hasta hissetmesine neden oldu. Son zamanlarda herhangi bir konuda konuşmak istediği tek kişi oydu. Nik'in tekrar yanında olması bile

Mason'la birlikte olmakla kıyaslanamaz.

Bebekler, sonsuzluk ve onunla sonsuza dek mutlu olmak gibi şeyleri düşünmek için henüz çok erkendi. Kesin olarak bildiği tek şey ondan daha fazlasını istediği ve onun onu hissettirdi.

Gökyüzünde duygu dolu ve türbülanslı geçen zorlu bir altı saatin ardından uçak LAX'e indi ve Gigi onu özel uçaklardaki yolcuların karşılandığı bir salonda bekliyordu.

"Ne oluyor kızım? Yüzün kıpkırmızı ve şiş. Bok gibi görünüyorsun."

Her zamanki gibi Gigi'nin sarı saçlarının her biri mükemmel bir şekilde yerindeydi ve takma kirpikleri o kadar abartılıydı ki komik olabilirdi. Kolundan Louis Vuitton marka bir çanta sarkıyordu ve dar kot pantolonu o kadar dardı ki Jordan onun nasıl nefes alabildiğini merak ediyordu. Çıplak ayakla aşağı yukarı aynı boyda olmalarına rağmen, dört inçlik Louboutin topuklu ayakkabıları Jordan'ın üzerinde yükseliyordu.

Gigi Jordan'ın kolunu tuttu. "Kimseyle göz teması kurma, yoksa Twitter'da eski sevgilinin yasını tutuyor ya da başka bir saçmalık yapıyor olursun."

Arkadaşı bu konuda kesinlikle haklıydı. Onunla Gigi her zamanki gibi Jordan'ın bavulunu uçuş ekibinden aldı ve onu aceleyle Gigi'nin beyaz Audi Q7'sine bindirdi. sözleşmeyi imzaladıklarında satın aldılar. ilk sezonun sürpriz bir başarı elde etmesinin ardından.

"Neyin var senin?" Bel Air'e doğru yola çıktıklarında Gigi sordu.

"Hiçbir şey."

"Bu saçmalığı seni ezelden beri tanımayan birine satmaya çalış. Seni pislik mi aradı?"

"Evet, aradı ama ben aramalara cevap vermedim."

"Ne oldu o zaman? Sakın bana bir şey yok deme, yoksa Nik'e sorarım. Bay Büyük'le mi ilgili?" Her zamanki gibi yoldaki diğer tüm sürücülerini kızdırarak trafikte ilerlerken Jordan'a baktı. "Öyle, değil mi? Aman Tanrım! Söyle bana. her şey."

"Ondan gerçekten hoşlanıyorum." "Seks nasıl?"

"İnanılmaz, muazzam, hayat değiştiren." "Her yeri büyük mü?"

Jordan güldü. "Gerçekten de her yeri büyük. Kim olduğunu bildiğinden çok daha büyük."

"Aman Tanrım, bunu çok seviyorum."

"Daha çok yeni."

"Ama hayat değiştirici. Yeni bir şey için bu büyük bir terim."

"Kendimi fazla kaptırmamaya çalışıyorum, özellikle de ben buradayken ve o üç bin mil uzaktayken."
Bunu yüksek sesle söyleyince gözlerinden yeni yaşlar aktı.
"Davy'den ya da o pislikten haber var mı?"

"Hayır, sunucu o pisliği bulamıyor. Ben de Davy'ye ulaşamıyorum."

"Tabii ki ben ona hizmet etmek istediğimde bunu yapacaktır."

"Ona hizmet etmek istediğimiz için battı.
Senden boşanmak istemiyor."

"Bu çok kötü oldu. İstediği kadar saklansın. Günün sonunda boşanıyor."

"Onunla işin bittiği için çok mutluyum." Jordan'a baktı.
"Onu müşteri olarak bıraktım."

"Bunu yapmak zorunda değildin."

"Evet, zorunda kaldım. En iyi arkadaşımı dövdü. Ondan sonra benim için öldü. Benim için uzun zaman önce ölmüş olmalıydı."

"Ben de yle. Sana ve bu karmaşanın içinde kalan herkese yaşattığım tüm sorunlar için özür dilerim."

"Soruna neden olan sen değilsin. Hepimizin kızdığı kişi o."

Jordan yaşananların çoğunun kendi kontrolü dışında olduğunu kabul etse de, onunla olması gerekenden daha uzun süre birlikte kalmıştı ve bunun sorumlusu da kendisiydi. 405'te trafikte sıkışıp kaldıklarında, Jordan bir saniyeliğine mesaj attı

Mason'a indiğini haber vermek için.

Güvende olmana sevindim.

şu anda Los Angeles trafiğindeyim, yani...

Umarım araba kullanmıyorsunuzdur.

Hayır, Gigi beni aldı.

Beni sonra arar

mısın?

Yapacağım.

Daha dnmedin mi?

Yakında.

Evet, lütfen.

Jordan, aralarında tüm ülke dururken bile onun kendisini istediğini hissettirmesine gülümsedi.

"Şu haline bak, iyi bir şeyler almış bir kız gibi gülümsüyorsun."

"Mmm, bu çok iyi bir şey."

"Şuna bak, ribaunda vuruyor. İşte benim kızım."

Bu yorum Jordan'ın ona ve paylaştıklarına karşı hemen savunmaya geçmesine neden oldu. "Mason bir ribaunt değil."

Gigi'nin kalkık kaşları büyük boy güneş gözlüklerinin üstünü temizledi. "Daha kanodan ayrılmadan ciddileşmeye başlamıyorsun, değil mi?"

"Belki biraz."

"Biraz ağırdan almalısın, kardeşim. Evlilik bittikten sonra yaşanan ilk ilişkinin seks ve yeniden bir araya gelmekle ilgili olduğunu herkes bilir. Aşık olmakla ilgili değildir. aşk."

"Hiç mi?"

"Neredeyse hiç. Neden? Bu adamı aştığını düşünmüyorsun, değil mi?"

"Ondan hoşlanıyorum. Hem de çok. Buraya gelmek için onu bırakmak istemedim. Bu onun için gitmiş olmak anlamına gelir mi emin değilim ama işte böyle."

"Dostum, bir ribaundu bile doğru yapamıyorsun."

"Çok fazla deneyimim olmadı, unutma."

"Güven bana, biliyorum." Gigi arabayı Jordan'ın evinin kapısına çekti ve şifreyi tuşladı. Kapılar açıldı ve Gigi arabayı içeri sürdü, kapının arkalarından kapandığından emin oldu ve mutfak kapısının yanına park etmiş.

"Evim güzel evim." Gansett Adası'nda birkaç hafta geçirdikten sonra, devasa ev artık ona ev gibi gelmiyordu. Aklına gelen başka bir düşünce onu korkudan felç etti.

"Onun burada olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

Gigi torpido gözünü açıp küçük bir tabanca çıkardıktan sonra kutuyu kapattığında Jordan'ı şoke etti.

Kapalı. "Kontrol edeceğim. Sen burada kal."

Gigi anahtarıyla eve girdi. İçeri girdikten on dakika sonra Gigi kapıya geldi ve el sallayarak Jordan içeri girecek.

Arabadan indi, arka koltuktan bavulunu aldı ve içeri girdi. Ev sanki kapalı kalmış gibi bayat kokuyordu. Temizlikçi kadın her gün geliyordu.

Ama belli ki bir süredir orada kimse yaşamamıştı.

"Silahı nereden buldun?"

Gigi iyi çalışılmış gibi görünen bir manevrayla silahı pantolonunun arkasına soktu.

"Nereden aldığımı boş ver. Eğer burada olsaydı, onu aldığıma çok memnun olurdun."

Jordan buna itiraz edemezdi.

Gigi buzdolabına gidip açılmamış bir şişe maden suyu çıkardı ve her ikisi için de birer bardak doldurdu. "Daha önce konuştuğumuz konuya dönelim."

"Ne hakkında konuşuyorduk?"

"Ribauntlar."

"Oh, doğru."

"Dinle, babanın sana ve Nik'e çok zarar verdiğini biliyorum. Neden erkeklerden, randevulardan ve diğer şeylerden uzak durduğunu anlıyorum.

Ta ki sik kafalıyla tanışıp aklını kaçırana kadar. Ama hayatının geri kalanını yattığın ikinci adamla geçirmeyeceksin! Böyle bir şey olmaz. Sahada oynamanız, tüm erkeklerle çıkmanız, tüm seksleri yapmanız ve iki ya da üç yıl içinde, sizin için bunu yapan birini bulursanız, belki o zaman başlamanız gerekir.

hayaller kuruyorum."

"Şekerleme de neyin nesi?"

"Mesele bu değil! Söylediğim başka bir şeyi duydun mu?" "Seni duydum. Sanırım seni Sacramento'da duydular." "Bu önemli bir şey J. İyileşmek için zamana ihtiyacın var.

Hayatına karar ver. Aşık olmanın zamanı değil.

"Kız kardeşinle çok sevdiğiniz o saçma adada rastgele bir adamla."

"O rastgele bir adam değil. Adı Mason ve hayatımı kurtardı."

"Bunun için her zaman minnettar olacağız, ancak minnettarlığı çok ileri götürebilirsiniz. Onunla eğlenceli vakit geçirdiniz. Onunla gevşek aletten sonra çok ihtiyacın olan ateşli seks onu tanıdığın sürece seni hayal kırıklığına uğrattı. Olması gereken tek şey bu. Yattığın her erkeğe aşık olamazsın. ile." Gözlerini faltaşı gibi açtı. "Seninle nerede yanlış yaptım ben?"

Jordan gülmemeye çalışıyordu ama Gigi etraftayken bu hiç de kolay değildi. Arkadaşının söylediği şeyler Gigi'nin söyledikleri Jordan'ın Mason hakkındaki hislerini değiştirmede. Gigi'nin söylediklerini anlıyor ve hatta katılıyordu ama arkadaşı Mason'la vakit geçirmemiş ya da onun nasıl biri olduğunu görmemişti.

"Şov hakkında konuşabilir miyiz?"

"Evet," dedi Gigi ısrarla. "Lütfen. Şov hakkında konuşalım."

"Bunu Gansett Adası'nda yapmayı düşünür müsünüz?"

Gigi'nin yüzü tüm ifadesini kaybetti. Ve sonra kahkahayı bastı. O kadar çok güldü ki neredeyse nefes nefese kalacaktı.

Sonunda kendine geldiğinde derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Ne kadar histerik olabildiğini unutmuşum."

"Şaka yapmıyorum."

"Öyle olmalısın, çünkü bu şimdiye kadar duyduğum en saçma şey."

"Beni dinle."

"Hayır, J, seni dinlemeyeceğim. Kanal burada yaptığımız şovun bir sezonunu daha istiyor. Hatırlarsın.

Burada neler oluyor, değil mi? Gece hayatı, partiler, havalı mağazalar, muhteşem evler ve güzel insanlar. Eğer gidersen Yarın oraya git ve onlara gösteriyi taşımak istediğini söyle.

-ve üzerinde çalışan tüm insanlar için uzak bir kış

Rhode Island'ın ortasında bir adada, neredeyse sizi dava etmelerini istiyorsunuz."

"Gösteri sen ve benim, sen ve ben olmamız. Bunu buradan başka bir yerde yapamayacağımızı kim söylüyor?"

"Ben diyorum ki. İşte o. Bumfuck, Rhode Island'da yaşamak istemiyorum. Tüm hayatım burada."

"Oraya hiç gitmedin bile. Beğenmeyeceğini nereden biliyorsun?"

Gigi ona sanki deliymiş, akli dengesi yerinde değilmiş ya da başka bir gezegenden gelmiş gibi baktı. "Kendini doğru mu dinliyorsun?"

Şimdi mi? Benimle tanıştınız mı? Sizi yüzde yüz emin bir şekilde temin ederim ki orayı sevmezdim."

Gigi'nin planını kesin bir dille reddetmesi Jordan'ın yüreğini burktu. Uzun uçuş boyunca sarıldığı umut buydu. "Geçidin ve kapının şifresini nasıl değiştireceğini biliyor musun?"

"Hayır, ama Nik'in var. Ona mesaj atarım."

Gigi, Nikki'den aldığı bilgilerle kapıdaki ve arka kapıdaki şifreleri değiştirmeyi başardı.

Jordan orada yalnız olduğu için kendini daha güvende hissediyor.

"Eğer istersen kalırım," dedi Gigi. "Memnuniyetle."

"Gerek yok. Kodlar değiştiği sürece, ben iyiyim burada."

"Yarın öğlen kasabada buluşalım mı?"

"Orada olacağım."

Gigi ellerini Jordan'ın omuzlarına koydu ve ona baktı. Jordan'ın gözlerinin içine baktı. "Son birkaç aydan sonra kafanın çok karışık olduğunu biliyorum ama artık kendine gelmenin zamanı geldi.

Buralarda normaldir. O toplantıya başını dik tut. Hoşumuza gitse de gitmese de, dizi büyük bir iş haline geldi. Şu anda ihtiyacımız olmayan uzun süreli ve pahalı bir yasal mücadele olmadan sözleşmeden çıkmanıza izin vermeyecekler."

"Seni duyuyorum. Yarın görüşürüz. Pikap ve benim için yaptığın diğer her şey için teşekkürler."

Gigi, Jordan'ın alnına gürültülü bir öpücük kondurdu. "Senin için her şeyi yaparım, evlat. Yarın görüşürüz. İhtiyacın olursa beni ara.

Her şeyi." Sahilde yaşıyordu ama Jordan'ın ona ihtiyacı olursa koşarak gelirdi. Bundan hiç şüphesi yoktu. Yıllardır birbirlerinin arkasını kollamışlardı ve bu asla değişmeyecekti.

Gigi gittikten sonra Jordan bir zamanlar çok sevdiği büyük, açık, havadar evde dolaşmaya başladı. Her hafta temizliğe gelen şirket tarafından onun yokluğunda bakımı yapılan havuza baktı. Her şey bıraktığı gibiydi ama burada kendini yabancı hissediyordu. Ve bu değildi Brendan yüzünden. Çoğu zaman yollarda olduğu için burası hiçbir zaman onların evi gibi gelmemişti. Kız kardeşi Gansett'e gitmeden önce burası onun ve Nik'in eviydi.

Resmi oturma odasındaki beyaz kanepeye oturdu. ve nereden geldiklerini hatırlamaya çalıştı. Evdeki eşyaların çoğu, evi bir ev gibi hissettirmek için tutulan bir dekoratör tarafından satın alınmıştı. Çünkü Çoğunlukla başarmıştı ama Jordan'ın evle ya da mobilyalarla gerçek bir bağı yoktu. Bu sadece "eşyalar." Nik ve arkadaşlarıyla çektiği fotoğraflar ve bazı giysileri dışında hiçbiri onun için bir şey ifade etmiyordu. Geri kalanı olmadan da rahatlıkla yaşayabilirdi.

Evde yiyecek pek bir şey olmadığından, en sevdiği Meksika restoranından bir taco salatası sipariş etti ve genç bir adam olan teslimatçıyla buluşmak üzere kapıya gitti.

Kendini Amy olarak tanıtan motosikletli bir kadın.

"Programınıza bayılıyorum."

"Oh, teşekkürler. Bunu duymak güzel." "Umarım yakında geri dönersiniz."

"Üzerinde çalışıyoruz." Jordan ona on dolarlık bir banknot uzattı. "Yemek getirdiğin için teşekkürler."

"Rica ederim ve PS, Zane'den çok daha iyisini yapabilirsin."

"Katılıyorum. Tekrar teşekkürler."

Amy bisiklete bindi ve Jordan Mason'la konuşmak için daha ne kadar beklemesi gerektiğini düşünürken yemek yemek için içeri girdi. Kendini uzaylılar tarafından alınıp artık tanımadığı bir dünyaya götürülmüş gibi hissediyordu, ki bu garipti çünkü Gansett'teki yazlar dışında Los Angeles dışında hiçbir yerde yaşamamıştı.

Geçen yıl oraya iki kez gitmesi dışında, Nik'le on yedi yaşına girdikleri yazdan beri oraya hiç gitmemişti. Oradan uzakta geçirdiği bunca zamandan sonra, nasıl olur da Los Angeles'tan daha çok evi gibi hissedebilirdi?

"Sana nasıl olduğunu anlatacağım," dedi yüksek sesle. tabağındaki yemekle ilgili. "Her şey bir buçuk metre boyunda, altın kalpli bir itfaiyeciyle ilgili." Özlemişti Onu son gördüğünden bu yana sadece sekiz saat geçmişti.

Gigi haklıydı. Kendini bu kadar kaptırdığı için aptallık ediyordu.

Bu kadar kısa süredir tanıdığı bir adamla birlikte olmak, onunla geçirdiği zaman hayatının en güzel zamanı olsa bile. Şimdi

Los Angeles'a dönmüştü, işlerini halletmesi gerekiyordu. ve sırada ne olduğunu düşündü. Akşam yemeğinin çoğunu yarın bitirmek üzere buzdolabına koydu ve duş almak için üst kata çıktı.

Kırk beş dakika sonra, telefonu çaldığında yatağında oturmuş boşluğa bakıyordu

Mason'dan gelen FaceTime araması, onun hakkındaki tüm kararlılığını ortadan kaldırdı. Ondan haber alacağı için sersemlemiş hissederek aramayı cevapladı. "Merhaba."

"Selam, güzelim. Nasılsın?"

"Şimdi daha iyiyim." Bu yalın gerçektir. Onun sesini duymak ve yakışıklı yüzünü görmek, kendisini ondan ayrıldığından beri hiç olmadığı kadar iyi hissettirmişti.

"Hollywood'da işler nasıl?"

"Her zamanki gibi." Eklemeden önce durakladı, "Hayır, bekle. Bu doğru değil. Her şey farklı geliyor, sanki başka birinin hayatına girmişim gibi."

"Sence neden?"

"Sanırım seninle tanıştığım için ve burada olmaktansa orada olmayı tercih ettiğim için."

"Keşke sen de burada olsaydın. Eve gelip burada yemek pişirmediğini ya da yatağında uyumadığını bilmek berbat bir şey."

"Senin için yemek yapmayı seviyordum."

"Benim için pişirdiğin yemeği yemeye bayıldım. Orada yalnız mısın?"

"Artık öyleyim. Gigi beni havaalanından eve getirdi."

"Orada yalnız olmak güvenli mi?"

"Tüm kodları değiştirdik. Sorun yok."

"Onunla karşılaşp sorun yaşamanızdan endişeleniyorum."

"Boşanma evraklarının kendisine tebliğ edilmesinden saklanıyor."

Onu göreceğimi sanmıyorum."

"Bu konuda hâlâ endişeliyim. Seni tehlikeye atmak istemiyorum."

"Ben iyiyim. Söz veriyorum. Peki ya sen? Bugün senin için bir tehlike var mı?"

"Hayır. Oldukça sakın bir gün geçirdik. Bekle bir saniye. Kendime uğursuzluk getirmemek için tahtaya vurmam lazım." Yatak başlığına vurdu ve onu yatakta görünce

Birlikte o kadar çok zevk almışlardı ki, onunla tekrar orada olmak için can atıyordu. Ait olduğu yere. "Toplantınız ne zaman?"

"Yarın öğlen."

"Peki bundan sonra daha fazlasını öğrenecek misin?" "Evet."

"Bana ne olduğunu söyleyecek misin?"

"Tabii ki. Söz veriyorum seni ortada bırakmayacağım." "Şovu çekmek için orada kalman gerekiyorsa

beleşçi bir oda arkadaşı hakkında ne düşünürdünüz?"

"Bunu çok isterdim ama benim için sevdiğin bir işi bırakmanı istemem. Bunu yapmandan nefret ederim."

"Buna değer."

"Mason, bunu yapamazsın. Yapamazsın işte."

"Neden olmasın?"

"Çünkü daha yeni tanıştık ve sen işini seviyorsun ve benim yüzümden tüm hayatını etkileyecek büyük kararlar alamazsın. Buna izin vermeyeceğim."

"Kendi hayatımla ilgili ne yapacağıma dair söz hakkım yok mu?"

"Elbette, ama lütfen düşüncesizce bir şey yapma. Bana söz verir misin?"

"Merak etmeyin. Hâlâ bir işim var. Şimdilik."

Gigi'nin söylediklerini, ilkiyle evlendikten sonra yattığı ikinci adama aşık olamayacağını söylediğini hatırlayınca midesi bulandı. Ama belki de... Hayır, Gigi haklıydı. Evliliği sona erdikten sonra çıktığı ya da yattığı ilk adamla birlikte olmak delilikti. O bir şey yapmadan önce bunu dizginlemesi gerekiyordu.

Gerçekten aptalca, onunla olmak için işini bırakmak gibi.

"Pause tuşuna basalım ve ne olacağını görelim, tamam mı?" "Tabii, sorun değil. Senin o muhteşem yüzünü görebildiğim sürece

her gün yüzleşirsem, iyi olacağım. Şimdilik."

Sanki çoktan kararını vermiş gibi şimdilik demeye devam etti.

onun peşinden gelmeden önce bir şeyleri çözmeliydi.

Bunun olmasına izin veremezdi. Yarınki toplantının nasıl geçeceğine bağlı olarak, kendisi hakkında ne yapacağına karar vermek zorunda kalacaktı.

seksi itfaiyecinin hayatını mahvetmeden önce.

CHAPTER 23

Mason hiçbir şey normal olmadığı halde her şey normalmiş gibi davranmaya çalıştıkça aklını kaybediyordu. Jordan dün gittiğinden beri Sanki dünyanın en dik dağının yamacından yukarı doğru yürümeye çalışıyordu. Enerjisi yoktu, motivasyonu yoktu, hiçbir şeyle ilgilenmiyordu - onun dışında. O da Syd'in kaza geçirdiği gün telefonuna bıraktığı mesajı bir gece önce yüzlerce kez dinlemiş, onunla bulabileceği herhangi bir bağlantı için çaresiz kalmıştı.

Ertesi sabah kendini AA toplantısına sürükledi çünkü artık şunu bilecek kadar kendinin farkındaydı. Eğer buna izin verirse, böyle bir şey ayıklığını tehdit edebilirdi. Bu olamazdı ve olmayacaktı.

Mallory'nin yanına oturdu ve Nina paylaşmak isteyen var mı diye sorduğunda neredeyse hiç yapmadığı bir şey yaparak elini kaldırdı.

Ondan haber alan diğer tüm müdavimler gibi o da şaşırılmış görünüyordu.

"Ben Mason, ve bir alkoliğim."

"Merhaba Mason," dedi diğerleri hep bir ağızdan. "On üç yıldır ayığım."

"Tebrikler," dedi turistlerden biri. "Bu inanılmaz."

"Burada, adada gerçekten iyi bir hayatım var. İtfaiye şefiyim. Benim için çalışan iyi bir grup insan var. harika arkadaşlar ve burayı seviyorum." Bir saat önce tıraş ettiği çenesini ovuşturdu. "Biriyle tanıştım. O..." Dizlerinin üzerine çöktü ve başını eğdi.

Mallory'nin eli, çok takdir ettiği bir destek gösterisiyle sırtına indi.

"Tanıdığım hiç kimseye benzemiyor. Tatlı, komik ve çok ama çok güzel. Hiç kimseyle onunla kurduğum gibi bir bağ kurmamıştım. Sadece kısa bir süredir birlikteyiz ama onu şimdiden seviyorum. Onu gerçekten seviyorum. Ama onun hayatı çoğunlukla Los Angeles'ta ve şu anda orada, bir şeyleri çözmeye çalışıyor. Ne zaman döneceğini ya da dönüp dönmeyeceğini bilmiyorum. Tek bildiğim onu sevdiğim ve onun gittiği.

Uzun zamandır ilk kez içki içmek için ciddi bir istek duyuyorum."

Kelimeleri yüksek sesle söylemek güçlerinin bir kısmını aldı.

ya da öyle umuyordu. Dün gece eve gelip de evinin onun gibi koktuğunu, çarşaflarının onun gibi koktuğunu, havlularının onun gibi koktuğunu fark ettiğinden beri bir içki içmek için can atıyordu. Baktığı her yerde onu görüyordu ve aklındaki tek düşünce bir içkiyi ne kadar çok istediğiydi.

Bir gece önce neredeyse çaresizlikten Mallory ve Quinn'i arayacaktı. Ama dayanmış ve kendini toparlaması gerektiğini söyledi. Daha yeni tanıştığı bir kadın için kendini kaybedemezdi, o kadın tanıdığı en iyi kadın olsa bile.

"İçki içme dürtünle nasıl mücadele etmeyi planlıyorsun Mason?" Nina sordu.

"Kendimi işle, egzersizle ve arkadaşlarımla o kadar meşgul tutuyorum ki içmeye vaktim kalmıyor. Zor olacak olan gece vakti."

"Bu akşam bizimle yemek yiyeceksin," dedi Mallory.

Nina, "Yarın akşam bana gelebilirsin," dedi.

Grubun her üyesi teker teker, neredeyse onu gözyaşlarına boğana kadar bir gece geçirdi. "Teşekkür

ederim," dedi

gruffly.

"Biz de bunun için buradayız," dedi Nina. "Birbirimizin zor zamanlarını atlatmak ve içki içme dürtüsüyle, sizin ve ekibinizin yangınlarla mücadele ettiği gibi mücadele etmek için. Bir grup olarak."

Mason başıyla onayladı. "Desteyiniz için minnettarım."

Toplantıdan sonra Mallory ve Quinn ona kahvaltı ısmarlamak için ısrar ettiler.

Mason da onlarla birlikte gitti çünkü kendi yollarına gitmeden önce onun iyi olduğunu görmeleri gerektiğini biliyordu.

Rebecca'nın yerinde otururlarken Mallory, "Dün gece arayabilirdin," dedi.

"Neredeyse yapıyordum."

"Ne zaman istersen, dostum," dedi Quinn. "Gündüz ya da gece. Her zaman."

"Böyle iyi arkadaşlara sahip olmak çok şey ifade ediyor."

Blaine lokantaya geldi, onları gördü ve merhaba demek için yanlarına geldi.

"Bize katılmak ister misin?" Mallory sordu. "Elbette."

Mason arkadaşına yer açmak için kenara itti. Mallory ve Quinn onun ne olduğu hakkında asla bir şey söylemeyeceklerdi.

Bu yüzden Mason, Blaine'i yakalamakla ilgilendi.

"Jordan Los Angeles'a geri döndü ve ben içki içme arzusuyla mücadele ediyorum. Daha gideli tam bir gün bile olmadı ve ben berbat durumdayım."

"Kahretsin, dostum. Berbat bir durum. Ne yapabilirim ki?"

Mallory, "Bu hafta bir akşam onu yemeğe davet et," dedi.

"Tamamdır," diye yanıtladı Blaine. "Başka ne var?"

"İşteyken ona göz kulak olur musun?" Quinn önerdi. "Bunu da yapabilirim."

Mason, "Böyle bir şeyin teknemi sallamasına izin verdiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum," dedi.

"Onu seviyorsun," dedi Mallory. "Bunu hepimiz gördük. Tabii ki onun gidişyle sarsılacaksın. Geliyor mu? Geri mi?"

"Bilmiyorum. Bugün takım elbiselilerle şov hakkında görüşecek. Toplantı için Los Angeles'a dönmesini, aksi takdirde sözleşmeyi ihlal ettiği gerekçesiyle dava açacaklarını söylediler."

"Bu yüzden gitmek zorunda kaldı," dedi Mallory. "İstediği gibi olmadı."

"Hayır, o istemedi. Bu konuda üzgündü." "Bu iyi bir şey, Mase," dedi Quinn. "O yapmadı seni terk etmek istiyorum."

"Mesele şu ki, ben bu yollardan daha önce de geçtim. Ben

evlenmesi gerekiyordu. Düğünden bir ay önce, bunu yapamayacağını söyledi. Ne kadar kötü olsa da, ve Jordan'la olan bu şey oldukça kötüydü... Bence daha kötüsü de olabilirdi ve onu sadece kısa bir süredir tanıyorum. Ama onunla geçirdiğim zamanla ilgili her şey... Mükemmeldi. Anlıyor musun?"

"Evet," dedi Blaine. "Bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim." "Biz de biliyoruz," dedi Mallory. "Anlıyoruz."

"Eğer o Los Angeles'ta kalmak zorundaysa, ben oraya taşınırım."

"Aceleci davranma," dedi Mallory. "Emin olmadan işinden ve tüm hayatından vazgeçemezsin. o da aynı şekilde hissediyor. Ne kadar zor olsa da, her şeyin olması gerektiği gibi olmasına izin vermelisiniz."

"Mükemmel olanı bulmak için uzun süre bekledim."

"Biliyorum, ama artık sahip olduğuna göre, sabırlı olmalısın.

ve işleri çözene kadar ona biraz nefes aldırın."

Mallory haklıydı. Bunu biliyordu ama hoşuna gitmiyordu. "Seni anlıyorum."

"Senin de nefes almaya devam etmen gerekiyor." Mallory masanın öbür ucuna uzanıp onun elini tuttu ve nazikçe sıktı. "Eğer olması gerekiyorsa, olacaktır."

Bu da doğrudu, ama Tanrım, onun orada bir yerde olduğunu ve kendisinden başka bir gezegende yaşayacak kadar uzakta olduğunu bilmek çok zordu. Mallory'nin dediğini yapacaktı.

sabırlı olmayı, sakın kalmayı ve en iyisini ummayı önerdi.

Şimdilik.

JORDAN, dizinin yapımcıları ve onu yayınlayan kanalla görüşmeye hazır olduğunu düşünmüştü, ancak Tanıdık yüzlerle dolu odaya girdiğinde, içinde ölü gibi bir his vardı. Onlara ilk yaklaştıklarında Şovu yapmak, olabilecek en heyecan verici şey gibi görünüyordu.

O zamandan beri bir buçuk ömür yaşamıştı ve tek istediği daha basit ve daha anlamlı bir şeydi.

Mason'ı istiyordu, yattığı ikinci erkek olsa bile. Onu istiyordu ve hiç şüphesi yoktu.

onu çok istiyordu. Hayatı üzerine bahse girmek üzereydi.

"İyi misin?" Konferans salonunun bir tarafında, yöneticilerin karşısında birlikte oturduklarında Gigi sordu.

Jordan başıyla onayladı. Üzerinde kırmızı çiçekler olan siyah bir elbise, kırmızı topuklu ayakkabılar giymişti ve Brendan'ın turu onları ilk kez Paris'e götürdüğünde aldığı siyah Chanel çantayı taşıyordu.

"Jordan, seni bu kadar iyi görmek çok güzel." Baş yapımcı ve program yöneticisi Matilda Spencer ona sıcak bir şekilde gülümsedi. Kırk beş yaşında, kızıl saçlı ve yeşil gözlüydü ve Jordan'ın tanıdığı en zeki insanlardan biriydi. Programın bu kadar tutması büyük ölçüde Matilda'nın sıkı çalışması sayesinde olmuştu.

"Teşekkür ederim."

"Yeni sezon çalışmalarına geri döneceğimiz için çok heyecanlıyız."

Şimdi ya da asla, dedi kendi kendine. Onlara ne istediğini söyle. "Bu konuda..."

Gigi ona baktı, yüzünde endişe dolu bir ifade vardı.

Jordan, "Bir sezon daha yapmayı çok isterim," dedi.

Masanın karşısındaki yüzlerdeki rahatlama hissediliyordu.

"Ama bunu yerinde yapmak istiyorum."

"Aman Tanrım," dedi Gigi, yüz ifadesi kuşkulu ve belki biraz da kızgındı. "Müvekkilimle bir dakika görüşebilir miyim?"

"Bir dakikaya ihtiyacımız yok," dedi Jordan arkadaşına. "Dün gece söylediklerini duydum ve çoğuna katılıyorum. Ama bazen yattığın ikinci adama aşık olursun ve sonsuza dek mutlu olursun. onu."

"Hayır, aslında böyle bir şey olmaz."

"Evet, olabilir."

"Böyle bir şey yaşayıp da işe yarayan kimi tanıyorsun?"

"Gigi, seni seviyorum. Ama Mason'ı da seviyorum ve onunla birlikte olmak istiyorum."

"Onu çok az tanıyorsun!"

"Onu şimdiden Brendan'ı tanıdığımdan daha iyi tanıyorum ve bana karşı çok iyi. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. ve yaşadığım onca şeyden sonra iyi bir şey bulduğumda bunu anlayacak kadar zeki olduğumu düşünmek istiyorum."

"Affedersiniz," dedi Matilda diğer takım elbiseliler şaşkın bakışlar attılar. "Bu güzel anı bölmek istemem ama lütfen biri bana burada neden bahsettiğimizi söyleyebilir mi?"

"Evet, lütfen, Jordan," dedi Gigi. "Neden onları bilgilendirmiyorsun?"

Jordan derin bir nefes aldı, bir saniye tuttu ve sonra bıraktı ve Matilda'nın yoğun bakışlarıyla karşılaştı. "Rhode Island'daki Gansett Adası'na taşınmayı planlıyorum ve dizinin yeni sezonunu orada çekeceğiz."

Uzun bir süre sadece sessizlik oldu.

Jordan kendini Matilda'nın bakışlarını gözlerini kırpmadan ya da başka bir şekilde gergin tepkisini göstermeden tutmaya zorladı.

içten içe yaşıyordu. İsteddiği şey buydu ve

bunun gerçekleşmesi için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

"Özür dilerim," dedi Matilda, "ama az önce iki LA kadınının en iyi LA hayatlarını yaşamalarını konu alan programınızı Rhode Island'daki ücra bir adada çekmek istediğınızı mi söylediniz? Yoksa yanlış mı duydum?"

"Beni doğru duydun."

"Korkarım anlamıyorum. Denizin ortasındaki bir adada ne tür bir gösteri yapabileceğimizi düşünüyorsun? hiçbir yerde?"

"Burada yaptığımız gösterinin aynısı. Ben, arkadaşlarım, ailem, hayatım."

"Arkadaşların arasında Gigi de var mı?"

Jordan en eski ve en sevdiği arkadaşına baktı, onun Jordan'ın umutsuzca istediği bir şeyi desteklemenin bir yolunu bulabileceğini umuyor, en azından bunu düşünmesi için sessizce yalvarıyordu.

"Bilmiyorum," dedi Gigi iç çekerek. "Jordan'ı tüm kalbimle seviyorum ama bunu yapabilir miyim bilmiyorum."

"Ne kadar eğlenceli olabileceğini bir düşün," dedi Jordan Gigi'ye. "Sen adada sudan çıkmış balık gibiyken." Odak noktasını yöneticilere çevirerek ekledi: "Gansett adadaki en Gördüğünüz en güzel yer. Engebeli sahil şeridi, muhteşem plajlar, sevimli bir şehir merkezi, barlar, restoranlar, gittiğiniz her yerde canlı müzik ve inanılmaz, ilginç insanlar olan yıl boyunca yaşayanlar. Los Angeles'ta kaç tane reality şov çekiliyor? Herkesin yaptığından tamamen farklı bir şey yapmanın ne kadar harika olacağını bir düşünün."

Tom Sturgeon "Fikir hoşuma gitti," dedi. Kendisi kanaldan geliyordu ve başından beri programın büyük bir destekçisiydi. "Jordan haklı. Los Angeles'ın işi bitti. Kimse onun önerdiği şeyi yapmıyor."

Jordan'ın kalbi uçuşa geçti. Bunu gerçekten başarabilecek miydi?

Matilda tereddütle, "Tüm mürettebatın yerini değiştirmek zorunda kalırız," dedi. "Çoğu aylarca uzak bir adaya gönderilmek istemeyecektir."

"Bence çok daha küçük bir ekiple gidebiliriz. Gansett," dedi Jordan, anında düşünerek ve bu işi gerçekten yapmanın heyecanıyla güç alarak. "Daha az yer var ve daha küçük bir prodüksiyon olabilir genel olarak."

Matilda bir yandan bunu düşünürken bir yandan da Jordan nefesini tuttu ve umudunu kontrol altında tutmaya çalıştı. Bunu gerçekleştirmekten çok uzaktaydı.

"Çekim yapacağımız yeri ve mekânı görmem gerekiyor," dedi Matilda. "Orayı görmeden aklım almıyor."

"Hiç sorun değil. Sizi oraya götürmekten ve etrafı gezdirmekten mutluluk duyarım, böylece orası ve orada neler yapabileceğimiz hakkında bir fikir edinebilirsiniz. Belki bilmediğiniz bir şey eklemek istiyorum. Tek yumurta ikizi kız kardeşim ve ben Büyürken yazlarımızı Gansett Adası'nda geçirirdik. Orası ikimizin de evi. Nikki artık tam zamanlı olarak orada yaşıyor."

"Programa çıkmak ister mi?" Tom sordu.

"Bilmiyorum. Bunu onunla konuşmadım."

Matilda ona, "Los Angeles'tayken ortaya çıkmaya istekli değildi," diye hatırlattı.

"Evet, biliyorum ama bu farklı olabilir. Adada büyük bir ailesi olan bir adamla nişanlı. Bir marinaları, otelleri ve Nikki'nin yeni etkinlik tesisi var. onlar için yönetmek. Belki de onun Gansett Adası'nın ilk ailesiyle olan bağlantısını öne çıkarabiliriz."

"Nişanlısı neye benziyor?" Matilda sordu.

Jordan bunu sorduğuna inanamıyordu ve yüz ifadesi de aynı şeyi söylüyor olmalıydı.

"Bana öyle bakma. Bu tür bir gösteri için önemli olduğunu biliyorsun."

"O çok seksi, orada görüştüğüm adam da öyle. Adanın itfaiye teşkilatının şefi."

"Ve tabii ki bunu yapmak istemenizin nedeni de o." "O da bunun bir parçası ama aynı zamanda artık burada yaşamıyorum. Los Angeles benim gerçek evim değil. Gansett. Orası her zaman benim evim oldu ve olmak istediğim yer de orası."

Matilda dirseklerini masaya dayayarak eğildi. "Ne duydum
Söylediklerinizi ve son birkaç aydır yaşadıklarınızı takdir ediyorum. Hepimiz dehşete düştük.

Charlotte'ta olanlardan sonra size iyileşmeniz ve yeniden toparlanmanız için uygun zamanı tanımaya çalıştık."

Jordan büyük bir "ama "nın gelmekte olduğunu hissetti. "Ancak..."

Ya da "ancak".

"Dizi Los Angeles'ta geçiyor. Mevcut formülle elimizde gerçek bir hit var. Bu sektörde geçirdiğim yirmi yılda öğrendiğim bir şey varsa o da işe yarayan bir şeyi bozmamak gerektiğidir."

Jordan sakın kalmak için kendini zorladı. "Seni anlıyorum ve şovumuza kattığın tüm deneyimleri takdir ediyorum. Seni her zaman takdir ettim, Matilda. Bunu biliyorsun. Ama bu fikirle ilgili içimde gerçekten iyi bir his var. Taze hissettiriyor ve
Buradaki başka bir sezonun yapamayacağı şekilde farklı ve heyecan verici. Bu dizi benimle ve benim hayatımla ilgili, değil mi?"

"Evet, elbette, ama-"

"Programa başladığımızdan beri hayatım değişti. Artık Zane ile evli değilim. Ya da, şey, evlenme sürecindeyim. boşanıyorum. Bir şeyleri değiştiriyorum, sıradakinin ne olduğuna karar veriyorum, yeni insanlarla tanışıyorum. Dizi neden benimle birlikte gelişmesin?"

"İyi bir noktaya değindi," dedi Tom.

Eğer babası olacak yaşta olmasaydı, kız bu toplantı sırasında verdiği destek için onu dudaklarından öperdi.

"Sizden tek istediğim, farklı olanın kötü olmayacağı

ihtimalini göz önünde bulundurmanız. Gösteriye yepyeni bir
hava katabilir.

Aynı eski yorgun formülün bir sezon daha devam etmesinden ziyade, önümüzdeki yıllarda onu ileriye taşıyacak bir adrenalin atışı."

Matilda cevap veremedi Jordan'ın telefonu çaldı. Masanın üzerindeki telefona baktı ve Riley'nin adını gördü ekrana baktı ve anında ve içgüdüsel bir korku hissine kapıldı.

"Seni neden arıyor?" Gigi sordu.

Jordan da aynı şeyi bilmek istiyordu. "Özür dilerim. Buna bakmam gerek." Telefonu aldı, ayağa kalktı ve telefona cevap verirken odadan çıktı. "Riley? Ne oldu?"

"Jordan... Ben Zane. O burada, ve o... O Nik ve büyükannele birlikte seni görmek istiyorlar. Silahı var, Jordan. Polisler burada... Durum kötü."

Riley'nin ses tonunda duyduğu dehşet Jordan'ı neredeyse dizlerinin üzerine çökertecekti.

"Buraya gelebilir misin?" Riley sordu.

Gigi onu kontrol etmek için konferans odasından çıktı.

"Bana adaya dönmem için bir uçak ayarla, Gigi. Hemen şimdi. Evet Riley, yoldayım. En kısa zamanda orada olacağım."

"Lütfen acele edin. Bilmiyorum. Hayal bile edemiyorum. Acele et, Jordan."

"Geliyorum. Ona geldiğimi söyle." Asansöre doğru koştu, histeriyle savaşıırken Aşağı düğmesine defalarca vurdu.

Asansör nihayet geldiğinde, Jordan neredeyse tamamen erime noktasına gelmişti. Nikki'yi aramaya çalıştı ama arama doğrudan sesli mesaja düştü ve Nik'in telefonunun kapalı olup olmadığını merak etmesine neden oldu. Nik'in telefonunu kapattığı düşüncesi Jordan'ın paniğini daha da artırdı çünkü Nikki'nin telefonu asla kapalı değildi.

Gigi, Jordan'la birlikte asansöre bindi ve bir uçak ayarlamak için telefonla uğraşmaya başladı. "Hayır, bu acil bir durum. Biz

Şu anda ihtiyacım var. LAX'e gidiyoruz. Evet, Gansett Adası, bu yüzden oraya inebilmeli."

Tanrıya şükür Gigi detaylarla ilgileniyordu, çünkü Jordan asansör kabininin duvarına yaslanırken zorlukla nefes alabiliyordu. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu ama hiçbir şey yapmadı. Nik ve büyükannesinin o orospu çocuğu tarafından rehin tutulduğu düşüncesi... Ne düşünüyordu? Onun en çok sevdiği insanları tehdit ederek ne elde etmeyi umuyordu?

İkisinden birini ya da ikisini birden kaybetme düşüncesi Jordan'ı kontrolsüzce titrerken, Gigi'nin telefonunu duyabilmesi için olabildiğince sessiz bir şekilde ağlıyordu.

"Sorun değil. Ona acele etmesini söyle. Otuz dakika içinde orada olacağız."

Gansett'e gitmek saatler sürer. Brendan onu o kadar bekleyecek miydi, yoksa o gelmeden önce asla geri alınamayacak bir şey mi yapacaktı? Kız kardeşi ya da büyükannesi ya da Tanrı korusun ikisi birden olmadan bir hayat düşünmek hayat bile edilemezdi.

Gigi kolunu Jordan'a doladı ve onu asansörden çıkarıp Gigi'nin arabasına bindirdi. "Nefes almaya çalış. Seni oraya götüreceğiz."

Nefes nefese kalan Jordan'ın göğsü sıkıştı.

Gigi, Jordan'ın çantasını kaptığı gibi konferans odasını karıştırdı ve Jordan'ın Kurtarma inhaleri. Jordan'ın ağzına doğru tuttu. "Nefes al. Jordan!"

Jordan inhaleri eline aldı ve göğsü ağrımaya devam etse de solunum yollarını rahatlatan bir darbe almaya kendini zorladı.

Gigi, Matilda'dan gelen bir telefona cevap verdi, Jordan'ın ailesindeki acil bir durum nedeniyle ayrıldıklarını söyledi ve hayır, o Jordan'ın toplantılarını ne zaman bitirebileceğini ya da bitirip bitiremeyeceğini söyleyemedi. "Bak, ne yapmak istediğini duydun. Bunu konuş. Mümkün olan en kısa sürede size geri döneceğiz."

Jordan böyle bir zamanda diziye önemsemeyi kendine yediremiyordu. Mason. Onunla konuşması gerekiyordu. Belki de onun bilmediği bir şey biliyordu. Doğuya Bakış. Elleri titriyor olmasına rağmen adamın cep telefonunu aramayı başardı ama arama sesli mesaja düştü. Sesinin tınısı

anında rahatlatır. "Benim. Eminim evde neler olduğunu duymuşsundur. Mümkünse beni ara. Hemen geliyorum."

Aramayı sonlandırdıktan sonra nefes almaya devam etmeye çalıştı.

Gigi onları havaalanına götürdü, güvenliği umursamadan trafiğe girip çıktı. Kız kardeşi ve büyükannesi büyük bir tehlike içindeyken güvenlik kimin umurundaydı?

CHAPTER 24

N İkki masanın altında büyükannesinin elini tutarken sakın kalmaya odaklandı. Evin etrafı polis ve diğer kamu güvenliği görevlileri tarafından sarılmıştı.

Personel, evin içinde olanlarla ilgili pek bir şey yapamazdı.

Kendi hatasıydı. Kapıyı kilitlememişti, bu da adamın eve girmesine izin vermişti.

onlara silah çektiğinde onları şaşırttı. "Söyle Jordan buradayım ve onu hemen görmek istiyorum."

Adamın gözleri vahşi ve odaklanmamıştı.

Bir şeyle kafayı

bulmuş. "O

burada değil."

"Evet, öyle. Bana yalan söyleme."

"Yalan söylemiyorum. Dizi hakkında kanalla bir toplantı yapmak için dün Los Angeles'a uçtu."

Brendan yaklaşık 1.90 boyunda ve bir ray kadar inceydi. Kısacık kesilmiş sarı saçları ve zayıf yüzünden fırlayan ela gözleri. Ona bakarken korkunç görünüyordu.

inançsızlık. "Bu doğru değil. Bana burada olduğu söylendi."

"Üç haftadır buradaydı. Şimdi burada değil." "Onu buraya getirmelisin."

"Telefonuma ihtiyacım olacak." Telefonunu daha önce bıraktığı mutfak tezgâhını işaret etti.

"Onu arama. Bunu yapması için başka birini bul. Ona senin ve Evelyn'in hayatının onun buraya gelmesine bağı olduğunu söyle. Numara yok."

Nikki masadan kalktı ve telefonunu almaya gitti. Riley'e mesaj attı. Zane elinde bir silahla burada. Jordan'ı hemen buraya getirmemizi istiyor. Ara onu. Ona neler olduğunu anlat. I

Seni seviyorum. Biz iyiyiz. O bizi öldüremeyecek kadar korkak. Endişelenmemeye çalış.

Riley hemen cevap yazdı. Tanrım, Nik. Benimle dalga mı geçiyorsun? Onunla birlikte olmana dayanamıyorum.

Jordan'ı buraya getir. İsteddiği bu ve polislerle çılgınca bir şey yapmamalarını söyle. Bize zarar verecek cesareti yok.

Jordan'a yaptıklarından sonra buna inanmadığım için üzgünüm. Sorun değil. Söz veriyorum. Seni seviyorum.

Seni çok seviyorum. Ben ölüyorum. Yapma bunu.

Sana ihtiyacım var.

"Bu kadar yeter," dedi Brendan. "Telefonu kapat ve oraya geri dön."

"Büyükannemi bırakın."

"Hayır," dedi Evelyn. "Sensiz hiçbir yere gitmiyorum."

Nikki yerine döndü ve Evelyn tekrar onun elini tutarak sıkıca kavradı. "Seni burada onunla yalnız bırakmamı isteme benden."

"Kapayın çenenizi. İkiniz de." Buzdolabına gitti, kapağını açtı ve içinden bir şişe su çıkardı. Sonra bir paket hindi buldu ve mutfakta volta atarken onu yemeye başladı. En azından silahı pantolonunun arkasına sokmuştu. En azından şimdilik.

Nikki onu nasıl alt edebileceğini, silahı nasıl alabileceğini ve bu işi nasıl bitirebileceğini düşünmeye başladı. Her şeye sahipti

Bunu yapabileceğine ve büyükannesi de orada olmasaydı riske gireceğine güveniyordu.

Belki bir gün eline bir fırsat geçerdi. Eğer bulursa, harekete geçmekte tereddüt etmeyecekti.

RILEY bahçeyi arşınıyordu, tüm vücudu gerginlikle doluydu ve kendini odun yığınınından geçirilmiş gibi hissediyordu. neşeli. Nik'in evde Jordan'ın kötü niyetli, silahlı eski sevgilisiyle birlikte olduğunu düşünmeye bile katlanamıyordu. Nik'e ya da Evelyn'e bir şey olursa Riley o orospu çocuğunu kendi elleriyle öldürecekti.

Avlu, çağırdığı polisler ve diğer ilk müdahale ekipleriyle doluydu. Polis gelene kadar hiçbir şey yapamadılar. Eyalet polisinin rehine birimi geldi. Ona söylenene göre yoldaydı. Riley'nin hoşuna gidecek kadar hızlı olmuyordu.

Omzuna dokunan bir el onu durdurdu. Arkasını döndüğünde babasını orada buldu. Babasının endişeli yüzünü görünce Riley neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı. Her nasılsa

Kevin ona sarılırken soğukkanlılığını zar zor koruyordu.

"Duyar duymaz geldim," dedi Kevin. "Onlar ne ne diyorsun?"

"Eyalet polisi bir rehine müzakere ekibiyle birlikte yolda."

"Yüce Tanrım, buraya silahla gelirken ne düşünüyordu? Jordan'ı bir silahla yakaladıktan sonra uzlaşacağını mı sanıyor?"

Böyle bir dublör mü?"

"Ne düşündüğünü kim bilebilir? Tek bildiğim Nik'in bana mesaj attığında adamın silahla geldiğini söylediği."

"Çok üzgünüm evlat. Bu çok korkunç."

"Eğer ona bir şey olursa..." Riley'nin sesi kalbiyle birlikte kırıldı. Onsuz bir hayat düşünemiyordu. Artık düşünemiyordu.

"O akıllı, dirençli ve güçlü. Bunu atlatacak ve tamamen iyi olacak. Bunu biliyorum. Hatta bahse girerim, sonunda ona bulaştığı için pişman olacak."

"Umarım haklısındır."

"Ben her zaman haklıyım. Bunu biliyorsun."

Riley bir kez olsun babasının genellikle haklı olduğu gerçeğiyle rahatladı.

Mason Johns onlara doğru yaklaştı, Riley'nin hissettiği gibi çözülmüş görünüyordu. "Ne oluyor lan?"

Riley bildiklerini Mason'a aktararak, "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Yani elinde bir silahla Jordan'ı aramaya mı geldi?" Mason'ın normalde güçlü olan teni solgunlaşmıştı.

"Evet, şimdi Nik ve Evelyn de orada. Jordan'ın Los Angeles'ta olduğunu duyunca mutlu olmadı."

"Beni aradı. Şu anda yolda. Onu geri aramaya çalıştım ama arama gerçekleşmedi."

Tepemizde, bir eyalet polisi helikopteri üzerimize doğru geliyordu, Eastward Look'un karşısındaki tarlaya iniş yaptı. "İşte süvariler geliyor," dedi Kevin.

Riley hasta olacakmış gibi hissediyordu. Eğer oraya silahlarla girerlerse, herkes sağ çıkabilecek miydi?

Gansett'e olan uçuş

Jordan orada neler olup bittiğine dair bir şeyler duymayı beklerken her zamanki gibi. Mason'ı tekrar aramaya çalıştı. Ama arama gerçekleşmeyince uçağın Wi-Fi'ından ona mesaj atmış.

Yola çıkıyorum. Umarım bunu alırsın. Ne oluyor orada? Kaybediyorum.

Hey, tatlım. Her şey yolunda. Eyalet polisi onunla konuşuyor. Kimse zarar görmeden bu işe bir son verip oradan çıkabileceğini söylüyorlar.

Lütfen Nik ve büyükanneme bir şey olmasına izin verme. Lütfen, Mason.

Blaine ve tüm ekibi burada, eyalet polisinden Josh ve rehine pazarlık birimi de burada. Nefes almaya devam et. Her şey yoluna girecek.

Benim yüzümden onlara bir şey olursa ölürüm.

Senin yüzünden olmaz. Bunu yapan o.
Sen değil.

Onu hayatımıza ben soktum. Benden.
Sana sarılmak için sabırsızlanıyorum.
Buna çok ihtiyacım var.

Buradayım ve bana ihtiyacın olduğu sürece burada
olacağım. Uzun sürebilir.

Hiçbir yere gitmiyorum. Ne zaman ineceğinizi söyleyin.
Seni alıp onlara götüreceğim.

Geleceğim. Seni görmek için
sabırsızlanıyorum. Aynen,
bebeğim. Nefes almaya devam
et.

Orada olduğunu, elinden geldiğince yardım ettiğini ve
onu beklediğini bilmek Jordan'ı biraz daha iyi hissettirdi.

Davy'ye mesaj atmış. Ne yaptığını biliyor musun?
Kız kardeşimi ve büyükannemi Gansett'teki evimizde
rehin tutuyor. NE YAPIYOR BU?

Davy hemen cevap verdi. Aman Tanrım, hayatta olmaz.
EVET! Silahı var. Silahı nereden bulmuş!?

Bilmiyorum. Birkaç gün önce izini kaybettirdi ve onu
bulamadım.

Onun kendisinden ve sunucudan saklandığını biliyordu
ama kendi adamlarının da izini kaybettiğini bilmiyordu. Ve
sen bunu bilmem gerektiğini düşünmedin mi? Cidden
mi!?!?

Çok özür dilerim. Onu bulmaya çalışmakla o kadar
meşguldüm ki sana söylemeyi hiç düşünmedim.

Evime silahla geldi. Orada olsaydım, ölmüş
olabilirdim. Rehabilitasyonun işe yaradığını söylediğini
sanıyordum.

Öyle olduğunu sanmıştım. Çok özür dilerim, Jordan. Seni
kesinlikle aramalıydım.

Evet, yapmalıydın.

Lütfen beni haberdar edin.

Brendan'ın, tam da ona boşanma belgelerini tebliğ
etmeye çalıştığı sırada en yakın çevresiyle bile irtibatını
kopardığı konusunda onu uyarmadığı için öfkeleniyordu.
Bu bir tesadüf değildi.

"Ne duyuyorsun?" Gigi sordu.

"Günler önce kaybolduğunu ve Davy'nin asla onlar için bile izini kaybettirdiğini bana haber vermeyi düşündü."

"Orospu çocuğu."

"Değil mi? Beni bulmaya elinde bir silahla geldi G. Boşanmak istediğim için beni öldürecek miydi?"

"Oraya gidemem bile. Aman Tanrım. Ne düşünüyordu ve neden kimse size söylemedi?"

Jordan derin bir nefes aldı ve üfledi. "Daha ne kadar sürecek?"

"İki saat daha."

"O zamana kadar delireceğim."

Zane telefonda eyalet polisinin rehine arabulucularıyla konuşurken NIKKI VE EVELYN tetikte kaldılar.

"Sadece karımı görmek istiyorum. Tek istediğim bu. Kimseyi incitmek istemiyorum."

Nikki kaşlarını kaldıran Evelyn'e baktı. "Bizimle hiç ilgilenmiyor," diye fısıldadı Evelyn.

"Bir hamle yapmamız gerekiyor." "Ne tür bir hamle?"

"Tadilat sırasında dökme demir tavadan kurtuldunuz mu?"

"Hayır, çünkü en sevdiğin olduğunu biliyordum." "Alabilir misin?"

Brendan fuayeye geçmişti ve Nikki onu ön kapıdan dışarı, ön bahçenin her tarafına yerleştirilmiş kolluk kuvvetlerine bakarken görebiliyordu.

"Ben bakabilirim."

"Onu al ve geri gel. Zamanımızı beklemeliyiz. Yavaş hareket edelim ki fark etmesin."

Parmak arası terliklerini tekmeleyip çıplak ayakla mutfakta ilerlerken Nikki'nin kalbi boğazına düğümlenmişti.

O sobanın altından dökme demir tavayı alıp

ses çıkarmadan koltuğuna geri döndü. saniyeler içinde masaya oturdu. Adrenalin vücuduna pompalanarak başının dönmesine ve kendini aşırı yüklenmiş hissetmesine neden oldu.

"İyi iş," diye fısıldadı Evelyn, bakışları kıpırdamayan Brendan'ın üzerinde sabitlenmişti.

"Kapıya gelirim beni vurursun," diyordu. "Sana güvenebileceğimi nereden bileyim?"

Evelyn öne doğru eğildi. "Ön kapıya doğru gidiyor."

"Ben gidiyorum."

Nikki'nin kolunu tuttu. "Nik, tatlım, lütfen-eğer temiz bir atışınız yoksa, yapmayın. Ya hep ya hiç. Onu nakavt etmek zorundasın."

"Bu fırsat için yıllardır bekliyordum. Merak etmeyin, kaçırmayacağım."

Evelyn gülmemek için dudağını ısırды ve Nik'e başparmağıyla onay verdi.

Ağır dökme demir tavayı alan Nikki ayağa kalktı ve parmak uçlarına basarak antreye açılan kapıya doğru yürüdü. Brendan fırtına kapısının önünde durmuş, telefonla konuşuyor ve avludaki polis varlığına karşı.

Daha iyi bir şansı olmayacağını bilen Nikki Kalbinin atışını duymazdan geldi ve hızla ama sessizce hareket ederek arkasından yaklaştı, tavayı iki eliyle kaldırdı ve tüm gücüyle kafasına indirdi. Onu yere serdiğinden emin olmak için varını yoğunu ortaya koydu.

Devrilmiş bir meşe gibi yere yığıldı ve kadının ayaklarının dibine yığıldı.

"Aferin hayatım," dedi Evelyn arkasından ellerini çırparken.

Nikki onun üzerine eğildi, pantolonunun arkasından silahı aldı ve ardından fırtına kapısını açmak için üzerine çıktı. "Gelin ve onu buradan çıkarın," diye seslendi eve koşan polislerle.

Silahı eyalet polisinden Josh'a verdi, büyükannesinin elini tuttu ve onu evden dışarı çıkardı.

Riley koşarak yanına geldi, onu kucakladı ve Ona öyle sıkı sarıldı ki, kaburgalarını kırmasından korktu. "Tanrı'ya şükür iyisin."

"Ben iyiyim ama onun başı çok ağrıyacak."

"Hak ettiğinin en azı. Sen Wonder Woman gibisin." "Biz Gran'e böyle deriz," dedi Nikki.

"Pelerinimi size teslim etmekten mutluluk duyarım, Sevgilim," dedi Evelyn. "Onu dışarı çıkarırken görmeliydin. Müthişti."

"Hiç şüphem yok," dedi Riley. "O inanılmaz biri."

İşini hallettiğine göre, Nikki artçı şoklarla sarsılmaya başlamıştı. Kız kardeşinin eski sevgilisi elinde bir silahla onu aramaya gelmişti. Tanrıya şükür Jordan Bu olduğunda hiçbir yerde bulunamadı.

"Onu öldürecekti," diye fısıldadı onu hiç bırakmayacakmış gibi tutmaya devam eden Riley'ye. Bu onun için sorun değildi.

"Sayende bu şansı asla elde edemeyecek."

Jordan'ın uçağı görüldüğünde MASON zaten havaalanındaydı. Birkaç dakika önce Blaine'den Nikki'nin ne yaptığını öğrenmişti ve Jordan'a bunu söylemek için sabırsızlanıyordu.

sevdikleri güvendeydi. Eski sevgilisi kliniğeye doğru yola çıkmıştı; kendisini onlarca yıl ondan uzak tutacak çeşitli suçlamalarla mahkemeye çıkarılmadan önce tedavi görecekti.

şık Lear, Gansett'e son yaklaşmada bulutları yararak geldi.

Mason cipten indi ve kapıya doğru yürüdü. Terminalden inerken onu karşılamak için uçuş hattına geldim.

Onun merdivenlerden indiğini görünce kalbi sevinçle çarptı. Onun kendisini beklediğini görünce koşmaya başladı.

Üzerinde kırmızı çiçekler olan çok seksi siyah bir elbise ve hayatı boyunca topuklu ayakkabılarla koşmuş gibi koştuğu kırmızı topuklu ayakkabılar giyiyordu.

Onu kucağına aldı ve kollarına geri döndüğü anda tüm tedirginliği yatıştı ve hayatındaki her şey yeniden anlam kazandı. "Her şey bitti. Nik onu büyükannenin dökme demir tavasıyla bayılttı. Şu anda gözaltında."

"Aman Tanrım. Bu şimdiye kadar duyduğum en iyi haber." "Tüm hesaplara göre, Nik belalı bir savaşçıydı."

"O benim kız kardeşim." Jordan gözyaşları yüzünden aşağı akarken sustu. "Ona bulaşmak istemezsin."

"Bildiğim iyi oldu."

Jordan'ın arkasında bir boğaz temizlendi.

Mason onu yere bıraktı ve ön koluna dolanmış tasarımcı çantasına kadar Los Angeles sofistikeliğinin timsali olan Gigi'ye döndüler.

Jordan'a, "Beni tanıştıracak mısın?" dedi. "Üzgünüm."

Jordan Mason'a gülümserken gözyaşlarını sildi.

"Gigi, bu Mason. Mason, Gigi ile tanış."

Gigi, Mason'a bakabilmek için başını geriye doğru eğerken el sıkıştılar. "Sen uzun bir orospu çocuğusun."

"Bana öyle söylediler," dedi adam, anında eğlenerek.

"Jordan her yerinin büyük olduğunu söylüyor."

"Gigi, aman Tanrım! Kapa çeneni!"

"Bu sik kafalının nesi var?"

Jordan, Gigi'ye "Nik, büyükannemin dökme demir tavasıyla kafasına vurdu," dedi.

"Tabii ki yaptı. Bayıldım buna. Dangalak herif bunu hak etti."

"Kesinlikle öyle," dedi Jordan.

Mason Jordan'ı o kadar çok öpmek istiyordu ki, hemen o anda bunu yapma dürtüsüne karşı koyamadı. Ama önce o kız kardeşini ve büyükannesini görmesi, iyi olduklarını kendi gözleriyle görmesi gerekiyordu. Daha sonra öpüşmek için zaman olacaktı. Hem de çok zaman. Bunu görecekti.

"Dirseğin ve ellerin nasıl?"

"Her şey yolunda." Artık döndüğüne göre, diye eklemek istedi ama yalnız olmadıkları için eklemedi. Cipine doğru yürürlerken, dirseğinin iyileşmekte olduğunu göstermek için kolunu bükte. "Artık neredeyse hiç acımıyor bile."

Yolcu kapısını ve arkasındaki kapıyı bayanlar için tuttu ve Jordan'ı ön koltukta oturması için yerleştirdi. Ona bakmamak ya da rüya görmediğinden emin olmak için kendini çimdiklememek için tek yapabildiği buydu. Bir gün ortadan kaybolmuştu ve onsuz neredeyse delirecekti. Şimdi geri döndüğüne göre, onu sonsuza dek yanında tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Ama her şey sırayla.

Onları Nikki ve Evelyn'in ifade vermek üzere götürüldükleri kamu güvenliği binasına götürdü. "Nerede Onlar mı?" diye sordu resepsiyonda çalışan memura.

Mason'ın arkadaşlarını tanıyan memurun gözleri fal taşı gibi açıldı. "Konferans odası."

"Bu taraftan hanımlar." Mason onları Polis ve itfaiye birimlerinin ortak kullandığı konferans odasına girmeden önce kapıyı çaldı.

Jordan kız kardeşi ve büyükannesinin yanına koştu, üçü de gözyaşları içinde birbirlerine sarıldılar.

"Çok özür dilerim," dedi Jordan. "Hepsi benim hatam."

"Saçmalama," dedi Evelyn. "Onu eve silahla göndermedin ve PS, orada olmadığın için minnettarız, çünkü oraya seninle konuşmaya gelmedi. Ve PS, kız kardeşin inanılmazdı."

"Duydum." Jordan Nikki'ye sarıldı. "Eminim onu bayıltmak hoşuna gitmiştir."

"Birazcık," dedi Nik sarılmaya karşılık verirken. "PS, hepsi büyükannemin fikriydi. Ben sadece yürütücüyüm. Artık her şey bitti."

"Sizin sayenizde. Sizi çok seviyorum ve iyi olduğunuz için çok minnettarım."

"Ve size minnettarız," dedi Evelyn. "Hepimiz iyiyiz. Önemli olan tek şey bu."

CHAPTER 25

Mason uçaktan indiğinden beri onun yanından ayrılmamış, hatta uçaktan inerken bile onunla birlikte oturmuştu. memurlar için arka plan sağladı olayı araştırıyor.

"Yapmak istediğim bir teklif var," dedi Evelyn.

Torunları tüm dikkatlerini ona verdiler.

Evelyn memurlara, "Brendan'ı istediğiniz bir kabahatle suçlayın," dedi, "ve bugün yaptığı gösteri nedeniyle ortaya çıkan masrafları kasabaya ve eyalete geri ödettirin."

"Ne karşılığında?" Nikki sordu.

"Birkaç şey istiyorum," dedi Evelyn. "Birincisi, boşanma belgelerini imzalayacak. İkincisi, kendi hatalarının sorumluluğunu üstlenerek ve çılgın destekçilerine Jordan'ın yaşanan her şeyde masum bir taraf olduğunu açıklayarak sosyal medya üzerinden kamuoyuna bir açıklama yapar. Yapması gerekenler

Onlara kesin bir dille onu rahat bırakmalarını söyle. Ve üçüncüsü," dedi Jordan'a bakarak, "asla torunumla bir daha temas kurmayacak, ona ya da ailesine yaklaşmayacak."

Eyalet polisinin başındaki Josh, Nikki ve Jordan'a baktı. "Siz ne düşünüyorsunuz?"

Jordan, "Bu Nik'e bağlı," dedi. "Onun tarafından rehin tutulan kişi o."

"Bu anlaşılmayı anında kabul ederdim," dedi Nik, "eğer bu onun sonunu göreceğimiz anlamına gelseydi."

"Bu durumda ona anlaşma teklif etmeye hazırım," dedi Josh. "Bana söylenenlere göre, klinikte uyanıkmış ve Jordan'ı görmek istiyormuş."

Onu tekrar görme fikri onu çok etkilemişti ama hayatının o bölümünü kapatabilmek için bunu yapması gerektiğini biliyordu.

Mason, Jordan'a "Yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin," dedi.

Josh'a baktı. "Teklifimi ona özetlememin bir sakıncası var mı?"

"Misafirim ol."

Mason'a, "Benimle gelir misin?" diye sordu.

"Kesinlikle."

Konferans salonundan çıkarken Evelyn, "Evde akşam yemeği hazırlıyorum," dedi. "Herkes davetli. Orada görüşür müyüz?"

Jordan Mason'la yalnız kalmak istiyordu ama bunun için daha sonra zamanları olacaktı. Ona baktı.

Başını salladı.

"Orada olacağız."

Evelyn parmağını Mason'a doğru kıvrırarak onu yanağından öpebilmek için aşağı indirdi. "Böyle bir şeyi kabul ettiğin için teşekkür ederim. torunuma iyi bak."

"Benim için zevkti hanımefendi," dedi Mason, yüzü Jordan'ın çok sevimli bulduğu bir utançla kızarmıştı.

Yine de onun her şeyini sevimli, sevecen ve seksi buluyordu.

Blaine diğerlerini eve götürmeyi teklif ederken Doğuya bakan Mason, Jordan'ı kliniğe götürdü. Cipine bindiklerinde Jordan orta konsoldan elini uzattı, avuç içini yukarı çevirdi ve iyileşmekte olan yaraları inceledi. "Ben buradayken onları tekrar açmadığına sevindim. gitti."

"Dikkatliydim." Elini çevirip bacağının üzerine, elbisesinin eteğinin altına koydu. "Gerçekten sadece bir geceliğine mi gittin? Yüz yıl gibi geldi."

"Benim için de öyleydi. En kısa zamanda geri döneceğimi bilmelisin. oldu."

Ona şöyle bir baktı. "Bunu duyduğuma sevindim. Çok uzun süre ortadan kaybolursan peşine düşeceğimi bilmeliydin."

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle. Sorun olur muydu?"

"Tabii ki evet. Benim için sevdiğin işi bırakmadığın sürece."

"Seninle birlikte olsaydım bunu yapardım." Adam kadının bacağını sıktı, eli kadın onu durdurana kadar yukarı doğru ilerledi.

"Bu düşünceni unutma."

"Daha sonra benimle eve geliyorsun."

"Beni durdurmaya çalış."

Adamın bacağını sıkarken çıkardığı ses yarı hırıltı, yarı iniltiydi. Birkaç dakika sonra, park ettikten sonra Klinikte ona baktı. "En azından beni öpmelisin, yoksa bir daha asla başaramayacağım."

Emniyet kemerini çıkarmıştı ve adamın sözlerini bitirmesi için geçen süre içinde arabanın yarısını geçmişti. Sanki Başından beri, aralarındaki yoğun bağ dudakları onunkilere dokunduğunda ateşlendi. Birbirlerini doyurdular, ikisi de güpegündüz kasabanın tahsis ettiği araçta öpüşürken onları kimin görebileceğini umursamadı. Jordan bu endişelerin başkaları için olduğunu düşündü. Tek endişesi ona yaklaşmaktı.

"Siktir," diye mırıldandı sonunda geri çekildiğinde. "Beni kovduracaksın."

"Bu benim hatam olmayacak," dedi gülerek. "Dil hareketini başlatan sensin."

"Elimde değil." Ona bakarken yüzünü okşadı. "Sana söylemem gereken çok şey var. Daha sonraya kadar bekleyebileceğimden emin değilim."

"Akşam yemeği için hasta olduğumu söyledim ama onları rehin alan eski sevgilim olduğu için..."

"Biliyorum. Çabucak yiyeceğiz."

Kliniğın kapısına baktı ve dışarıda park etmiş iki polis aracını fark etti. "Hadi şu işi bitirelim." Onlar birlikte kliniğe girdiler ve lobideki bir polisle konuşmaya gittiler.

Mason onu memurla tanıştırdı. "Wyatt, bu şüphelinin karısı."

"Eski karım," dedi Jordan. Yakında o da olacaktı.

Mason ona küçük bir sırıtışla "Eski karım," diye karşılık verdi. "O onunla konuşmak istedi."

"Geri gelin." Wyatt, Brendan'ın hastane yatağına kelepçelendiğı bölme ye doğru ilerledi. Her zaman küçük müydü, yoksa Mason'a kıyasla sadece öyle mi görünüyordu?

Onu görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Burada olmadığını söylediler."

"Değildim. Ailemi rehin aldığınızı duyduktan sonra buraya geri döndüm."

"Onları rehin almadım."

"Evimize elinde bir silahla davetsiz olarak geldin ve beni görene kadar gitmelerine izin vermedin. Birini rehin almanın tanımını budur."

"Kız kardeşin kafatasımı çatlattı."

"Hak ettiğinin en azı bu." Onun karşısında dururken iki şeyin farkına vardı. Birincisi, artık onu sevmiyordu ve ikincisi, artık ondan korkmuyordu. "Sen bu numarayı yapmadan çok önce seninle işimiz bitmişti."

"Benimle konuşmadın! Senin için temizlendim ama sonra beni görmedin bile!"

"Lütfen, hayatında sana faydası olmayan hiçbir şey yapmadın. Benim için nasıl ayık kaldığını anlatarak vaktimi harcama. Anlaşma şu. İlişkimiz bitti. Kağıtları imzalayıp bu işi bitirebilirsin, çünkü bugün, beni bir daha asla göremeyeceksin."

"Sana söylemek istediğim şeyler var."

"Umurumda değil. Söyleyeceğin hiçbir şey duymak istiyorum. Sana her şansı verdim. Sana hak etmediğin şanslar verdim, mesela bizi seks yaparken kaydedip videoyu yayınladıktan sonra? Hatırlıyor musun?"

"Bunun olmasını istememiştim! Sana söylemiştim!"

"Sana inanmıyorum. Ve açıkçası, artık umurumda değil. Hayatıma devam ettim ve artık hayatımda sen yoksun. Bugün yaptığın pisliğe gelince, büyükannem ve kız kardeşim bağışlayıcı bir ruh halinde oldukları için şanslısın. Aksi takdirde.

birden fazla suçla itham edildi." Eyalet polisinin kabul ettiği anlaşmayı özetledi ve Gigi'nin yazdırdığı kağıtları yatağının yanındaki masanın üzerine koydu. "Herkes bir iyilik yap, anlaşmayı kabul et, boşanma belgelerini imzala, boşan Kendi sorumluluğunu al ve hayranlarına beni rahat bırakmalarını söyle. Rehabilitasyona geri dön ve iyileşene kadar çıkma. Hayatını toparla ve benim hayatımdan uzak dur. Söyleyeceklerim bu kadar."

"Jordan!" Kovalamak için ayağa kalkmaya çalıştığında kelepçeler metal parmaklığa çarptı. "Beni dinlemek zorundasın!"

"Git kendini becer, Brendan." Jordan elini Mason'ın koluna geçirdi. "Hadi gidelim."

Mason nefesinin altında, "Onu azarladığını duyduktan sonra biraz tahrik oldum," dedi.

"Bu doğru mu?"

"Oh evet. Cidden seksi, bebeğim."

Jordan güldü, kendini yıllardır olmadığı kadar özgür ve mutlu hissediyordu. "En iyi kısmı ne biliyor musun?"

"Ona gidip kendini becermesini söylemenden daha mı iyi?" "Evet."

"Bana bırak."

"Akşam yemeğinden önce size uğramak için vaktimiz var. Tabii işten çıkabilirsen."

Arabasına vardıklarında, kapıyı onun için açtı, ellerini kalçalarına koydu ve onu yolcu koltuğuna kaldırdı.

Koltuk. "Şefle çıkmanın en büyük faydasını bilmek ister misin?"

"Hayatımı kurtarması dışında mı?"

"Daha da iyisi. Saatlerimi kendim belirleyebiliyorum." "Böyle zamanlarda bu gerçekten çok uygun."

"Cidden uygun." Onu öptü ve işler tekrar kontrolden çıkmadan önce geri çekildi. "Tut şunu on dakika düşündüm." Eve dönüş yolundaki kısa sürüşü Jordan'a Gigi'nin trafikte hızla ilerleyişini hatırlattı

Los Angeles'ta. Bu gerçekten bugün mü olmuştu? Sevdiklerine ulaşmak için yaptığı en uzun uçuştan sonra sanki bir hafta önce olmuş gibiydi.

Eve dönerken Mason, Dermot'u aradı. "Sen günün geri kalanı için şarj. Zombiler ortaya çıkmadıkça beni rahatsız etmeyin, anladınız mı?"

"Evet, efendim. Hanımefendinin döndüğünü duydum-" Mason aramayı sonlandırdı.

"Bu çok kabaydı," dedi Jordan gülerek.

"Gidip kendini becerebilir."

Yıllardır gülmediği kadar çok güldü, kalbi yattığı ikinci adama duyduğu aşkla doluydu. Ürdün Gigi'nin ne dediği umurunda değildi. Bazen yattığın ikinci adama da aşık olabilirsiniz. Bazen o kadar doğru ve mükemmeldi ki, onun ötesine bakmaya gerek yoktu.

O anda, eğer kanal Gansett'te bir program yapma fikrini kabul etmezse, sözleşmeden kurtulmanın yolunu satın almaya karar verdi.

Şov popüler olduğundan beri kazandığı para. Bel Air'deki evi satabilir ve gelirini yeni hayatını finanse etmek için kullanabilirdi.

Ve yaşlılar merkezindeki aktivite direktörlüğü işine başvuracaktı.

Parçaların yerine oturmasıyla gelen his, huzur, memnuniyet ve ileride olacaklar için duyulan heyecandı.

"Beni bekleyin," dedi Mason huysuz bir sesle, araba yoluna girdiğinde arkasında bir kir bulutu bırakarak. arabayı hızlıca durdurdu.

Jordan onun çok önemli bir göreve giden bir adam gibi kamyonun önünden gelişini izlerken arzu, aşk ve büyük bir mutlulukla dolup taşıyordu. Ve sonra Jordan ona uzanırken o da Jordan'a uzandı. Onu kucağına aldı, kapıyı tekmeleyerek kapattı ve evin içine kadar onu öptü, hatta o kadar ileri gitti ki

ta ki yeniden bir araya gelme tehlikesiyle karşı karşıya kalana kadar.

Onun arkasında, kapı açılana ve neredeyse uçmalarına neden olana kadar kapıyla oynadı.

Jordan kahkahalarla sarsılırken, bir yandan da nefesinin altından acımasızca küfrediyordu.

Kapıyı tekmeleyerek kapattı ve doğrudan yatak odasına yöneldi.

Dişlerin dudaklarla çarpıştığı bir tutku patlaması.

"Ah," dedi ona gülümseyerek.

Başını salladı ve kocaman bir sırıtış attı. "Bu sefer biraz ustalıkla tekrar deneyelim, olur mu?"

"Evet, yapacağız."

"Bu seksi elbise nasıl çıkıyor?" "Başın üzerinden."

Etek ucunun altına uzandı ve elbiseyi yukarı kaydırды, elleri kadının üzerinde gezinirken dokunuşuyla onu ateşe verdi

hassas cildi. Elbise kafasından çıktığında titriyordu.

"Mmm, ne manzara ama." Bakışları kızın üzerinde, sadece arzusunu artıran, zorlukla dizginlenmiş bir açlıkla dolaştı. Onu bu kadar çok istemesi neredeyse dayanılmaz derecede heyecan vericiydi.

Şeffaf kırmızı bir sütyen ve ona uygun bir külot giymişti.

"Senin gibi tatlı, seksi bir tanrıçanın yatağında olduğuna hâlâ inanamıyorum."

"Neden inanamıyorsun?"

"Sen benim ligimin çok çok dışındasın."

Bunu söylediğini duymak ona acı veriyordu. Bir elini onun yüzüne koydu ve kendisine bakması için onu zorladı.

"Hayır, bakmıyorum."

Senin ligin şimdiye kadar içinde bulunduğum en iyi lig - nazik ve tatlı ve düşünceli ve komik ve seksi ve sadık. Senin gibisine hiç sahip olmadım."

"Beni kesinlikle yakaladın. Sen gittiğinde aklımı kaçıracığımı sandım. Seni bir daha göremeyeceğimden çok korktum."

"Böyle bir şey olmazdı. Gigi söyledikten sonra bile tek düşünebildiğim buraya, sana geri dönmektir..."

"Gigi ne dedi?" "Hiçbir şey."

"Önemli bir şey değil."

Boynunu öptü ve kulak memesini dişlerinin arasında yuvarladı, bacaklarının arasında yoğun bir zonklamaya dönüşen saf bir ihtiyaç sarsıntısı gönderdi. "Söyle bana."

"Kimsenin yattığı ikinci adama aşık olmadığını söyledi."

"Bana ikinci olduğumu hiç söylememiştin."

"Sana söylemiştim."

Başını iki yana salladı.

"Evet, öylesin."

"Gigi bunu söylediğinde ne dedin?" diye sordu boğazını ve göğsünü öperken.

Jordan onun ihtiyaçla yanan yerlerine odaklanmasını sağlamaya çalışırken kıvrandı. "Bunun olabileceğini söyledim."

"Sana da oldu mu?"

Başını salladı, onun sevimli yüz ifadesini ele geçiren rahatlamayla heyecanlandı.

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

"Bu son derece iyi bir haber, çünkü ben deliyim. Senin hakkında, Jordan. Çok çılgınca, sen gittikten sonra küçük bir ayıklık mücadelesi verdim."

"Ne? Sen mi yaptın? Ne oldu?"

"Hiçbir şey, ama seni kaybettiğimi düşündüğümde eski şeytanlara teslim olmamak için mücadele ettim."

"Beni hiç kaybetmedin. Beni asla kaybedemezsin. Sen değilsin

Sadece hayatımı kurtardınız, ama bana var olduğunu bildiğimden çok daha iyi bir şey gösterdiniz. Her zaman geri dönecektim. Yemin ederim."

Sutyenin ön kopçasını buldu ve serbest bıraktı, çıplak göğüslerine bakarken gözleri arzudan alev alev yanıyordu.

Jordan'ın meme uçları beklentiyle gerildi ve adam hayal kırıklığına uğratmadı, sağ meme ucunu ağzının sıcaklığına aldı. Saatler gibi gelen bir süre boyunca sadece göğüslerine odaklandı, yaladı, emdi, çekiştirdi, öptü. Onu

Yaptığı her şeyle deliriyordu. "Mason."

"Hmm?"

"Acele et."

"Acelem yok."

"Ugh."

Adam güldü ve kadının karnına doğru ilerledi. Daha önce onu yakaladığında, külotunu çıkarmış ve bacağına boynuna dolamıştı, onu dudaklarıyla, diliyle mahvederken ve parmaklar.

O kadar sert boşaldı ki, kapalı gözlerinin ardında havai fişekler gördü ve adamın sikinin hassas etine sertçe bastırdığını hissettiğinde havaya uçtu.

"Sakin ol, bebeğim. Yavaş ve sakın. Seni sevmeme izin ver."

Jordan ona sahip olduğu her şeyi, kalbini ve ruhunu verdi, onunla tutkulu bir şekilde sevişirken, onu tam olarak tutarken, onu kapasitesine kadar doldurdu.

"Çok iyi," diye fısıldadı. "Çok ateşli, sıkı ve seksi." Koca bir eliyle onun kıcını kavradı ve sertçe içine itti, ikisini de ele geçiren zevkten çılgılık atmasına neden olan tüm vücut orgazmını tetikledi.

Adam onun üzerine indi, vücutları soğuyup titrerken ona sarıldı. "Seni seviyorum. Belki çok erken ya da çok fazla ya da her neyse, ama bu doğru. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Ve yattığım ikinci erkek olman umurumda değil. Bir daha asla seninle yatmayacağımı bilecek kadar akıllıyım.

senden daha iyisini bulamam."

Ona öyle sıkı sarılmıştı ki, zar zor nefes alabiliyordu ama nefessiz kalmak hiç bu kadar iyi hissettirmemişti. "Gösteri ve Los Angeles'taki her şey ne olacak?"

"Bunu burada yapma fikrini ortaya attım." "Ne dediler?"

"Riley'den burada olanlarla ilgili telefon aldığım da toplantımız yarıda kesildi." Ona bakarken parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Ama ne dedikleri önemli değil. Ben kalmak için buradayım. Eğer şovu burada yapmak istemezlerse Los Angeles'taki evimi satar ve kontratımı satın alırım. Seçeneklerim var ve artık hayatımın kontrolünü elime almamın zamanı geldi.

ve tam olarak ne istersem onu yapacağım. Ve istediğim şey sensin."

Mason alnını onunkine yasladı. "Şimdiye kadar duyduğum en iyi sözler."

"Ayıklık yarışması için endişeleniyorum. Ne oldu?"

"Bir toplantıda bunu dile getirdim ve program üzerinde çalıştım, işler ters gittiğinde bizi ayık tutan şey budur. Onlara senden bahsettim, sana aşık olduğumu söyledim. Bu işi yürütemeyeceğimizden endişeliydi." Yan tarafına dönerek onu da yanına aldı ve saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltti. "Onlara mükemmel olanı bulmamın çok uzun zaman aldığını ve bunu düşünmenin korkunç olduğunu söyledim.

seni kaybetmekten korkuyorum."

"Beni kaybetmeyeceksin."

"Bunu duymak beni hiç olmadığım kadar mutlu ediyor."

"Bilmeni isterim ki benimle her zaman ayıklığınızı sürdürmenin zorluğu. Zorlandığınızı her zaman duymak isteyeceğim ve yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım."

"Senin yanımda, hayatımda, kollarımda ve yatağымda olman, ayık kalmak için sahip olabileceğim en iyi teşvik."

"Bunu benim için yapma. Bunu her şeyden önce kendin için yapmalısın."

"Biliyorum ve yapacağım, ama sen beni daha da teşvik ediyorsun." Ona gülümsedi. "Seni teşvik ettiğim için mutluyum." "Ben de senin her şeyin olmaktan mutluyum."

EPILOGUE

MAc merdivenlerden güverteye tırmandı ve ızgara burger ve tavuk göğsüyle dolu bir tabak getirdi. Yemekleri mutfağa götürdü, Abby, Stephanie, Owen, Laura ve Grace diğer her şeyi hazırlıyorlardı. "Daha fazlası geliyor," dedi.

"Hepsini söndürmeye neredeyse hazırız," dedi Laura. Güverteye açılan kapıdan geri dönerken kuzeni

Shane ve eşi Katie, ellerinde kocaman bir tabak kurabiye ile içeri giriyorlardı.

"Oh, şimdi bir tane istiyorum," dedi Mac. Katie'nin kurabiyeleri ölmek üzereydi.

Tabağı tuttu, böylece bir tane kendisi için bir tane de Maddie için alabildi.

"Teşekkürler, Katie."

"Sen her zaman benim en iyi müşterimsin, Mac."

"Bana her hafta birkaç düzine yapman için sana ödeme yapabilir miyim diye merak ediyorum."

"İşletme müdürümle konuşun." Başparmağıyla Shane'i işaret etti. "Eminim bir şeyler ayarlayabiliriz."

Shane, "Karımın kurabiyelerini karşılayamazsın," dedi. Mac güldü. "Düzenli erişim için her türlü bedeli öderim." "Bunu dikkate alacağım."

"Bunu sen yap."

Mac, Owen ve Julia Lawry'nin daha sonra Mac'in kardeşi Evan ve başka bir yerel müzisyen olan Niall Fitzgerald ile birlikte çalmak üzere hazırlandıkları güvertenin sağ tarafına doğru baktı.

Güvertenin sol köşesine gitti. gölgede Maddie'nin salonunu ayarladı. Arkadaşları ve ailesiyle sohbet ederken bebek Mac kucağında uyuyordu. Karamel gözleri en sevdiği şekilde mutlulukla dans ediyordu.

Thomas ve Hailey'nin hâlâ Blaine ve Tiffany'nin gözetiminde diğer çocuklarla birlikte bahçede koşuşturduklarından emin olmak için hızlıca bir göz attı.

"Affedersiniz, Hanımlar," dedi Maddie'nin arkadaşı Daisy Babson ve handa birlikte çalıştığı diğer bazı kadınların da aralarında bulunduğu diğer kadınlara. "Karımla konuşmam gerek."

"Harika parti, Mac," dedi Daisy. "Bizi ağırladığın için teşekkürler." "Geldiğiniz için teşekkürler."

Mac bir an durup kızı Lily'yi kucağına almış olan Sydney'e sarıldı. Lily'nin yüzünde annesinin çilek sarısı saçları ve ela gözleri vardı. "Nasılsınız hanımlar?"

"İyiyiz," dedi Syd küçük bir gülümsemeyle. "Ellerimin titremesinin durması yaklaşık üç gün sürdü."

"Tamamen anlaşılabilir."

"Nimetlerimizi sayıyoruz."

Mac eğilip onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Biz de öyleyiz ve siz ikiniz listemizin en başında yer alıyorsunuz."

Sydney gözlerini kırptırdı. "Teşekkürler Mac, yemekler ve bizim için yaptığınız her şey için de teşekkürler."

"Senin için her şeyi yaparım." Maddie'ye, "Bebeğinin babası için yer aç." dedi.

Onunla birlikte salonda oturması için yer açmak üzere yana kaydı.

Onun için çaldığı kurabiyeyi uzattı.

Güzel yüzü zevkle aydınlandı. "Bu Katie'ninkilerden biri mi?"

"Bunu biliyorsun."

Bebek Mac'i daha rahat bir pozisyona ayarladıktan sonra kurabiyeden büyük bir ısırık aldı ve inledi.

"Yapma şunu. Aklıma mezeler geliyor." O onun kahkaha sesini de en az mutlu gülümsemesini görmek kadar seviyordu. Arkadaşlarının ve ailelerinin yanlarında olması, üzerlerindeki yükü hafifletmek için her zaman harikalar yaratırdı.

Bu parti ve sevdiklerinin verdiği mola streslerini hafifletmek için uzun bir yol kat etmişti.

Maddie kurabiye ısırıkları arasında, "Aperatifler için bir fikrim var," dedi. "Daha önce hiç yapmadığımız bir şey."

Mac'in kalbi onu düşününce neredeyse duracaktı. Böyle şeyler düşünmek. Bir zamanlar bu cümleyi asla yüksek sesle söylemezdi. "Yapmadığımız bir şey mi var?"

"Uh-huh."

"Ne oldu?"

Kimsenin bakmadığından ya da dinlemediğinden emin olduktan sonra göğüslerini birleştirdi ve bir parmağını etkileyici göğüs dekoltesine dokundurdu.

Mac neredeyse kurabiyesini yerken boğuluyordu. "Ciddi misin?"

Ona utangaç bir bakış atarken yüzünün rengi kızardı ve bu da onu hemen sertleştirdi. "Neden olmasın?"

"Dur."

"İstemiyor musun?"

"Tanrı aşkına. Tabii ki istiyorum. Tam şu anda istiyorum ama yapamam çünkü tanıdığımız herkes evimizdeyken bunu bana fırlattın."

O kadar çok güldü ki, gülmekten titredi. "Bunu dört gözle bekleyeceğin bir şey olarak düşün."

"Tabii, ben kocaman bir ereksiyonla etrafta dolaşıp misafirlerimizi eğlendirirken."

Kahkahası diğerlerinin onlara bakmasına neden oldu.

Mac kaşlarını çatarak, "Burada görecektir bir şey yok, millet," dedi. "Devam edin."

"Maddie sana gülüyor mu, kardeşim?" Grant sordu.

"Peki başka yeni ne var?" Sesini alçaltarak karısına, "Bunun bedelini sonra ödeyeceksin. Dr. David şaplaklar hakkında bir şey söylemedi."

"Oh, yapabilir miyiz? Lütfen?"

"Bu parti bitmeden ereksiyona bağlı yüksek tansiyondan öleceğim."

"Yapma bunu. Sana çok ihtiyacım var." Başını onun omzuna yasladı. "Parti için teşekkürler. Haklıydın. Tam da ihtiyacımız olan şeydi."

"Haklı olduğum kısmı yazılı olarak alabilir miyim? İmzalı, tarihli ve noter onaylı olmasını istiyorum."

"Rüyada görürsün."

Mac'in rüya görmesine gerek yoktu. Artık yoktu. Ona, çocuklarına, ailesine ve arkadaşlarına sahip olduğu sürece her şeye sahipti.

hepsinin evim dediği o güzel ada.

MAC MCCARTHY JUNIOR müthiş bir parti verdi, Mason Mac'in büyük güvertesinden ve daha da büyük bahçesinden aksiyonu izlerken karar verdi. doğaçlama bir buluşma için toplandı.

Mason güvertedeki görüş açısından Jordan'ın Riley, Nikki, Evelyn, Gigi, Finn ve Chloe ile konuştuğunu gördü,

Kevin ve kucağında küçük kızı Summer olan Chelsea.

Jordan başını kaldırıp ona baktı ve gülümseyerek onlara katılması için el salladı.

Ona geri dönmek için sabırsızlanan Mason, soğutucudan birkaç şişe su aldı ve merdivenlerden bahçeye inerken onları da yanına aldı.

Gansett'e döndükten iki hafta sonra, hala Jordan'ın burada kaldığına ve ona onun kadar aşık olduğuna inanamıyordu. Daha önce çok şey atlatmıştı.

Onu bulmuştı ama tüm kalp kırıklıklarına değmişti çünkü onu ona götürmüştü.

Brendan boşanma belgelerini imzalamış ve bir hafta önce Instagram'da canlı yayına geçerek hayranlarına içini dökmüştü,

Jordan'ı rahat bırakmalarını, onun sevgi dolu ve sadık bir eş olduğunu ve daha iyisini hak ettiğini söyledi.

ondan almıştı. Bu konuda Mason ve Zane olarak bilinen adam tamamen hemfikirdi ve Mason, hayatının geri kalanında her gün hak ettiği şeyi aldığından emin olmayı planlıyordu.

Mason, Jordan'a bir şişe su uzattı. "Başka isteyen var mı?"

"Bir tane alacağım," dedi Gigi. "Teşekkür ederim."

Mason, Jordan'ın uzun zamandır en iyi arkadaşı olan bu egzotik yaratıktan çok etkilenmişti. Yazlık elbisesi ve sandaletleriyle bile, rahatlığın timsali olan ada sakinleri arasında sudan çıkmış balığa dönmüştü. Son iki hafta boyunca Gigi'yle vakit geçirdikten sonra, onun çuval giyse bile göz alıcı görüneceği sonucuna varmıştı.

Gigi göz kamaştırıcı olsa da, onun yanında hiçbir şeyi yoktu.

tatlı aşk, bir kolunu ona doladı ve başını göğsüne yasladı.

Bir hafta önce, dizinin yapımcısı ve program yöneticisi Matilda adayı ziyaret etmiş ve kafasını toparlamaya çalışmıştı.

Jordan'ın gösteriyi orada çekme fikri etrafında. Jordan ve Gigi, Matilda'nın ziyaretini planlamak için çok çaba sarf etmiş, Matilda'ya orada nasıl çalışabileceğini gösteren gösteri için birkaç senaryo hazırlayacak kadar ileri gitmişlerdi.

Her zaman olduğu gibi, iki kadın arasındaki kimya, çektikleri kısa videolarda ekrandan fırlamıştı Matilda'nın gelişinden önce. Gansett'teki yaşamı sergilemek için sudan çıkmış balık gibi çalışıyorlardı ve Gigi

Los Angeles'taki gerçek hayatına dönmeden önce sezonu çekmek için yaz boyunca taşınmayı kabul etti. Hiçbir koşul altında,

Kışın orada ölü bulunacağını söyledi.

Dün, Jordan Matilda'dan gelecek sezon çekimleri için resmi yeşil ışığı yakan telefonu almıştı. O yaz Gansett'te.

David ve Daisy yeni evlerine taşındıktan sonra Gigi, Jared ve Daisy'nin garaj dairesini kiralamıştı. Lizzie James'in yazlık malikanesi. Gelecek hafta, Gansett'te geçireceği yaz için gerekli eşyalarını toplamak üzere Los Angeles'a uçacaktı.

Mason ve Jordan bütün gece boyunca iyi haberi kutladılar.

"Son birkaç haftada çok değerli bir ders aldım," demişti ona gecenin karanlığında, ki en iyi konuşmalarını o zaman yaparlardı.

"O da ne?"

"Hayatımdan ben sorumluyum ve eğer bir şey ya da birini istiyorsam, sahip olduğum her şeyle onun peşinden gitmeliyim."

"Onun peşinden geldiğin için çok mutlu." Onunla bulduğu mutluluğu daha önce hiç tatmamıştı ve bundan sonra onları nelerin beklediğini görmek için sabırsızlanıyordu. Her ne olursa olsun, eğlenceli, komik, seksi ve aşk dolu olacağından hiç şüphesi yoktu.

"Ne kaçırdım?" Mason Jordan'a sordu.

"Gigi'ye Gansett Adası'nda bu yaz Los Angeles'ta eğleneceğinden daha fazla eğleneceğini anlatmaya çalışıyoruz."

"Ben hâlâ ikna olmadım," dedi Gigi küçümseyerek.

"Burada kulüpleriniz bile yok."

Nikki herkesi güldüren şapşal bir sırıtışla, "Wayfarer bizde," dedi.

Gigi iyi makyajlanmış gözlerini devirdi. "Orası bir kulüp değil."

Mason, Gigi'nin Gansett'teki yaşam hakkındaki fikrini değiştireceklerini düşünmüyordu ama kesin olan bir şey vardı.

Önümüzdeki birkaç ay boyunca en iyi arkadaşıyla takılacağı için çok heyecanlıydı. O mutluydu, o da mutluydu.

Big Mac McCarthy ve eşi Linda merhaba demek için yanlarına geldiler. İkisi de Evelyn'e sarılıp öptüler.

Gigi'ye.

"Sizinle tanışmak çok güzel," dedi Linda Gigi'ye. "Çok seviyoruz senin şovun."

"Çok teşekkür ederim," dedi Gigi. "Gelecek sezonu burada çekeceğimizi duydun mu?"

"Defol git buradan," dedi Linda, haber karşısında afallamış olduğu belliydi. "Bu harika. Ben de konuk oyuncu olmak istiyorum."

Jordan, "Muhtemelen bunu gerçekleştirebiliriz," dedi. "Tanıdığımız insanlar var."

"Sen de diziyi izliyor musun?" Mason Big Mac'e sordu.

"Arada bir eşimin sevdiği şeyleri izlediğim biliniyor ve söylemeliyim ki, şov eğlenceli ve komik. Tebrikler hanımlar."

Jordan, "Çok teşekkür ederim Bay McCarthy," dedi.

"Bana Big Mac demen gerekiyor tatlım," dedi. ona göz kırparak söyledi. "Mason, Belediye Başkanı Upton ile kayalıklardaki durum hakkında konuştum ve sanırım manzarayı engellemeyecek tel örgüleri de içeren bir anlaşmaya doğru ilerliyor."

"Bu harika bir haber. Bu hafta orada bir turisti daha kurtardık."

"Bunu duydum. Belediye başkanına durumu anlatmamda bana yardımcı oldu."

"Bu konudaki yardımınız için minnettarım."

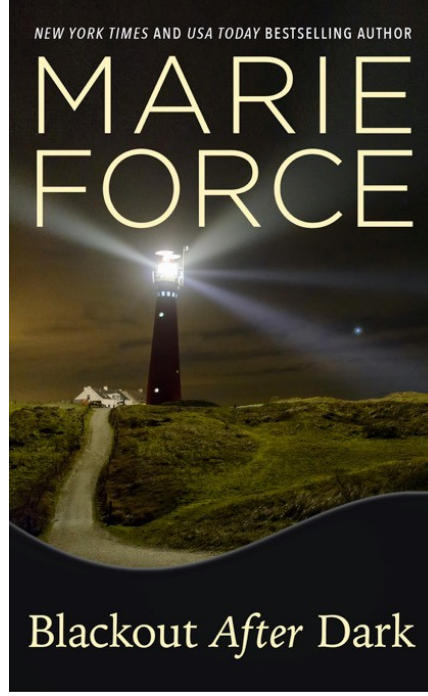
"Bazı gerekli değişiklikleri yapmadan önce orada birilerinin öldürülmesine ihtiyacımız yok."

"Anlaştık."

Sohbet başka konulara kayınca Jordan başını kaldırıp ona baktı. "Kahramanım," dedi yumuşak bir sesle, böylece sadece o ona gülümsediğini duyabiliyordu.

Mason onun kahramanı olmayı seviyordu. Bu, sahip olduğu en iyi işti.

Bir sonraki Gansett Adası kitabı [Karanlıktan Sonra Karartma](#)'yı yayımlandığı anda okumak için hemen şimdi ön sipariş verin!

Gansett'te ışıklar söndü ve işler kızışmaya başladı!

Ada çapında yaşanan bir elektrik kesintisi Gansett'i karanlığa sürükledi. Bu fırsatı, tanıdığımız ve sevdiğimiz çiftlerin her birini yakalamak ve gelecek kitaplarda ortaya çıkacak birkaç yeni karakterle tanışmak için kullanacağız. Bu Yazın kalbi, elektrikler kesik ve Gansett Adası'nda işler kızışıyor!

9 Şubat 2021'de satışta!

Karanlıktan Sonra Kurtarma'yı okuduğunuz için TEŞEKKÜRLER! Umarım Mason ve Jordan'ı okumaktan keyif aldıklarını ve Mason'ın mutlu sona ulaşmasını isteyen tüm okuyucuların Memnun oldum! Siz sormadan söyleyeyim, evet, sonunda

Yazması çok eğlenceli olan Gigi ile bir şeyler yapmak istiyorum ve onun için aklımda eğlenceli bir fikir var.

Ama ondan önce, size Karanlıktan Sonra Karartma'yı getireceğim, bu kitapta ada çapında bir elektrik kesintisi olacak ve bize geçmişteki favori çiftlerinizin TÜMÜNÜ yakalama şansı verecek ve önümüzdeki birkaç Gansett Adası kitabı için zemin hazırlayacak. Bir sonraki kitabı yazmak ve bir süredir görmediğimiz karakterleri ziyaret etmek için çok heyecanlıyım. Kadro büyüdükçe, herkesi her kitaba dahil etmek zorlaşıyor ve bazı eski dostlarımızı özlüyorum. Bir sonraki kitap için planımız bu, şimdi marieforce.com/blackoutafterdark adresinden ön sipariş vererek okuyabilirsiniz.

Şubat 2021!

Beni her gün perde arkasında destekleyen harika ekibime çok teşekkür ederim: Julie Cupp, Lisa Cafferty, Holly Sullivan, Tia Kelley, Nikki Haley ve Ashley Lopez. Dan, Emily ve Jake'e çılgın kariyerimi her zaman destekledikleri (ve benimle Facetime Live sohbetleri yaptıkları) için teşekkür ederim.

karantınalar sırasında) ve harika editörüm sayesinde Linda Ingmanson ve Joyce Lamb ekibine, beta okuyucularım Anne Woodall, Kara Conrad ve Tracey Suppo'ya ve

Sarah Hewitt, aile hemşiresi pratisyeni, tıbbi unsurlardaki yardımları için. Ve Gansett Adası beta okuyucularıma: Gwen, Amy, Melanie, Katy, Betty, Doreen, Laurie, Michelle, Jennifer, Marianne, Andi, Jennifer, Julianne, Tammy, Betty, Kelly, Jaime, Judy ve Mona, her yeni Gansett kitabının son gözleri olduğunuz için teşekkür ederim.

[Karanlıktan Sonra Kurtarma Okuyucu Grubuna](#) katılarak Mason ve Jordan'ın hikayesini spoilerlara izin vererek ve teşvik ederek tartışın. Ayrıca [Gansett Adası Okuyucu Grubu](#)'nda olduğunuzdan emin olun ve diziyle ilgili hiçbir haberi kaçırmamak için [Gansett Adası](#) sayfasını BEĞENİN.

Bu seriyi benim kadar seven tüm okuyuculara teşekkür ederim. 23'üncü kitaba doğru gittiğimize inanamıyorum! Hepsi siz muhteşem okuyucularım sayesinde. Gansett Adası'ndan çok daha fazlası gelecek!

Sevgilerimle,
Marie

**Beni takip
edin:** [Bülten](#)
[listesi](#)
[BookBub](#)
[Facebook](#)
[Instagram](#)
[Kitap+Ana Web](#)
[Sitesi](#)

Marie Force Yazarının Diğer Kitapları

Marie Force'tan Çağdaş Romantik Romanlar

Gansett Adası Serisi

Kitap 1: [Aşk Hizmetçisi](#)

(Maddie & Mac)

Kitap 2: [Aşk Aptalı](#)

(Joe & Janey)

Kitap 3: [Aşka Hazır](#)

(Luke & Sydney)

Kitap 4: [Aşka Düşmek](#)

(Grant & Stephanie)

Kitap 5: [Aşk Ummak](#)

(Evan & Grace)

Kitap 6: [Aşk Mevsimi](#)

(Owen & Laura)

Kitap 7: [Aşka Özlem](#)

(Blaine & Tiffany)

Kitap 8: [Aşk Beklerken](#)

(Adam & Abby)

Kitap 9: [Aşk Zamanı](#)

(David & Daisy)

Kitap 10: [Meant for Love](#)
(Jenny & Alex)
Kitap 10.5: [Aşk Şansı, Bir Gansett Adası Novellası](#)
(Jared & Lizzie)
Kitap 11: [Karanlıktan Sonra Gansett](#)
(Owen & Laura)
Kitap 12: [Karanlıktan Sonra Öpücükler](#)
(Shane & Katie)
Kitap 13: [Karanlıktan Sonra Aşk](#)
(Paul & Hope)
Kitap 14: [Karanlıktan Sonra Kutlama](#)
(Big Mac & Linda)
Kitap 15: [Karanlıktan Sonra Arzu](#)
(Slim & Erin)
Kitap 16: [Karanlıktan Sonra Işık](#)
(Mallory & Quinn)
Kitap 17: [Victoria & Shannon](#) (Bölüm 1)
Kitap 18: [Kevin & Chelsea](#) (Bölüm 2)
[Bir Gansett Adası Noel Novellası](#) Kitap
19: [Karanlıktan Sonra Benim](#)
(Riley & Nikki)
Kitap 20: [Karanlıktan Sonra Senin](#)
(Finn & Chloe)
Kitap 21: [Karanlıktan Sonra Bela](#)
(Deacon & Julia)
Kitap 22: [Karanlıktan Sonra Kurtarma](#)
(Mason & Jordan)
Kitap 23: [Karanlıktan Sonra Karartma](#)

[Gansett Adası Serisinin tamamını
edinin Gansett Adası Kutulu Set, 1-
3. Kitaplar Gansett Adası Kutulu
Set, 4-6. Kitaplar Gansett Adası
Kutulu Set, 7-9. Kitaplar
Gansett Adası Kutulu Seti, 10-12.
Kitaplar Gansett Adası Kutulu Seti, 13-
16. Kitaplar](#)

[Gansett Adası Kutulu Set, Kitap 1-10.5](#)
[Gansett Adası Kutulu Set, Kitap 1-16](#)

Yeşil Dağ Serisi

Kitap 1: [Tek İhtiyacın Aşk](#)
(Will & Cameron)
Kitap 2: [Elini Tutmak İstiyorum](#)
(Nolan & Hannah)
Kitap 3: [Onu Orada Dururken Gördüm](#)
(Colton & Lucy)
Kitap 4: [Ve Onu Seviyorum](#)
(Hunter & Megan)
Novella: [Benim Olacaksın](#)
(Will & Cam'in Düşünü)
Kitap 5: [It's Only Love](#)
(Gavin & Ella)
Kitap 6: [Ain't She Sweet](#)
(Tyler & Charlotte)

[Green Mountain Serisinin tamamını edinin](#)

The Butler, Vermont Serisi

(Green Mountain'ın devamı)
Kitap 1: [Her Küçük Şey](#)
(Grayson & Emma)
Kitap 2: [Bana Aşkı Satın Alamazsın](#)
(Mary & Patrick)
Kitap 3: [İşte Güneş Geliyor](#)
(Wade & Mia)
Kitap 4: [Sen Var Olana Kadar](#)
(Lucas & Dani)
Kitap 5: [Tüm Sevgilerimle](#)
(Landon & Amanda)

The Butler, Vermont Serisi Kutulu Set: Kitaplar 1-4

Suya Basma Serisi

Kitap 1: Suya Basmak

Kitap 2: Zamanı İşaretlemek

Kitap 3: Yeniden Başlamak

Kitap 4: Eve Dönüş

Kitap 5: Sonsuzluğu Bulmak

Treading Water Serisinin tamamını alın

Treading Water Kutulu Set, Kitap 14

Tek Başlıklar

Ne Kadar

Hissediyorum

Beş Yıl Gitti Bir

Yıl Evde Seks

Makinesi Seks

Tanrısı

Georgia Aklımda True

North

Düşüş

Enkaz

Herkes Bir Kahramanı

Sever İlk Uçuşta Aşk

Hücum Hattı

Sahil Okumaları Kutulu Set

Kuantum Serisi

Kitap 1: Erdemli

(Flynn &

Natalie) Kitap 2:

Yiğit (Flynn &

Natalie)

Kitap 3: Muzaffer

(Flynn & Natalie)

Kitap 4: Coşkulu

(Addie & Hayden)
Kitap 5: [Kuzgun](#)
(Jasper & Ellie)
Kitap 6: [Delirious](#)
(Kristian & Aileen)
Kitap 7: [Çirkin](#)
(Emmett & Leah)
Kitap 8: [Ünlüler](#)
(Marlowe & Sebastian)

[Kuantum Serisinin tamamını edinin](#)
[Kuantum Kutulu Set: Tüm Seri](#)

Tame Kuantum Serisi
Tüm romantizm, hiçbir sapkınlık yok.

[Kutu Seti 1, Kitap 1-](#)
[3 Kutu Seti 2, Kitap](#)
[4-6](#)

[Love Always Kutulu Set, Marie'nin En Çok Satan Dört Serisinin İlk Kitapları](#)

Marie Force'tan Romantik Gerilim Romanları

Ölümcül Seri

[Seninle Bir Gece](#), Ölümcül Serinin Ön Romanı

Kitap 1: [Ölümcül İlişki](#)

Kitap 2: [Ölümcül](#)

[Adalet](#)

Kitap 3: [Ölümcül Sonuçlar](#)

Kitap 3.5: [Ölümcül Kader](#) Düğün Novellası

Kitap 4: [Ölümcül Kusur](#)

Kitap 5: [Ölümcül](#)

[Aldatma](#) Kitap 6:

[Ölümcül Hata](#) Kitap 7:

[Ölümcül Tehlike](#) Kitap

8: [Ölümcül Skandal](#)

Kitap 9: [Ölümcül Çılgınlık](#)

Kitap 10: [Ölümcül Kimlik](#)

Kitap 11: [Ölümcül Tehdit](#)

Kitap 12: [Ölümcül Kaos](#)

Kitap 13: [Ölümcül İstila](#)

Kitap 14: [Ölümcül](#)

Hesaplaşma Kitap 15:

[Ölümcül Suçlama](#) Kitap

16: [Ölümcül](#)

[Dolandırıcılık](#)

[Ölümcül Serinin tamamını](#)

[edinin Ölümcül Seri Cilt 1](#)

[Ölümcül Seri Cilt 2](#)

[Ölümcül Seri Cilt 3](#)

Şimdi Kindle Unlimited'ta!

[Beş Yıl Gitti Bir](#)

[Yıl Evde](#)

[Kuantum Serisinin Tamamı, 1-8. Kitaplar](#)

[Sahil Okumaları Kutulu Set, Marie'nin En Sevilen 10 Tek](#)

[Başlığı Her Küçük Şey, Butler, VT, Kitap 1](#)

[Can't Buy Me Love, Butler, VT, Kitap 2](#)

[Here Comes the Sun, Butler, VT, Kitap](#)

[3Till There Was You, Butler, VT, Kitap 4](#)

[The Butler, Vermont Serisi Kutulu Set: Kitaplar 1-4](#)

Marie Force'tan Tarihsel Romantizm

Yaldızlı Seri

Kitap 1: [Aldatmacayla Düşes](#)

Kitap 2: [Arzu Tarafından Aldatılmak](#)

ABOUT THE AUTHOR

Marie Force, New York Times'ın çok satan çağdaş romantizm, romantik romanlar gerilim ve erotik romantizm. Serileri arasında Gansett Island, Fatal, Treading Water, Butler Vermont ve Quantum.

Kitapları dünya çapında yaklaşık 10 milyon kopya satmış, bir düzineden fazla dile çevrilmiş ve New York Times'ın en çok satanlar listesinde 30'dan fazla kez yer almıştır. Ayrıca USA Today ve Wall Street Journal'ın en çok satanlar listesinde ve Spiegel'in en çok satanlar listesinde yer almıştır. Almanya.

Hayattaki hedefleri basit: iki mutlu, sağlıklı, üretken genç yetişkin yetiştirmeyi bitirmek, yazabildiği kadar uzun süre kitap yazmaya devam etmek ve asla haberlere konu olan bir uçuşta bulunmamak.

Yeni kitaplar ve bölgenizdeki yaklaşan etkinlikler hakkında haberler için [Marie'nin posta listesine](#) katılın. Onu [Facebook](#) ve [Instagram](#)'da takip edin. Marie'nin birçok [okur grubundan](#) birine katılın. Marie ile marie@marieforce.com adresinden iletişime geçin.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.